

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ

ЗАТВЕРДЖЕНО
Наказ Міністерства охорони
здоров'я України
від 29 березня 2002 р. № 117

ПОГОДЖЕНО
Міністерством праці
та соціальної політики України

ДОВІДНИК
кваліфікаційних характеристик професій працівників
ВИПУСК 78
Охорона здоров'я

{Із змінами, внесеними згідно з Наказами Міністерства охорони здоров'я
№ 131-О від 18.06.2003
№ 277 від 25.05.2007
№ 153 від 21.03.2011
№ 121 від 14.02.2012
№ 952 від 26.11.2012
№ 133 від 19.02.2013
№ 686 від 05.08.2013
№ 720 від 12.08.2013
№ 1124 від 23.12.2013
№ 768 від 26.07.2016
№ 1171 від 07.11.2016
№ 198 від 02.03.2017
№ 918 від 09.08.2017
№ 1085 від 14.09.2017
№ 490 від 15.03.2018
№ 1307 від 12.07.2018
№ 1324 від 17.07.2018
№ 1977 від 31.10.2018
№ 2331 від 13.12.2018
№ 1246 від 04.06.2019
№ 1641 від 18.07.2019
№ 1642 від 18.07.2019
№ 2347 від 27.11.2019
№ 69 від 15.01.2020
№ 1913 від 19.08.2020
№ 1992 від 31.08.2020
№ 42 від 14.01.2021
№ 366 від 26.02.2021
№ 799 від 23.04.2021 - щодо набрання чинності див. пункт 3 Наказу}

{З 1 січня 2022 року до цього наказу будуть внесені зміни відповідно до абзацу другого пункту 3 наказу Міністерства охорони здоров'я № 1977 від 31.10.2018}

{У тексті Довідника слова "лікувально-профілактичні заклади" замінено словами "закладів охорони здоров'я" в усіх відмінках згідно з Наказом Міністерства охорони здоров'я № 1977 від 31.10.2018}

{У підрозділах «ПРОФЕСІОНАЛИ В ГАЛУЗІ ЛІКУВАЛЬНОЇ СПРАВИ (КРИМ СТОМАТОЛОГІЇ)», «ПРОФЕСІОНАЛИ В ГАЛУЗІ СТОМАТОЛОГІЇ», «ПРОФЕСІОНАЛИ В ГАЛУЗІ МЕДИКО-ПРОФІЛАКТИЧНОЇ СПРАВИ» та «ІНШІ ПРОФЕСІОНАЛИ В ГАЛУЗІ МЕДИЦИНИ» розділу «ПРОФЕСІОНАЛИ» слова та знаки «Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо)» замінено словами та знаками «Безперервний професійний розвиток» згідно з Наказом Міністерства охорони здоров'я № 2347 від 27.11.2019}

ВСТУП

Випуск 78 "Охорона здоров'я" Довідника кваліфікаційних характеристик професій (ДКХП) працівників розроблено з урахуванням змін державних стандартів щодо класифікації професій та чинної номенклатури посад медичних працівників системи Міністерства охорони здоров'я України.

Випуск побудовано відповідно до структури Класифікатора професій (ДК 003:2005). До нього увійшли кваліфікаційні характеристики керівників, професіоналів, фахівців, технічних службовців та робітників, які є специфічними для галузі охорони здоров'я.

До Випуску включено нові кваліфікаційні характеристики:

медичний директор.

{Абзац четвертий розділу в редакції Наказу Міністерства охорони здоров'я № 1977 від 31.10.2018}

З Випуску виключено кваліфікаційні характеристики таких посад для нових призначень після 01 січня 2019 року: головний лікар лікувально-профілактичного закладу; головний лікар обласної, центральної міської, міської, центральної районної та районної лікарень; заступник головного лікаря обласної, центральної міської, міської, центральної районної та районної лікарень; заступник головного лікаря з медсестринства. Працівники, які обіймали посади заступника головного лікаря з медсестринства, до набрання чинності цього наказу продовжують виконувати свої обов'язки.

{Розділ доповнено новим абзацом п'ятим згідно з Наказом Міністерства охорони здоров'я № 1977 від 31.10.2018, у зв'язку з цим абзаци п'ятий – чотирнадцятий вважати відповідно абзацами шостим - п'ятнадцятим}

До розділу "Керівники" включені: керівники закладів охорони здоров'я; керівники основних підрозділів охорони здоров'я; керівники виробничих підрозділів у побутовому обслуговуванні, діяльність яких проходить у сфері надання медичної допомоги.

Розділ "Професіонали" поділяється за напрямками підготовки спеціалістів: професіонали в галузі лікувальної справи (в тому числі педіатричного профілю), стоматології, фармації, медико-профілактичної справи та інші професіонали в галузі медицини. До цього розділу належать професії, що вимагають від працівника кваліфікації за дипломом про повну вищу освіту, яка відповідає рівню спеціаліста або магістра.

До розділу "Фахівці" належать професії, які потребують від працівника кваліфікації за дипломом про вищу освіту, яка відповідає рівню молодшого спеціаліста, бакалавра або спеціаліста, що проходить післядипломну підготовку (стажування або інтернатуру).

До розділів "Технічні службовці" та "Робітники" належать професії, що вимагають від працівника повної або базової загальної середньої освіти та професійної підготовки на робочому місці.

Кваліфікаційні характеристики розміщено в алфавітному порядку. Вони складаються з таких розділів: "Завдання та обов'язки", "Повинен знати", "Кваліфікаційні вимоги".

Розділ "Завдання та обов'язки" подає опис основних завдань та обов'язків, властивих для даної професії. Конкретний зміст, обсяг і порядок їх виконання на кожному робочому місці встановлюються безпосередньо в закладах охорони здоров'я посадовими (робочими) інструкціями, контрактами чи іншими документами.

Розділ "Повинен знати" визначає обсяг необхідних знань професійного характеру залежно від професійних завдань та обов'язків.

У розділі "Кваліфікаційні вимоги" визначено освітньо-кваліфікаційний рівень працівника, напрям і спеціальність підготовки, підвищення кваліфікації, стаж роботи.

Довідник кваліфікаційних характеристик професій призначається для вирішення питань раціонального розподілу праці та правильного використання персоналу згідно з фахом і кваліфікацією; визначення завдань, обов'язків і відповідальності працівників галузі.

При зарахуванні на посади лікарів, провізорів, середнього медичного і фармацевтичного персоналу слід урахувати положення чинних нормативно-правових актів Міністерства охорони здоров'я України щодо Переліку вищих медичних навчальних закладів, підготовка і отримання звання в яких дають право займатися медичною і фармацевтичною діяльністю.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ХАРАКТЕРИСТИКИ

КЕРІВНИКИ

1. ГЕНЕРАЛЬНИЙ ДИРЕКТОР (ДИРЕКТОР) / НАЧАЛЬНИК (ЗАВІДУВАЧ) ЗАКЛАДУ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я

Завдання та обов'язки. Керує згідно з чинним законодавством виробничо-господарською та фінансово-економічною діяльністю закладу охорони здоров'я, відповідає за фінансово-господарські результати його діяльності. Організовує розробку та забезпечує реалізацію довгострокової стратегії розвитку закладу на основі потреб громади та ринкової ситуації. Організовує формування та моніторинг виконання операційних планів. Забезпечує виконання усіх зобов'язань перед державним та місцевим бюджетами, державними позабюджетними соціальними фондами, постачальниками, замовниками та кредиторами, а також виконання господарських і трудових договорів. Організовує роботу та ефективну взаємодію всіх структурних підрозділів, спрямовує їх діяльність на розвиток і вдосконалення з урахуванням соціальних та ринкових пріоритетів, підвищення ефективності роботи закладу охорони здоров'я, якості та конкурентоспроможності послуг, що надаються, їх відповідність до стандартів надання медичної допомоги і задоволення потреб замовників і споживачів у відповідних видах медичної допомоги. Веде переговори з представниками власника закладу та замовниками щодо виконання планів та умов надання послуг. Забезпечує залучення коштів на інвестиційні потреби закладу. За необхідності створює та забезпечує роботу опікунських та наглядових громадських рад при закладі. Вживає заходів щодо забезпечення закладу охорони здоров'я кваліфікованими працівниками, а також найкращого використання знань та досвіду працівників. Відбирає та призначає працівників на вакантні посади закладу. Виступає наставником та забезпечує професійний розвиток працівників. Вживає заходів щодо створення безпечних і сприятливих умов праці, додержання вимог законодавства про охорону

навколишнього середовища. Забезпечує розроблення, укладення і виконання колективного договору. Вирішує питання щодо фінансово-економічної та господарської діяльності закладу охорони здоров'я в межах наданих йому прав, доручає виконання окремих організаційно-господарських функцій іншим посадовим особам: заступникам директора, керівникам виробничих підрозділів, функціональних підрозділів закладу охорони здоров'я. Здійснює зовнішнє представництво закладу в адміністративних органах, засобах масової інформації тощо. Захищає майнові інтереси закладу охорони здоров'я в суді, органах державної влади та управління. Забезпечує дотримання вимог трудового законодавства. Забезпечує створення на робочому місці в кожному структурному підрозділі умов праці відповідно до нормативно-правових актів, а також забезпечує додержання вимог законодавства щодо прав працівників у галузі охорони праці. Забезпечує виконання вимог протипожежної безпеки. Затверджує правила внутрішнього трудового розпорядку, тривалість щоденної роботи та графіки змінності з додержанням установленної тривалості робочого тижня.

Повинен знати: Конституцію України, закони, постанови, укази, розпорядження, рішення та інші нормативно-правові акти органів державної влади і місцевого самоврядування, які регулюють порядок діяльності закладу охорони здоров'я; профіль, спеціалізацію й особливості структури закладу охорони здоров'я; податкове та екологічне законодавство; перспективи, вітчизняні і світові тенденції технологічного, технічного, економічного і соціального розвитку галузі і закладу охорони здоров'я; можливості ефективного використання виробничих потужностей, наявних технологічних процесів, їх реструктуризації або заміни; кадрові ресурси закладу охорони здоров'я; порядок розроблення і затвердження бізнес-планів, фінансових планів (у разі необхідності) та програм виробничо-господарської діяльності; ринкові методи господарювання та управління; кон'юнктуру ринку; порядок укладення і виконання господарських та фінансових договорів, галузевих тарифних угод, колективних договорів та регулювання соціально-трудових відносин; вітчизняні і зарубіжні досягнення науки та технології у відповідній галузі виробництва і досвід завоювання позицій на світових та регіональних ринках продукції; основи економіки, менеджменту, маркетингу, організацію виробництва, праці та управління; етику ділового спілкування та ведення переговорів; трудове законодавство, технології інформаційного забезпечення управління, форми та методи роботи із засобами масової інформації; правила ділового етикету; сучасні засоби комунікацій та зв'язку; сучасну наукову літературу та науково-практичну періодику за фахом; методику визначення потреби в лікарських засобах, медичних виробках, обладнанні; специфіку менеджменту і маркетингу в галузі охорони здоров'я.

Кваліфікаційні вимоги.

До 01 січня 2022 року - вища освіта II рівня за ступенем магістра спеціальності галузі знань "Управління та адміністрування" або "Публічне управління та адміністрування", або "Право", або "Соціальні та поведінкові науки", або "Гуманітарні науки", або "Охорона здоров'я" та спеціалізацією "Організація і управління охороною здоров'я".

{З 01.01.2022 абзац п'ятий пункту 1 розділу втратить чинність відповідно до абзацу другого пункту 3 наказу Міністерства охорони здоров'я № 1977 від 31.10.2018}

З 01 січня 2022 року - вища освіта II рівня за ступенем магістра спеціальності галузі знань "Управління та адміністрування" або "Публічне управління та адміністрування", або "Охорона здоров'я", або "Право", або "Соціальні та поведінкові науки", або "Гуманітарні науки". У разі освіти у галузі знань "Охорона здоров'я", "Право", "Соціальні та поведінкові науки", або "Гуманітарні науки" вимагається також наявність вищої освіти (магістерський рівень) у галузі знань "Управління та адміністрування" або "Публічне управління та адміністрування" (крім як для керівників закладів охорони здоров'я, які надають тільки первинну медичну допомогу).

{Абзац шостий пункту 1 розділу набирає чинності з 01.01.2022 відповідно до абзацу першого пункту 3 наказу Міністерства охорони здоров'я № 1977 від 31.10.2018}

Стаж роботи на керівних посадах: для закладів національного рівня - не менше 10 років, обласного рівня - 7 років, районного рівня - 5 років. Для керівників закладів охорони здоров'я, які надають тільки первинну медичну допомогу, - не менше 3-х років стажу за основною спеціальністю або одного року на керівних посадах.

{Пункт 1 розділу у редакції наказу Міністерства охорони здоров'я № 1977 від 31.10.2018}

2. ГОЛОВНИЙ ДЕРЖАВНИЙ САНІТАРНИЙ ЛІКАР

Завдання та обов'язки. Забезпечує організацію санітарно-епідеміологічного нагляду на відповідній адміністративній території згідно з чинним законодавством України, що визначає діяльність органів управління і закладів охорони здоров'я.

Організовує роботу щодо вивчення та оцінки санітарно-епідеміологічної ситуації, визначення факторів несприятливого впливу на здоров'я людини, навколишнє середовище та вживає заходів щодо їх усунення. Здійснює контроль за проведенням санітарних та протиепідемічних заходів, за додержанням чинних санітарних правил і норм підприємствами, організаціями, установами та громадянами. Співпрацює з органами державної виконавчої влади, організаціями з питань забезпечення санітарно-епідеміологічного благополуччя населення. Розслідує причини і умови виникнення професійних чи групових інфекційних захворювань, отруєнь, радіаційних уражень і подає матеріали з цих питань компетентним органам для притягнення винних до відповідальності. Визначає необхідність профілактичних щеплень та інших заходів профілактики у разі виникнення епідемій, масових отруєнь та радіаційних уражень. Застосовує передбачені Законом України "Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення" заходи щодо припинення порушення санітарного законодавства. Організовує роботу з добору, розстановки і використання медичних кадрів, забезпечує своєчасне підвищення їх кваліфікації. Створює належні виробничі умови, забезпечує додержання співробітниками правил внутрішнього трудового розпорядку, охорони праці та протипожежного захисту. Аналізує показники роботи закладу, вживає заходів щодо їх оптимізації, видає відповідні директивні документи з цього питання.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління і закладів охорони здоров'я; організацію державної санітарно-епідеміологічної служби; порядок здійснення державного санітарно-епідеміологічного нагляду в Україні; основи права в медицині, трудове законодавство; директивні документи, що визначають завдання та функції медичних закладів; соціально-демографічну характеристику регіону та показники стану здоров'я населення; основи соціальної гігієни та організації охорони здоров'я, загальної і соціальної психології; суспільні відносини, які виникають у сфері забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя; організацію фінансово-економічної діяльності закладів охорони здоров'я; документи, що визначають потужність, структуру, штатний розклад закладу, укомплектованість підрозділів та потребу в кадрах; нормативні акти щодо підготовки, підвищення кваліфікації та атестації медичних працівників; порядок ведення облікової та звітної документації, обробки медичної статистичної інформації; потреби в медичній техніці, обладнанні, медикаментах; специфіку менеджменту і маркетингу в галузі медицини.

Кваліфікаційні вимоги. Повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина". Проходження інтернатури за однією зі спеціальностей медико-профілактичного профілю з наступною спеціалізацією з "Організації і управління охороною здоров'я". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - не менше 5 років.

3. ЗАСТУПНИК ГЕНЕРАЛЬНОГО ДИРЕКТОРА (ДИРЕКТОРА) / НАЧАЛЬНИКА (ЗАВІДУВАЧА) ЗАКЛАДУ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я

Завдання та обов'язки: Здійснює керівництво закладом охорони здоров'я (крім аптечних закладів) в межах делегованих йому керівником повноважень з питань, безпосередньо не пов'язаних з організацією лікувального процесу, відповідно до чинного законодавства України. У разі відсутності керівника за його дорученням виконує його обов'язки.

У межах делегованих йому повноважень і компетенції: організовує адміністративно-господарську та фінансову діяльність закладу, забезпечує взаємодію підрозділів закладу охорони здоров'я; співпрацює з органами державної влади та місцевого самоврядування, закладами охорони здоров'я, підприємствами, установами, організаціями; організовує роботу з добору, розстановки і використання працівників, забезпечує належні умови для досягнення працівниками закладу охорони здоров'я належного професійного рівня, включаючи організацію професійного навчання та забезпечення своєчасного підвищення їх кваліфікації; створює належні умови праці, забезпечує додержання працівниками правил внутрішнього трудового розпорядку, охорони праці та протипожежного захисту; аналізує показники роботи закладу, вживає заходів щодо їх оптимізації.

Повинен знати: Конституцію України, чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність закладів охорони здоров'я, трудове законодавство; основи управління; організацію фінансово-економічної діяльності закладів охорони здоров'я; нормативні акти щодо професійного розвитку працівників; порядок ведення облікової та звітної документації, обробки медичної статистичної інформації; технології інформаційного забезпечення управління, форми та методи роботи із засобами масової інформації; правила ділового етикету; сучасні засоби комунікацій та зв'язку; сучасну наукову літературу та науково-практичну періодику за фахом; специфіку менеджменту і маркетингу в галузі охорони здоров'я.

Кваліфікаційні вимоги. Вища освіта II рівня за ступенем магістра спеціальності галузі знань "Управління та адміністрування" або "Публічне управління та адміністрування", або "Право" або за спеціальністю "Економіка" галузі знань "Соціальні та поведінкові науки". Стаж роботи за фахом не менше 5 років.

Примітка. Кваліфікаційна характеристика заступника генерального директора (директора) / начальника (завідувача) закладу охорони здоров'я поширюється на інші посади заступника генерального директора (директора) / начальника (завідувача) закладу охорони здоров'я у відповідності до спеціалізації делегованих йому повноважень (з економічних, адміністративно-господарських, правових питань тощо).

{Пункт 3 розділу у редакції наказу Міністерства охорони здоров'я № 1977 від 31.10.2018}

4. ГОЛОВНА МЕДИЧНА СЕСТРА

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я.

Здійснює управлінську та представницьку діяльність. Бере участь в організації лікувально-профілактичної та адміністративно-господарської діяльності закладу. Організовує роботу з добору і розстановки молодших спеціалістів з медичною освітою та молодшого медичного персоналу. Забезпечує високу якість надання медичної допомоги шляхом раціональної організації праці молодших спеціалістів з медичною освітою і молодшого медичного персоналу закладу. Керує роботою підлеглого персоналу щодо виконання призначень лікарів, правил прийому і виписки хворих, догляду за пацієнтами. Розробляє і впроваджує заходи щодо підвищення кваліфікації молодших спеціалістів з медичною освітою, а також спеціальної підготовки на робочих місцях молодших медичних сестер. Контролює своєчасне проходження атестації молодших спеціалістів з медичною освітою. Контролює облік, розподіл, витрати і зберігання матеріалів і медикаментів, у тому числі отруйних і наркотичних лікарських засобів. Створює належні виробничі умови, забезпечує додержання співробітниками правил внутрішнього трудового розпорядку, охорони праці та протипожежного захисту. Аналізує показники роботи молодших спеціалістів з медичною освітою закладу, вживає заходів щодо їх оптимізації, видає відповідні директивні документи з цього питання. Контролює дотримання санітарно-гігієнічного та протиепідемічного режиму закладу. Дотримується правил медичної деонтології. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинна знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність закладів охорони здоров'я; права, обов'язки та відповідальність головної медичної сестри; нормативні акти щодо підготовки, підвищення кваліфікації та атестації медичних працівників; порядок ведення облікової та звітної документації, методи обробки медичної статистичної інформації; охорону праці, техніку безпеки та правила протипожежного захисту; принципи проведення протиепідемічних заходів; правила оформлення медичної документації за розділами своєї роботи; сучасні методи діагностики, надання долікарської допомоги при невідкладних станах; сучасні джерела медичної інформації, методи її аналізу та узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги. Професійна освіта (молодший спеціаліст) або вища освіта (молодший бакалавр, бакалавр, магістр), галузь знань "Охорона здоров'я", спеціальність "Медсестринство", спеціалізації: "Сестринська справа", "Лікувальна справа", "Акушерська справа". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Стаж роботи за фахом не менше 5 років.

{Пункт 4 розділу у редакції наказу Міністерства охорони здоров'я № 198 від 02.03.2017}

5. ЗАВІДУВАЧ АПТЕКИ (АПТЕЧНОГО ЗАКЛАДУ)

Завдання та обов'язки. Здійснює керівництво аптекою (аптечним закладом) відповідно до чинного законодавства України та нормативно-правових актів, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію фармацевтичної служби.

Організовує ефективну діяльність аптечного закладу (аптеки, аптечного магазину тощо). Визначає організаційну та управлінську структуру, завдання і функції фармацевтичного закладу та його структурних підрозділів. Організовує та контролює забезпечення населення, закладів охорони здоров'я та інших оптових покупців лікарськими засобами, товарами медичного призначення. Проводить маркетингові дослідження. Створює необхідні умови для зберігання медикаментів, інших медичних виробів відповідно до їх властивостей і вимог Державної фармакопеї. Організовує роботу з добору, розстановки і використання медичних кадрів, забезпечує своєчасне підвищення їх кваліфікації. Створює належні виробничі умови, організовує своєчасне проходження медичного огляду працівниками аптеки (аптечного закладу), забезпечує додержання співробітниками правил внутрішнього трудового розпорядку, охорони праці та протипожежного захисту. Аналізує показники роботи закладу, вживає заходів щодо їх оптимізації, видає відповідні директивні документи з цього питання.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління і закладів охорони здоров'я; організацію фармацевтичної служби в державі; організацію ефективної діяльності аптечних закладів; організацію процесу виготовлення і контролю якості ліків, відпуску виготовлених лікарських форм і готових лікарських засобів, зберігання лікарських засобів і товарів медичного призначення; основні принципи ціноутворення на медикаменти, формування ринку фармацевтичних товарів, визначення попиту та потреби в лікарських препаратах і товарах медичного призначення з урахуванням кон'юнктури фармацевтичного ринку; міжнародні правила здійснення експортно-імпортних операцій; основи бухгалтерського обліку і звітності; документи, що визначають потужність, структуру, штатний розпис закладу, укомплектованість підрозділів та потребу в кадрах; нормативні акти щодо підготовки, підвищення кваліфікації та атестації фармацевтичних працівників; порядок ведення облікової та звітної документації; організацію матеріальної відповідальності членів колективу залежно від структури закладу; методи фармацевтичного обстеження (інспектування) аптечних закладів; сучасну літературу за фахом, методи її аналізу та узагальнення; організацію фармацевтичної інформації.

Кваліфікаційні вимоги. Повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Фармація", спеціальністю "Фармація". Проходження інтернатури за спеціальністю "Провізор загального профілю" з наступною спеціалізацією за фахом "Провізор-організатор". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката провізора-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - не менше 5 років.

6. ЗАВІДУВАЧ БАЗИ АПТЕЧНОЇ

Завдання та обов'язки. Здійснює керівництво аптечною базою відповідно до чинного законодавства України та нормативно-правових актів, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію фармацевтичної служби. Організовує ефективну діяльність закладу. Створює необхідні умови для зберігання медикаментів, інших медичних виробів відповідно до їх властивостей і вимог Державної фармакопеї. Забезпечує лікарськими засобами та іншими товарами медичного призначення аптечні заклади, лікувально-профілактичні установи, інших оптових покупців. Проводить експортно-імпортні операції за міжнародними правилами торгівлі медичними товарами. Організовує роботу з добору, розстановки і використання фармацевтичних кадрів, своєчасне проходження медичного огляду працівниками бази, забезпечує своєчасне підвищення їх кваліфікації. Створює належні виробничі умови, забезпечує додержання співробітниками правил внутрішнього трудового розпорядку, охорони праці складських робіт та протипожежного захисту. Аналізує показники роботи закладу, вживає заходів щодо їх оптимізації, видає відповідні директивні документи з цього питання.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління і закладів охорони здоров'я; організацію фармацевтичної служби в державі; організацію ефективної діяльності аптечних закладів; організацію процесу зберігання лікарських засобів і товарів медичного призначення; основні принципи ціноутворення на медикаменти, формування ринку фармацевтичних товарів визначення попиту та потреби в лікарських препаратах і товарах медичного призначення з урахуванням кон'юнктури фармацевтичного ринку; міжнародні правила здійснення експортно-імпортних операцій; основи бухгалтерського обліку і звітності; документи, що визначають потужність; структуру, штатний розпис закладу, укомплектованість підрозділів та потребу в кадрах; нормативні акти щодо підготовки, підвищення кваліфікації та атестації фармацевтичних працівників; порядок ведення облікової та звітної документації; організацію матеріальної

відповідальності членів колективу залежно від структури закладу; методи фармацевтичного обстеження (інспектування) аптечних закладів; сучасну літературу за фахом, методи її аналізу та узагальнення; організацію фармацевтичної інформації.

Кваліфікаційні вимоги. Повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Фармація", спеціальністю "Фармація". Проходження інтернатури за спеціальністю "Провізор загального профілю" з наступною спеціалізацією за фахом "Провізор-організатор". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката провізора-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - не менше 5 років.

7. ЗАВІДУВАЧ ВІДДІЛУ (АПТЕКИ, БАЗИ)

Завдання та обов'язки. Здійснює керівництво відділом аптеки (аптечної бази) відповідно до чинного законодавства України та нормативно-правових актів, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію фармацевтичної служби.

Організовує роботу відділу по забезпеченню населення та оптових покупців лікарськими засобами і медичними товарами, що підлягають відпуску з структурного підрозділу. Контролює наявність у відділі необхідного асортименту фармацевтичних товарів і медичних виробів згідно із затвердженими нормативами. Створює необхідні умови для зберігання медикаментів, інших медичних виробів відповідно до їх властивостей і вимог Державної фармакопеї. Впроваджує облік надходження і збуту товарно-матеріальних цінностей і коштів. Аналізує показники роботи відділу, вживає заходів щодо їх оптимізації. Організовує робочі місця та впроваджує їх автоматизацію. Розробляє та впроваджує заходи з охорони праці і протипожежного захисту, дотримання правил особистої та виробничої гігієни. Дотримується принципів медичної деонтології. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

У випадках коли в установчому порядку замість посади завідувача відділу - провізора введено посаду завідувача відділу - фармацевта, повністю діє дане положення.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів та установ охорони здоров'я; організацію фармацевтичної служби в державі; організацію роботи відділу по забезпеченню населення та аптечних і лікувально-профілактичних установ, інших оптових покупців лікарськими засобами і товарами медичного призначення; технологію індивідуального та дрібносерійного виготовлення ліків, оцінку їх якості та правила зберігання; особливості прийому, зберігання і відпуску отрути, наркотичних речовин, психотропних препаратів, прекурсорів та інших лікарських засобів, що підлягають нагляду Комітету по контролю за наркотиками МОЗ України; порядок обліку руху основних і оборотних засобів, основи бухгалтерського обліку і звітності; контроль процесів управління основними ланками фармацевтичних закладів; організацію виконання договірних обов'язків; методи визначення попиту і розрахунку потреби в лікарських препаратах і товарах медичного призначення; порядок проведення повного і цільового фармацевтичного обстеження; сучасну літературу за фахом, методи її аналізу та узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги. Повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Фармація", спеціальністю "Фармація". Проходження інтернатури за фахом "Провізор загального профілю". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката провізора-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - не менше 5 років.

8. ЗАВІДУВАЧ КУХНІ (МОЛОЧНОЇ)

Завдання та обов'язки. Здійснює керівництво установою відповідно до чинного законодавства України про охорону здоров'я.

Рационально використовує трудові, фінансові та матеріальні ресурси. Забезпечує додержання санітарних норм і правил експлуатації обладнання, виконання вимог санітарно-гігієнічного та протиепідемічного режиму, своєчасне постачання виробництва високоякісними продуктами в необхідному асортименті.

Повинен знати: основи законодавства про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління і установ охорони здоров'я; питання організації харчування здорових та хворих дітей; основи технології виготовлення страв для здорових та хворих дітей залежно від віку; основи санітарно-гігієнічних вимог до виробництва.

Кваліфікаційні вимоги. Неповна вища освіта (молодший спеціаліст) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Акушерська справа" або "Сестринська справа". Стаж роботи в установах охорони здоров'я за фахом - не менше 3 років.

9. ЗАВІДУВАЧ ЛАБОРАТОРІЇ (КОНТРОЛЬНО-АНАЛІТИЧНОЇ)

Завдання та обов'язки. Здійснює керівництво контрольно-аналітичної лабораторії відповідно до чинного законодавства України та нормативно-правових актів, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію фармацевтичної служби.

Забезпечує роботу по контролю за якістю ліків, виготовлених в аптеках, лікарських засобів, що надходять з аптечної бази (складу), оптових фірм та фармацевтичних закладів. Організовує і контролює роботу підвідомчих контрольно-аналітичних лабораторій, кабінетів, столів; аптечних складів. Організовує роботу з добору, розстановки і використання фармацевтичних кадрів, забезпечує своєчасне підвищення їх кваліфікації. Створює належні виробничі умови, забезпечує додержання співробітниками правил внутрішнього трудового розпорядку, охорони праці та протипожежного захисту. Аналізує показники роботи закладу, вживає заходів щодо їх оптимізації.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління і закладів охорони здоров'я; організацію фармацевтичної служби в державі; організацію ефективної діяльності контрольно-аналітичної лабораторії; організацію процесу виготовлення і контролю якості ліків, зберігання лікарських

засобів і товарів медичного призначення; документи, що визначають потужність, структуру, штатний розпис закладу, укомплектованість підрозділів та потребу в кадрах; нормативні акти щодо підготовки, підвищення кваліфікації та атестації фармацевтичних працівників; порядок ведення облікової та звітної документації; сучасну літературу за фахом, методи її аналізу та узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги. Повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Фармація", спеціальністю "Фармація". Проходження інтернатури за спеціальністю "Провізор загального профілю". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката провізора-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - не менше 5 років.

10. МЕДИЧНИЙ ДИРЕКТОР

Завдання та обов'язки: Здійснює керівництво закладом охорони здоров'я (крім аптечних закладів) у порядку делегованих йому керівником повноважень з медичних питань, відповідно до чинного законодавства України. У разі відсутності керівника за його дорученням виконує його обов'язки. Організовує надання пацієнтоорієнтованих послуг з медичного обслуговування населення з додержанням галузевих стандартів у сфері охорони здоров'я. Розробляє та впроваджує в закладі систему безперервного удосконалення якості послуг з метою забезпечення безпеки пацієнтів, своєчасності допомоги, економічної ефективності, досягнення найкращих результатів на основі наукових знань та принципів доказової медицини. Координує зовнішню та внутрішню взаємодію підрозділів закладу охорони здоров'я. Відповідає за організацію безперервного професійного розвитку медичного персоналу.

Повинен знати: Конституцію України, чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність закладів охорони здоров'я, трудове законодавство; основи управління; концептуальні документи щодо розвитку охорони здоров'я населення України; основи міжнародного та європейського законодавства з питань охорони здоров'я; практику застосування законодавства в межах своєї компетенції; демографічну ситуацію в регіоні та показники стану здоров'я населення; нормативні акти щодо професійного розвитку працівників, в тому числі підготовки, підвищення кваліфікації та атестації медичних працівників; порядок ведення медичної облікової та звітної документації, обробки медичної статистичної інформації; технології інформаційного забезпечення управління, форми та методи роботи із засобами масової інформації; правила ділового етикету та медичної етики та деонтології; сучасні засоби комунікацій та зв'язку; сучасну наукову літературу та науково-практичну періодику за фахом; методику визначення потреби в лікарських засобах, медичних виробках, обладнанні; специфіку менеджменту і маркетингу в галузі охорони здоров'я.

Кваліфікаційні вимоги. Вища освіта II рівня за ступенем магістра та спеціальністю галузі знань "Охорона здоров'я" з наступною спеціалізацією з "Організації і управління охороною здоров'я".

Стаж роботи: на керівних посадах - для закладів національного рівня - не менше 5 років, обласного рівня - не менше 3 років. Для закладів районного рівня - 5 років за основною лікарською спеціальністю. Для керівників закладів охорони здоров'я, які надають тільки первинну медичну допомогу, - не менше 3-х років стажу за основою (лікарською) спеціальністю або одного року на керівних посадах.

Примітка. Кваліфікаційна характеристика медичного директора поширюється на посади медичного директора у відповідності до спеціалізації діяльності відповідного закладу охорони здоров'я.

{Пункт 10 розділу в редакції наказу Міністерства охорони здоров'я № 1977 від 31.10.2018}

11. Пункт 11 розділу виключено

{Розділ доповнено новим пунктом II згідно з Наказом Міністерства охорони здоров'я № 198 від 02.03.2017, у зв'язку з цим пункти 11 - 14 вважати пунктами 12 - 15, пункт 11 розділу виключено згідно з Наказом Міністерства охорони здоров'я № 1977 від 31.10.2018, у зв'язку з цим пункти 12, 13 вважати пунктами 11, 12}

11. ЗАСТУПНИК НАЧАЛЬНИКА ГОЛОВНОГО УПРАВЛІННЯ, УПРАВЛІННЯ (САМОСТІЙНОГО ВІДДІЛУ, СЛУЖБИ) ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я МІСЦЕВОЇ ДЕРЖАВНОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ

Завдання та обов'язки. Здійснює керівництво діяльністю Головного управління, управління (самостійного відділу, служби) в галузі охорони здоров'я у порядку делегованих йому начальником Головного управління, управління (самостійного відділу, служби) повноважень та в разі відсутності керівника за його дорученням виконує його обов'язки.

Забезпечує ефективне виконання закріплених за ним напрямів діяльності Головного управління, управління (самостійного відділу, служби) щодо реалізації державної політики в сфері охорони здоров'я в межах делегованих йому повноважень і компетенцій; визначає ступінь відповідальності керівників підрозділів у складі Головного управління, управління (самостійного відділу, служби); організовує розробку проектів законодавчих і нормативних актів, програм, що належать до компетенції головного управління, управління (самостійного відділу, служби); контролює виконання законодавчих та нормативних актів, розпоряджень (наказів) керівників Міністерства охорони здоров'я України; здійснює аналіз стану та тенденції розвитку охорони здоров'я, ходу виконання державних програм діяльності головного управління, управління (самостійного відділу, служби) та приймає відповідні рішення щодо усунення недоліків і закріплення позитивних тенденцій; планує, регулює та контролює ефективну взаємодію головного управління, управління (самостійного відділу, служби) з іншими структурними підрозділами органів державної влади, громадськими об'єднаннями та науковими організаціями при розв'язанні питань, що стосуються діяльності, головного управління, управління (самостійного відділу, служби); організовує роботу з добору,

розстановки і використання медичних кадрів, забезпечує своєчасне підвищення їх кваліфікації; забезпечує захист державної таємниці у напрямках діяльності головного управління, управління (самостійного відділу, служби).

Повинен знати: Конституцію України, акти законодавства, нормативні документи, що стосуються державної служби та місцевого органу виконавчої влади, Укази Президента України, постанови та розпорядження Верховної Ради України, Кабінету Міністрів України, інші нормативно-правові акти, що регулюють розвиток галузі охорони здоров'я; основи медичного і трудового права; концепцію розвитку охорони здоров'я населення України; основи міжнародного та європейського законодавства з питань охорони здоров'я; практику застосування законодавства в межах своєї компетенції; основи державного управління; практику застосування чинного законодавства; основи організації роботи та технологію процесу управління; економічні основи управління охороною здоров'я, демографічну ситуацію в регіоні; специфіку менеджменту і маркетингу в галузі охорони здоров'я; технології інформаційного забезпечення управління, форми та методи роботи із засобами масової інформації; правила ділового етикету; сучасні засоби комунікацій та зв'язку; передові інформаційні та інтернет-технології, сучасну наукову літературу та науково-практичну періодику за фахом, методи її аналізу та узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги. Повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", післядипломна спеціалізація за фахом "Організація управління охороною здоров'я". Вища кваліфікаційна категорія за лікарською спеціальністю та за фахом "Організація і управління охороною здоров'я". Стаж роботи за лікарською спеціальністю та за фахом "Організація і управління охороною здоров'я" для заступника начальника Головного управління, управління - не менше 8 років; для заступника начальника самостійного відділу, служби зазначений стаж - відповідно не менше 7 та 5 років. Стажування в органах управління вищого рівня.

12. НАЧАЛЬНИК ГОЛОВНОГО УПРАВЛІННЯ, УПРАВЛІННЯ (САМОСТІЙНОГО ВІДДІЛУ, СЛУЖБИ) ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я МІСЦЕВОЇ ДЕРЖАВНОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ

Завдання та обов'язки. Здійснює керівництво діяльністю Головного управління, управління (самостійного відділу, служби) в галузі охорони здоров'я відповідно до чинного законодавства України та нормативно-правових актів, що визначають діяльність підприємств, установ і організацій охорони здоров'я.

Забезпечує ефективне виконання покладених на Головне управління, управління (самостійний відділ, службу) завдань щодо реалізації державної політики у підвідомчій галузі управління. Організовує лікувально-профілактичну, санітарно-епідеміологічну, фармацевтичну, фінансово-економічну, кадрову та адміністративно-господарську діяльність мережі закладів охорони здоров'я. Визначає ступінь відповідальності заступників начальника Головного управління, управління, керівників підрозділів у складі головного управління, управління (самостійного відділу, служби). Готує пропозиції щодо призначення на посади та звільнення з посад керівників підвідомчих установ, підприємств, організацій згідно з чинним законодавством. Організовує розроблення проєктів законодавчих і нормативних актів, державних програм у межах своєї компетенції. Здійснює аналіз стану й тенденції розвитку галузі охорони здоров'я, ходу виконання державних програм, діяльності головного управління, управління (самостійного відділу, служби) та приймає відповідні рішення щодо усунення недоліків і закріплення позитивних тенденцій, видає відповідні директивні документи з цього питання. Вживає заходів щодо вдосконалення співпраці головного управління, управління (самостійного відділу, служби) з іншими структурними підрозділами місцевої державної адміністрації, представницькими органами місцевого самоврядування, державного нагляду та контролю, забезпечує взаємодію мережі закладів охорони здоров'я. Організовує роботу з добору, розстановки і використання медичних кадрів, забезпечує своєчасне підвищення їх кваліфікації. Сприяє створенню належних виробничих умов, забезпечує контроль за станом трудової та виконавчої дисципліни, додержанням співробітниками правил охорони праці та протипожежного захисту. Забезпечує захист державних таємниць у відповідності з чинним законодавством.

Повинен знати: Конституцію України, акти законодавства, нормативні документи, що стосуються державної служби та місцевого органу виконавчої влади. Укази Президента України, постанови та розпорядження Верховної Ради України, Кабінету Міністрів України, інші нормативно-правові акти, що регулюють розвиток галузі охорони здоров'я; основи медичного і трудового права; концепцію розвитку охорони здоров'я населення України; основи міжнародного та європейського законодавства з питань охорони здоров'я; практику застосування законодавства в межах своєї компетенції; основи державного управління; практику застосування чинного законодавства; основи організації роботи та технологію процесу управління; економічні основи управління охороною здоров'я, демографічну ситуацію в регіоні; специфіку менеджменту і маркетингу в галузі охорони здоров'я; технології інформаційного забезпечення управління, форми та методи роботи із засобами масової інформації; правила ділового етикету; сучасні засоби комунікацій та зв'язку; передові інформаційні та інтернет-технології; сучасну наукову літературу та науково-практичну періодику за фахом, методи її аналізу та узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги. Повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", післядипломна спеціалізація за фахом "Організація і управління охороною здоров'я". Вища кваліфікаційна категорія за лікарською спеціальністю та за фахом "Організація і управління охороною здоров'я". Стаж роботи за лікарською спеціальністю та за фахом "Організація і управління охороною здоров'я" для начальника Головного управління, управління - не менше 10 років; для начальника самостійного відділу, служби зазначений стаж - відповідно не менше 8 та 6 років. Стажування в органах управління вищого рівня.

14. Пункт 14 розділу виключено

{Згідно з Наказом Міністерства охорони здоров'я № 1977 від 31.10.2018, у зв'язку з цим пункт 15 вважати пунктом 13}

13. НАЧАЛЬНИК (ЗАВІДУВАЧ, КЕРІВНИК) СТРУКТУРНОГО ПІДРОЗДІЛУ ЗАКЛАДУ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я

Завдання та обов'язки. Здійснює керівництво структурним підрозділом закладу охорони здоров'я (крім аптечних закладів), діяльність якого безпосередньо пов'язана з наданням медичної допомоги (послуг), відповідно до чинного законодавства України.

Організовує лікувально-профілактичну та адміністративно-господарську діяльність підрозділу, співпрацює з іншими підрозділами закладу охорони здоров'я. Забезпечує надання якісної медичної допомоги населенню. Забезпечує своєчасне отримання та зберігання лікарських засобів, медичних виробів. Здійснює заходи щодо забезпечення належних санітарно-гігієнічних умов функціонування підрозділу. Здійснює контроль за правильним веденням медичної документації, готує та подає керівникові закладу охорони здоров'я звіти. Розробляє та подає керівнику на затвердження графіки роботи працівників структурного підрозділу, здійснює належну розстановку, використання медичних працівників і організовує їх працю. Створює належні умови праці, забезпечує додержання працівниками правил внутрішнього трудового розпорядку, охорони праці та протипожежного захисту. Забезпечує належні умови для досягнення працівниками закладу охорони здоров'я належного професійного рівня, включаючи організацію професійного навчання та забезпечення своєчасного підвищення їх кваліфікації. Аналізує показники роботи.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність закладів охорони здоров'я, трудове законодавство; основи управління; нормативні акти щодо професійного розвитку працівників; демографічну ситуацію в регіоні та показники стану здоров'я населення; порядок ведення облікової та звітної документації, обробки медичної статистичної інформації; сучасні класифікації в галузі охорони здоров'я; сучасні методи діагностики, лікування, реабілітації; методи надання медичної допомоги пацієнтам у невідкладних станах; потреби в лікарських засобах, медичних виробках, обладнанні; специфіку менеджменту і маркетингу в галузі охорони здоров'я.

Кваліфікаційні вимоги. Вища освіта II рівня за ступенем магістра у галузі знань "Охорона здоров'я"; проходження інтернатури за однією зі спеціальностей медичного профілю з наступною спеціалізацією за профілем структурного підрозділу. Стаж роботи за фахом не менше 3 років.

{Пункт 13 розділу у редакції Наказу Міністерства охорони здоров'я № 1977 від 31.10.2018}

КВАЛІФІКАЦІЙНА ХАРАКТЕРИСТИКА ЗАСТУПНИКА ГОЛОВНОГО ДЕРЖАВНОГО САНІТАРНОГО ЛІКАРЯ

Завдання та обов'язки: забезпечує організацію державного санітарно-епідеміологічного нагляду на відповідній адміністративній території згідно з вимогами чинного санітарного законодавства і в порядку делегованих йому головним державним санітарним лікарем відповідної адміністративної території повноважень та в разі його доручення виконує його обов'язки.

Організовує роботу щодо вивчення та оцінки санітарно-епідемічної ситуації, визначення факторів несприятливого впливу на здоров'я людини, навколишнє середовище та вживає заходів щодо їх усунення. Здійснює контроль за проведенням санітарних та протиепідемічних заходів, за додержанням вимог санітарного законодавства підприємствами, організаціями, установами та громадянами. Співпрацює з органами державної виконавчої влади, органами місцевого самоврядування з питань забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення. Розслідує причини і умови виникнення професійних чи групових інфекційних захворювань, отруєнь, радіаційних уражень і подає матеріали з цих питань компетентним органам для притягнення винних до відповідальності. Визначає необхідність профілактичних щеплень та інших заходів профілактики у разі виникнення епідемій, масових отруєнь та радіаційних уражень. Застосовує передбачені Законом України "Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення" заходи щодо припинення порушення санітарного законодавства. Організовує роботу з добору, розстановки і використання медичних кадрів, забезпечує своєчасне підвищення їх кваліфікації. Створює належні виробничі умови, забезпечує додержання співробітниками правил внутрішнього трудового розпорядку, охорони праці та протипожежного захисту. Аналізує показники роботи закладу, вживає заходів щодо їх оптимізації, видає у межах компетенції відповідні директивні документи з цього питання.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я, санітарне законодавство та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління і закладів охорони здоров'я; організацію державної санітарно-епідеміологічної служби, порядок здійснення державного санітарно-епідеміологічного нагляду в Україні; основи права в медицині, трудове законодавство; директивні документи, що визначають завдання та функції медичних закладів; соціально-демографічну характеристику регіону та показники стану здоров'я населення; основи соціальної гігієни та організації охорони здоров'я, загальної і соціальної психології; суспільні відносини, які виникають у сфері забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя; організацію фінансово-економічної діяльності закладів охорони здоров'я; документи, що визначають категорійність, структуру, штатний розклад закладу, укомплектованість підрозділів та потребу в кадрах; нормативні акти щодо підготовки, підвищення кваліфікації та атестації медичних працівників; порядок ведення облікової та звітної документації, обробки медичної статистичної інформації; потреби в медичній техніці, обладнанні, медикаментах; специфіку менеджменту і маркетингу в галузі медицини; передові інформаційні та Інтернет технології, сучасну наукову літературу та науково-практичну періодику за фахом, методи її аналізу та узагальнення.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина". Проходження інтернатури за однією зі спеціальностей медико-профілактичного профілю з наступною спеціалізацією з "Організації і управління охороною здоров'я". Підвищення кваліфікації (курси

удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом не менше 5 років.

{Розділ "Керівники" доповнено пунктом згідно з Наказом Міністерства охорони здоров'я № 277 від 25.05.2007}

ПРОФЕСІОНАЛИ

ПРОФЕСІОНАЛИ В ГАЛУЗІ ЛІКУВАЛЬНОЇ СПРАВИ (КРІМ СТОМАТОЛОГІЇ)

1. ЛІКАР

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають організацію медичної допомоги населенню та діяльність органів управління і закладів охорони здоров'я.

Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, диференційної діагностики, лікування, реабілітації та диспансеризації хворих в межах своєї спеціальності, надає їм швидку та невідкладну медичну допомогу. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Планує роботу та аналізує її результати. Вирішує питання тимчасової або постійної непрацездатності пацієнтів. Веде лікарську документацію. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: основи чинного законодавства про охорону здоров'я та нормативно-правові акти, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря; основи медико-біологічних і клінічних наук; сучасну класифікацію хвороб; сучасні методи обстеження, діагностики, лікування, реабілітації та диспансеризації хворих; методи надання швидкої та невідкладної лікарської допомоги, правила безпеки під час застосування діагностичної та лікувальної апаратури; роботу лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом і методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина". Спеціалізація за певною спеціальністю медичного профілю (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії зі спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Лікар I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина". Спеціалізація за певною спеціальністю медичного профілю (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії зі спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Лікар II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина". Спеціалізація за певною спеціальністю медичного профілю (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії зі спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Лікар: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина". Спеціалізація за певною спеціальністю медичного профілю (інтернатура, курси спеціалізації). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

2. ЛІКАР З АВІАЦІЙНОЇ МЕДИЦИНИ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію надання медичної допомоги авіаційному персоналу цивільної авіації та військових формувань України. Здійснює медичне забезпечення професійної діяльності авіаційного персоналу на всіх етапах виконання польотів і медичного контролю у міжпольотний період. Контролює виконання рекомендацій лікарсько-льотних сертифікаційних комісій. Готує льотний склад до медичної сертифікації. Надає кваліфіковану амбулаторну допомогу, забезпечує екстрену і. планову госпіталізацію хворих, направляє їх на консультації до спеціалістів та на позачергову медичну сертифікацію. Проводить плановий медичний огляд льотного складу, диспансерний, нагляд, профілактичні щеплення. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Бере участь у тренуванні на тренажерах авіаційних спеціалістів, у навчанні авіаційного персоналу щодо використання спецспорядження та засобів захисту, експлуатації киснево-дихальної апаратури, у роботі комісій по відбору авіаційного персоналу для навчання на новій авіаційній техніці і роботи в нових екстремальних умовах, у розборі польотів, визначенні передумов льотних пригод і помилкових дій авіаційного персоналу, які пов'язані зі станом здоров'я; у проведенні судово-медичної експертизи. Надає рекомендації з раціонального використання авіаційного персоналу, виконання різних за характером і складністю польотних завдань, режиму праці, льотного навантаження, відпочинку. Не допускає до польотів за станом здоров'я членів льотного екіпажу. Аналізує захворюваність та травматизм льотного складу, виробляє рекомендації щодо їх профілактики. Веде лікарську документацію. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед льотного персоналу. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують організацію медичної допомоги авіаційному персоналу; основи права в медицині; права, обов'язки і відповідальність авіаційного лікаря; основи медико-біологічних та клінічних наук, сучасні методи обстеження, авіаційну медицину, авіаційну психологію,

фізіологію; санітарно-гігієнічні умови льотної діяльності; режим праці, умови харчування та відпочинку льотної складу; основи застосування та вплив на організм людини тренажерів, спеціального спорядження та засобів захисту при польотах; основи експлуатації та результати застосування киснево-дихальної апаратури; методи санітарно-освітньої роботи та пропаганди здорового способу життя; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар з авіаційної медицини вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст магістр) за напрямом підготовки "Медицина". Спеціалізація в інтернатурі за однією зі спеціальностей "Лікувальна справа" з наступною спеціалізацією з "Авіаційної та космічної медицини". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Лікар з авіаційної медицини I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина". Спеціалізація в інтернатурі за однією зі спеціальностей "Лікувальна справа" з наступною спеціалізацією з "Авіаційної та космічної медицини". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Лікар з авіаційної медицини II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина". Спеціалізація в інтернатурі за однією зі спеціальностей "Лікувальна справа" з наступною спеціалізацією з "Авіаційної та космічної медицини". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Лікар з авіаційної медицини: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина". Спеціалізація в Інтернатурі за однією зі спеціальностей "Лікувальна справа" з наступною спеціалізацією з "Авіаційної та космічної медицини". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

3. ЛІКАР-АКУШЕР-ГІНЕКОЛОГ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію акушерсько-гінекологічної допомоги населенню. Здійснює діагностику вагітності, спостереження за вагітними, рододопомогу, раннє виявлення ускладнень вагітності і пологів, лікування та нагляд за породіллям; організовує та проводить диспансеризацію гінекологічних хворих. Застосовує сучасні методи профілактики, лікування та реабілітації в межах своєї спеціальності; володіє всіма методами амбулаторного і стаціонарного лікування, повним обсягом хірургічних втручань, включаючи екстирпацію матки, перев'язку підчеревних артерій, мікрохірургічні і пластичні операції. Надає швидку і невідкладну медичну допомогу хворим акушерсько-гінекологічного профілю. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Проводить консультації за направленнями лікарів інших спеціальностей, в тому числі і вдома. Здійснює експертизу працездатності. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Дотримується принципів медичної деонтології. Сприяє правовому захисту жінок відповідно до чинного законодавства. Керує роботою середнього медичного персоналу. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення, в проведенні масових профілактичних оглядів. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, основи права в медицині, організацію акушерсько-гінекологічної допомоги; права, обов'язки та відповідальність лікаря-акушера-гінеколога; показники діяльності акушерсько-гінекологічних закладів та відділень; роботу лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії; сучасну класифікацію гінекологічних захворювань; топографічну анатомію нормальну і патологічну фізіологію організму жінки; фізіологію та патологію вагітності, пологів і післяпологового періоду; основи кровотворення та гемостазу, водно-електролітного обміну і кислотно-основної рівноваги крові, імунології та фармакології; загальні і спеціальні методи обстеження, які застосовуються в акушерстві і гінекології; сучасні методи профілактики, діагностики, лікування, реабілітації та диспансеризації акушерсько-гінекологічних захворювань, запобігання небажаної вагітності; сучасні методи проведення пологів; профілактику невиношування і переносування вагітності, реанімацію, інтенсивну терапію новонароджених; сучасні методики виконання акушерських та ургентних гінекологічних операцій і маніпуляцій, а також реанімації; принципи доопераційної підготовки хворих і післяопераційного спостереження за ними; виявлення, спостереження, лікування ускладнень вагітності та післяпологову реабілітацію; правила асептики та антисептики; основи фармакотерапевтичних методів, що застосовуються в акушерстві і гінекології; основи профілактики і своєчасної діагностики злоякісних новоутворень; клініку, причини виникнення, діагностику, методи лікування інфекційних захворювань та "гострого живота" в гінекології, синдрому набутого імунodefіциту (СНІД), венеричних захворювань; питання сексопатології; основи ендокринології, урології, хірургії, онкогінекології; основні методи фізіотерапії та лікувальної фізкультури, що застосовуються в акушерстві і гінекології; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу зі спеціальності та методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар-акушер-гінеколог вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Акушерство і гінекологія" (інтернатра, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Лікар-акушер-гінеколог I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Акушерство і гінекологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Лікар-акушер-гінеколог II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Акушерство і гінекологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Лікар-акушер-гінеколог: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Акушерство і гінекологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

4. ЛІКАР-АЛЕРГОЛОГ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію алергологічної допомоги населенню.

Збирає алергологічний анамнез, визначає обсяг загальних та спеціальних обстежень, алергічних проб; застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, лікування, реабілітації та диспансеризації хворих алергологічного профілю. Надає швидку та невідкладну медичну допомогу; консультує хворих за направленнями лікарів інших спеціальностей, в тому числі і вдома. Застосовує лікувальне та дієтичне харчування. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Здійснює експертизу працездатності, бере участь в роботі лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні акти, що регламентують діяльність органів управління і закладів охорони здоров'я, організацію алергологічної допомоги; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-алерголога; основи клінічної імунології та алергології; алергени їх властивості, способи поширення та стандартизацію; профілактику, клініку, діагностику, диференційну діагностику алергічних захворювань та псевдоалергічних реакцій; сучасну класифікацію алергічних захворювань; специфічну імунотерапію та принципи неспецифічної терапії; методи дослідження в алергології; питання втрати працездатності; роботу лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії; організацію диспансеризації; правила оформлення медичної документації; сучасні методи діагностики та лікування, що застосовують в суміжних галузях; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар-алерголог вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Терапія" з наступною спеціалізацією з "Алергології". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Лікар-алерголог I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Терапія" з наступною спеціалізацією з "Алергології". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Лікар-алерголог II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Терапія" з наступною спеціалізацією з "Алергології". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Лікар-алерголог: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Терапія" з наступною спеціалізацією з "Алергології". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

5. ЛІКАР-АЛЕРГОЛОГ ДИТЯЧИЙ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію алергологічної допомоги.

Збирає алергологічний анамнез, визначає обсяг загальних та спеціальних обстежень, алергічних проб; застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, лікування, реабілітації та диспансеризації хворих дітей алергологічного профілю; надає швидку та невідкладну медичну допомогу. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Консультує хворих за направленнями лікарів інших спеціальностей, в тому числі і вдома. Здійснює експертизу працездатності хворої дитини. Застосовує лікувальне та дієтичне харчування. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього

медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні акти, що регламентують діяльність органів управління і закладів охорони здоров'я; права, обов'язки та відповідальність лікаря-алерголога дитячого; анатомію і фізіологію дитячого організму; організацію алергологічної допомоги дітям, в тому числі невідкладної; основи клінічної імунології та алергології; алергени, їх властивості, способи поширення та стандартизацію; профілактику, клініку, діагностику, диференційну діагностику алергічних захворювань та псевдоалергічних реакцій; сучасну класифікацію алергічних захворювань; специфічну імунотерапію та принципи неспецифічної терапії; методи дослідження в алергології; оцінку імунологічних тестів I та II рівнів; організацію диспансеризації; роботу лікарсько-консультативної комісії; правила оформлення медичної документації; сучасні методи діагностики та лікування, що застосовують в суміжних галузях; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар-алерголог дитячий вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Проходження Інтернатури за спеціальністю "Педіатрія" та наступною спеціалізацією з "Дитячої алергології". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Лікар-алерголог дитячий I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Проходження інтернатури за спеціальністю "Педіатрія" з наступною спеціалізацією з "Дитячої алергології". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Лікар-алерголог дитячий II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Проходження інтернатури за спеціальністю "Педіатрія" з наступною спеціалізацією з "Дитячої алергології". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Лікар-алерголог дитячий: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Проходження інтернатури за спеціальністю "Педіатрія" з наступною спеціалізацією з "Дитячої алергології". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

6. ЛІКАР-АНЕСТЕЗІОЛОГ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я.

Забезпечує відновлення, підтримку та заміщення життєво важливих функцій організму при станах, що загрожують життю хворого, захворюваннях та станах, що потребують застосування спеціальних методів лікування, протекції життєвих функцій та використання медичних технологій. Здійснює заходи з профілактики та лікування болю та седації під час виконання лікувальних і діагностичних втручань, лікування гострого та хронічного больового синдрому. Аналізує результати клінічних, біохімічних, інструментальних та функціональних методів обстеження хворих при оперативному втручанні або проведенні інвазивних досліджень; визначає і проводить безпечний для хворого вид анестезії та седації при ургентних та планових втручаннях; використовує сучасні засоби та обладнання (наркозно-дихального, діагностичного та моніторингового). Проводить корекцію водно-електролітного, кислотно-основного стану та інших заходів для підтримки та відновлення життєво важливих функцій організму. Здійснює нагляд за побічними реакціями / діями лікарських засобів та надає кваліфіковану допомогу при виникненні побічних реакцій, несприятливих подій. Виконує функції лікуючого лікаря пацієнтів відділень анестезіології та інтенсивної терапії. Співпрацює з лікарями інших спеціальностей, які консультують пацієнтів у відділенні інтенсивної терапії. Проводить у встановленому порядку заходи з підтвердження діагнозу смерті мозку, виконує заходи "кондиціонування" для збереження органів та/або тканин померлого для трансплантації. Виконує функції та є відповідальною особою в закладі охорони здоров'я за трансплант-координацію. Планує свою роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Дотримується принципів медичної етики та деонтології з пацієнтами, їх родичами, законними представниками та колегами. Керує роботою середнього та молодшого медичного персоналу. Бере участь у поширенні медичних знань та здорового способу життя. Постійно удосконалює свій професійний рівень. Дотримується правил і вимог з охорони праці та пожежної безпеки.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, щодо надання необхідної медичної допомоги з анестезіології та інтенсивної терапії; права, обов'язки та відповідальність лікаря-анестезіолога; організацію та показники роботи відділення анестезіології та інтенсивної терапії; нормальну та патологічну фізіологію органів і систем людини, топографічну анатомію; загальну та клінічну фармакологію; основи водно-електролітного обміну, кислотно-основної рівноваги, гемостазу, методи їх корекції; етіологію, патогенез, клініку і методи лікування при невідкладних станах в клініці внутрішніх, інфекційних, нервових і хірургічних хвороб, при політравмах, опіках та отруєннях; механізм розвитку та засоби проведення невідкладної допомоги при серцевій, судинній, дихальній, церебральній, нирковій, наднирковій та печінковій недостатностях; основи раціональної інфузійної та трансфузійної терапії; методики проведення серцево-легеневої реанімації на

спеціалізованому етапі, пункції плевральної порожнини та перикарду, електричної дефібриляції серця, катетеризації центральних вен та артерій, кваліфіковане проведення анестезіологічного забезпечення, інтенсивної терапії при невідкладних станах та в періопераційному періоді; парентерального та ентерального харчування; інтерпретацію результатів лабораторних, функціональних і спеціальних методів дослідження та їх корекцію; заходи діагностики та інтенсивної терапії при гострих екзогенних отруєннях, асфіксії, електротравмі, утопленні; основи раціональної антибіотикопрофілактики та антибактеріальної терапії інфекційних захворювань та нозокоміальних інфекційних ускладнень; класифікацію видів анестезії і седації та методику їх проведення, клінічний перебіг провідникової та загальної анестезії; клінічні і фармакологічні засоби, що застосовуються при проведенні знеболення, інтенсивної терапії та реанімаційних заходах; основи респіраторної підтримки при різних захворюваннях та станах, що потребують протекції функції зовнішнього дихання, режими штучної та допоміжної вентиляції легень, розраховувати параметри штучної та допоміжної вентиляції легень та методики від'єднання від респіратора, проводити санацію дихальних шляхів; принципи роботи та будову наркозно-дихальної і моніторингової апаратури, організацію кардіомоніторного нагляду за хворим, засоби знезараження обладнання; ускладнення анестезії та своєчасно проводити лікувально-реанімаційні заходи; патологію системи згортання крові та заходи її корекції; показання до трансфузії препаратів крові; заходи невідкладної допомоги та інтенсивної терапії при шоці будь-якого генезу, політравмі, тяжкій черепно-мозковій та хребетно-спинномозковій травмі, скелетній травмі, травмі живота та грудної клітки, напруженому пневмотораксі, тромбоемболії легеневої артерії, порушенні мозкового кровообігу, гострому коронарному синдромі, комах нез'ясованої етіології, отруєннях, опіках, сепсисі, судомах, бронхіальному статусі, нейроінфекціях, еклампсії, масивній кровотечі, сортування та надання допомоги при масовому надходженні постраждалих; діагностичні критерії смерті мозку та смерті людини, заходи "кондиціонування" з метою збереження органів та/або тканин померлого для трансплантації; правила безпеки та гігієну роботи в операційній, правила асептики і антисептики, форми і методи санітарної освіти; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги

Лікар-анестезіолог вищої кваліфікаційної категорії: вища освіта другого рівня за ступенем магістра галузі знань "Охорона здоров'я", спеціальністю "Медицина". Спеціалізацією за фахом "Анестезіологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар-анестезіолог I кваліфікаційної категорії: вища освіта другого рівня за ступенем магістра галузі знань "Охорона здоров'я", спеціальністю "Медицина". Спеціалізацією за фахом "Анестезіологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар-анестезіолог II кваліфікаційної категорії: вища освіта другого рівня за ступенем магістра галузі знань "Охорона здоров'я", спеціальністю "Медицина". Спеціалізацією за фахом "Анестезіологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар-анестезіолог: вища освіта другого рівня за ступенем магістра галузі знань "Охорона здоров'я", спеціальністю "Медицина". Спеціалізацією за фахом "Анестезіологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

{Пункт 6 у редакції Наказу Міністерства охорони здоров'я № 1085 від 14.09.2017}

7. ЛІКАР-АНЕСТЕЗИОЛОГ ДИТЯЧИЙ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та установ охорони здоров'я, організацію анестезіологічної служби, юридичне право в анестезіології.

Одержує анамнестичну інформацію про захворювання, визначає необхідність проведення лабораторних, рентгенологічних та функціональних методів обстеження. Забезпечує кваліфіковане проведення анестезії, інтенсивної терапії та реанімації хворих дітей; здійснює невідкладні заходи з інтенсивної терапії дітей, що знаходяться в критичному стані. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Працює в тісному контакті з лікарями інших спеціальностей, організовує і проводить консультації хворих дітей. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Бере участь у поширенні медичних знань серед батьків і дітей. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність установ управління та закладів охорони здоров'я; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-анестезіолога дитячого; організацію і показники роботи відділень анестезіології та інтенсивної терапії в дитячих закладах охорони здоров'я; нормальну і патологічну анатомію та фізіологію органів і систем дитини; основи водно-електролітного балансу, кислотно-основної рівноваги крові у віковому аспекті; лабораторні, функціональні і спеціальні методи дослідження хворої дитини; класифікацію видів наркозу, обґрунтування вибору виду анестезії; фармакологічні засоби, що застосовуються при проведенні знеболювання, інтенсивної терапії і реанімації; механізм проникнення медикаментів через плацентарний бар'єр; будову і принцип дії наркозно-дихальної і моніторної апаратури, організацію кардіо-моніторного нагляду за хворою дитиною; сучасні методи загальної, місцевої та регіональної анестезії; особливості анестезіологічної допомоги в амбулаторних умовах та при масовому надходженні потерпілих; клінічні та інструментальні методи контролю за станом хворих та корекцію порушень, що виникають під час загальної анестезії; методи реанімації і інтенсивної терапії при гострій асфіксії та задусі у новонароджених і недоношених дітей; діагностику і корекцію гіповолемії; діагностику і інтенсивну терапію дітей, що перебувають у

критичному стані, виникнення якого зумовлене тяжкими захворюваннями, отруєннями, травмами, опіковою хворобою, оперативними втручаннями; правила асептики і антисептики; форми і методи санітарно-освітньої роботи серед населення; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар-анестезіолог дитячий вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Дитяча анестезіологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Лікар-анестезіолог дитячий I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Дитяча анестезіологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Лікар-анестезіолог дитячий II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Дитяча анестезіологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Лікар-анестезіолог дитячий: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія", спеціалізація за фахом "Дитяча анестезіологія" (інтернатура курси спеціалізації). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

8. ЛІКАР-ГАСТРОЕНТЕРОЛОГ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію гастроентерологічної допомоги.

Надає спеціалізовану медичну допомогу хворим на захворювання органів травлення (крім інфекційних та онкологічних), а також швидко та невідкладну допомогу. Застосовує сучасні методи дослідження, діагностики та лікування. Організовує і проводить диспансеризацію населення відповідно до встановленого переліку нозологічних форм. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Працює в тісному контакті з лікарями інфекційного, онкологічного, хірургічного профілю, з іншими службами та організаціями; проводить консультації хворих. Здійснює експертизу тимчасової та стійкої непрацездатності, бере участь в роботі лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії. Забезпечує проведення протиепідемічних заходів в разі виявлення інфекційних захворювань з ураженням шлунково-кишкового тракту. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Бере участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-гастроентеролога; організацію терапевтичної та гастроентерологічної, швидкої та невідкладної допомоги; нормальну та патологічну анатомію і фізіологію органів і систем людини; основи водно-електролітного обміну, кислотно-основної рівноваги крові, гемостазу; основи дієтотерапії; діагностику, диференційну діагностику, клініку, методи лікування, реабілітацію, диспансеризацію та експертизу непрацездатності при захворюваннях органів шлунково-кишкового тракту; основи фармакотерапії та фітотерапії; дію мінеральних вод; методи фізіотерапії та лікувальної фізкультури; показання та протипоказання до санаторно-курортного лікування; першу та невідкладну допомогу при захворюваннях шлунково-кишкового тракту; загальні, функціональні та спеціальні методи дослідження, що застосовуються в гастроентерології; сучасну класифікацію хвороб шлунково-кишкового тракту; клініку і діагностику інфекційних захворювань та "гострого живота"; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар-гастроентеролог вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Терапія" з наступною спеціалізацією з "Гастроентерології". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Лікар-гастроентеролог I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Терапія" з наступною спеціалізацією з "Гастроентерології". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Лікар-гастроентеролог II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Терапія" з наступною спеціалізацією з "Гастроентерології".

Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Лікар-гастроентеролог: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Терапія" з наступною спеціалізацією з "Гастроентерології". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

9. ЛІКАР-ГАСТРОЕНТЕРОЛОГ ДИТЯЧИЙ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію гастроентерологічної допомоги дітям. Надає спеціалізовану медичну допомогу дітям, хворим на захворювання органів травлення (крім інфекційних та онкологічних), а також швидку та невідкладну допомогу. Застосовує сучасні методи дослідження, діагностики та лікування. Організовує і проводить диспансеризацію дітей відповідно до встановленого переліку нозологічних форм. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Працює в тісному контакті з лікарями інфекційного, онкологічного, хірургічного профілів, проводить консультації хворих. Бере участь в проведенні протиепідемічних заходів в разі виявлення інфекційних хворих дітей з ураженням шлунково-кишкового тракту. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Бере участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-гастроентеролога дитячого; організацію педіатричної та гастроентерологічної, швидкої та невідкладної допомоги; побудову органів та систем шлунково-кишкового тракту; нормальну та патологічну анатомію і фізіологію органів та систем людини; основи водно-електролітного та мінерального обміну, кислотно-основної рівноваги, показники гомеостазу в нормі та патології; загальні, функціональні та спеціальні методи дослідження; діагностику, диференційну діагностику, клініку, методи лікування, реабілітацію, диспансеризацію при гастроентерологічних захворюваннях; основи фармакотерапії та фітотерапії; дію мінеральних вод; методи фізіотерапії, лікувальної фізкультури, психотерапії, голкорексфлексотерапії; показання та протипоказання до санаторно-курортного лікування; організацію служби інтенсивної терапії та реанімації в гастроентерологічній клініці; форми та методи санітарно-освітньої роботи; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар-гастроентеролог дитячий вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Проходження інтернатури за спеціальністю "Педіатрія" з наступною спеціалізацією з "Дитячої гастроентерології". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Лікар-гастроентеролог дитячий I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Проходження інтернатури за спеціальністю "Педіатрія" з наступною спеціалізацією з "Дитячої гастроентерології". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Лікар-гастроентеролог дитячий II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Проходження Інтернатури за спеціальністю "Педіатрія" з наступною спеціалізацією з "Дитячої гастроентерології". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Лікар-гастроентеролог дитячий: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Проходження інтернатури за спеціальністю "Педіатрія" з наступною спеціалізацією з "Дитячої гастроентерології". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

10. ЛІКАР-ГЕМАТОЛОГ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію терапевтичної, гематологічної допомоги та служби трансфузіології.

Надає спеціалізовану медичну допомогу хворим із захворюваннями системи крові, надає їм швидку і невідкладну допомогу. Застосовує сучасні методи дослідження, діагностики та лікування. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Обґрунтовує клінічний діагноз схему, план і тактику ведення хворого; визначає необхідні лікарські засоби, доцільність їх застосування, показання для госпіталізації хворих. Організовує диспансеризацію хворих гематологічного профілю. Працює в тісному контакті з лікарями інших спеціальностей, проводить консультації хворих. Вирішує питання тимчасової та стійкої непрацездатності, бере участь в роботі лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії. Забезпечує проведення протиепідемічних заходів в разі виникнення осередку інфекції. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Веде лікарську документацію. Бере участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління і закладів охорони здоров'я, організацію гематологічної допомоги, основи права в медицині; права обов'язки та відповідальність лікаря-гематолога; будову та функції органів кровотворення, розвиток клітин крові; фізіологію кровотворної системи, взаємозв'язок систем організму та рівні їх регулювання; клітинний склад периферійної крові та кісткового мозку; фізіологію і патофізіологію систем еритропоезу, лейкопоезу та гемостазу; механізми імунітету та імунокомпетентної системи, основні антигенні системи; роль генетичних факторів в гематологічній клініці; основи трансфузіології; клініку, профілактику, діагностику, диференційну діагностику, методи лікування, реабілітації гематологічних захворювань; диспансерний нагляд за гематологічними хворими; експертизу непрацездатності; методи інтенсивної терапії і реанімації в гематології; загальні, функціональні і спеціальні методи дослідження в гематології; сучасну класифікацію гематологічних захворювань; методи трансплантації кісткового мозку; методи фармако-, фізіо-, дієто-, клімате-, трансфузійної та детоксикаційної терапії, лікувальну фізкультуру, які застосовуються при лікуванні гематологічних хворих; найважливіші методи діагностики і лікування, що застосовують в суміжних галузях; показання та протипоказання до санаторно-курортного лікування; правила асептики і антисептики; правила експлуатації гематологічного обладнання, методику роботи з ним; правила обліку цитостатичних і наркотичних засобів; форми і методи санітарно-освітньої роботи серед населення; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом і методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар-гематолог вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Терапія" з наступною спеціалізацією з "Гематології". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Лікар-гематолог I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Терапія" з наступною спеціалізацією з "Гематології". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар-гематолог II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Терапія" з наступною спеціалізацією з "Гематології". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Лікар-гематолог: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Терапія" з наступною спеціалізацією з "Гематології". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

11. ЛІКАР-ГЕМАТОЛОГ ДИТЯЧИЙ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я і нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію педіатричної та гематологічної допомоги, організацію служби трансфузіології.

Надає спеціалізовану медичну допомогу дітям із захворюваннями системи крові, а також швидко і невідкладну допомогу. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Працює в тісному контакті з лікарями інших спеціальностей, проводить консультації хворих дітей, в тому числі і вдома, залучає лікарів інших спеціальностей до консультацій хворих гематологічного профілю. Бере участь в проведенні протиепідемічних заходів в разі виникнення осередку інфекції. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу і проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Бере участь в поширенні медичних знань серед батьків і підлітків. Постійно удосконалює свій професійний рівень, впроваджує в практику сучасні методи дослідження, діагностики та лікування.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні акти, що регламентують діяльність органів управління і закладів охорони здоров'я, організацію педіатричної і гематологічної допомоги; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-гематолога дитячого; показники роботи спеціалізованої гематологічної допомоги дітям; основи норми і патології органів кровотворної системи, системи еритропоезу і гемостазу у дітей; імунокомпетентну систему і механізми імунітету; основні антигенні системи, роль генетичних факторів в гематологічній клініці; основи трансфузіології; сучасну класифікацію гематологічних захворювань у дітей; клінічну симптоматику і патогенез основних захворювань крові у дітей, їх профілактику, діагностику, диференційну діагностику, лікування, реабілітацію; диспансерний нагляд за гематологічними хворими; профілактику дитячих інфекцій (щеплення) в дитячій гематології; інтенсивну терапію і реанімацію в гематології; методи трансплантації кісткового мозку у дітей; загальні, функціональні і спеціальні методи дослідження в гематології; найважливіші методи діагностики і лікування, що застосовують в суміжних галузях; правила асептики і антисептики; основи фармакотерапії, дієтотерапії, фізіотерапії, кліматотерапії і лікувальної фізкультури; показання і протипоказання до санаторно-курортного лікування хворих дітей; облік цитостатичних і наркотичних засобів; правила експлуатації медичних приладів, апаратів, інструментів та методику роботи з ними; форми і методи санітарно-освітньої роботи серед населення; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом і методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар-гематолог дитячий вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Проходження інтернатури за спеціальністю "Педіатрія" з наступною спеціалізацією з "Дитячої гематології". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Лікар-гематолог дитячий I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Проходження інтернатури за спеціальністю "Педіатрія" з наступною спеціалізацією з "Дитячої гематології". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Лікар-гематолог дитячий II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Проходження інтернатури за спеціальністю "Педіатрія" з наступною спеціалізацією з "Дитячої гематології". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Лікар-гематолог дитячий: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Проходження інтернатури за спеціальністю "Педіатрія" з наступною спеціалізацією з "Дитячої гематології". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

12. ЛІКАР-ГЕМАТОЛОГ-ОНКОЛОГ ДИТЯЧИЙ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я, нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію педіатричної, гематологічної, онкологічної допомоги дітям.

Надає орієнтовану на пацієнта третинну (високоспеціалізовану) медичну допомогу дітям з онкологічними (гематологічними та солідними пухлинами) та гематологічними захворюваннями. Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, лікування та реабілітації; проводить детальне вивчення анамнезу на основі знань про періоди розвитку дитини; розробляє план діагностичних досліджень, методи та об'єми лабораторних та інструментальних обстежень дітей з гематологічними та онкологічними захворюваннями відповідно до галузевих стандартів у сфері охорони здоров'я, маршрути дітей з гематологічними і онкологічними захворюваннями з урахуванням діагнозу, віку, перебігу захворювання, сімейного анамнезу, даних фізикального обстеження, лабораторних та інструментальних методів діагностики; визначає тактику лікування захворювань; здійснює нагляд за побічними реакціями / діями лікарських засобів; проводить забір гемопоетичних стовбурових клітин, підбір донора, режими кондиціонування; аспіраційну та трепанобіопсію кісткового мозку, люмбальну пункцію, трансфузійну терапію; здійснює моніторинг ефективності та безпеки лікарських засобів; проводить супровідну терапію при лікуванні онкологічних та гематологічних захворювань з метою попередження виникнення ускладнень під час лікування, а саме: профілактику та лікування інфекційних ускладнень, контроль болю, лікування мукозиту, парентеральне харчування, протиблювотну терапію, замісну трансфузійну терапію, догляд та використання пристроїв центрального венозного доступу, психосоціальну підтримку; прогнозує, попереджає та лікує ускладнення, побічні дії, реакції, які виникають в результаті діагностичних чи терапевтичних маніпуляцій; розвиває та застосовує навички емпатичного та ефективного спілкування з сім'ями дітей, у яких діагностовано злоякісне новоутворення чи тяжку форму гематологічного захворювання; надає пацієнту та членам його родини інформацію про стан здоров'я, розробляє разом з ними план проведення діагностичних процедур та план лікування; інтерпретує широкий спектр діагностичних досліджень, у тому числі: морфологічний аналіз периферичної крові; результати проточної цитометрії; показники гемостазу та тромбозу, результати цитогенетичних, молекулярних, гематологічних, патоморфологічних та радіологічних досліджень; визначає необхідність проведення медичної реабілітації при гематологічних та онкологічних захворюваннях у дітей; працює в тісному контакті з лікарями інших спеціальностей, проводить консультації дітей з гематологічними і онкологічними захворюваннями, в тому числі і вдома, залучає лікарів інших спеціальностей до консультацій дітей з гематологічними і онкологічними захворюваннями; визначає доцільність та час проведення діагностичних досліджень, терапевтичних втручань спільно з спеціалістами мультидисциплінарної команди, яка забезпечує надання медичної допомоги дітям з онкологічними та гематологічними захворюваннями; проводить консультації за направленнями інших спеціалістів; планує роботу та аналізує її результати. Керує роботою середнього медичного персоналу; бере участь в проведенні протиепідемічних заходів в разі виникнення осередку інфекції; бере участь у клінічних та трансляційних дослідженнях в гематології/онкології; постійно удосконалює свій професійний рівень; веде лікарську облікову документацію; бере участь у поширенні медичних знань серед батьків і дітей; дотримується принципів медичної деонтології та медичної етики.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління і закладів охорони здоров'я; організацію педіатричної, гематологічної та онкологічної допомоги дитячому населенню, в тому числі швидкої та невідкладної медичної допомоги; сучасну класифікацію онкологічних та гематологічних захворювань; основи доказової медицини; методи діагностики та лікування злоякісних новоутворень та поширених ускладнень (лихоманка, нейтропенія, синдром лізису пухлин, медіастинальний синдром, гіперлейкоцитоз, синдром компресії спинного мозку, синдром верхньої порожнистої вени); показання та принципи трансплантації гемопоетичних стовбурових клітин; принципи хіміотерапевтичного лікування, клінічну фармакологію хіміотерапевтичних препаратів та критерії оцінки відповіді злоякісних новоутворень на хіміотерапевтичне лікування; визначати медичні показання та протипоказання для проведення замісної трансфузійної терапії; методи профілактики та лікування інфекційних ускладнень; контроль болю; лікування мукозиту; принципи проведення парентерального харчування, протиблювотної терапії; замісної трансфузійної терапії; основи нормальної та патологічної анатомії, фізіології, кровотворення та гемостазу, клітинну та молекулярну біологію, біохімію,

фармакологію та імунологію; етіологію та патофізіологічні процеси розвитку гематологічних порушень (дефіцитні анемії, генетичні порушення транспорту і метаболізму фолатів та кобаламіну, структуральні порушення мембрани еритроцитів, ферментопатії еритроцитів, порушення біосинтезу гема, гемолітичні анемії, еритроцитози, розлади гранулоцитопоезу і функції гранулоцитів, імунні розлади, синдроми недостатності кісткового мозку, гематологічні захворювання неонатального періоду, розлади системи гемостазу та тромбозу) та новоутворень, закономірності їх метастазування; особливості хірургічних методів лікування, особливості променевої терапії онкологічних захворювань; методи супровідної терапії при лікуванні онкологічних та гематологічних захворювань; режими хіміо-, імуно- та таргетної терапії, показники захворюваності, тимчасової непрацездатності, інвалідності, смертності і шляхи їх зниження; основи нормальної та патологічної анатомії, фізіології, кровотворення та гемостазу, клітинну та молекулярну біологію, біохімію, фармакологію та імунологію; етіологію та патофізіологічні процеси розвитку гематологічних порушень (дефіцитні анемії, генетичні порушення транспорту і метаболізму фолатів та кобаламіну, структуральні порушення мембрани еритроцитів, ферментопатії еритроцитів, порушення біосинтезу гема, гемолітичні анемії, еритроцитози, розлади гранулоцитопоезу і функції гранулоцитів, імунні розлади, синдроми недостатності кісткового мозку, гематологічні захворювання неонатального періоду, розлади системи гемостазу та тромбозу) та новоутворень, закономірності їх метастазування; принципи профілактики, діагностики, лікування, реабілітації дітей з гематологічними та онкологічними захворюваннями; психологічні процеси у дітей з гематологічними та онкологічними захворюваннями; вплив генетичних факторів на розвиток гематологічних та онкологічних захворювань у дітей; загальні та спеціальні методи дослідження, роль та значення біопсії в гематології та онкології; основи рентгенології та радіології; основні принципи проведення морфологічного аналізу периферичної крові, проточної цитометрії; аспіраційної та трепанобіопсії кісткового мозку, люмбальної пункції, трансфузійну терапію; алгоритми обстеження в дитячій гематології/онкології; принципи клініко-лабораторного спостереження для моніторингу ефективності лікування, ремісії та визначення побічних ефектів від терапії; принципи проведення паліативного лікування онкологічних та гематологічних захворювань; принципи проведення профілактичних щеплень у пацієнтів з гематологічними та онкологічними захворюваннями, принципи розробки індивідуальних планів вакцинопрофілактики з урахуванням медичних показань та протипоказань; показання для проведення програм реабілітації дітей з гематологічними та онкологічними захворюваннями; форми і методи санітарної освіти; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги

Лікар-гематолог-онколог дитячий вищої кваліфікаційної категорії: вища освіта другого (магістерського) рівня у галузі знань 22 "Охорона здоров'я" за спеціальністю "Медицина". Проходження інтернатури за спеціальністю "Педіатрія" або "Дитяча хірургія" з подальшою спеціалізацією за фахом "Дитяча гематологія-онкологія". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, тощо). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар-гематолог-онколог дитячий I кваліфікаційної категорії: вища освіта другого (магістерського) рівня у галузі знань 22 "Охорона здоров'я" за спеціальністю "Медицина". Проходження інтернатури за спеціальністю "Педіатрія" або "Дитяча хірургія" з подальшою спеціалізацією за фахом "Дитяча гематологія-онкологія". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, тощо). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар-гематолог-онколог дитячий II кваліфікаційної категорії: вища освіта другого (магістерського) рівня у галузі знань 22 "Охорона здоров'я" за спеціальністю "Медицина". Проходження інтернатури за спеціальністю "Педіатрія" або "Дитяча хірургія" з подальшою спеціалізацією за фахом "Дитяча гематологія-онкологія". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, тощо). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар-гематолог-онколог дитячий: вища освіта другого (магістерського) рівня у галузі знань 22 "Охорона здоров'я" за спеціальністю "Медицина". Проходження інтернатури за спеціальністю "Педіатрія" або "Дитяча хірургія" з подальшою спеціалізацією за фахом "Дитяча гематологія-онкологія". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

{Розділ "Професіонали" доповнено пунктом 12 згідно з Наказом Міністерства охорони здоров'я № 799 від 23.04.2021}

13. ЛІКАР-ГЕНЕТИК

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію медико-генетичної служби в Україні.

Застосовує сучасні методи діагностики, диференційної діагностики, профілактики, лікування спадкових захворювань. Проводить медико-генетичне консультування та диспансеризацію хворих на спадкові захворювання та родин з мультифакторіальною патологією. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Бере участь у проведенні масових скринінгових програм для обстеження новонароджених дітей та вагітних жінок, в створенні комп'ютеризованих реєстрів спадкової патології, у діяльності комісій з усиновлення та встановлення інвалідності з дитинства. Дотримується принципів медичної деонтології. Планує роботу і проводить аналіз її результатів. Керує роботою середнього медичного персоналу. Активно пропагує медико-генетичні знання серед лікарів та населення. Веде лікарську документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні акти, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію медико-генетичної служби; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-генетика; організацію роботи лікарсько-консультативної комісії; етапи про- та ембріогенезу, анатомофізіологічні особливості плода та дитини на різних стадіях онтогенезу; основні закономірності та основи спадковості й мінливості; сучасні методи діагностики, диференційної діагностики, лікування, диспансеризації хворих зі спадковою патологією і їх родин; сучасну класифікацію спадкових захворювань; принципи організації різних масових скринінгових програм обстеження населення; створення комп'ютеризованих реєстрів спадкової патології, правила використання діагностичних комп'ютерних програм з уродженої і спадкової патології; основні питання патофізіології, біохімії, імунології, молекулярної біології і генетики; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар-генетик вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Генетика медична" (Інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Лікар-генетик I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Генетика медична" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Лікар-генетик II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Генетика медична" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Лікар-генетик: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Генетика медична" (Інтернатура, курси спеціалізації). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

14. ЛІКАР-ГЕРІАТР

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію геріатричної допомоги.

Надає висококваліфіковану лікувально-консультативну, реабілітаційну та профілактичну допомогу хворим і здоровим особам похилого віку. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Працює в тісному контакті з лікарями інших спеціальностей - терапевтами, кардіологами, невропатологами, ортопедами. Організовує і проводить консультації хворих. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Дотримується принципів медичної деонтології. Веде лікарську документацію. Бере активну участь в пропаганді здорового способу життя, систематичних фізичних вправ, загартовування організму, раціонального харчування осіб літнього і старечого віку. Проводить цілеспрямовану роботу серед населення щодо запобігання передчасному старінню. Постійно удосконалює свій професійний рівень, впроваджує сучасні методи лікування.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні акти, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію геріатричної служби; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-геріатра; показники захворюваності, інвалідності, смертності осіб старших вікових груп і шляхи їх зниження; нормальну і патологічну анатомію та фізіологію органів і систем людини; основи водно-електролітного обміну, кислотно-основної рівноваги, гемостазу у віковому аспекті; сучасну класифікацію хвороб; клінічні прояви і патогенез захворювань серцево-судинної системи, порушень мозкового та коронарного кровообігу, опорно-рухового апарату; методи діагностики, диференційної діагностики; лікування, реабілітації та профілактики при різноманітній патології; загальні і спеціальні методи обстеження; основи фармакотерапії, методи фізіотерапії та лікувальної фізкультури; організацію роботи лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії; показання та протипоказання до санаторно-курортного лікування; основи раціонального харчування, принципи дієтотерапії; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар-геріатр вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Терапія" з наступною спеціалізацією з "Геріатрії". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Лікар-геріатр I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Терапія" з наступною спеціалізацією з "Геріатрії". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Лікар-геріатр II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Терапія" з наступною спеціалізацією з "Геріатрії". Безперервний

професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Лікар-геріатр: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Терапія" з наступною спеціалізацією з "Геріатрії". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

15. ЛІКАР-ГІНЕКОЛОГ ДИТЯЧОГО ТА ПІДЛІТКОВОГО ВІКУ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію акушерсько-гінекологічної служби.

Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, лікування захворювань гінекологічного профілю і порушень статевого розвитку дітей і підлітків, надає їм швидку та невідкладну медичну допомогу. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Проводить консультації за направленнями лікарів інших спеціальностей, в тому числі і вдома. Планує роботу, проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Керує роботою середнього медичного персоналу. Дотримується принципів медичної деонтології. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед батьків і підлітків. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні акти, що регламентують діяльність органів управління і закладів охорони здоров'я, організацію акушерсько-гінекологічної допомоги; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-гінеколога дитячого та підліткового віку; анатомо-фізіологічні особливості статевого розвитку дівчат; профілактику, клініку, діагностику гінекологічних захворювань; загальні та спеціальні методи обстеження; методи консервативного і хірургічного лікування та реабілітації хворих; сучасну класифікацію гінекологічних хвороб; методи невідкладної медичної допомоги при ювенільних кровотечах, пухлинах, апоплексії яєчників; основи суміжних дисциплін (ендокринології, гематології, генетики тощо); правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар-гінеколог дитячого та підліткового віку вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Дитяча гінекологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Лікар-гінеколог дитячого та підліткового віку I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Дитяча гінекологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Лікар-гінеколог дитячого та підліткового віку II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Дитяча гінекологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Лікар-гінеколог дитячого та підліткового віку: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Дитяча гінекологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

16. ЛІКАР-ГІНЕКОЛОГ-ОНКОЛОГ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію онкологічної та гінекологічної допомоги населенню.

Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики та диференціюю діагностики, лікування, реабілітації та диспансеризації хворих онкогінекологічного профілю; надає їм швидку та невідкладну медичну допомогу. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Проводить консультації за направленнями лікарів інших спеціальностей та організовує консультації інших спеціалістів для хворих онкогінекологічного профілю. Дотримується принципів медичної деонтології. Планує роботу і проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Керує роботою середнього медичного персоналу. Бере участь у пропаганді медичних та гігієнічних знань в організації протиракової пропаганди серед населення. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я, нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; основи права в медицині; організацію онкологічної та гінекологічної допомоги населенню; організацію швидкої та невідкладної медичної допомоги; права, обов'язки та відповідальність лікаря-гінеколога-онколога; нормальну та патологічну анатомію тіла; морфологічну класифікацію передпухлинних процесів та пухлин; механізми канцерогенезу клітини, органа, організму; сучасну класифікацію злоякісних новоутворень; клініку, методи діагностики та лікування передпухлинних станів та пухлин; призначення біопсії в онкології; принципи первинної, вторинної та третинної профілактики злоякісних новоутворень; критерії визначення тимчасової та стійкої непрацездатності в онкології; роботу лікарсько-консультативної та медико-соціальної

експертної комісії; організацію диспансерного спостереження за хворими; принципи роботи з апаратурою, яка застосовується при діагностиці і лікуванні онкологічних захворювань; основи суміжних дисциплін (анестезіологію, фізичні основи променевої терапії, радіологію, рентгенологію, клінічну фармакологію); правила оформлення медичної документації; форми і методи санітарної освіти; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар-гінеколог-онколог вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Акушерство і гінекологія" або "Хірургія" з наступною спеціалізацією з "Онкогінекології". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Лікар-гінеколог-онколог I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження Інтернатури за спеціальністю "Акушерство і гінекологія" або "Хірургія" з наступною спеціалізацією з "Онкогінекології". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Лікар-гінеколог-онколог II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Акушерство і гінекологія" або "Хірургія" з наступною спеціалізацією з "Онкогінекології". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Лікар-гінеколог-онколог: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Акушерство і гінекологія" або "Хірургія" з наступною спеціалізацією з "Онкогінекології". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

17. ЛІКАР-ДЕРМАТОВЕНЕРОЛОГ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я організацію дерматовенерологічної допомоги.

Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, лікування, реабілітації та диспансеризації хворих дерматовенерологічного профілю, надає їм швидку і невідкладну медичну допомогу. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Бере участь в організації боротьби з поширенням венеричних та заразних шкірних хвороб, в пропаганді санітарно-гігієнічних знань з профілактики дерматовенерологічних хвороб. Проводить консультації за направленням лікарів інших спеціальностей, в тому числі і вдома, а також організовує консультації спеціалістів для хворих дерматовенерологічного профілю. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу і проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я, нормативні акти, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію дерматовенерологічної допомоги населенню, в тому числі швидкої і невідкладної; основи права в медицині; нормативні акти щодо організації боротьби з розповсюдженням венеричних та заразних шкірних хвороб; права, обов'язки і відповідальність лікаря-дерматовенеролога; інформаційні та Інтернет-технології; нормальну та патологічну анатомію тіла людини, гістологію та фізіологію шкіри і статевих органів; сучасну класифікацію хвороб дерматовенерологічного профілю; етіологію, патогенез, клініку, профілактику шкірних і венеричних хвороб; новоутворень шкіри та підшкірної клітковини; сучасні методи обстеження, діагностики, лікування та диспансеризації хворих; організацію співпраці з епідеміологами, з акушерами-гінекологами, урологами; основи суміжних спеціальностей: терапії, неврології, гінекології, урології, імунології, фтизіатрії, інфекційних хвороб, вірусології; онкології, медичної генетики; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

{Абзац третій пункту розділу в редакції Наказу Міністерства охорони здоров'я № 952 від 26.11.2012}

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар-дерматовенеролог вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Дерматовенерологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Лікар-дерматовенеролог I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Дерматовенерологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Лікар-дерматовенеролог II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Дерматовенерологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний

розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Лікар-дерматовенеролог: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Дерматовенерологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

18. ЛІКАР-ДЕРМАТОВЕНЕРОЛОГ ДИТЯЧИЙ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я і нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління і закладів охорони здоров'я, організацію дерматовенерологічної допомоги дітям.

Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, лікування, реабілітації та диспансеризації хворих дітей дерматовенерологічного профілю, надає їм швидку і невідкладну медичну допомогу. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Проводить консультації за направленнями лікарів інших спеціальностей, в тому числі і вдома; а також організовує консультації інших спеціалістів для хворих дітей дерматовенерологічного профілю. Бере участь в проведенні протиепідемічних заходів, в пропаганді санітарно-гігієнічних знань з профілактики дерматовенерологічних хвороб у дітей. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу, проводить аналіз її результатів та складає звіти. Веде лікарську документацію. Проводить санітарно-освітню роботу серед батьків та дітей. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні акти, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію дерматовенерологічної допомоги дітям; основи права в медицині; права, обов'язки і відповідальність лікаря-дерматовенеролога дитячого; інформаційні та Інтернет-технології; показники роботи спеціалізованої дерматовенерологічної допомоги дітям; анатомо-фізіологічні особливості, реактивність дитячого організму, будову і функції шкіри; етіологію, патогенез, клініку шкірних та венеричних хвороб, новоутворень шкіри та підшкірної клітковини у дітей; сучасну класифікацію хвороб дерматовенерологічного профілю; сучасні методи профілактики, діагностики, лікування і реабілітації хворих дітей дерматовенерологічного профілю; методи клініко-лабораторного обстеження; організацію диспансерного нагляду; показання і протипоказання до санаторно-курортного лікування дітей; суміжні медичні дисципліни (інфекційні хвороби; туберкульоз, алергологію тощо); основи дієтотерапії дітей; форми і методи санітарної освіти серед батьків і дітей; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

{Абзац третій пункту розділу в редакції Наказу Міністерства охорони здоров'я № 952 від 26.11.2012}

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар-дерматовенеролог дитячий вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Проходження інтернатури за спеціальністю "Дерматовенерологія" з наступною спеціалізацією з "Дитячої дерматовенерології". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Лікар-дерматовенеролог дитячий I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Проходження інтернатури за спеціальністю "Дерматовенерологія" з наступною спеціалізацією з "Дитячої дерматовенерології". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Лікар-дерматовенеролог дитячий II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Проходження інтернатури за спеціальністю "Дерматовенерологія" з наступною спеціалізацією з "Дитячої дерматовенерології". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Лікар-дерматовенеролог дитячий: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Проходження інтернатури за спеціальністю "Дерматовенерологія" з наступною спеціалізацією з "Дитячої дерматовенерології". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

19. ЛІКАР-ЕНДОКРИНОЛОГ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію ендокринологічної допомоги населенню.

Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, лікування, реабілітації та диспансеризації хворих ендокринологічного профілю, надає швидку та невідкладну медичну допомогу. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Проводить консультації за направленнями лікарів інших спеціальностей. Веде лікарську документацію. Керує роботою середнього медичного персоналу. Дотримується принципів медичної деонтології. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; основи права в медицині; організацію терапевтичної та ендокринологічної допомоги, в тому числі швидкої та

невідкладної; основи нормальної і патологічної анатомії, фізіології ендокринних органів, водно-електролітного обміну; основи фармакології; генетичні та імунологічні основи патології ендокринних органів; клініку, сучасні методи профілактики, діагностики, лікування, реабілітації та диспансеризації; методи інтенсивної терапії та реанімації в ендокринології; загальні, функціональні та спеціальні методи дослідження в ендокринології; питання тимчасової і стійкої непрацездатності, організацію роботи лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар-ендокринолог вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Терапія" з наступною спеціалізацією з "Ендокринології". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Лікар-ендокринолог I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Терапія" з наступною спеціалізацією з "Ендокринології". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Лікар-ендокринолог II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Терапія" з наступною спеціалізацією з "Ендокринології". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Лікар-ендокринолог: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Терапія" з наступною спеціалізацією з "Ендокринології". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

20. ЛІКАР-ЕНДОКРИНОЛОГ ДИТЯЧИЙ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію ендокринологічної допомоги дітям.

Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, лікування, реабілітації та диспансеризації в межах своєї спеціальності. Надає швидко та невідкладну медичну допомогу дітям з ендокринними захворюваннями. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Проводить консультації за направленнями лікарів інших спеціальностей. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Дотримується принципів медичної деонтології. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я і нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, основи права в медицині; організацію ендокринологічної допомоги дітям, в тому числі швидкої і невідкладної; служби інтенсивної терапії і реанімації в ендокринології; генетичні основи патології в ендокринологічній клініці, основи вчення про реактивність і алергію, імунологічні основи патології; основи водно-електролітного і мінерального обміну, кислотно-основної рівноваги; клініку, сучасні методи профілактики, діагностики, лікування, реабілітації ендокринних захворювань у дітей; організацію диспансеризації; загальні, функціональні та спеціальні методи дослідження в ендокринології; основи фармакотерапії в клініці ендокринних захворювань; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар-ендокринолог дитячий вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Проходження інтернатури за спеціальністю "Педіатрія" з наступною спеціалізацією з "Дитячої ендокринології". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Лікар-ендокринолог дитячий I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Проходження інтернатури за спеціальністю "Педіатрія" з наступною спеціалізацією з "Дитячої ендокринології". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Лікар-ендокринолог дитячий II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Проходження інтернатури за спеціальністю "Педіатрія" з наступною спеціалізацією з "Дитячої ендокринології". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Лікар-ендокринолог дитячий: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Проходження інтернатури за спеціальністю "Педіатрія" з наступною спеціалізацією з "Дитячої ендокринології". Наявність сертифіката

лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

21. ЛІКАР ЗАГАЛЬНОЇ ПРАКТИКИ - СІМЕЙНИЙ ЛІКАР

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію медико-санітарної допомоги, орієнтується на міжнародні вимоги щодо основних компетенцій лікаря загальної практики - сімейного лікаря. Надає населенню первинну медичну допомогу; координує надання допомоги з іншими фахівцями первинної, вторинної і третинної медичної допомоги; організовує доступ до послуг у сфері охорони здоров'я, обирає ефективні та раціональні медичні маршрути пацієнта. Організовує медичну допомогу пацієнту з урахуванням усіх обставин, що впливають на стан здоров'я та/або перебіг захворювання, у тому числі, контексту сім'ї та громади; формує ефективні стосунки з пацієнтом на основі партнерства та поваги до особистості; забезпечує безперервність медичної допомоги з урахуванням потреб пацієнта; сприяє розширенню власних можливостей пацієнта. Оцінює епідеміологічні характеристики захворюваності населення та приймає відповідні рішення. Аналізує та враховує інформацію щодо обстеження пацієнта; розробляє план медичного обслуговування та узгоджує його з пацієнтом. Надає допомогу на ранніх недиференційованих стадіях захворювань, використовує фактор часу як інструмент дослідження пацієнта. Організовує та надає невідкладну медичну допомогу на догоспітальному етапі. Надає медичну допомогу пацієнту з декількома захворюваннями, у тому числі, при поєднанні гострих і хронічних захворювань, визначає тактику лікування кожного з цих захворювань; узгоджує рекомендації лікарів-спеціалістів різних профілів та добирає індивідуальний комплекс лікувально-профілактичних заходів; враховує взаємодії лікарських засобів та пріоритетність проблем зі здоров'ям; забезпечує дотримання принципів раціональної фармакотерапії. Визначає тимчасову непрацездатність та забезпечує своєчасне направлення пацієнта на експертизу тимчасової та стійкої непрацездатності. Веде роботу щодо поширення медичних знань серед населення, зокрема, щодо запобігання захворюванням та їх ускладненням. Організовує проведення профілактичних щеплень. Пропагує здоровий спосіб життя. Координує процеси профілактики, лікування, догляду, паліативної та реабілітаційної допомоги. Приймає участь в організації медико-соціальної і психологічної допомоги самотнім, людям похилого віку, інвалідам та пацієнтам з хронічними захворюваннями. Використовує біо-психо-соціальну модель діяльності з урахуванням культурних та екзистенціальних характеристик пацієнта. Захищає у разі необхідності інтереси пацієнта у сфері охорони здоров'я. Дотримується принципів медичної деонтології та етики. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність закладів охорони здоров'я первинного рівня; основи соціальної гігієни, організації охорони здоров'я, медичної психології та економіки відповідно до завдань управління охороною здоров'я населення своєї громади; основи загальнотеоретичних дисциплін в обсязі, необхідному для вирішення професійних завдань; анатоμο-фізіологічні та психологічні особливості дорослих, дітей та осіб старшого віку; особливості розвитку дітей та підлітків; сучасну класифікацію хвороб; фактори ризику виникнення та перебіг найбільш поширених захворювань залежно від статі та віку; сучасні методи профілактики, діагностики та лікування цих захворювань у дорослих та дітей; основи медичної генетики; питання асептики та антисептики; методи протиепідемічного захисту населення; методи організації та надання невідкладної медичної допомоги; клініку, діагностику та принципи лікування невідкладних станів; медикаментозні методи лікування та профілактики, засновані на принципах доказової медицини; немедикаментозні методи лікування та профілактики; принцип медичної деонтології та етики; методи та організацію експертизи тимчасової та стійкої непрацездатності; основи медичної, професійної, соціальної та психологічної реабілітації; основи медичної інформатики; форми і методи санітарно-освітньої роботи; правила оформлення медичної документації; сучасні джерела медичної інформації, методи її аналізу та узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги:

Лікар загальної практики - сімейний лікар вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа" або "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Загальна практика - сімейна медицина" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар загальної практики - сімейний лікар I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа" або "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Загальна практика - сімейна медицина" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар загальної практики - сімейний лікар II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа" або "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Загальна практика - сімейна медицина" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 3 роки.

Лікар загальної практики - сімейний лікар: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа" або "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Загальна практика - сімейна медицина" (інтернатура, курси спеціалізації). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

{Пункт розділу у редакції Наказу Міністерства охорони здоров'я України № 686 від 05.08.2013}

22. ЛІКАР-ІМУНОЛОГ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію імунологічної та алергологічної допомоги. Надає спеціалізовану медичну допомогу хворим з імунозалежною патологією, в тому числі швидко та невідкладну. Застосовує сучасні методи профілактики, діагностика лікування, реабілітації, організовує і проводить диспансеризацію, відповідно до встановленого переліку нозологічних форм. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Здійснює експертизу непрацездатності, бере участь у роботі лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії. Працює в тісному контакті з лікарями інших спеціальностей, організовує і проводить консультації хворих. Бере участь в проведенні протиепідемічних заходів у разі виникнення осередку інфекції. Керує роботою середнього медичного персоналу. Дотримується принципів медичної деонтології. Планує роботу і проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення з профілактики імунозалежних захворювань. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; основи права в медицині; організацію імунологічної та алергологічної допомоги; права, обов'язки та відповідальність лікаря-імунолога; показники діяльності імунологічної служби, швидкої і невідкладної допомоги хворим з імунологічною патологією; основи імуногенетики, інфекційної імунології, імуноонкології, нейроімунології, імуноендокринології, трансплантаційної імунології, імунобіотехнології, імуногематології, клінічної імунології та алергології; структуру і функції органів кровотворення, імунної системи, будову і функції окремих імунокомпетентних органів; антигени, їх властивості, різновиди; антитіла, класи і субкласи, їх значення в імунних процесах: вікові особливості функціонування Імунної системи; етіологію, патогенез, клініку імунозалежних хвороб, в тому числі синдрому набутого імунодефіциту (СНІД); сучасну класифікацію, епідеміологію імунозалежних хвороб; дію на імунну систему несприятливих екологічних факторів, побічну дію лікувальних засобів; методи оцінки імунної системи за тестами I та II рівня; сучасні методи профілактики, специфічної і диференційної діагностики, імунотерапії, імуномодуляції, нетрадиційної терапії, реабілітації та диспансеризації при імунозалежних захворюваннях; методи діагностики і лікування, прогноз і запобігання імунним конфліктам при пересадках органів і тканин, патологічній вагітності, неплідності; методи дослідження, загальні і спеціальні; основи фармакотерапії, методи детоксикаційної терапії, фізіотерапії, кліматотерапії, лікувальної фізкультури, дієтотерапії, показання і протипоказання до санаторно-курортного лікування; організацію і проведення профілактичних щеплень; невідкладну допомогу при виникненні поствакцинальних ускладнень; методи визначення тимчасової і стійкої непрацездатності, роботу лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар-імунолог вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Терапія" з наступною спеціалізацією з "Імунології". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Лікар-імунолог I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Терапія" з наступною спеціалізацією з "Імунології". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Лікар-імунолог II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Терапія" з наступною спеціалізацією з "Імунології". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Лікар-імунолог: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Терапія" з наступною спеціалізацією з "Імунології". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

23. ЛІКАР-ІМУНОЛОГ ДИТЯЧИЙ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію імунологічної та алергологічної допомоги. Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, лікування, реабілітації. Організовує та проводить диспансеризацію дітей з імуною недостатністю. Надає хворим дітям швидко і невідкладну медичну допомогу. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Працює в тісному контакті з лікарями - спеціалістами педіатричної, ендокринологічної та інших спеціальностей, проводить консультації хворих дітей. Бере участь у проведенні протиепідемічних заходів в разі виникнення осередку інфекції. Керує роботою середнього медичного персоналу. Дотримується принципів медичної деонтології. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед батьків і дітей. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, основи права в медицині; організацію імунологічної допомоги дітям, в тому числі швидкої та невідкладної; права, обов'язки та відповідальність лікаря-імунолога дитячого; структуру і функції органів

кровотворення, імунної системи; будову і функції імунокомпетентних органів дитячого організму; особливості функціонування імунної системи у дітей; антигени, їх властивості, різновиди; антитіла, класи і субкласи, їх значення в імунних процесах; загальні і спеціальні методи імунологічних досліджень; основні правила оцінки та інтерпретації імуно- та алергограми; особливості проведення та календар профілактичних щеплень, можливі поствакцинальні ускладнення і невідкладну допомогу в разі їх виникнення; методи оцінки ефективності імунізації, визначення колективного імунітету; основні клінічні й лабораторні ознаки вродженої та набутої імунної недостатності у дітей та методи її терапії; основи фармакотерапії; методи фізіотерапії, кліматотерапії, лікувальної фізкультури, дієтотерапії, показання і протипоказання до санаторно-курортного лікування; організацію диспансеризації дітей з імунною недостатністю; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар-імунолог дитячий вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Проходження інтернатури за спеціальністю "Педіатрія" з наступною спеціалізацією з "Дитячої імунології". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Лікар-імунолог дитячий I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Проходження інтернатури за спеціальністю "Педіатрія" з наступною спеціалізацією з "Дитячої імунології". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Лікар-імунолог дитячий II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Проходження інтернатури за спеціальністю "Педіатрія" з наступною спеціалізацією з "Дитячої імунології". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Лікар-імунолог дитячий: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Проходження інтернатури за спеціальністю "Педіатрія" з наступною спеціалізацією з "Дитячої імунології". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

24. ЛІКАР-ІМУНОЛОГ КЛІНІЧНИЙ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію імунологічної та алергологічної допомоги.

Надає спеціалізовану медичну допомогу хворим з імунозалежною патологією, в тому числі швидко та невідкладну. Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, лікування, реабілітації. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Організовує і проводить диспансеризацію, відповідно до встановленого переліку нозологічних форм. Консультує хворих за направленнями лікарів Інших спеціальностей. Проводить імунопрофілактику інфекційних захворювань. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Дотримується принципів медичної деонтології. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; основи права в медицині; організацію імунологічної служби, швидкої і невідкладної медичної допомоги хворим з імунологічною та алергологічною патологією; права, обов'язки та відповідальність лікаря-імунолога клінічного; показники роботи установ клінічної імунології та алергології; основи клінічної імунології та алергології; антигени і алергени, їх властивості, різновиди; антитіла, їх значення в імунних процесах; етіологію, патогенез, клініку, сучасну класифікацію, епідеміологію імунозалежних хвороб; загальні і спеціальні методи дослідження; сучасні, методи профілактики, діагностики, диференційної діагностики, специфічної і неспецифічної імунотерапії, реабілітації та диспансеризації; організацію і проведення масових імунологічних обстежень, профілактичних щеплень; основи фармакотерапії, методи детоксикаційної терапії, фізіотерапії, лікувальної фізкультури, дієтотерапії; показання і протипоказання до санаторно-курортного лікування; роботу лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар-імунолог клінічний вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Терапія" з наступною спеціалізацією з "Клінічної імунології". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Лікар-імунолог клінічний I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Терапія" з наступною спеціалізацією з "Клінічної імунології". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Лікар-імунолог клінічний II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Терапія" з наступною спеціалізацією з "Клінічної імунології". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Лікар-імунолог клінічний: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Терапія" з наступною спеціалізацією з "Клінічної імунології". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

25. ЛІКАР-ІНФЕКЦІОНІСТ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію медичної допомоги інфекційним хворим.

Надає спеціалізовану медичну допомогу хворим з інфекційною патологією, в тому числі швидко і невідкладну. Застосовує сучасні методи дослідження, діагностики, лікування інфекційних хвороб. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Проводить протиепідемічні профілактичні заходи. Працює в тісному контакті з лікарями інших спеціальностей та санітарно-епідеміологічною службою. Організовує і проводить консультації хворих. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу і проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; основи права в медицині; організацію медичної допомоги інфекційним хворим, в тому числі швидко і невідкладно; права, обов'язки та відповідальність лікаря-інфекціоніста; загальну патологію інфекцій, закономірності розвитку інфекційного процесу, механізми імунітету та алергії, вікові особливості; сучасну еволюцію і зміну структури інфекційних хвороб; епідемічний процес, його особливості, ланки; сучасну класифікацію інфекційних хвороб; повільні інфекції; хвороби, на які поширюються "міжнародні медико-санітарні правила" ("особливо небезпечні", карантинні, конвенційні хвороби); патогенез і клініку інфекційної патології; сучасні методи профілактики, діагностики, диференційної діагностики, специфічної, неспецифічної, патогенетичної терапії, реабілітації та диспансеризації; лікування невідкладних станів при інфекційних захворюваннях; методи дослідження, загальні і спеціальні; основи фармакотерапії, дієтотерапії, показання, і протипоказання до санаторно-курортного лікування; організацію проведення щеплень, протиепідемічних заходів; методи визначення непрацездатності, терміну карантину; роботу лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар-інфекціоніст вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа" або "Медико-профілактична справа". Спеціалізація за фахом "Інфекційні хвороби" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Лікар-інфекціоніст I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа" або "Медико-профілактична справа". Спеціалізація за фахом "Інфекційні хвороби" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Лікар-інфекціоніст II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа" або "Медико-профілактична справа". Спеціалізація за фахом "Інфекційні хвороби" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Лікар-інфекціоніст: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа" або "Медико-профілактична справа". Спеціалізація за фахом "Інфекційні хвороби" (інтернатура, курси спеціалізації). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

26. ЛІКАР-ІНФЕКЦІОНІСТ ДИТЯЧИЙ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію медичної допомоги інфекційним хворим.

Надає спеціалізовану, швидко і невідкладну медичну допомогу дітям з інфекційними захворюваннями. Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики і лікування інфекційних хвороб. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Працює в тісному контакті з лікарями інших спеціальностей, з санітарно-епідеміологічною службою; організовує і проводить консультації хворих дітей. Проводить протиепідемічні профілактичні заходи. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу і проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; основи права в медицині; організацію медичної допомоги дітям з інфекційними захворюваннями, в тому числі швидкої і невідкладної; права, обов'язки та відповідальність лікаря-інфекціоніста дитячого; анатомо-фізіологічні особливості дитячого організму різного віку; основи біохімії, імунології, фізіологів патофізіології та інших загальномедичних дисциплін; показники гомеостазу, водно-електролітного обміну та кислотно-основної рівноваги в нормі і патології; епідеміологію дитячих інфекцій, етіологію, структуру; класифікацію клінічних форм інфекційних захворювань у дітей; патогенез і клініку інфекційної патології; сучасні методи профілактики, діагностики, диференційної діагностики, лікування, реабілітації та диспансеризації при інфекційних хворобах у дітей; загальні і спеціальні методи досліджень; основи фармакотерапії, механізми дії основних груп лікарських речовин, показання та протипоказання до їх призначення, ускладнення; принципи етіотропної, патогенетичної дієтотерапії; організацію проведення щеплень; протиепідемічні заходи в осередку інфекції; найважливіші діагностичні і лікувальні методи, що застосовують в суміжних спеціальностях; показання і протипоказання до санаторно-курортного лікування; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар-інфекціоніст дитячий вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Дитячі інфекційні хвороби" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Лікар-інфекціоніст дитячий I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Дитячі інфекційні хвороби" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Лікар-інфекціоніст дитячий II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Дитячі інфекційні хвороби" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Лікар-інфекціоніст дитячий: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Дитячі інфекційні хвороби" (інтернатура, курси спеціалізації). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

27. ЛІКАР-КАРДІОЛОГ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію системи кардіологічної допомоги населенню.

Надає спеціалізовану медичну допомогу хворим кардіологічного профілю, у тому числі ургентну. Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, лікування, реабілітації та диспансеризації. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Проводить консультації за направленнями інших спеціалістів. Виявляє та аналізує причини розбіжностей зроблених висновків з результатами інших діагностичних, клінічних та морфологічних досліджень. Бере участь у проведенні клінічних та клініко-патологоанатомічних конференцій тощо. Планує роботу та здійснює аналіз її результатів. Керує роботою середнього медичного персоналу. Веде лікарську документацію. Забезпечує дотримання правил безпеки; збереження документації та носіїв діагностичних зображень. Дотримується принципів медичної деонтології. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію кардіологічної служби, швидкої і невідкладної допомоги; організацію служби інтенсивної терапії в кардіологічній клініці; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-кардіолога; основи доказової медицини; показники захворюваності, тимчасової непрацездатності, інвалідності, смертності і шляхи їх зниження; основи норми і патології анатомії та фізіології органів і систем людини, водно-електролітного обміну, кислотно-основної рівноваги, гемостазу; патогенез захворювань серцево-судинної системи; клініку, діагностику, диференційну діагностику, методи лікування, реабілітацію та експертизу непрацездатності при кардіологічних захворюваннях; загальні і спеціальні методи обстеження в кардіології; основи фармакотерапії в кардіологічній практиці; показання і протипоказання до санаторно-курортного лікування; сучасну класифікацію кардіологічних захворювань; основи раціонального харчування та принципи дієтотерапії хворих на серцево-судинні захворювання; організацію роботи лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії; правила оформлення медичної документації; показання та протипоказання до проведення перкутанних коронарних втручань, а також операцій на серці та магістральних судинах; профілактику та лікування невідкладних станів.

Кваліфікаційні вимоги:

Лікар-кардіолог вищої кваліфікаційної категорії: вища освіта другого (магістерського) рівня у галузі знань 22 «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Медицина». Проходження інтернатури за спеціальністю «Загальна практика-сімейна медицина» або «Внутрішні хвороби»

з подальшою спеціалізацією за фахом «Кардіологія». Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар кардіолог вищої кваліфікаційної категорії повинен володіти знаннями, вміннями і навичками, передбаченими кваліфікаційною характеристикою лікаря-кардіолога I кваліфікаційної категорії, крім того:

вміти проводити стрес ЕхоКГ;

володіти ультразвуковими методами дослідження судин. Лікар-кардіолог I кваліфікаційної категорії: вища освіта другого

(магістерського) рівня у галузі знань 22 «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Медицина». Проходження інтернатури за спеціальністю «Загальна практика-сімейна медицина» або «Внутрішні хвороби» з подальшою спеціалізацією за фахом «Кардіологія». Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар-кардіолог I кваліфікаційної категорії повинен володіти знаннями, вміннями і навичками, передбаченими кваліфікаційною характеристикою лікаря-кардіолога II кваліфікаційної категорії, крім того:

- володіти проведенням ультразвукових методів дослідження серця: доплероехокардіографія, черезстравохідна ЕхоКГ;

- знати методику, основні принципи проведення планової коронарографії у стабільних та ургентних пацієнтів, особливості судинного доступу при проведенні перкутанних втручань.

Лікар-кардіолог II кваліфікаційної категорії: вища освіта другого (магістерського) рівня у галузі знань 22 «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Медицина». Проходження інтернатури за спеціальністю «Загальна практика-сімейна медицина» або «Внутрішні хвороби» з подальшою спеціалізацією за фахом «Кардіологія». Безперервний професійний розвиток.

Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар-кардіолог II кваліфікаційної категорії повинен володіти знаннями, вміннями і навичками, передбаченими кваліфікаційною характеристикою лікаря-кардіолога, крім того:

- володіти методиками проведення добового моніторингу ЕКГ, ЕКГ при складних порушеннях ритму серця та провідності, артеріального тиску;

- вміти проводити діагностику та вести пацієнтів із вродженими та набутими вадами, вагітних жінок із кардіологічною патологією, пацієнтів із пухлинами серця, онкохворих, що отримують кардіотоксичні препарати.

- знати принципи профілактики раптової смерті, діагностику та лікування захворювань аорти, травм аорти.

Лікар-кардіолог: вища освіта другого (магістерського) рівня у галузі знань 22 «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Медицина». Проходження інтернатури за спеціальністю «Загальна практика-сімейна медицина» або «Внутрішні хвороби» з подальшою спеціалізацією за фахом «Кардіологія». Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

Лікар-кардіолог повинен:

- знати чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я;

- знати організацію терапевтичної та кардіологічної служби, швидкої і невідкладної допомоги;

- знати основні принципи доказової медицини; показники смертності від ССЗ, шляхи їх зниження; питання тимчасової та стійкої непрацездатності, лікувально-трудова експертизи в кардіології; клінічні прояви та прогноз основних захворювань серцево-судинної системи у дорослих; клінічні, інструментальні і лабораторні методи обстеження в кардіології;

- знати основи фармакотерапії в кардіологічній клініці, механізм дії основних груп речовин, ускладнення, що виникають при застосуванні ліків;

знати принципи та методи профілактики основних захворювань в кардіології та їхніх ускладнень з доведеною ефективністю за даними доказової медицини;

- знати показання та протипоказання для перкутанних коронарних втручань, можливі ускладнення та принципи використання перкутанних методик діагностики та лікування, показання та протипоказання до проведення операцій на серці та магістральних судинах і види таких операцій;

- знати профілактику і лікування невідкладних станів;

- знати організацію роботи лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії, правила оформлення медичної документації;

- знати основи права в медицині, права, обов'язки та відповідальність лікаря-кардіолога;

- знати показники захворюваності, тимчасової непрацездатності, інвалідності, смертності і шляхи їх зниження, питання медико-соціальної експертизи та визначення критеріїв інвалідності у хворих із серцево-судинними захворюваннями;

- знати і застосовувати методи реабілітації при кардіологічних захворюваннях, методи фізичної та медичної реабілітації, фізіотерапії та лікувальної фізкультури;

- знати показання та протипоказання до санаторно-курортного лікування;

- знати сучасну класифікацію кардіологічних захворювань та принципи визначення кардіоваскулярного ризику пацієнта, основи раціонального харчування здорового і хворого організму, принципи дієтотерапії у хворих із серцево-судинними захворюваннями;
- володіти методиками клінічного обстеження серцево-судинної системи хворого, методиками реєстрації ЕКГ у 12 відведеннях, ЕКГ при порушеннях ритму серця, ЕКГ при порушеннях коронарного кровообігу, ЕКГ при порушеннях провідності;
- володіти методиками проведення тесту з дозованим фізичним навантаженням (велоергометрія, тредміл);
- вміти проводити серцево-легеневу реанімацію відповідно до алгоритмів АНА/ILCOR/ERC;
- володіти методиками клінічної оцінки рентгенологічних методів обстеження, а саме: рентгенографії органів грудної клітки, мультиспіральної комп'ютерної томографії, коронарографії (КГ), аортографії, МРТ;
- володіти методиками пункції периферичних вен;
- володіти методиками клінічної оцінки ультразвукових методів дослідження серця-доплероехокардіографією серця та магістральних судин, тканинним доплером, спекл-трекінгом, доплерографією периферичних судин;
- знати показання та алгоритм лікування порушень серцевого ритму та провідності;
- знати показання до імплантації штучного водія ритму, підготовку до процедури, алгоритм проведення, ведення хворого після імплантації штучного водія ритму;
- володіти методикою надання невідкладної допомоги при тахіаритміях, при брадиаритміях, синкопальних станах, хворим з екстрасистолією та фібриляцією передсердь;
- знати варіанти клінічного перебігу та принципи лікування хворих із пароксизмальними тахікардіями (суправентрикулярними, шлуночковими, фібриляцією та тріпотінням передсердь), принципи лікування хворих із додатковими шляхами проведення імпульсу, принципи лікування хворих з постійними формами фібриляції та тріпотіння передсердь, синдромом слабкості синусового вузла та АВ-блокадою;
- знати покази та сучасні технології хірургічної та інвазивної корекції вад серця у дорослих, післяопераційне ведення хворих, що перенесли операційне лікування вад серця;
- володіти методикою невідкладної допомоги хворим з кардіогенним шоком, набряком легень, хворим у невідкладних станах, пов'язаних з артеріальною гіпертензією (АГ);
- знати принципи ведення хворого з АГ, цукровим діабетом (ЦД) та супутньою кардіоваскулярною патологією;
- знати принципи діагностики та лікування серцевої недостатності, показання до ресинхронізуючої терапії;
- знати класифікацію дисліпідемій, гіполіпідемічну терапію залежно від серцево-судинного ризику, виду гіпер- чи дисліпідемій, класифікацію, клінічну фармакологію гіполіпідемічних препаратів, немедикаментозну терапію для профілактики і корекції гіпер-, дисліпідемій;
- знати принципи діагностики та лікування стабільної стенокардії, ведення та відбору пацієнтів для інвазивних втручань та хірургічного лікування;
- знати принципи діагностики та лікування ішемічної хвороби серця (ІХС), вазоспастичної стенокардії (стенокардії Принцметала), методи діагностики безбольової ішемії міокарда, підходи до лікування безбольової ішемії міокарда, гострого коронарного синдрому (ГКС) з підйомом сегмента ST та без підйому сегмента ST, проведення тромболілізу;
- знати показання і розуміти основні особливості хірургічних методів лікування ІХС (коронарна хірургія та кардіохірургія структурних порушень серця);
- вміти проводити диференційну діагностику стенокардії, знати клінічну фармакологію антиангінальних препаратів, медикаментозну терапію стенокардії з метою покращення прогнозу і симптоматичного ефекту, знати первинну і вторинну профілактику ІХС;
- знати принципи діагностики та лікування ускладнень ГКС з підйомом сегмента ST - аневризми лівого шлуночка, кардіогенного шоку, післяінфарктної ішемії;
- знати принципи реабілітації хворих, що перенесли інфаркт міокарда (ІМ), післяінфарктне ведення хворих, реабілітаційну програму, вторинну профілактику хворих, що перенесли ІМ;
- знати принципи діагностики та лікування міокардитів, інфекційного ендокардиту, перикардитів, гіпертрофічної кардіоміопатії, дилатаційної кардіоміопатії, рестриктивної кардіоміопатії;
- мати сучасні уявлення про порушення серцевого ритму та провідності, класифікацію аритмій серця, класифікацію антиаритмічних препаратів, клінічну фармакологію антиаритмічних препаратів, механізми формування, діагностику, методи корекції;
- знати класифікацію артеріальної гіпертензії, тактику лікування артеріальної гіпертензії залежно від рівня артеріального тиску, факторів ризику, супутніх захворювань та ураження органів-мішеней;
- знати класифікацію гіпертензивних кризів, диференційовану тактику лікування гіпертензивних кризів;
- знати принципи діагностики та лікування симптоматичних гіпертензій, ТЕЛА, легеневої гіпертензії.

{Пункт в редакції Наказу Міністерства охорони здоров'я № 2347 від 27.11.2019}

28. ЛІКАР-КАРДІОЛОГ-ЕЛЕКТРОФІЗІОЛОГ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію системи кардіологічної допомоги населенню.

Надає спеціалізовану медичну допомогу хворим кардіологічного профілю, в тому числі ургентну. Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики та лікування. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Проводить консультації за направленнями інших спеціалістів. Виявляє та аналізує причини розбіжностей зроблених висновків з результатами інших діагностичних, клінічних та морфологічних досліджень. Працює в катетеризаційній (електро-фізіологічній) лабораторії з метою проведення інвазивної діагностики та інвазивного і неінвазивного лікування порушень ритму серця й імплантації кардіальних пристроїв пацієнтам з порушеннями ритму серця. Бере участь у проведенні клінічних та клініко-патологоанатомічних конференцій тощо. Планує роботу та здійснює аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Керує роботою середнього медичного персоналу. Забезпечує дотримання правил безпеки; збереження документації та носіїв діагностичних зображень. Дотримується принципів медичної деонтології. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я: організацію кардіологічної служби, швидкої і невідкладної допомоги; організацію служби інтенсивної терапії в кардіологічній клініці; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-кардіолога електрофізіолога; основи доказової медицини; показники захворюваності, тимчасової непрацездатності, інвалідності, смертності і шляхи їх зниження; основи норми і патології анатомії та фізіології органів і систем людини, водно-електролітного обміну, кислотно-основної рівноваги, гемостазу; патогенез захворювань серцево-судинної системи; клініку, діагностику, диференційну діагностику, методи лікування, реабілітацію та експертизу непрацездатності при кардіологічних захворюваннях; загальні і спеціальні методи обстеження в кардіології; основи фармакотерапії в кардіологічній практиці; показання і протипоказання до санаторно-курортного лікування; сучасну класифікацію кардіологічних захворювань; основи раціонального харчування та принципи дієтотерапії у хворих на серцево-судинні захворювання; організацію роботи лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії; правила оформлення медичної документації; показання та протипоказання для виконання ендокардіальних електрофізіологічних досліджень, абляцій, імплантацій пристроїв у дорослих пацієнтів; основи безпеки застосування ДІВ (джерел іонізуючого випромінювання); профілактику і лікування невідкладних станів.

Кваліфікаційні вимоги:

Лікар-кардіолог-електрофізіолог вищої кваліфікаційної категорії: вища освіта другого (магістерського) рівня у галузі знань 22 «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Медицина». Проходження інтернатури за спеціальністю «Загальна практика-сімейна медицина» або «Внутрішні хвороби» з подальшою спеціалізацією за фахом «Кардіологія» та за фахом «Інвазивна електрофізіологія». Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-кардіолога, лікаря-кардіолога-електрофізіолога та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії зі спеціальності «Інвазивна електрофізіологія». Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар-кардіолог-електрофізіолог вищої кваліфікаційної категорії повинен володіти знаннями, вміннями і навичками, передбаченими кваліфікаційною характеристикою лікаря-спеціаліста з інвазивної електрофізіології I кваліфікаційної категорії, крім того:

- володіти складними інвазивними методиками: імплантацією шлуночкового електроду в перетинкову зону; бівентрикулярною стимуляцією; абляцією у лівих відділах серця з транссептальним доступом.

Лікар-кардіолог-електрофізіолог I кваліфікаційної категорії: вища освіта другого (магістерського) рівня у галузі знань 22 «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Медицина». Проходження інтернатури за спеціальністю «Загальна практика-сімейна медицина» або «Внутрішні хвороби» з подальшою спеціалізацією за фахом «Кардіологія» та за фахом «Інвазивна електрофізіологія». Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря кардіолога, лікаря-кардіолога-електрофізіолога та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії зі спеціальності «Інвазивна електрофізіологія». Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар-кардіолог-електрофізіолог I кваліфікаційної категорії повинен володіти знаннями, вміннями та навичками, передбаченими кваліфікаційною характеристикою лікаря-кардіолога-електрофізіолога II кваліфікаційної категорії, крім того:

вміти проводити електрофізіологічну діагностику;

вміти виконувати перикардіоцентез.

Лікар-кардіолог-електрофізіолог II кваліфікаційної категорії: вища освіта другого (магістерського) рівня у галузі знань 22 «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Медицина». Проходження інтернатури за спеціальністю «Загальна практика-сімейна медицина» або «Внутрішні хвороби» з подальшою спеціалізацією за фахом «Кардіологія» та за фахом «Інвазивна електрофізіологія». Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря кардіолога, лікаря-кардіолога-електрофізіолога та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії зі спеціальності «Інвазивна електрофізіологія». Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар-кардіолог-електрофізіолог II кваліфікаційної категорії повинен володіти знаннями, вміннями та навичками, передбаченими кваліфікаційною характеристикою лікаря-спеціаліста з кардіології та лікаря-спеціаліста з інвазивної електрофізіології, крім того:

- володіти методиками інвазивного електрофізіологічного дослідження, вміти імплантувати одно- та двокамерні штучні водії ритму, проводити абляції аритмогенних зон у правих відділах серця, черезстравохідної електрокардіостимуляції.

Лікар-кардіолог-електрофізіолог: вища освіта другого (магістерського) рівня у галузі знань 22 «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Медицина». Проходження інтернатури за спеціальністю «Загальна практика-сімейна медицина» або «Внутрішні хвороби» з подальшою спеціалізацією за фахом «Кардіологія» та за фахом «Інвазивна електрофізіологія». Наявність сертифікатів лікаря-кардіолога та лікаря-кардіолога-електрофізіолога. Без вимог до стажу роботи.

Лікар-кардіолог-електрофізіолог повинен:

- знати і застосовувати в діяльності чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління закладів охорони здоров'я, організацію роботи лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії, правила оформлення медичної документації, структуру кардіологічної допомоги, швидкої та невідкладної допомоги; організацію служби інтенсивної терапії та реанімації в кардіологічній клініці; основи права в медицині, права, обов'язки та відповідальність лікаря-кардіолога-електрофізіолога;

- знати сучасну класифікацію кардіологічних захворювань, клінічну фармакологію кардіологічних препаратів та принципи визначення кардіоваскулярного ризику;

- знати загальні питання анатомії і фізіології серцево-судинної системи, спеціальні методи обстеження, основи фармакотерапії в кардіологічній практиці, серцево-судинну анатомію і фізіологію (анатомія серця, судин і коронарних артерій, анатомію провідної системи серця, вроджені аномалії, які часто зустрічаються, основи фізіології кровообігу, кровопостачання міокарда, фізіологію та метаболізм міокарда, судинну біологію і патологію (включаючи процеси вазореактивності, пошкодження та заживлення судинної стінки), механізми формування електричних процесів в кардіоміоцитах, анатомію та фізіологію коронарного кровообігу у пацієнта, особливості проведення імпульсу у різні відділи серця;

- вміти виконувати неінвазивне електрофізіологічне дослідження, інтерпретувати дані інвазивного електрофізіологічного дослідження;

- знати загальні і окремі питання фармакології, включаючи антиаритмічну, антикоагулянтну і антитромботичну терапію, контрастні речовини, принципи особливості рентгенівського зображення та основи безпеки застосування джерел іонізуючого випромінювання, види інструментарію для проведення електрофізіологічних процедур і процедур імплантації, технічні особливості пейсмейкерів, особливості їхнього програмування, тактику ведення пацієнтів з різноманітними порушеннями серцевого ритму, підготовку до інвазивних процедур та післяпроцедурне ведення;

- вміти проводити електроімпульсну терапію, імплантувати тимчасові кардіостимулятори;

- знати методики проведення абляцій для лікування порушень ритму серця;

- вміти визначати показання для проведення інвазивної діагностики, абляції, імплантації електричних пристроїв, а також вміти визначати правильну стратегію ведення пацієнтів;

- вміти визначати показання до інвазивного електрофізіологічного дослідження, абляції при порушеннях ритму серця, імплантації водіїв ритму, імплантації кардіовертерів-дефібриляторів, імплантації кардіо-ресинхронізуючих пристроїв, імплантації тривалих реєстраторів ритму серця, хірургічної абляції порушень ритму серця;

- вміти проводити добове моніторування ЕКГ, ЕКГ при складних порушеннях ритму серця та провідності, артеріального тиску;

- знати та вміти пояснювати і обговорювати вибір запропонованого лікування (оптимальної медикаментозної терапії, інтервенційного чи хірургічного лікування) з хворим, його родичами, лікарями суміжних спеціальностей, іншими кардіологами, кардіохірургами;

- планувати пре-, інтра- і післяпроцедурне ведення хворих, звертаючи особливу увагу на допоміжну фармакологічну терапію, вибір судинного доступу, контроль гемостазу і профілактику кровотеч, профілактику алергічних реакцій і ниркової недостатності;

- вміти визначати оптимальну стратегію інтервенційного лікування, включаючи відбір додаткового інструментарію, який є необхідним для підвищення ефективності процедур абляції та імплантації електричних пристроїв, профілактики ускладнень;

- планувати довгострокові клінічні результати, включаючи вторинну профілактику і фармакологічне лікування;

- знати і розуміти техніку виконання процедури: судинний доступ, включаючи принципи виконання стегового, яремного, підключичного доступу, оцінку і лікування ускладнень, відбір відповідних електродів для забезпечення найкращого результату процедури абляції, вибір пристрою для імплантації з оптимальними можливостями;

- знати, вміти діагностувати, попереджувати і визначати тактику лікування можливих ускладнень під час процедур, а саме: механічних (гемоперикарду, тампонади серця, дисекції коронарного синуса, кардіогенного шоку, оклюзії коронарних артерій) тромботичних та геморагічних ускладнень, що пов'язані з електрофізіологічним дослідженням і дією ліків;

- вміти здійснювати нагляд за хворими після лікування порушень ритму та провідності серця;

- знати клінічну фармакологію антиаритмічних препаратів, механізми формування, діагностики, корекції порушень серцевого ритму та провідності, алгоритм обстеження хворого з аритміями;

- володіти методиками клінічного обстеження серцево-судинної системи хворого, методиками реєстрації ЕКГ у 12 відведеннях, ЕКГ при порушеннях ритму серця, ЕКГ при порушеннях коронарного кровообігу, ЕКГ при порушеннях провідності;

- вміти проводити серцево-легеневу реанімацію відповідно до алгоритмів АНА/ILCOR/ERC;

- вміти надавати невідкладну допомогу при тахіаритміях, брадиаритміях, синкопальних станах, хворим з екстрасистолією та фібриляцією передсердь, хворим у стані кардіогенного шоку та з набряком легень;

- знати варіанти клінічного перебігу та принципи лікування хворих із пароксизмальними тахікардіями (суправентрикулярними, шлуночковими, фібриляціями та тріпотінням передсердь), принципи лікування хворих із додатковими шляхами проведення імпульсу, принципи лікування хворих з постійними формами фібриляції та тріпотіння передсердь, синдромом слабкості синусового вузла та АВ-блокадами.

- володіти методикою ведення хворого із артеріальною гіпертензією, цукровим діабетом та супутньою кардіоваскулярною патологією;

- знати принципи діагностики та лікування серцевої недостатності, показання до ресинхронізуючої терапії;

- знати принципи діагностики та оптимальної медикаментозної терапії пацієнтів зі стабільною стенокардією, вазоспастичною стенокардією (стенокардією Принцметала), методи діагностики безбольової ішемії міокарда, підходи до лікування безбольової ішемії міокарда, гострого коронарного синдрому з підйомом сегмента БТ та без підйому сегмента БТ.

{Підрозділ доповнено новим пунктом згідно з Наказом Міністерства охорони здоров'я № 2347 від 27.11.2019 - Наказ набирає чинності 01 січня 2020 року у частині, що стосується введення вимог до спеціальності лікаря-кардіолога-електрофізіолога}

29. ЛІКАР-КАРДІОЛОГ ІНТЕРВЕНЦІЙНИЙ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію системи кардіологічної допомоги населенню.

Надає спеціалізовану медичну допомогу хворим кардіологічного профілю, в тому числі ургентну. Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики та лікування. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Проводить консультації за направленнями інших спеціалістів. Виявляє та аналізує причини розбіжностей зроблених висновків з результатами інших діагностичних, клінічних та морфологічних досліджень. Працює в катетеризаційній ангіографічній лабораторії з метою проведення інвазивної діагностики та перкутанної терапії пацієнтам із ішемічною хворобою серця як плановим, так і ургентним. Бере участь у проведенні клінічних та клініко-патологоанатомічних конференцій тощо. Планує роботу та здійснює аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Керує роботою середнього медичного персоналу. Забезпечує дотримання правил безпеки, збереження документації та носіїв діагностичних зображень.

Дотримується принципів медичної деонтології. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію кардіологічної служби, швидкої і невідкладної допомоги; організацію служби інтенсивної терапії в кардіологічній клініці; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-кардіолога; основи доказової медицини; показники захворюваності, тимчасової непрацездатності, інвалідності, смертності і шляхи їх зниження; основи норми і патології анатомії та фізіології органів і систем людини, водно-електролітного обміну, кислотно-основної рівноваги, гемостазу; патогенез захворювань серцево-судинної системи; клініку, діагностику, диференційну діагностику, методи лікування, реабілітацію та експертизу непрацездатності при кардіологічних захворюваннях; загальні і спеціальні методи обстеження в кардіології; основи фармакотерапії в кардіологічній практиці; показання і протипоказання до санаторно-курортного лікування; сучасну класифікацію кардіологічних захворювань; основи раціонального харчування та принципи дієтотерапії у хворих серцево-судинними захворюваннями; організацію роботи лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії; правила оформлення медичної документації; показання та протипоказання до перкутанних коронарних втручань, можливі ускладнення та методи їх лікування; методику перкутанних діагностичних (коронарографія, ангіографія периферичних судин) та лікувальних процедур (коронарне стентування, стентування периферичних артерій); показання та протипоказання до проведення операцій на серці та магістральних судинах і види таких операцій; профілактику та лікування невідкладних станів.

Кваліфікаційні вимоги:

Лікар-кардіолог інтервенційний вищої кваліфікаційної категорії: вища освіта другого (магістерського) рівня у галузі знань 22 «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Медицина». Проходження інтернатури за спеціальністю «Загальна практика-сімейна медицина» або «Внутрішні хвороби» з подальшою спеціалізацією за фахом «Кардіологія» та за фахом «Інтервенційна кардіологія». Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-кардіолога, лікаря-кардіолога інтервенційного та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії зі спеціальності «Інтервенційна кардіологія». Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар-кардіолог інтервенційний вищої кваліфікаційної категорії повинен володіти знаннями, вміннями і навичками, передбаченими кваліфікаційною характеристикою лікаря-спеціаліста з інтервенційної кардіології I кваліфікаційної категорії, крім того:

- брати участь (в якості першого або єдиного оператора) у проведенні коронарного стентування планових та ургентних пацієнтів, зі складними ураженнями коронарних артерій (хронічні оклюзії, біфуркаційні ураження, стенози стовбура лівої коронарної артерії), із застосуванням сучасних перкутанних судинних доступів, використовуючи спеціальні методики лікування біфуркаційних уражень, складні ретроградні методики лікування хронічних повних коронарних оклюзій;

- проводити периферичну ангіографію та перкутанні лікувальні процедури на сонних, підключичних, ниркових і клубових судинах, використовувати сучасні внутрішньосудинні техніки протезування аневризм грудного та черевного відділів аорти.

Лікар-кардіолог інтервенційний I кваліфікаційної категорії: вища освіта другого (магістерського) рівня у галузі знань 22 «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Медицина». Проходження інтернатури за спеціальністю «Загальна практика-сімейна медицина» або «Внутрішні хвороби» з подальшою спеціалізацією за фахом «Кардіологія» та за фахом «Інтервенційна кардіологія». Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-кардіолога, лікаря-кардіолога інтервенційного та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії зі спеціальності «Інтервенційна кардіологія». Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар-кардіолог інтервенційний I кваліфікаційної категорії повинен володіти знаннями, вміннями та навичками, передбаченими кваліфікаційною характеристикою лікаря-спеціаліста з кардіології та лікаря-спеціаліста з інтервенційної кардіології II кваліфікаційної категорії, крім того:

- знати методику, основні принципи та вміти проводити планову коронарографію у стабільних та ургентних пацієнтів. Брати участь (в якості першого або єдиного оператора) у проведенні коронарного стентування планових та ургентних пацієнтів з ускладненими та багатосудинними ураженнями коронарних артерій з використанням як стегового, так і променевого доступу;

- визначати показання, знати методику та у разі необхідності вміти визначати фракційний коронарний резерв, вміти оцінювати результат та проводити внутрішньосудинне дослідження з використанням оптичної когерентної томографії та внутрішньосудинного коронарного ультразвуку.

Лікар-кардіолог інтервенційний II кваліфікаційної категорії: вища освіта другого (магістерського) рівня у галузі знань 22 «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Медицина». Проходження інтернатури за спеціальністю «Загальна практика-сімейна медицина» або «Внутрішні хвороби» з подальшою спеціалізацією за фахом «Кардіологія» та за фахом «Інтервенційна кардіологія». Наявність сертифіката лікаря-кардіолога, лікаря-кардіолога інтервенційного та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії зі спеціальності «Інтервенційна кардіологія». Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар-кардіолог інтервенційний II кваліфікаційної категорії повинен володіти знаннями, вміннями і навичками, передбаченими кваліфікаційною характеристикою лікаря-спеціаліста з кардіології та лікаря-спеціаліста з інтервенційної кардіології, крім того:

- знати методику, основні принципи та вміти проводити планову коронарографію у стабільних та ургентних пацієнтів; брати участь (в якості першого або єдиного оператора) у проведенні коронарного стентування планових та ургентних пацієнтів з неускладненими ураженнями коронарних артерій з використанням як стегового, так і променевого доступу;

- розуміти принципи проведення периферичної ангіографії та ангіопластики, включаючи основи рентгенологічної анатомії, показання до виконання перкутанних процедур на сонних, підключичних, ниркових і клубових судинах.

Лікар-кардіолог інтервенційний: вища освіта другого (магістерського) рівня у галузі знань 22 «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Медицина». Проходження інтернатури за спеціальністю «Загальна практика-сімейна медицина» або «Внутрішні хвороби» з подальшою спеціалізацією за фахом «Кардіологія» та за фахом «Інтервенційна кардіологія». Наявність сертифікатів лікаря-кардіолога та лікаря-кардіолога інтервенційного. Без вимог до стажу роботи.

Лікар-кардіолог інтервенційний повинен:

- знати і застосовувати в діяльності чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління закладів охорони здоров'я; організацію роботи лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії; правила оформлення медичної документації; структуру кардіологічної допомоги, швидкої та невідкладної допомоги; організацію служби інтенсивної терапії та реанімації в кардіологічній клініці; основи права в медицині, права, обов'язки та відповідальність лікаря-кардіолога інтервенційного;

- знати сучасну класифікацію кардіологічних захворювань, клінічну фармакологію кардіологічних препаратів та принципи визначення кардіоваскулярного ризику пацієнта;

- знати загальні питання анатомії та фізіології серцево-судинної системи, спеціальні методи обстеження, серцево-судинну анатомію і фізіологію, судинну біологію та патологію, патофізіологію судинного русла, коронарну анатомію і фізіологію, включаючи класифікацію коронарних сегментів і характеристику уражень, а також оцінку тяжкості уражень;

- розуміти принципи і вміти інтерпретувати дані, вміти описувати коронарограму пацієнта з різним ступенем ураження коронарних артерій;

- знати загальні та спеціальні питання фармакології, включаючи антитромботичну і тромболітичну терапію, контрастні речовини, види інструментарію для проведення перкутанних процедур і ситуації, які вимагають застосування того чи іншого інструмента, клінічну практику і стратегію у до- та постінтервенційному періоді;

- вміти визначати показання для проведення інвазивної діагностики, перкутанної коронарної реваскуляризації, показання до планової катетеризації серця та коронарних судин, перкутанних втручань при ішемічній хворобі серця (ІХС), показання до ургентної катетеризації та ведення хворих з гострим інфарктом міокарда (ГІМ), показання до хірургічної реваскуляризації при ІХС;

- вміти планувати пре-, інтра- та післяпроцедурне ведення хворих;

- вміти планувати довгострокові клінічні результати, включаючи вторинну профілактику та фармакологічне лікування;

- знати, розуміти та вміти використовувати техніку виконання інвазивної діагностики коронарних артерій-судинний доступ, включаючи принципи виконання трансфеморального, трансрадіального доступу, оклюзійну техніку для закриття пункційного отвору, оцінки і лікування ускладнень та відбору відповідних катетерів для забезпечення оптимальної візуалізації і підтримки;

- знати типи і характеристики стентів з покриттям та без покриття, включаючи постінтервенційне медикаментозне лікування і ризик розвитку тромбозу та рестенозу;

- вміти проводити зондування правих відділів серця і легеневої артерії;

- знати показання та вміти виконувати імплантацію фільтра в нижню порожнисту вену (кава фільтра) у пацієнтів з ризиком рецидиву тромбоемболії легеневої артерії;

- знати методику та основні принципи планової коронарографії у стабільних та ургентних пацієнтів та вміти її проводити;

- брати участь (у якості другого оператора) у проведенні коронарного стентування планових пацієнтів з неускладненими ураженнями коронарних артерій з використанням як стенозного, так і променевого доступу;

- знати і вміти діагностувати, здійснювати профілактику і лікувати можливі ускладнення перкутанних інтервенцій, а саме: механічні ускладнення, такі як дисекція коронарних артерій, спазм, синдром «no-reflow», кардіогенний шок, дисекція стовбура ЛКА, оклюзія периферичних артерій, тампонада серця, тромботичні і геморагічні ускладнення, пов'язані з перкутанною інтервенцією або дією ліків;

- вміти виконувати перикардіоцентез;

- володіти методиками клінічного обстеження серцево-судинної системи хворого, методиками реєстрації ЕКГ у 12 відведеннях, ЕКГ при порушеннях ритму серця, ЕКГ при порушеннях коронарного кровообігу, ЕКГ при порушеннях провідності;

- вміти проводити серцево-легеневу реанімацію відповідно до алгоритмів АНА/ILCOR/ERC;

- вміти надавати допомогу при тахіаритміях, при брадиаритміях, синкопальних станах, хворим у стані кардіогенного шоку та хворим з набряком легень;

- знати принципи ведення хворих з екстрасистолією та фібриляцією передсердь, варіанти клінічного перебігу та принципи лікування хворих із пароксизмальними тахікардіями (суправентрикулярними, шлуночковими, фібриляціями та тріпотінням передсердь);

- знати показання до імплантації штучного водія ритму, алгоритм проведення імплантації та ведення хворого після неї;

- володіти методикою ведення хворого із артеріальною гіпертензією, цукровим діабетом та супутньою кардіоваскулярною патологією;

- знати принципи діагностики та лікування, показання до ресинхронізуючої терапії;

- знати принципи діагностики та оптимальної медикаментозної терапії пацієнтів зі стабільною стенокардією, вазоспастичною стенокардією (стенокардією Принцметала), методи діагностики безбольової ішемії міокарда, підходи до лікування безбольової ішемії міокарда, гострого коронарного синдрому із підйомом сегмента ST та без підйому сегмента ST.

{Підрозділ доповнено новим пунктом згідно з Наказом Міністерства охорони здоров'я № 2347 від 27.11.2019 - Наказ набирає чинності 01 січня 2020 року у частині, що стосується введення вимог до спеціальності лікаря-кардіолога інтервенційного}

30. ЛІКАР-КАРДІОЛОГ ДИТЯЧИЙ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію кардіологічної допомоги дітям.

Надає спеціалізовану медичну допомогу дітям з кардіологічними захворюваннями, в тому числі ургентну допомогу. Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики (електрокардіографію, ехокардіографію, амбулаторний моніторинг ЕКГ, навантажувальні проби), лікування та реабілітації. Здійснює нагляд за ефективністю лікування, побічними реакціями/діями лікарських засобів. Виявляє та аналізує причини розбіжностей зроблених висновків з результатами інших діагностичних, клінічних та морфологічних досліджень. Бере участь у проведенні клінічних та клініко-патологоанатомічних конференцій тощо. Проводить консультації за направленнями лікарів інших спеціальностей. Забезпечує дотримання правил безпеки; збереження документації та носіїв діагностичних зображень. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Бере активну участь у поширенні медичних знань серед батьків і дітей з профілактики серцево-судинних захворювань. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління і закладів охорони здоров'я; організацію педіатричної і кардіологічної служб; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-кардіолога дитячого; основи доказової медицини; показники роботи дитячих лікувально-профілактичних закладів; базові поняття з ембріології та тератології, нормальну і патологічну анатомію та фізіологію органів і систем організму дитини; стандарти використання методів функціональної діагностики хвороб серцево-судинної системи; основи медичної генетики; принципи аналізу, інтерпретації результатів функціональних досліджень та складання обґрунтованого висновку; загальні, функціональні і спеціальні методи дослідження серцево-судинної системи; сучасну класифікацію, клініку, діагностику, диференційну

діагностику кардіологічних хвороб, сучасні методи консервативного і хірургічного лікування, реабілітацію та профілактику в дитячій кардіології; основи інвазивної кардіології та електрофізіології (діагностика, інвазивні та неінвазивні методи лікування аритмій); основи фармакотерапії; показання і протипоказання до санаторно-курортного лікування; основи раціонального харчування і дієтотерапії; основи інтенсивної терапії, лікування та профілактику невідкладних станів у дитячій кардіології; організацію роботи лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії; правила оформлення медичної документації.

Кваліфікаційні вимоги:

Лікар-кардіолог дитячий вищої кваліфікаційної категорії: вища освіта другого (магістерського) рівня у галузі знань 22 «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Медицина». Проходження інтернатури за спеціальністю «Педіатрія» з подальшою спеціалізацією за фахом «Дитяча кардіологія». Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар-кардіолог дитячий вищої кваліфікаційної категорії повинен володіти знаннями, вміннями і навичками, передбаченими кваліфікаційною характеристикою лікаря-кардіолога дитячого I кваліфікаційної категорії, крім того:

- вміти виконувати черезстравохідну ехокардіографію;
- вміти виконувати фетальну ехокардіографію.

Лікар-кардіолог дитячий I кваліфікаційної категорії: вища освіта другого (магістерського) рівня у галузі знань 22 «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Медицина». Проходження інтернатури за спеціальністю «Педіатрія» з подальшою спеціалізацією за фахом «Дитяча кардіологія». Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар-кардіолог дитячий I кваліфікаційної категорії повинен володіти знаннями, вміннями і навичками, передбаченими кваліфікаційною характеристикою лікаря-кардіолога дитячого II кваліфікаційної категорії, крім того:

- вміти виконувати стрес-ехокардіографію.

Лікар-кардіолог дитячий II кваліфікаційної категорії: вища освіта другого (магістерського) рівня у галузі знань 22 «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Медицина». Проходження інтернатури за спеціальністю «Педіатрія» з подальшою спеціалізацією за фахом «Дитяча кардіологія». Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років. Лікар-кардіолог дитячий II кваліфікаційної категорії повинен володіти знаннями, вміннями і навичками, передбаченими кваліфікаційною характеристикою лікаря-кардіолога дитячого, крім того:

- вміти виконувати пробу з дозованим фізичним навантаженням;
- вміти виконувати ехокардіографію під час інвазивних процедур.

Лікар-кардіолог дитячий: вища освіта другого (магістерського) рівня у галузі знань 22 «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Медицина». Проходження інтернатури за спеціальністю "Педіатрія" з подальшою спеціалізацією за фахом "Дитяча кардіологія". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

Лікар-кардіолог дитячий повинен:

- знати чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, основи права в медицині, показники роботи дитячих лікувально-профілактичних закладів, правила ведення медичної документації;

- знати базові поняття з ембріології та тератології, нормальну і патологічну анатомію та фізіологію органів і систем організму дитини;

- знати стандарти використання методів функціональної діагностики хвороб серцево-судинної системи, принципи аналізу та інтерпретації їхніх результатів;

- знати основи медичної генетики;

- володіти знаннями з різних аспектів загальної дитячої кардіології від фетального періоду до дорослого життя, у тому числі знати сучасну класифікацію, клініку, діагностику, диференційну діагностику кардіологічних хвороб, сучасні методи консервативного і хірургічного лікування, реабілітації та профілактики в дитячій кардіології;

- знати основи інвазивної кардіології та електрофізіології (діагностику, інвазивні та неінвазивні методи лікування аритмій серця);

- володіти основами фармакотерапії;

- вміти визначати показання і протипоказання до санаторно-курортного лікування;

- знати та вміти використовувати основи раціонального харчування і дієтотерапії;

- володіти основами інтенсивної терапії і реанімації в дитячій кардіології;

- знати організацію роботи лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії;

- вміти оцінювати стан серцево-судинної системи дитини, проводити повний клінічний огляд дитини, визначати необхідний обсяг лабораторних, рентгенологічних та інших спеціальних досліджень та організувати своєчасне їх виконання, а також оцінювати результати цих досліджень;

- вміти чітко визначати важкість стану хворого (ступінь серцевої недостатності та її функціональний клас) та діагностувати стани, що потребують проведення заходів інтенсивної терапії;
- вміти визначати показання для виконання функціональних досліджень, потребу в консультації суміжних спеціалістів, покази до госпіталізації;
- вміти надавати інформацію пацієнту (батькам) щодо стану дитини та тактики лікування;
- вміти надавати допомогу хворим у невідкладних станах (у тому числі призначати і проводити необхідну інфузійну терапію);
- вміти проводити серцево-легеневу реанімацію відповідно до алгоритмів ANA/ILCOR/ERC;
- вміти проводити кардіореспіраторний моніторинг та моніторинг вимірювання артеріального тиску і оцінювати їхні результати;
- вміти оцінювати параметри кислотно-основного стану крові та біохімічного аналізу крові при станах, що потребують інтенсивної терапії;
- вміти оцінювати дані рентгенологічного, комп'ютерного та ядерно-магнітно-резонансного обстеження органів грудної клітки;
- вміти самостійно проводити та інтерпретувати результати ЕКГ у 12 основних та додаткових відведеннях, результати функціональних проб, добового моніторингу ЕКГ, пульсоксиметрії, вимірювання артеріального тиску на верхніх та нижніх кінцівках, добового моніторингу артеріального тиску, трансторакальної ехокардіографії (двовірної із кольоровою доплерографією, постійно-хвильовою та імпульсно-хвильовою доплерометрією);
- вміти обґрунтовувати тактику медикаментозного та хірургічного лікування при захворюваннях серцево-судинної системи;
- вміти призначати медикаментозне лікування і розраховувати дози препаратів;
- вміти визначати показання до хірургічного лікування порушень ритму серця (катетерних деструкцій, імплантацій штучного водія ритму серця);
- вміти надавати невідкладну допомогу про порушеннях ритму серця у дітей.

{Підрозділ доповнено новим пунктом згідно з Наказом Міністерства охорони здоров'я № 2347 від 27.11.2019 - Наказ набирає чинності 01 січня 2020 року у частині, що стосується введення вимог до спеціальності лікаря-кардіолога дитячого}

31. ЛІКАР-КАРДІОРЕВМАТОЛОГ ДИТЯЧИЙ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію кардіоревматологічної допомоги дітям.

Надає спеціалізовану медичну допомогу дітям з кардіоревматологічними захворюваннями, в тому числі швидко та невідкладну допомогу. Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, лікування, реабілітації та диспансеризації. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Працює в тісному контакті з лікарями-спеціалістами педіатричного, хірургічного, ендокринологічного, імунологічного профілів тощо. Проводить і організовує консультації хворих дітей. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Бере активну участь у поширенні медичних знань серед батьків і дітей з профілактики серцево-судинних і ревматичних захворювань. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління і закладів охорони здоров'я; організацію педіатричної і кардіоревматологічної служби; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-кардіоревматолога дитячого; показники роботи дитячих закладів охорони здоров'я, диспансерного нагляду і лікарського контролю; нормальну і патологічну анатомію та фізіологію органів і систем дитини; сучасну класифікацію, клініку, діагностику, диференційну діагностику кардіоревматологічних хвороб; сучасні методи консервативного і хірургічного лікування, реабілітацію, профілактику та диспансеризацію в дитячій кардіоревматології; загальні, функціональні і спеціальні методи дослідження серцево-судинної системи і апарату руху у хворих ревматичними захворюваннями; основи фармакотерапії; методи фізіотерапії та лікувальної фізкультури; показання і протипоказання до санаторно-курортного лікування; основи раціонального харчування і дієтотерапії; основи інтенсивної терапії і реанімації в дитячій кардіоревматології; організацію роботи лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар-кардіоревматолог дитячий вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Проходження інтернатури за спеціальністю "Педіатрія" з наступною спеціалізацією з "Дитячої кардіоревматології". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Лікар-кардіоревматолог дитячий I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Проходження інтернатури за спеціальністю "Педіатрія" з наступною спеціалізацією з "Дитячої кардіоревматології". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Лікар-кардіоревматолог дитячий II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Проходження інтернатури за спеціальністю "Педіатрія" з наступною спеціалізацією з "Дитячої кардіоревматології". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Лікар-кардіоревматолог дитячий: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Проходження інтернатури за спеціальністю "Педіатрія" з наступною спеціалізацією з "Дитячої кардіоревматології". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

32. ЛІКАР-КОМБУСТІОЛОГ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що означають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію травматологічної та хірургічної допомоги дорослому і дитячому населенню.

Застосовує сучасні методи діагностики, лікування, реабілітації та диспансеризації. Визначає необхідність застосування спеціальних методів дослідження. Обґрунтовує схему, план і тактику лікування хворого. Розробляє план підготовки хворого до операції, здійснює підготовку всіх функціональних систем організму ураженого до операції, визначає послідовність і відновлення ушкодженого шкірного покриву і використання і донорських місць, особливо при тяжких опіках. Розробляє план і запобігання інфекційних та післяопераційних ускладнень. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Працює в тісному контакті з суміжними спеціалістами та службами. Бере участь в організації невідкладної медичної допомоги при групових та масових ураженнях. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію травматологічної та хірургічної допомоги дорослому і дитячому населенню; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-комбустіолога; організацію роботи травм пунктів, швидкої і невідкладної медичної допомоги; показники роботи закладів охорони здоров'я; сучасну класифікацію хірургічних захворювань; топографічну, нормальну та патологічну анатомію, особливості будови тіла дорослого і дитини; патофізіологію розвитку окремих стадій опікової хвороби, принципи та методи лікування хворих; патофізіологію та морфологію опікової рани, стадії та періоди її розвитку, закономірності відновлення шкіри як органа; закономірності розвитку опікової інфекції, її клінічні прояви, профілактику і лікування; питання асептики та антисептики в комбустіології, особливості госпітальної та перехресної інспекції; патофізіологію термічної травми органів дихання; механізми порушень процесів обміну речовин та кровообігу при опіковій хворобі; профілактику та лікування опікового виснаження; загальні та функціональні методи дослідження в комбустіології, принципи використання спеціальних методів; питання інтенсивної терапії та реанімації у дорослих і дітей, їх особливості у осіб літнього і старечого віку; порушення імунного стану при опіках; методи лікування опікових ран та оперативного лікування глибоких опіків, показання до проведення пластичних операцій на шкірі; фізіотерапевтичні методи та лікувальну фізкультуру в комбустіології; питання тимчасової та стійкої непрацездатності в комбустіології; організацію роботи лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії; організаційні принципи проведення лікування при групових та масових ураженнях, основи та принципи роботи "Медицини катастроф"; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар-комбустіолог вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Хірургія" з наступною спеціалізацією з "Комбустіології". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Лікар-комбустіолог I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Хірургія" з наступною спеціалізацією з "Комбустіології". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Лікар-комбустіолог II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Хірургія" з наступною спеціалізацією з "Комбустіології". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Лікар-комбустіолог: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Хірургія" з наступною спеціалізацією з "Комбустіології". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

33. ЛІКАР-МЕТОДИСТ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я.

Здійснює пошук, обробку і аналіз організаційної, директивної і науково-медичної інформації в органах і установах охорони здоров'я. Аналізує показники стану здоров'я населення та медичної, соціальної і економічної ефективності діяльності закладів охорони здоров'я. Готує довідкові матеріали і аналітичні розробки. Здійснює контроль за організацією обліку і звітності в органах і установах охорони здоров'я. Організовує і бере участь в підготовці і підвищенні кваліфікації лікарів, середнього і молодшого медичного персоналу. Бере участь в підготовці і роботі з'їздів, нарад і конференцій медичних працівників. Дотримується принципів медичної деонтології. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-методиста; теоретичні основи соціальної гігієни та організації охорони здоров'я; організацію охорони здоров'я в зарубіжних країнах; питання санітарної статистики; показники здоров'я населення та організацію медичної допомоги міському і сільському населенню, дітям і матерям, робітникам промислових підприємств; форми і методи роботи галузевих закладів охорони здоров'я; основи наукової медичної інформації та медичної інформатики; організацію системи обліку і звітності медичних установ з використанням комп'ютерної техніки; технологію машинної обробки статистичних даних; порядок ведення, обробки і аналізу даних медичної документації; методи аналізу статистичних даних; методи підготовки матеріалів до нарад, з'їздів, конференцій; методологію проведення суцільних і вибіркового статистичних і клініко-статистичних досліджень; форми і методи підвищення кваліфікації медичних працівників; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар-методист вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина". Проходження інтернатури за певною спеціальністю медичного профілю з наступною спеціалізацією з "Організації і управління охороною здоров'я". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії зі спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Лікар-методист I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст магістр) за напрямом підготовки "Медицина". Проходження інтернатури за певною спеціальністю медичного профілю з наступною спеціалізацією з "Організації і управління охороною здоров'я". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії зі спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Лікар-методист II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина". Проходження інтернатури за певною спеціальністю медичного профілю з наступною спеціалізацією з "Організації і управління охороною здоров'я". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії зі спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Лікар-методист: повна вища освіта (спеціаліст; магістр) за напрямом підготовки "Медицина". Проходження інтернатури за певною спеціальністю медичного профілю з наступною спеціалізацією з "Організації і управління охороною здоров'я". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

34. ЛІКАР-НАРКОЛОГ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію наркологічної допомоги населенню.

Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, лікування, реабілітації та диспансеризації хворих на алкоголізм, наркоманію та токсикоманію, надає їм швидку та невідкладну медичну допомогу. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Проводить консультації за направленням лікарів інших спеціальностей, в тому числі і вдома. Бере активну участь у поширенні медичних знань серед населення з метою запобігання зловживанням спиртними напоями, наркотиками та токсичними розчинами, тютюном. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою серед медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію наркологічної допомоги населенню; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-нарколога; показники роботи лікувально-профілактичних установ; організацію роботи лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії; етіопатогенез, клініку, методи лікування та профілактики алкоголізму, алкогольних психозів, наркоманії і токсикоманії; загальні принципи рефлексотерапії, психотерапії, соціальної реабілітації, реадaptaції наркологічних хворих; невідкладну допомогу; діагностику, терапію основних невротичних порушень; пов'язаних з хронічним алкоголізмом, наркоманією та токсикоманією; основи суміжних дисциплін (психіатрію, дитячу та підліткову психіатрію, неврологію, терапію, нейрофізіологію, медичну психологію, клінічну фармакологію); етіопатогенез, клініку імунозалежних хвороб, в тому числі синдрому набутого імунодефіциту (СНІД); методи пропаганди здорового і тверезого способу життя, СНІД та його профілактику; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар-нарколог вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Психіатрія" з наступною спеціалізацією з "Наркології".

Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Лікар-нарколог I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Психіатрія" з наступною спеціалізацією з "Наркології". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Лікар-нарколог II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Психіатрія" з наступною спеціалізацією з "Наркології". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Лікар-нарколог: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Психіатрія" з наступною спеціалізацією з "Наркології". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

35. ЛІКАР-НАРКОЛОГ ДІЛЬНИЧНИЙ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я організацію наркологічної допомоги населенню.

Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, лікування, реабілітації та диспансеризації хворих на алкоголізм, наркоманію та токсикоманію, надає їм швидку та невідкладну медичну допомогу, проводить постійний диспансерний нагляд, вирішує питання щодо примусового лікування. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Проводить консультації за направленням лікарів інших спеціальностей, в тому числі і вдома. Співпрацює з педагогічними колективами шкіл, ПТУ та співробітниками громадських установ. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення з метою запобігання зловживанням спиртними напоями, наркотиками та токсичними розчинами, тютюном. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію наркологічної допомоги населенню; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-нарколога; показники роботи лікувально-профілактичних установ; організацію роботи лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії; етіопатогенез клініку, методи лікування та профілактики алкоголізму, алкогольних психозів, наркоманії і токсикоманії; загальні принципи рефлексотерапії, психотерапії, соціальної реабілітації, реадптації наркологічних хворих; невідкладну допомогу; діагностику, терапію основних невротичних порушень, пов'язаних з хронічним алкоголізмом, наркоманією та токсикоманією; основи суміжних дисциплін (психіатрію, дитячу та підліткову психіатрію, неврологію, терапію, нейрофізіологію, медичну психологію, клінічну фармакологію); етіопатогенез, клініку імунозалежних хвороб, в тому числі синдрому набутого імунodefіциту (СНІД); методи пропаганди здорового і тверезого способу життя, СНІД та його профілактику; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар-нарколог дільничний вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Психіатрія" з наступною спеціалізацією з "Наркології". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Лікар-нарколог дільничний I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Психіатрія" з наступною спеціалізацією з "Наркології". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Лікар-нарколог дільничний II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Психіатрія" з наступною спеціалізацією з "Наркології". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Лікар-нарколог дільничний: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Психіатрія" з наступною спеціалізацією з "Наркології". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

36. ЛІКАР З НАРОДНОЇ ТА НЕТРАДИЦІЙНОЇ МЕДИЦИНИ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, діяльність окремих осіб з надання медичної допомоги, організацію допомоги

методами народної та нетрадиційної медицини.

Застосовує методи народної та нетрадиційної медицини з профілактики, діагностики та лікування хворих. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Проводить консультації з питань: фітотерапії, гомеопатії, мануальної терапії, біоенергетики. Веде лікарську документацію. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативно-правові акти, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; основи права в медицині; організацію медичної допомоги із застосуванням методів народної та нетрадиційної медицини; права, обов'язки та відповідальність лікаря з народної та нетрадиційної медицини; показники роботи закладів охорони здоров'я; сучасну класифікацію хвороб; показники стану здоров'я населення (рівень загальної, інфекційної, професійної захворюваності; стан фізичного розвитку окремих груп населення тощо); основні напрями народної та нетрадиційної медицини; загальні реакції організму на лікування із застосуванням методів народної та нетрадиційної медицини; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар з народної та нетрадиційної медицини вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина". Спеціалізація в інтернатурі за однією зі спеціальностей "Лікувальна справа" з наступною спеціалізацією з "Народної та нетрадиційної медицини". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Лікар з народної та нетрадиційної медицини I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина". Спеціалізація в інтернатурі за однією зі спеціальностей "Лікувальна справа" з наступною спеціалізацією з "Народної та нетрадиційної медицини". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Лікар з народної та нетрадиційної медицини II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина". Спеціалізація в інтернатурі, за однією зі спеціальностей "Лікувальна справа" з наступною спеціалізацією з "Народної та нетрадиційної медицини". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Лікар з народної та нетрадиційної медицини: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина". Спеціалізація в інтернатурі за однією зі спеціальностей "Лікувальна справа" з наступною спеціалізацією з "Народної та нетрадиційної медицини". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

37. ЛІКАР-НЕВРОПАТОЛОГ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління і закладів охорони здоров'я, організацію неврологічної допомоги населенню.

Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, лікування, реабілітації та диспансеризації неврологічних хворих, надає їм швидку та невідкладну допомогу. Визначає програму реабілітаційних заходів. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Вирішує питання щодо працездатності хворого. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить її аналіз. Веде лікарську документацію. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні акти, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію неврологічної і нейрохірургічної допомоги; роботу швидкої і невідкладної медичної допомоги; основи права в медицині; права, обов'язки і відповідальність лікаря-невропатолога; нормальну та патологічну фізіологію центральної і периферичної нервової системи; ембріологію, анатомію та топографічну анатомію центральної, периферичної і вегетативної нервової системи; причини виникнення патологічних процесів, механізми їх розвитку; клінічну симптоматику неврологічних захворювань; їх профілактику, діагностику лікування, а також клінічну симптоматику суміжних станів у невропатології; питання диспансеризації; загальні і функціональні методи дослідження; основи фармакотерапії в клініці нервових захворювань; основи імунології; питання генетики в неврології; показання і протипоказання до хірургічного лікування; застосування фізіотерапії та лікувальної фізкультури; показання і протипоказання до санаторно-курортного лікування; організацію роботи лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії; правила оформлення медичної документації; літературу за фахом та методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар-невропатолог вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Неврологія" (інтернаттура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Лікар-невропатолог I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Неврологія" (інтернаттура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток.

Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Лікар-невропатолог II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Неврологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Лікар-невропатолог: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Неврологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

38. ЛІКАР-НЕВРОЛОГ ДИТЯЧИЙ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, які визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію неврологічної допомоги дитячому населенню.

Оцінює фізичний та нервово-психічний розвиток дитини. Визначає групи здоров'я та ризику, надає рекомендації щодо виховання та харчування дитини. Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, лікування, реабілітації та диспансеризації хворих дітей неврологічного профілю. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та аналізує її результати. Веде лікарську документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію неврологічної допомоги дітям; основи права в медицині; права, обов'язки і відповідальність лікаря-невролога дитячого; медичні показання та порядок видачі медичних висновків дітям-інвалідам; показання та протипоказання до проведення профілактичних щеплень; питання анатомії, гістології, біохімії, імунології, генетики та інших загальних медичних проблем; питання фізіології і патофізіології систем кровообігу, дихання, травлення, сечовиділення, залоз внутрішньої секреції; водно-електролітного обміну, кислотно-основної рівноваги; етіологію, патогенез, клінічні прояви, сучасні методи лікування та профілактики захворювань нервової систем у дітей; захворювання: нервової системи у новонароджених і дітей раннього дитячого віку; спадкові інфекційні і інфекційно-алергічні захворювання нервової системи; сучасні методи обстеження; диспансеризацію хворих дітей; сучасну класифікацію основних дитячих захворювань неврологічного профілю; показання і протипоказання до санаторно-курортного лікування; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар-невролог дитячий вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Дитяча неврологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Лікар-невролог дитячий I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Дитяча неврологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Лікар-невролог дитячий II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Дитяча неврологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. . Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Лікар-невролог дитячий: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Дитяча неврологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

39. ЛІКАР-НЕЙРОХІРУРГ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію нейрохірургічної допомоги населенню.

Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, лікування захворювань центральної та периферичної нервової системи. Надає необхідну швидку і невідкладну медичну допомогу. Застосовує спеціальні методи дослідження. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Проводить диференційну діагностику основних нейрохірургічних захворювань, обґрунтовує клінічний діагноз, вирішує питання доцільності госпіталізації, організовує її. Обґрунтовує схему, план і тактику обстеження і лікування хворих, показання та протипоказання до операції, план її підготовки. Розробляє схему післяопераційного ведення хворого, профілактику можливих ускладнень. Працює в тісному контакті з суміжними спеціалістами та службами. Надає невідкладну допомогу при групових та масових ураженнях. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію нейрохірургічної допомоги населенню; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-нейрохірурга; показники роботи лікувально-профілактичних установ, травм пунктів; організацію роботи лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії; топографічну анатомію центральної та периферичної нервової системи у віковому аспекті; нормальну та патологічну фізіологію центральної та периферичної нервової системи; константи гомеостазу, водноелектролітного обміну; загальні, функціональні та спеціальні методи дослідження; сучасну класифікацію нейрохірургічних захворювань; принципи інтенсивної терапії та реанімації; основи та принципи роботи "Медицини катастроф"; принципи і методи відновлювального лікування; принципи дієтології в нейрохірургії; показання і протипоказання до санаторно-курортного лікування; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар-нейрохірург вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Нейрохірургія" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Лікар-нейрохірург I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Нейрохірургія" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Лікар-нейрохірург II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Нейрохірургія" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Лікар-нейрохірург: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Нейрохірургія" (інтернатура, курси спеціалізації). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

40. ЛІКАР-НЕЙРОХІРУРГ ДИТЯЧИЙ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління і закладів охорони здоров'я, організацію нейрохірургічної допомоги дитячому населенню.

Застосовує сучасні методи діагностики, диференційної діагностики, лікування, реабілітації дітей різних вікових груп з нейрохірургічними захворюваннями. Надає хворим дітям необхідну швидку та невідкладну медичну допомогу. Розробляє тактику, план обстеження і лікування хворих дітей, підготовки їх до екстреної або планової операції, проведення операції, післяопераційного ведення, профілактики можливих ускладнень та організовує їх виконання. Застосовує спеціальні методи дослідження, аналізує їх результати. Здійснює нагляд побічними реакціями/діями лікарських засобів. Працює в контакт з суміжними спеціалістами. Бере участь в ліквідації наслідків масових уражень дітей в екстремальних ситуаціях. Додержується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу, планує роботу та аналізує її результати. Веде лікарську документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію нейрохірургічної допомоги дитячому населенню; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-нейрохірурга дитячого; топографічну анатомію, основи нормальної та патологічної фізіології центральної та периферичної нервової системи; взаємозв'язок та рівні регуляції функціональних систем дитячого організму; методи надання невідкладної допомога дітям; причини і механізми виникнення та клінічну симптоматику, профілактику, диференційну діагностику, методи хірургічного лікування нейрохірургічних захворювань та суміжних станів у дітей різних вікових груп; показання та протипоказання до застосування методів дослід у нейрохірургії, можливі ускладнення та їх ліквідацію; принципи підготовки до операцій та ведення післяопераційного періоду; принципи і методи знеболювання у нейрохірургії; принципи і методи відновлювального лікування; принципи інтенсивної терапії та реанімації; основи та принципи роботи "Медицини катастроф"; сучасну класифікацію нейрохірургічних захворювань; принципи дієтології в нейрохірургії; показання і протипоказання до санаторно-курортного лікування; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар-нейрохірург дитячий вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Проходження інтернатури за спеціальністю "Нейрохірургія" з наступною спеціалізацією з "Дитячої нейрохірургії". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Лікар-нейрохірург дитячий I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Проходження інтернатури за спеціальністю "Нейрохірургія" з наступною спеціалізацією з "Дитячої нейрохірургії". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Лікар-нейрохірург дитячий II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Проходження інтернатури за спеціальністю "Нейрохірургія" з наступною спеціалізацією з "Дитячої нейрохірургії". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Лікар-нейрохірург дитячий: повна вища освіта (спеціаліст магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Проходження інтернатури за спеціальністю "Нейрохірургія" з наступною спеціалізацією з "Дитячої нейрохірургії". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

41. ЛІКАР-НЕФРОЛОГ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію терапевтичної і нефрологічної допомоги населенню.

Надає спеціалізовану медичну допомогу хворим нефрологічного профілю, в тому числі швидко і невідкладну. Впроваджує в практику і сучасні методи профілактики, діагностики і лікування. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Працює в тісному контакті з лікарями терапевтичного, онкологічного, хірургічного профілів, з іншими службами і організаціями. Проводить консультації за направленнями спеціалістів. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Бере участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; принципи організації нефрологічної допомоги на різних рівнях її надання; основи права в медицині; основи страхової медицини; права, обов'язки та відповідальність лікаря-нефролога; статистично-звітну документацію діяльності відділення (центру) нефрології та діалізу, інтенсивної нефрології, статистичні методи оцінки показників цієї діяльності; організацію роботи закладу охорони здоров'я та невідкладної допомоги і диспансеризації нефрологічних хворих; питання тимчасової непрацездатності та інвалідизації хворих з гострими пошкодженнями нирок та хронічною хворобою нирок (ХХН), організацію медико-соціальної експертизи та документи, що їх регламентують; теорію і практику доказової медицини; нормальну і патологічну анатомію органів черевної порожнини і заочеревинного простору, фізіологію сечовидільної системи; гомеостаз в нормі і при патології нирок; основи імунології та реактивності організму; клінічну симптоматику, етіологію, патогенез, діагностику, профілактику та лікування основних захворювань нирок; принципи і методи інтенсивної терапії та реанімації в нефрології, показання та протипоказання до застосування "штучної нирки"; сучасну класифікацію хвороб; загальні, функціональні і спеціальні методи дослідження; фармакотерапію, фізіотерапію, дієтотерапію; курортне лікування, лікувальну фізкультуру при хворобах нирок; ентеросорбцію, гемосорбцію, плазмаферез; показання і протипоказання до пересадки нирки; організацію роботи лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії; принципи диспансеризації хворих, зокрема з пересадженою ниркою та тих, що знаходяться на хронічному гемодіалізі; особливості надання медичної допомоги у надзвичайних ситуаціях; основи інтенсивної терапії та реанімації; форми і методи санітарної освіти; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар-нефролог вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Терапія" з наступною спеціалізацією з "Нефрології". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років. Повинен відповідати вимогам, які ставляться до лікарів-нефрологів I кваліфікаційної категорії і, крім того, повинен вміти та виконувати: експертну оцінку діяльності лікарів-нефрологів; браги участь у науково-практичних конференціях, з'їздах як доповідач; організувати та провести нараду, семінар, конференцію медичних працівників; володіти технологією обробки та аналізу науково-медичної інформації; рівень знань фахівця лікаря-нефролога вищої категорії повинен дозволяти йому забезпечити кваліфіковане керівництво нефрологічним відділенням, або бути використаним в якості головного спеціаліста з нефрології адміністративно-територіальної одиниці.

Лікар-нефролог I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Терапія" з наступною спеціалізацією з "Нефрології". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років. Повинен відповідати вимогам, які ставляться до лікарів-нефрологів II кваліфікаційної категорії і, крім того, повинен вміти: провести нефробіопсію та за результатами морфологічного дослідження призначити лікування; визначити індивідуальний режим діалізної терапії та об'єм, моніторингу пацієнта; проводити консультації за направленнями спеціалістів; надавати консультативну допомогу лікарям-спеціалістам; готувати доповіді, виступи, організувати тематичні конференції; проводити аналіз роботи клінічного підрозділу; проводити підготовку хворого до пересадки нирки та моніторити його стан після трансплантації нирки.

Лікар-нефролог II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Терапія" з наступною спеціалізацією з "Нефрології". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи

за фахом - понад 5 років. Повинен володіти знаннями та навичками лікаря-нефролога, і крім того, вміти та виконувати: тест перитонеальної рівноваги (PET-тест) та корегувати лікування відповідно до отриманих результатів; консультувати хворих нефрологічного профілю; планувати роботу та проводити аналіз її результатів.

Лікар-нефролог: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Терапія" з наступною спеціалізацією з "Нефрології". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи. Повинен вміти: визначити оптимальний обсяг загальноклінічного обстеження хворого, проаналізувати його результати, обґрунтувати необхідність додаткових досліджень, встановити клінічний діагноз, призначити необхідне лікування, профілактичні заходи відповідно до діючих стандартів та/або протоколів; розраховувати необхідні дози лікарських засобів залежно від функціонального стану нирок; здійснювати нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів; надати допомогу за умови розвитку невідкладних станів: гіпертонічний криз, набряк легень, кровотеча, шок, ниркова колька, гострі порушення водно-сольового обміну, визначити показання і протипоказання для проведення нефробиопсії; визначити необхідність проведення та оцінити результати ультразвукового, рентгенологічного, радіологічного дослідження сечової системи; контролювати стан судинного доступу; здійснювати необхідний варіант діалітичної терапії; діагностувати ускладнення, асоційовані з перитонеальним діалізом або гемодіалізом, і призначати лікування; діагностувати гостре ушкодження нирок і проводити необхідні лікувальні заходи; діагностувати та надати невідкладну допомогу при непритомності, травматичному шоці, гострому судинному колапсі, гострій серцевій та дихальній недостатності, інсульті, алергічних реакціях (алергічний шок, набряк Квінке та ін.), "гострому животі", епілептичних нападах, опіках та відмороженнях, зупинити зовнішню кровотечу, провести первинну обробку ран, накладати пов'язки та тампонувати рани, проводити інтенсивну терапію та реанімаційні заходи, виконувати спеціальні заходи при надзвичайних ситуаціях; проводити експертизу тимчасової непрацездатності; удосконалювати свій професійний рівень.

{Пункт в редакції Наказу Міністерства охорони здоров'я № 1124 від 23.12.2013}

42. ЛІКАР-НЕФРОЛОГ ДИТЯЧИЙ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію нефрологічної допомоги дитячому населенню.

Надає спеціалізовану медичну допомогу хворим дітям нефрологічного профілю, в тому числі швидко і невідкладно. Впроваджує в практику сучасні методи профілактики, діагностики та лікування. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Працює в тісному контакті з лікарями інших спеціальностей, проводить консультації за їх направленнями. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Бере участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство з питань охорони здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; принципи організації педіатричної та нефрологічної допомоги дітям на різних рівнях її надання; статистично-звітну документацію діяльності відділення (центру); основи права в медицині; основи страхової медицини; права, обов'язки та відповідальність лікаря-нефролога дитячого; організацію роботи закладу охорони здоров'я та невідкладної допомоги і диспансеризації нефрологічних хворих; питання інвалідизації хворих з патологією нирок, організацію медико-соціальної експертизи та документи, що їх регламентують; нормальну і патологічну анатомію органів черевної порожнини і заочеревинного простору, ембріологію та фізіологію сечовидільної системи; гомеостаз в нормі і при патології нирок; основи імунології та реактивності організму; клінічну симптоматику, етіологію, патогенез, діагностику, профілактику та лікування основних захворювань нирок, особливості їх перебігу у дітей; принципи і методи інтенсивної терапії та реанімації в нефрології, показання та протипоказання до застосування "штучної нирки"; сучасну класифікацію хвороб; загальні, функціональні і спеціальні методи дослідження; фармакотерапію, фізіотерапію, дієтотерапію, курортне лікування, лікувальну фізкультуру при хворобах нирок; ентеросорбцію, гемосорбцію, плазмаферез; показання і протипоказання до пересадки нирки; принципи диспансеризації хворих, зокрема з пересадженою ниркою та тих, що знаходяться на хронічному гемодіалізі; форми і методи санітарної освіти; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар-нефролог дитячий вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Проходження інтернатури за спеціальністю "Педіатрія" з наступною спеціалізацією з "Дитячої нефрології". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років. Повинен відповідати вимогам, які ставляться до лікарів-нефрологів дитячих I кваліфікаційної категорії і, крім того, повинен вміти та виконувати експертну оцінку діяльності лікарів-нефрологів; брати участь у науково-практичних конференціях, з'їздах; організувати та провести нараду, семінар, конференцію медичних працівників; володіти технологією обробки та аналізу науково-медичної інформації; забезпечити кваліфіковане керівництво нефрологічним відділенням або бути використаним в якості головного спеціаліста з дитячої нефрології адміністративно-територіальної одиниці.

Лікар-нефролог дитячий I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Проходження інтернатури за спеціальністю "Педіатрія" з наступною спеціалізацією з "Дитячої нефрології". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за

фахом понад 7 років. Повинен відповідати вимогам, які ставляться до лікарів-нефрологів дитячих II кваліфікаційної категорії, і вміти: провести нефробиопсію та за результатами морфологічного дослідження призначити лікування; проводити консультації за направленнями спеціалістів; надавати консультативну допомогу лікарям-спеціалістам; готувати доповіді, виступи, організувати тематичні конференції; проводити аналіз роботи клінічного підрозділу; проводити підготовку хворого до пересадки нирки та моніторити його стан після трансплантації нирки.

Лікар-нефролог дитячий II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальність "Педіатрія". Проходження інтернатури за спеціальністю "Педіатрія" з наступною спеціалізацією з "Дитячої нефрології". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії зі спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років. Повинен володіти знаннями та навичками лікаря-спеціаліста, а також: консультувати хворих; планувати роботу та проводити аналіз її результатів.

Лікар-нефролог дитячий: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальність "Педіатрія". Проходження інтернатури за спеціальністю "Педіатрія" з наступною спеціалізацією з "Дитячої нефрології". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи. Повинен вміти: визначити оптимальний обсяг загальноклінічного обстеження хворого, проаналізувати отримані результати, обґрунтувати необхідність додаткових досліджень, оцінити результати ультразвукового, рентгенологічного, радіологічного дослідження сечової системи, визначити показання і протипоказання до нефробиопсії; встановити клінічний діагноз, призначити необхідне лікування з урахуванням функціонального стану нирок, профілактичні заходи відповідно до діючих стандартів та/або протоколів; здійснювати нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів; діагностувати та надати невідкладну допомогу за умови розвитку невідкладних станів (алергічна реакція, гіпертонічний криз, судоми, набряк легень, кровотеча, шок, ниркова колька, гострі порушення водно-сольового обміну); діагностувати гостре ушкодження нирок і проводити необхідні лікувальні заходи; удосконалювати свій професійний рівень.

{Пункт в редакції Наказу Міністерства охорони здоров'я № 1124 від 23.12.2013}

43. ЛІКАР-ОНКОЛОГ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію онкологічної допомоги населенню.

Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, лікування, реабілітації та диспансеризації онкологічних хворих, надає їм швидку та невідкладну медичну допомогу. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Бере участь в роботі протиракових експертних комісій. Працює в тісному контакті з лікарями інших спеціальностей, проводить консультації за їх направленнями. Дотримується принципів медичної деонтології. Планує роботу та аналізує її результати. Керує роботою середнього медичного персоналу. Бере активну участь у поширенні медичних знань, в організації протиракової пропаганди серед населення. Веде лікарську документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію онкологічної допомоги населенню, в тому числі швидкої та невідкладної медичної допомоги; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-онколога; організацію роботи лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії; сучасну статистичну, клінічну і морфологічну класифікацію злоякісних новоутворень; епідеміологію онкологічних захворювань; основи нормальної та патологічної анатомії, фізіології, кровотворення та гемостазу, імунології та фармакології; етіологію та патогенез пухлин, закономірності їх метастазування; профілактику з клініку, діагностику, лікування, реабілітацію та диспансеризацію онкологічних хворих; загальні та спеціальні методи дослідження, роль та значення біопсії в онкології; показання та протипоказання до застосування хірургічного втручання, променевої терапії та хіміотерапії; основи рентгенології та радіології, форми і методи санітарної освіти; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар-онколог вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Онкологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Лікар-онколог I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Онкологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Лікар-онколог II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Онкологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Лікар-онколог: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Онкологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи

44. ЛІКАР-ОНКОЛОГ ДИТЯЧИЙ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я організацію хірургічної та онкологічної допомоги дитячому населенню.

Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, лікування, реабілітації та диспансеризації онкологічних хворих, надає їм швидку та невідкладну медичну допомогу. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Бере участь в роботі протиракових експертних комісій. Працює в тісному контакті з лікарями інших спеціальностей, проводить консультації за їх направленнями. Дотримується принципів медичної деонтології. Планує роботу та аналізує її результати. Керує роботою середнього медичного персоналу. Бере активну участь у поширенні медичних знань, в організації протиракової пропаганди серед населення. Веде лікарську документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію хірургічної та онкологічної допомоги дитячому населенню, в тому числі швидкої та невідкладної медичної допомоги; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-онколога дитячого; організацію роботи лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії; сучасну статистичну, клінічну і морфологічну класифікацію злویкісних новоутворень; епідеміологію онкологічних захворювань; основи нормальної та патологічної анатомії, фізіології, кровотворення та гемостазу, імунології та фармакології; етіологію та патогенез пухлин, закономірності їх метастазування; профілактику, клініку, діагностику, лікування, реабілітацію та диспансеризацію онкологічних хворих дітей; вплив генетичних факторів на онкозахворювання у дітей; загальні та спеціальні методи дослідження, роль та значення біопсії в онкології; основи рентгенології та радіології; форми і методи санітарної освіти; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар-онколог дитячий вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Проходження інтернатури за спеціальністю "Онкологія" з наступною спеціалізацією з "Дитячої онкології". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Лікар-онколог дитячий I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Проходження інтернатури за спеціальністю "Онкологія" з наступною спеціалізацією з "Дитячої онкології". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Лікар-онколог дитячий II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Проходження інтернатури за спеціальністю "Онкологія" з наступною спеціалізацією з "Дитячої онкології". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Лікар-онколог дитячий: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Проходження інтернатури за спеціальністю "Онкологія" з наступною спеціалізацією з "Дитячої онкології". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

45. ЛІКАР-ОРТОПЕД-ТРАВМАТОЛОГ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів та закладів охорони здоров'я, організацію ортопедотравматологічної допомоги.

Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики лікування, реабілітації та диспансеризації хворих із захворюваннями та травмами опорно-рухової системи. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз причин інвалідності внаслідок травм і ортопедичних захворювань. Веде лікарську документацію. Бере активну участь у поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів та закладів охорони здоров'я; організацію ортопедотравматологічної допомоги; в тому числі швидкої та невідкладної; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-ортопеда-травматолога; основи нормальної та патологічної анатомії, фізіології, кровотворення та гемостазу; питання тимчасової та стійкої непрацездатності, роботу лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії; клініку, сучасні методи діагностики та лікування захворювань опорно-рухового апарату; спеціальні загальні та функціональні методи дослідження хворого, методи гіпсової техніки та протезування; питання інтенсивної терапії, реанімації, фізіотерапії та відновлювального лікування в травматології і ортопедії; організаційні принципи військово-польової хірургії; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар-ортопед-травматолог вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Ортопедія і травматологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний

професійний розвиток). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Лікар-ортопед-травматолог I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Ортопедія і травматологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Лікар-ортопед-травматолог II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Ортопедія і травматологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Лікар-ортопед-травматолог: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Ортопедія і травматологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

46. ЛІКАР-ОРТОПЕД-ТРАВМАТОЛОГ ДИТЯЧИЙ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію ортопедотравматологічної допомоги.

Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, лікування, реабілітації та диспансеризації дітей із захворюваннями та травмами опорно-рухової системи. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Бере активну участь в підвищенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію травматологічної допомоги, в тому числі швидкої та невідкладної; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-ортопеда-травматолога дитячого; анатомію основних частин тіла, в першу чергу, верхніх та нижніх кінцівок, черепа, таза, хребта; причини виникнення вроджених аномалій, питання медичної генетики та імунології; фізіологію та патофізіологію системи згортання крові, термічного і радіаційного ураження; клініку, сучасні методи профілактики, діагностики та лікування захворювань і травм опорно-рухового апарату у дітей; суб'єктивні, об'єктивні та спеціальні методи обстеження, роботу лікарсько-консультативної комісії; методи гіпсової техніки та протезування; організаційні принципи військово-польової хірургії; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар-ортопед-травматолог дитячий вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Проходження інтернатури за спеціальністю "Ортопедія і травматологія" з наступною спеціалізацією з "Дитячої ортопедії і травматології". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Лікар-ортопед-травматолог дитячий I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Проходження інтернатури за спеціальністю "Ортопедія і травматологія" з наступною спеціалізацією з "Дитячої ортопедії і травматології". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Лікар-ортопед-травматолог дитячий II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Проходження інтернатури за спеціальністю "Ортопедія і травматологія" з наступною спеціалізацією з "Дитячої ортопедії і травматології". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Лікар-ортопед-травматолог дитячий: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Проходження інтернатури за спеціальністю "Ортопедія і травматологія" з наступною спеціалізацією з "Дитячої ортопедії і травматології". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

47. ЛІКАР-ОТОЛАРИНГОЛОГ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію отоларингологічної допомоги.

Надає спеціалізовану лікувально-діагностичну і консультативну отоларингологічну допомогу населенню, в тому числі швидку та невідкладну. Застосовує сучасні методи дослідження, діагностики та лікування. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Веде лікарську документацію. Бере активну участь у поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію оториноларингологічної допомоги, в тому числі швидкої та невідкладної; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-отоларинголога; топографічну та клінічну анатомію верхніх дихальних шляхів і вуха у віковому аспекті; загальні та спеціальні методи дослідження в отоларингології; клініку, сучасні методи профілактики, діагностики та лікування захворювань ЛОР-органів; сучасну класифікацію хвороб; клінічну симптоматику супутніх захворювань в отоларингології; клініку та перебіг інфекційних захворювань, які мають ЛОР-симптоматику; фармакотерапію, фізіотерапію, дієтотерапію при захворюваннях ЛОР-органів; роботу лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар-отоларинголог вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Отоларингологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Лікар-отоларинголог I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Отоларингологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Лікар-отоларинголог II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Отоларингологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Лікар-отоларинголог: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Отоларингологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

48. ЛІКАР-ОТОЛАРИНГОЛОГ ДИТЯЧИЙ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію отоларингологічної допомоги дітям.

Здійснює профілактику, діагностику, лікування, реабілітацію та диспансеризацію дітей із захворюваннями ЛОР-органів, надає швидку та невідкладну медичну допомогу. Застосовує сучасні методи дослідження, лікування, зокрема кріо-, лазеро- та ультразвукотерапію. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію оториноларингологічної допомоги дітям, в тому числі швидкої та невідкладної; основи права в медицині; права, обов'язки і відповідальність лікаря-отоларинголога дитячого; анатомію верхніх дихальних шляхів і вуха у віковому аспекті; основи імунології, алергології і генетики; фізіологію ЛОР-органів; етіологію, патогенез і клінічну симптоматику, сучасні методи профілактики, діагностики та лікування основних захворювань ЛОР-органів у дітей; організацію і проведення диспансеризації, аналіз її ефективності; загальні та спеціальні методи дослідження в отоларингології; дієтотерапію при захворюваннях ЛОР-органів у дітей; роботу лікарсько-консультативної комісії; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар-отоларинголог дитячий вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Дитяча отоларингологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Лікар-отоларинголог дитячий I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Дитяча отоларингологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Лікар-отоларинголог дитячий II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина" спеціальністю "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Дитяча отоларингологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Лікар-отоларинголог дитячий: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Дитяча отоларингологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста.

Без вимог до стажу роботи.

49. ЛІКАР-ОТОЛАРИНГОЛОГ-ОНКОЛОГ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію онкоотоларингологічної допомоги, в тому числі швидкої та невідкладної.

Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, лікування, реабілітації та диспансеризації онкоотоларингологічних хворих. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію онкологічної і отоларингологічної допомоги, в тому числі швидкої та невідкладної; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-отоларинголога-онколога; основи нормальної та патологічної анатомії, фізіології вуха, горла і носа у віковому аспекті; етіологію, патогенез та закономірності метастазування пухлин, роль біопсії в онкології; сучасні методи профілактики, діагностики, лікування, реабілітації та диспансеризації; загальні та спеціальні методи дослідження; сучасну статистичну клінічну і морфологічну класифікацію злоякісних новоутворень; основи радіології і хіміотерапії пухлинних процесів; роботу лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар-отоларинголог-онколог вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Отоларингологія" з наступною спеціалізацією з "Онкоотоларингологією". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Лікар-отоларинголог-онколог I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Отоларингологія" з наступною спеціалізацією з "Онкоотоларингологією". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Лікар-отоларинголог-онколог II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Отоларингологія" з наступною спеціалізацією з "Онкоотоларингологією". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Лікар-отоларинголог-онколог: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Отоларингологія" з наступною спеціалізацією з "Онкоотоларингологією". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

50. ЛІКАР-ОФТАЛЬМОЛОГ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління і закладів охорони здоров'я, організацію офтальмологічної служби.

Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, лікування, реабілітації та диспансеризації офтальмологічних хворих, надає їм швидку та невідкладну медичну допомогу. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Проводить консультації за направленнями лікарів інших спеціальностей, в тому числі і вдома. Керує роботою середнього медичного персоналу. Дотримується принципів медичної деонтології. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні акти, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію офтальмологічної допомоги, в тому числі швидкої та невідкладної; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-офтальмолога; основи генетичної патології в офтальмології; загальноклінічні методи офтальмологічної функціональної діагностики патології органа зору і придатків; клініку, сучасні методи профілактики, діагностики та лікування захворювань органа зору і придатків; захворювання органа зору і придатків при загальних захворюваннях організму; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар-офтальмолог вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Офтальмологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Лікар-офтальмолог I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Офтальмологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Лікар-офтальмолог II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Офтальмологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток.. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Лікар-офтальмолог: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Офтальмологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

51. ЛІКАР-ОФТАЛЬМОЛОГ ДИТЯЧИЙ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління і закладів охорони здоров'я, організацію офтальмологічної служби.

Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, лікування, реабілітації та диспансеризації дітей із захворюваннями і травмами органа зору. Надає швидку і невідкладну офтальмологічну допомогу. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз результатів. Веде лікарську документацію. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні акти, що регламентують діяльність органів управління і закладів охорони здоров'я; організацію офтальмологічної допомоги, в тому числі швидкої і невідкладної при дитячих офтальмологічних захворюваннях і травмах органа зору; основи права в медицині; права, обов'язки і відповідальність лікаря-офтальмолога дитячого; топографічну і клінічну анатомію, ембріологію, фізіологію зоровою аналізатора, його постнатальний онтогенез; етіологію, патогенез, клініку захворювань органа зору у дітей, а також профілактику, діагностику, лікування цих захворювань; спадкові хвороби очей і медико-генетичну консультативну допомогу; клінічні ознаки і методи лікування вроджених вад органа зору; основи фармакотерапії в дитячій офтальмології, методи знеболювання; питання асептики і антисептики; основи раціонального харчування здорової і хворої дитини; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар-офтальмолог дитячий вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Дитяча офтальмологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Лікар-офтальмолог дитячий I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Дитяча офтальмологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Лікар-офтальмолог дитячий II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Дитяча офтальмологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Лікар-офтальмолог дитячий: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальності "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Дитяча офтальмологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

52. ЛІКАР-ПЕДІАТР

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію педіатричної допомоги.

Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, лікування, реабілітації та диспансеризації хворих дітей та підлітків. Надає швидку та невідкладну медичну допомогу хворим. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Проводить консультації за направленнями лікарів інших спеціальностей. Бере участь в проведенні протиепідемічних заходів у разі виникнення осередку інфекції. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; основи права в медицині; організацію педіатричної допомоги; права, обов'язки та відповідальність лікаря-

педіатра; показники роботи закладів охорони здоров'я, пологових будинків, дитячих дошкільних закладів, шкіл, дитячих будинків, станцій швидкої допомоги та інших установ, робота яких пов'язана з обслуговуванням дітей; основи нормальної та патологічної анатомії, фізіології, кровотворення та гемостазу, водно-електролітного обміну, кислотно-основної рівноваги, імунології, генетики та фармакології; клініку, методи профілактики, діагностики та лікування основних соматичних і інфекційних захворювань, патологічних станів у дітей; суб'єктивні, об'єктивні та спеціальні методи обстеження дітей, трактування даних цих обстежень; сучасну класифікацію дитячих хвороб; питання диспансеризації хворих дітей і профілактики хронічних форм захворювань; правила видачі довідок та листів непрацездатності до догляду за хворою дитиною; питання організації і завдання гігієнічного навчання та виховання дітей; принципи раціонального (збалансованого) вигодовування і харчування дітей, дієтотерапію при різних видах патології; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар-педіатр вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Педіатрія" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар-педіатр I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Педіатрія" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Лікар-педіатр II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Педіатрія" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Лікар-педіатр: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Педіатрія" (інтернатура, курси спеціалізації). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

53. ЛІКАР-ПЕДІАТР ДІЛЬНИЧНИЙ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію педіатричної допомоги.

Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики та лікування захворювань дітей та підлітків, що проживають на території обслуговування поліклінік. Надає швидку та невідкладну медичну допомогу хворим. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Проводить консультації за направленнями лікарів інших спеціальностей, в тому числі і вдома. Організовує диспансеризацію дітей та підлітків відповідно до встановленого переліку нозологічних форм. Відповідає за проведення профілактичних щеплень і дегельмінтизації дітей. Направляє хворих дітей на госпіталізацію в дитячі лікувально-профілактичні, а також санаторно-курортні заклади. Забезпечує взаємодію поліклінічної та стаціонарної допомоги, здійснює долікування хворих дітей, виписаних зі стаціонару. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Видає довідки та листки непрацездатності по догляду за хворою дитиною. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед дітей, батьків та педагогів. Аналізує показники захворюваності та смертності дитячого населення регіону обслуговування та розробляє заходи щодо їх оптимізації. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, основи права в медицині; організацію педіатричної допомоги; права, обов'язки та відповідальність лікаря-педіатра; показники діяльності закладів охорони здоров'я, принципи роботи шкіл, дитячих будинків та інших установ, робота яких пов'язана з обслуговуванням дітей; основи нормальної та патологічної анатомії, фізіології, кровотворення та гемостазу, водно-електролітного обміну, кислотно-основної рівноваги, імунології, генетики та фармакології-клініку, методи профілактики, діагностики, лікування та реабілітації основних соматичних й інфекційних захворювань та патологічних станів у дітей; суб'єктивні, об'єктивні та спеціальні методи обстеження, трактування даних цих обстежень; сучасну класифікацію дитячих хвороб; організацію диспансеризації; правила видачі довідок та листів непрацездатності по догляду за хворою дитиною; принципи раціонального (збалансованого) вигодовування і харчування дітей, дієтотерапію при різних видах патології; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар-педіатр дільничний вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Педіатрія" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Лікар-педіатр дільничний I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Педіатрія" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Лікар-педіатр дільничний II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Педіатрія" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 3 роки.

Лікар-педіатр дільничний: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Педіатрія" (інтернатура, курси спеціалізації). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

54. ЛІКАР-ПЕДІАТР-НЕОНАТОЛОГ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію педіатричної служби.

Визначає ступінь ризику виникнення перинатальної патології, оцінює показники обстеження стану внутрішньоутробного плоду. Виявляє ознаки та проводить корекцію гіпоксії, пологової травми та інших патологічних станів новонародженого. Проводить первинний огляд новонародженого. Визначає ступінь зрілості та гестаційний вік, стан розвитку та здоров'я новонародженого, необхідність проведення реанімаційних заходів та обсяг невідкладної допомоги. Застосовує сучасні методи діагностики та лікування новонароджених з різними патологічними станами та захворюваннями. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Керує роботою середнього медичного персоналу. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед вагітних та матерів. Дотримується принципів медичної деонтології. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, основи права в медицині, положення Міжнародної Конвенції про права дитини та "Хартії прав дитини", прийняті Європейським регіональним бюро ВООЗ; основні положення охорони материнства і дитинства в Україні; організацію педіатричної та неонатологічної служби; права, обов'язки та відповідальність лікаря-неонатолога; принципи медико-генетичного консультування та обстеження; клініку, сучасні методи профілактики, діагностики, лікування та реабілітації основних соматичних та інфекційних захворювань, патологічних станів у дітей; організацію диспансеризації, визначення перинатальної та дитячої смертності; структуру причин смерті новонароджених відповідно до Міжнародної класифікації хвороб; показники перинатальної смертності; правила оформлення медичної документації, сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар-педіатр-неонатолог вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Неонатологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Лікар-педіатр-неонатолог I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Неонатологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Лікар-педіатр-неонатолог II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Неонатологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Лікар-педіатр-неонатолог: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Неонатологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

55. ЛІКАР ПРИЙМАЛЬНОЇ ПАЛАТИ (ВІДДІЛЕННЯ)

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативними актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію стаціонарної медичної допомоги.

Приймає хворих за направленнями лікарів лікувально-профілактичних установ та станцій (відділень) швидкої медичної допомоги або "самопливом". Встановлює діагноз пацієнту, вирішує питання про доцільність його госпіталізації. В разі відмови в госпіталізації реєструє її обґрунтування. Проводить негайну госпіталізацію при загрозливих для життя станах. Здійснює лікування хворих в період їх знаходження в приймальній відділенні, надає швидку та невідкладну медичну допомогу; в разі потреби проводить їх ізоляцію. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Організовує у разі потреби консультації інших спеціалістів. Керує роботою середнього медичного персоналу. Веде лікарську документацію. Дотримується принципів медичної деонтології. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію стаціонарної медичної допомоги; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря приймальної палати (відділення); основи нормальної та патологічної анатомії та фізіології, кровотворення та гемостазу, водно-електролітного обміну, алергології та фармакології; клініку, діагностику та лікування захворювань за профілем стаціонару; організацію роботи швидкої та невідкладної медичної служби; методи обстеження хворих та

трактування даних цих обстежень; сучасну класифікацію хвороб; клініку і діагностику інфекційних хвороб; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар приймальної палати (відділення) вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина". Спеціалізація за певною спеціальністю з "Лікувальної справи" або "Педіатрії" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії зі спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Лікар приймальної палати (відділення) I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина". Спеціалізація за певною спеціальністю з "Лікувальної справи" або "Педіатрії" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії зі спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Лікар приймальної палати (відділення) II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина". Спеціалізація за певною спеціальністю з "Лікувальної справи" або "Педіатрії" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії зі спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Лікар приймальної палати (відділення): повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина". Спеціалізація за певною спеціальністю з "Лікувальної справи" або "Педіатрії" (інтернатура, курси спеціалізації). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

56. ЛІКАР З ПРОМЕНЕВОЇ ТЕРАПІЇ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію спеціалізованої допомоги в галузі променевої терапії.

Спільно з онкологами та хіміотерапевтами складає план лікування онкологічних хворих. Впроваджує в практику сучасні високоефективні методи променевої терапії. Забезпечує прийняття всіх заходів запобігання та лікування променевих пошкоджень при проведенні променевої терапії. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Обирає необхідні режими опромінення. Надає першу медичну допомогу потерпілим при надзвичайних ситуаціях (аварії на атомних підприємствах). Бере участь в проведенні клінічних розборів, конференцій тощо. Надає консультативну допомогу фахівцям клінічних підрозділів з питань променевої терапії. Впроваджує заходи, спрямовані на збереження матеріальних цінностей забезпечення гарантії якості променевої терапії, дотримання правил техніки безпеки. Планує роботу та проводить аналіз та результатів. Дотримується принципів медичної деонтології. Бере участь у поширенні медичних знань серед населення. Веде лікарську документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря з променевої терапії; закони та механізми біологічної дії іонізуючого випромінювання, фізичні та біологічні основи променевої терапії і клінічної дозиметрії; основи радіаційної гігієни; радіаційні фактори ураження людей при аваріях на атомних підприємствах; принципи роботи сучасних радіотерапевтичних препаратів, призначення їх складових частин; нормальну та патологічну анатомію і фізіологію онкологію, топографічну анатомію людини в межах, необхідних для проведення променевої терапії; клінічну симптоматику та патогенез найбільш поширених захворювань людини, онкологічних захворювань, променевих реакцій та уражень, їх профілактику та методи лікування; методи радіосенсибілізації та радіопротекції; принципи та основні методи клініка-інструментальної діагностики; основи диспансеризації хворих з променевими ураженнями; показання та протипоказання до проведення променевої терапії; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар з променевої терапії вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Радіологія-терапія" з наступною спеціалізацією з "Променевої терапії". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Лікар з променевої терапії I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Радіологія-терапія" з наступною спеціалізацією з "Променевої терапії". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Лікар з променевої терапії II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Радіологія-терапія" з наступною спеціалізацією з "Променевої терапії". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Лікар з променевої терапії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Радіологія-терапія" з наступною спеціалізацією з "Променевої терапії". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

57. ЛІКАР-ПСИХІАТР

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію психіатричної допомоги населенню.

Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, лікування, реабілітації та диспансеризації хворих психіатричного профілю, надає їм швидку та невідкладну медичну допомогу. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Проводить консультації за направленням лікарів інших спеціальностей, в тому числі і вдома. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, основи права в медицині; права; обов'язки та відповідальність лікаря-психіатра; організацію психіатричної допомоги; показники роботи лікувально-профілактичних установ, швидкої та невідкладної психіатричної допомоги дорослому населенню, диспансерного нагляду та лікарського контролю; роботу лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії; основи психофармакології та психофармакокінетики, інші методи біологічної терапії в психіатрії, основи та методи психотерапії; клініку основних психічних захворювань, психосоматичних та соматопсихічних розладів, сучасні методи діагностики, лікування, профілактики і реабілітації; симптоматику станів, що потребують проведення невідкладної госпіталізації і застосування методів інтенсивної терапії; загальні та спеціальні методи обстеження хворих, трактування даних цих обстежень; сучасну класифікацію психічних хвороб; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар-психіатр вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Психіатрія" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Лікар-психіатр I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Психіатрія" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Лікар-психіатр II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Психіатрія" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Лікар-психіатр: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Психіатрія" (інтернатура, курси спеціалізації). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

58. ЛІКАР-ПСИХІАТР ДИТЯЧИЙ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів та закладів охорони здоров'я, організацію дитячої психіатричної допомоги.

Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, лікування, реабілітації та диспансеризації хворих дітей психіатричного профілю, надає їм швидку та невідкладну медичну допомогу. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Проводить консультації за направленням лікарів інших спеціальностей, в тому числі і вдома. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-психіатра дитячого; організацію психіатричної допомоги дітям; показники роботи лікувально-профілактичних установ психіатричного профілю; організацію швидкої та невідкладної психіатричної допомоги дітям, диспансерного нагляду та лікарського контролю-роботу медико-соціальної експертної комісії; закономірності нормального психофізичного розвитку дітей, формування їх особистості; патофізіологію основних нервово-психічних розладів; клініко-психопатологічні, нетоксикологічні, загальні та спеціальні лабораторні та інструментальні методи обстеження дитини з психічними розладами; принципи, способи та методи психофармакотерапії, питання інтенсивної терапії психічних розладів у дітей; клінічну симптоматику психічних захворювань у дітей, сучасні методи їх профілактики, діагностики, лікування; основні суміжні дисципліни (загальна і підліткова психіатрія, дитяча неврологія, педіатрія, фізіологія і патофізіологія центральної нервової системи, медична психологія); принципи та методи психотерапії,

підготовки хворих дітей до перебування у медичних установах для запобігання порушень адаптації; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар-психіатр дитячий вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Дитяча психіатрія" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Лікар-психіатр дитячий I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Дитяча психіатрія" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Лікар-психіатр дитячий II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Дитяча психіатрія" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Лікар-психіатр дитячий: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Дитяча психіатрія" (інтернатура, курси спеціалізації). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

59. ЛІКАР-ПСИХІАТР ДИТЯЧИЙ ДІЛЬНИЧНИЙ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативними актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію психіатричної допомоги дітям.

Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, диспансерного нагляду та амбулаторного лікування хворих дітей психіатричного профілю, надає їм швидку та невідкладну медичну допомогу. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Веде облік психічнохворих дітей свого району. Визначає показання та протипоказання до госпіталізації та перебування дітей у спеціальних установах. Проводить консультації за направленням дитячих лікарів інших спеціальностей, в тому числі і вдома. Проводить медичне обстеження нервово-психічного здоров'я дитини перед вступом до школи. Сприяє правовому та соціально-побутовому захисту дітей. Надає патронажну допомогу хворим дітям. Підтримує постійний зв'язок з дільничним педіатром, дитячим неврологом, лікарями дитячих шкільних установ. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Проводить психогігієнічну та санітарно-освітню роботу з батьками, педагогами та вихователями. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

{Абзац другого пункту розділу із змінами, внесеними згідно з Наказом Міністерства охорони здоров'я № 1307 від 12.07.2018}

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, основи права в медицині, організацію психіатричної допомоги дітям; права, обов'язки та відповідальність лікаря-психіатра дитячого дільничного; показники роботи лікувально-профілактичних установ психіатричного профілю; організацію швидкої та невідкладної психіатричної допомоги дітям, диспансерного нагляду та лікарського контролю; організацію роботи медико-соціальної експертної комісії; закономірності нормального психофізичного розвитку дітей, формування їх особистості; патофізіологію основних нервово-психічних розладів; клініко-психопатологічні, нетоксикологічні, загальні та спеціальні лабораторні методи обстеження дитини з психічними розладами; принципи, способи та методи психофармакотерапії, питання інтенсивної терапії психічних розладів у дітей; клінічну симптоматику психічних захворювань у дітей, методи їх профілактики, діагностики, лікування; основні суміжні дисципліни (загальна і підліткова психіатрія, дитяча неврологія, педіатрія, фізіологія і патофізіологія центральної нервової системи, медична психологія); принципи та методи психотерапії, питання підготовки хворих дітей до перебування у медичних установах для запобігання порушень адаптації; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар-психіатр дитячий дільничний вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Дитяча психіатрія" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Лікар-психіатр дитячий дільничний I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Дитяча психіатрія" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Лікар-психіатр дитячий дільничний II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Дитяча психіатрія" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний

професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Лікар-психіатр дитячий дільничний: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Дитяча психіатрія" (інтернатура, курси спеціалізації). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

60. ЛІКАР-ПСИХІАТР ДІЛЬНИЧНИЙ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію психіатричної допомоги.

Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики та лікування. Здійснює динамічний диспансерний нагляд та амбулаторне лікування хворих, надає їм патронажну, швидку та невідкладну медичну допомогу. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Проводить консультації за направленням лікарів інших спеціальностей, в тому числі і вдома. Сприяє правовому та соціально-побутовому захисту хворих. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Проводить психогігієнічну та санітарно-освітню роботу серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

{Абзац другий пункту розділу із змінами, внесеними згідно з Наказом Міністерства охорони здоров'я № 1307 від 12.07.2018}

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-психіатра дільничного; організацію психіатричної допомоги; показники роботи лікувально-профілактичних установ, диспансерів швидкої та невідкладної психіатричної допомоги дорослому населенню; організацію диспансерного нагляду та лікарського контролю, роботу лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії; основи психофармакології та психофармакокінетики; інші методи біологічної терапії в психіатрії, основи та методи психотерапії; клініку основних психічних захворювань, психосоматичних та соматопсихічних розладів, методи діагностики, лікування, профілактики і реабілітації; симптоматику станів, що потребують проведення невідкладної госпіталізації і застосування методів інтенсивної терапії; загальні та спеціальні методи обстеження хворих, трактування даних цих обстежень; сучасну класифікацію психічних хвороб; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар-психіатр дільничний вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Психіатрія" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Лікар-психіатр дільничний I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Психіатрія" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Лікар-психіатр дільничний II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Психіатрія" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Лікар-психіатр дільничний: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Психіатрія" (інтернатура, курси спеціалізації). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

61. ЛІКАР-ПСИХІАТР ПІДЛІТКОВИЙ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію психіатричної допомоги підліткам.

Застосовує сучасні методи діагностики, профілактики, лікування. Диспансеризації та реабілітації хворих дітей, надає їм швидку та невідкладну медичну допомогу. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Проводить консультації за направленням лікарів інших спеціальностей, в тому числі і вдома. Веде облік підлітків з психічними розладами. Обґрунтовує показання та протипоказання до перебування у спеціалізованих закладах. Дає рекомендації щодо підтримуючої терапії, трудотерапії, навчання, переведення на інвалідність. Підтримує постійний зв'язок з іншими спеціалістами, педагогами, вихователями. Бере участь у комісії по обстеженню нервово-психічного здоров'я підлітків перед вступом до учбово-виробничих закладів, вивчає умови навчання та праці підлітків, особливості окремих професій. Сприяє правовому, соціально-побутовому захисту підлітків. Надає патронажну допомогу хворим. Проводить санітарно-освітню роботу з батьками та педагогами. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

{Абзац другий пункту розділу із змінами, внесеними згідно з Наказом Міністерства охорони здоров'я № 1307 від 12.07.2018}

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, основи права в медицині, організацію психіатричної допомоги хворим підліткам; права, обов'язки та відповідальність лікаря-психіатра підліткового; показники роботи лікувально-профілактичних установ психіатричного профілю; організацію швидкої та невідкладної психіатричної допомоги, диспансерного нагляду та лікарського контролю; організацію роботи медико-соціальної експертної комісії; патофізіологію основних нервово-психічних розладів; клініко-психопатологічні, загальні та спеціальні лабораторні та інструментальні методи обстеження хворого підлітка з психічними розладами; принципи і методи психофармакотерапії, інтенсивної терапії психічних розладів та методи психотерапії; клінічну симптоматику психічних захворювань у підлітків, методи їх профілактики, діагностики, лікування; основні суміжні дисципліни; організацію медикопедагогічної роботи з психічно хворими підлітками; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар-психіатр підлітковий вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Дитяча психіатрія" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Лікар-психіатр підлітковий I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Дитяча психіатрія" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Лікар-психіатр підлітковий II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Дитяча психіатрія" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Лікар-психіатр підлітковий: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Дитяча психіатрія" (інтернатура, курси спеціалізації). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

62. ЛІКАР-ПСИХІАТР ПІДЛІТКОВИЙ ДІЛЬНИЧНИЙ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію психіатричної допомоги підліткам.

Організовує та надає психоневрологічну допомогу підліткам, що проживають на території обслуговування закладом, і здійснює динамічний нагляд за хворими. Розробляє комплекс лікувально-профілактичних заходів, надає швидку та невідкладну допомогу. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Визначає показання та протипоказання до госпіталізації та перебування хворих підлітків у спеціалізованих установах. Розробляє схему амбулаторного ведення хворих, здійснює профілактику загострення хвороби, забезпечує необхідний нагляд після виписки зі стаціонару. Сприяє правовому, соціально-побутовому захисту хворих підлітків, надає їм патронажну допомогу. Підтримує постійний зв'язок з терапевтом підліткового кабінету, з педагогічними колективами шкіл, середніх спеціальних навчальних закладів. Дотримується принципів медичної деонтології. Проводить санітарно-освітню роботу з батьками, педагогами, вихователями. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

{Абзац другий пункту розділу із змінами, внесеними згідно з Наказом Міністерства охорони здоров'я № 1307 від 12.07.2018}

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, основи права в медицині; організацію психіатричної допомоги хворим підліткам; права, обов'язки та відповідальність лікаря-психіатра підліткового дільничного; показники роботи лікувально-профілактичних установ психіатричного профілю; організацію швидкої та невідкладної психіатричної допомоги, диспансерного нагляду та лікарського контролю; організацію роботи лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії; патофізіологію основних нервово-психічних розладів; клініко-психопатологічні, загальні та спеціальні лабораторні та інструментальні методи обстеження хворого підлітка з психічними розладами; принципи та методи психо-фармакотерапії, інтенсивної терапії психічних розладів та методи психотерапії; клінічну симптоматику психічних захворювань у підлітків, методи їх профілактики, діагностики, лікування; основні суміжні дисципліни; організацію медико-педагогічної роботи з психічно хворими підлітками; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар-психіатр підлітковий дільничний вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Дитяча психіатрія" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Лікар-психіатр підлітковий дільничний I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Дитяча психіатрія" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток.

Лікар-психіатр підлітковий дільничний II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина" з спеціальністю "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Дитяча психіатрія" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Лікар-психіатр підлітковий дільничний: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Дитяча психіатрія" (інтернатура, курси спеціалізації). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

63. ЛІКАР-ПСИХОЛОГ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління і закладів охорони здоров'я.

Здійснює психопрофілактику серед людей груп ризику, психодіагностику та лікування хворих соматичного і психічного профілю спільно з відповідними лікарями-спеціалістами, психологічну реабілітацію із застосуванням спеціальних методик. Надає психологічну допомогу особам різного віку, неспроможним справитися з несприятливими умовами, що склалися в їхньому житті. Планує роботу та аналізує її результати. Керує роботою середнього медичного персоналу. Веде лікарську документацію. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення щодо психогігієни. Дотримується принципів медичної деонтології. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-психолога; основи медико-біологічних та клінічних наук; загальну, клінічну та соціальну психологію, патопсихологію, нейропсихологію; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар-психолог вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина". Спеціалізація за фахом "Медична психологія". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Лікар-психолог I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина". Спеціалізація за фахом "Медична психологія". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Лікар-психолог II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина". Спеціалізація за фахом "Медична психологія". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Лікар-психолог: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина". Спеціалізація за фахом "Медична психологія". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

64. ЛІКАР-ПСИХОТЕРАПЕВТ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію психотерапевтичної допомоги населенню.

Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, лікування, реабілітації та диспансеризації хворих психотерапевтичного профілю, надає їм швидку та невідкладну медичну допомогу. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, основи права в медицині, організацію психотерапевтичної допомоги; права, обов'язки та відповідальність лікаря-психотерапевта; показники роботи лікувально-профілактичних установ; організацію швидкої та невідкладної психіатричної допомоги дорослому населенню та дітям; теоретично-методичні основи психотерапії, роль підсвідомих форм діяльності вищої нервової системи в нормі та при патології; основи психотерапії в клініці соматичних захворювань; види психотерапії; раціональну психотерапію, галузь її застосування; специфіку і форми групової психотерапії; способи введення в гіпнотичний стан, стадії гіпнотичного стану, їх об'єктивні та суб'єктивні критерії; основні психопатологічні симптоми; сучасну класифікацію, етіологію, патогенез, діагностику та диференційну діагностику неврозів; психопатії, їх клінічні варіанти.,

етіологію, патогенез, діагностику диференційну діагностику; особливості трудової, військової і судової експертизи; загальні принципи та особливості психотерапії дітей та підлітків; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи ці узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар-психотерапевт вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Психіатрія" з наступною спеціалізацією з "Психотерапії". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Лікар-психотерапевт I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Психіатрія" з наступною спеціалізацією з "Психотерапії". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Лікар-психотерапевт II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Психіатрія" з наступною спеціалізацією з "Психотерапії". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Лікар-психотерапевт: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Психіатрія" з наступною спеціалізацією з "Психотерапії". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

65. ЛІКАР-ПСИХОФІЗІОЛОГ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію психофізіологічної допомоги.

Здійснює психофізіологічне та психологічне обстеження людини: досліджує психологічні процеси та стани (відчуття, сприйняття уваги, пам'яті, мислення, емоційно-вольових якостей) та проводить психофізіологічне дослідження особистості (потреб, установок, мотивів, здібностей, властивостей особистості). Проводить психодіагностику властивостей темпераменту, особливостей характеру. Здійснює обстеження та дає оцінку функціонального стану та здатності до професійної діяльності людини; прогнозує професійну придатність людини до визначених умов діяльності. Застосовує основні форми і методи психокорекції і психотерапії. Застосовує сучасні методи корекції функціональних станів (фармакологічні, поведінкові, фізичні). Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Підтримує постійний зв'язок з фахівцями, підрозділами і закладами інших медичних напрямів. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-психофізіолога; загальні питання організації психофізіологічної мережі в державі; мету, завдання і організацію психофізіологічного обстеження населення; основи нейрофізіології та вищої нервової діяльності; основи психіатрії; нервові та гуморальні механізми регуляції функцій організму; основи системного підходу до вивчення закономірностей в області інженерної психології; теоретичні основи загальної та соціальної психології; сучасні уявлення про механізми екологічної, психофізіологічної, професійної та соціальної адаптації; заходи професійного психофізіологічного відбору; сучасні форми і методи психокорекції і психотерапії; основи сугестивної терапії, сексології та сексопатології; етіологію, патогенез, форми перебігу та методи лікування, корекції та профілактики психогенних станів та захворювань; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи по узагальненню.

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар-психофізіолог вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Психофізіологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Лікар-психофізіолог I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Психофізіологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Лікар-психофізіолог II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Психофізіологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Лікар-психофізіолог: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Психофізіологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу

роботи.

66. ЛІКАР-ПУЛЬМОНОЛОГ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію пульмонологічної допомоги населенню.

Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики та лікування хворих на неспецифічні захворювання легень, надає їм швидку і невідкладну медичну допомогу. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Працює в тісному контакті з лікарями-терапевтами та спеціалістами іншого профілю, проводить і організовує консультації для хворих. Бере участь в проведенні протиепідемічних заходів у разі виникнення осередку інфекції. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Бере участь в поширенні медичних знань серед населення з профілактики неспецифічних захворювань легень. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, основи права в медицині, організацію терапевтичної і пульмонологічної служби; права, обов'язки та відповідальність лікаря-пульмонолога; організацію швидкої та невідкладної медичної допомоги населенню; основи фізіології дихання та газообміну в легенях; негазообмінні функції легень; основи патоморфології легень; основи механізму імунного та неімунного захисту дихальної системи; показники роботи лікувально-профілактичних установ; організацію диспансерного нагляду і лікарського контролю; сучасну класифікацію неспецифічних захворювань легень; клініку, сучасні методи діагностики, диференційної діагностики, лікування, реабілітації та диспансеризації; експертизу непрацездатності при неспецифічних захворюваннях легень; методи фармакотерапії, фітотерапії, фізіотерапії, лікувальної фізкультури; показання та протипоказання до санаторно-курортного лікування при неспецифічних захворюваннях легень; сучасні функціональні, лабораторні, радіологічні, ендоскопічні, ультразвукові та інші методи дослідження легень; суміжні дисципліни (терапію, ендокринологію, імунологію тощо) правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар-пульмонолог вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Терапія" з наступною спеціалізацією з "Пульмонології". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Лікар-пульмонолог I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина" спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Терапія" з наступною спеціалізацією з "Пульмонології". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Лікар-пульмонолог II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Терапія" з наступною спеціалізацією з "Пульмонології". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Лікар-пульмонолог: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Терапія" з наступною спеціалізацією з "Пульмонології". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

67. ЛІКАР-ПУЛЬМОНОЛОГ ДИТЯЧИЙ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію пульмонологічної допомоги дітям.

Здійснює спеціалізовану медичну допомогу дітям з бронхо-легеневими захворюваннями, надає їм швидку і невідкладну медичну допомогу. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Працює в тісному контакті з педіатрами і лікарями іншого профілю, проводить і організовує консультації для хворих дітей. Бере участь в проведенні протиепідемічних заходів у разі виникнення осередку інфекції. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Дотримується принципів медичної деонтології. Веде лікарську документацію. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення з профілактики захворювань органів дихання. Постійно удосконалює свій професійний рівень, впроваджує в практику сучасні методи дослідження, діагностики та лікування.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні акти, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-пульмонолога дитячого; організацію педіатричної і пульмонологічної служби, швидкої та невідкладної медичної допомоги дітям в країні; показники роботи дитячих закладів охорони здоров'я; організацію диспансерного нагляду і лікарського контролю; анатомо-фізіологічні і функціональні особливості розвитку дітей в різні вікові періоди; основи норми і патології анатомії та фізіології дихання дитини, системи гомеостазу, механізму імунного і неімунного захисту дихальної системи; сучасну класифікацію гострих і хронічних захворювань органів дихання у дітей; клініку, сучасні методи діагностики, диференційної діагностики, медикаментозного і немедикаментозного лікування,

реабілітації, диспансеризації та профілактики при бронхолегеневій патології у дітей; основи фармакотерапії, методи фітотерапії, фізіотерапії, дієтотерапії, лікувальної фізкультури, народної медицини; показання і протипоказання до санаторно-курортного лікування при бронхолегневих захворюваннях у дітей; загальні, функціональні та спеціальні методи дослідження органів дихання; суміжні дисципліни (педіатрію, ендокринологію, імунологію тощо) правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар-пульмонолог дитячий вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Проходження інтернатури за спеціальністю "Педіатрія" з наступною спеціалізацією з "Дитячої пульмонології". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Лікар-пульмонолог дитячий I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Проходження інтернатури за спеціальністю "Педіатрія" з наступною спеціалізацією з "Дитячої пульмонології". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Лікар-пульмонолог дитячий II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Проходження інтернатури за спеціальністю "Педіатрія" з наступною спеціалізацією з "Дитячої пульмонології". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Лікар-пульмонолог дитячий: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Проходження інтернатури за спеціальністю "Педіатрія" з наступною спеціалізацією з "Дитячої пульмонології". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

68. ЛІКАР ПУНКТУ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів та закладів охорони здоров'я, організацію медичної допомоги робітникам та службовцям промислових підприємств.

Здійснює планові лікувально-оздоровчі та санітарно-гігієнічні заходи за вказівками лікаря-терапевта цехової лікарської дільниці. Надає швидку та невідкладну медичну допомогу. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Вивчає умови праці робітників та службовців підприємства, виявляє ділянки з професійними шкідливостями з метою профілактики професійних захворювань. Контролює виконання адміністрацією цеху рекомендацій лікаря-терапевта цехової лікарської дільниці та працівників санітарно-епідеміологічної служби щодо поліпшення санітарно-гігієнічних умов праці, перевodu робітників на іншу роботу тощо. Проводить навчання працівників методам взаємодопомоги при травмах. Забезпечує проведення профілактичних оглядів працівників підприємства. Аналізує показники захворюваності з тимчасовою втратою працездатності робітників та службовців. Бере участь в проведенні протиепідемічних заходів в разі виникнення осередку інфекцій. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед працівників підприємства. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію медичної допомоги працівникам промислових підприємств; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря пункту охорони здоров'я; показники захворюваності з тимчасовою втратою працездатності працівників підприємства, методики їх обчислювання та аналізу; основи нормальної та патологічної анатомії та фізіології, кровотворення та гемостазу, водно-електролітного обміну, алергології та фармакології; клініку, сучасні методи профілактики, діагностики та лікування внутрішніх захворювань, в тому числі професійної патології інфекційних хвороб, "гострого живота", а також травматичних пошкоджень; методи надання швидкої та невідкладної медичної допомоги; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар пункту охорони здоров'я вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина". Спеціалізація за однією зі спеціальностей з "Лікувальної справи" з наступною спеціалізацією з "Терапії". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Лікар пункту охорони здоров'я I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина". Спеціалізація за однією зі спеціальностей з "Лікувальної справи" з наступною спеціалізацією з "Терапії". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Лікар пункту охорони здоров'я II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина". Спеціалізація за однією зі спеціальностей з "Лікувальної справи" з наступною спеціалізацією з "Терапії". Безперервний професійний

розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Лікар пункту охорони здоров'я: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина". Спеціалізація за однією зі спеціальностей з "Лікувальної справи" з наступною спеціалізацією з "Терапії". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

69. ЛІКАР-РАДІОЛОГ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я.

Застосовує сучасні методи променевої терапії; проводить радіонуклідні дослідження онкологічних хворих. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Складає план проведення курсу променевої терапії, застосовує різні методи опромінення, проводить відповідну підготовку хворого. При проведенні радіонуклідних досліджень вибирає відповідний радіофармпрепарат, визначає його активність та порцію, дотримується вимог радіаційної безпеки. Надає швидку та невідкладну медичну допомогу потерпілим при екстрених ситуаціях (аваріях на атомних підприємствах або стихійному лисі). Дотримується правил безпеки. У разі потреби надає консультації закладам охорони здоров'я. Впроваджує методи комп'ютерної обробки даних. Бере участь в роботі лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Веде лікарську документацію. Бере участь в поширенні знань з радіаційної безпеки серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-радіолога; закони та механізми біологічної дії іонізуючого випромінювання; основи анатомії і фізіології, топографічну анатомію людини в межах, необхідних для проведення променевої терапії та радіонуклідних досліджень; клініку і патогенез найбільш поширених захворювань; сучасні методи профілактики, лікування та диспансеризації; основи імунології і реактивності організму; основи радіаційної гігієни; методи радіосенсибілізації і радіопроекції; основи фармакотерапії в клініці внутрішніх захворювань, фармакодинаміку та фармакокінетику основних груп медикаментозних засобів; методи медичної статистики, правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар-радіолог вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина" з спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Радіологія-терапія" з наступною спеціалізацією з "Радіології". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Лікар-радіолог I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Радіологія-терапія" з наступною спеціалізацією з "Радіології". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Лікар-радіолог II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Радіологія-терапія" з наступною спеціалізацією з "Радіології". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Лікар-радіолог: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Радіологія-терапія" з наступною спеціалізацією з "Радіології". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

70. ЛІКАР З РАДІОНУКЛІДНОЇ ДІАГНОСТИКИ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими документами, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я.

Проводить кваліфіковане радіонуклідне обстеження із застосуванням радіофармпрепаратів, радіоімуних наборів, впроваджує в практику сучасні високоєфективні методи досліджень, в тому числі спеціальні. Контролює реєстрацію та облік обстежених. Забезпечує оформлення та надання висновків за результатами досліджень. Виявляє та аналізує причини розбіжностей висновків радіонуклідного обстеження із результатами інших діагностичних, клінічних та морфологічних досліджень. Проводить ефективне лікування хворих за допомогою радіофармпрепаратів у відкритому вигляді. Забезпечує оптимальне використання радіофармпрепаратів та радіодіагностичної апаратури. Проводить обстеження населення на інкорпорацію радіонуклідів у разі виникнення аварійних ситуацій, які супроводжуються радіоактивним забрудненням територій, приміщень, обладнання тощо. Бере участь в проведенні клініко-рентгенологічних; клініко-патологоанатомічних медичних конференцій. Систематично проводить аналіз кількісних і якісних показників своєї діяльності. Надає консультативну допомогу фахівцям клінічних підрозділів з питань радіонуклідної діагностики. Впроваджує заходи, спрямовані на збереження матеріальних цінностей, забезпечення гарантії якості радіонуклідної діагностики, дотримання правил безпеки, виконання вимог радіаційної безпеки.

Забезпечує ретельне збереження документації, носіїв діагностичних зображень, ведення оперативного архіву. Організовує і контролює збір та дезактивацію радіоактивних; відходів та забруднених інструментів. Дотримується принципів медичної деонтології. Бере участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря з радіонуклідної діагностики; закони та механізми біологічної дії іонізуючого випромінювання; основи радіаційної гігієни; принципи роботи сучасних радіодіагностичних апаратів, призначення їх складових частин; нормальну та патологічну анатомію, фізіологію; топографічну анатомію людини відповідно до специфіки здійснюваних радіонуклідних досліджень; клініку та патогенез найбільш поширених захворювань людини; принципи та основні методи клініко-інструментальної діагностики; основи диспансеризації, профілактики захворювань основи імунології; медичну статистику; принципи дії призначення та послідовність використання інших променевих методів діагностики; сучасні методи лікування хворих радіофармпрепаратами у відкритому вигляді; показання та протипоказання до проведення радіонуклідних досліджень та лікування за допомогою радіофармпрепаратів у відкритому вигляді; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар з радіонуклідної діагностики вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Радіологія-діагностика" з наступною спеціалізацією з "Радіонуклідної діагностики". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Лікар з радіонуклідної діагностики I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Радіологія-діагностика" з наступною спеціалізацією з "Радіонуклідної діагностики". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Лікар з радіонуклідної діагностики II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Радіологія-діагностика" з наступною спеціалізацією з "Радіонуклідної діагностики". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Лікар з радіонуклідної діагностики: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина" з спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Радіологія-діагностика" з наступною спеціалізацією з "Радіонуклідної діагностики". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

71. ЛІКАР-РЕВМАТОЛОГ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію терапевтичної та ревматологічної допомоги населенню.

Здійснює профілактику, діагностику, лікування, реабілітацію та диспансеризацію хворих ревматологічного профілю, надає їм швидко і невідкладну медичну допомогу. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Працює в тісному контакті з лікарями терапевтичного, кардіологічного, ортопедичного профілів, з іншими службами та організаціями. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Керує роботою середнього медичного персоналу. Дотримується принципів медичної деонтології. Веде лікарську документацію. Бере активну участь з поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень, впроваджує в практику сучасні методи дослідження, діагностики та лікування.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні акти, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-ревматолога; організацію терапевтичної та ревматологічної допомоги; основи нормальної та патологічної анатомії, фізіології кровотворення та гемостазу, водно-електролітного обміну, сучасну класифікацію ревматичних хвороб; клініку, сучасні методи профілактики, діагностики, диференційної діагностики консервативні та хірургічні методи лікування, реабілітацію диспансеризацію; експертизу непрацездатності при ревматичних захворюваннях; основи фармакотерапії; методи фізіотерапії та лікувальної фізкультури; показання і протипоказання до санаторно-курортного лікування; основи раціонального харчування та дієтотерапії; методи інтенсивної терапії; загальні функціональні та спеціальні методи дослідження серцево-судинної системи та апарату руху; епідеміологічні заходи при виникненні осередку інфекції; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги:

Лікар-ревматолог вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Терапія" з наступною спеціалізацією з "Ревматології". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Лікар-ревматолог I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Терапія" з наступною спеціалізацією з "Ревматології". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Лікар-ревматолог II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Терапія" з наступною спеціалізацією з "ревматології". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння/підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Лікар-ревматолог: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Терапія" з наступною спеціалізацією з "Ревматології". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

72. ЛІКАР-РЕВМАТОЛОГ ДИТЯЧИЙ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію ревматологічної допомоги дітям.

Надає спеціалізовану медичну допомогу дітям з ревматологічними захворюваннями, в тому числі ургентну допомогу. Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, лікування та реабілітації. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Проводить і організовує консультації хворих дітей. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Бере активну участь у поширенні медичних знань серед батьків і дітей з профілактики ревматичних хвороб. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління і закладів охорони здоров'я; організацію педіатричної і ревматологічної служб; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-ревматолога дитячого; основи доказової медицини; показники роботи дитячих лікувально-профілактичних закладів; нормальну і патологічну анатомію та фізіологію органів і систем організму дитини; стандарти використання методів функціональної діагностики хвороб опорно-рухової системи; принципи аналізу, інтерпретації результатів функціональних досліджень та складання обґрунтованого висновку; загальні, функціональні і спеціальні методи дослідження опорно-рухової системи; сучасну класифікацію, клініку, діагностику, диференційну діагностику ревматологічних хвороб, принципи оцінки загальноклінічних та специфічних для ревматології лабораторних обстежень; сучасні методи консервативного і хірургічного лікування, реабілітацію та профілактику в дитячій ревматології; основи фармакотерапії; показання і протипоказання до санаторно-курортного лікування; основи раціонального харчування і дієтотерапії; основи інтенсивної терапії, профілактики та лікування невідкладних станів у дитячій ревматології; організацію роботи лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії; правила оформлення медичної документації.

Кваліфікаційні вимоги:

Лікар-ревматолог дитячий вищої кваліфікаційної категорії: вища освіта другого (магістерського) рівня у галузі знань 22 «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Медицина». Проходження інтернатури за спеціальністю "Педіатрія" з подальшою спеціалізацією за фахом "Дитяча ревматологія". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар-ревматолог дитячий вищої кваліфікаційної категорії повинен володіти знаннями, вміннями і навичками, передбаченими кваліфікаційною характеристикою лікаря - ревматолога дитячого I кваліфікаційної категорії, крім того:

- вміти виконувати діагностично - лікувальну пункцію суглобів.

Лікар-ревматолог дитячий I кваліфікаційної категорії: вища освіта другого (магістерського) рівня у галузі знань 22 «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Медицина». Проходження інтернатури за спеціальністю «Педіатрія» з подальшою спеціалізацією за фахом «Дитяча ревматологія». Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар-ревматолог дитячий I кваліфікаційної категорії повинен володіти знаннями, вміннями і навичками, передбаченими кваліфікаційною характеристикою лікаря-ревматолога дитячого II кваліфікаційної категорії, крім того:

- вміти виконувати ультразвукове дослідження суглобів.

Лікар-ревматолог дитячий II кваліфікаційної категорії: вища освіта другого (магістерського) рівня у галузі знань 22 «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Медицина». Проходження інтернатури за спеціальністю «Педіатрія» з подальшою спеціалізацією за фахом «Дитяча ревматологія». Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар-ревматолог дитячий II кваліфікаційної категорії повинен володіти знаннями, вміннями і навичками, передбаченими кваліфікаційною характеристикою лікаря - ревматолога дитячого, крім того:

- вміти виконувати оцінку рентгенограм опорно - рухового апарату.

Лікар-ревматолог дитячий: вища освіта другого рівня (магістр) у галузі знань 22 «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Медицина». Проходження інтернатури за спеціальністю «Педіатрія» з подальшою спеціалізацією за фахом «Дитяча ревматологія». Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

Лікар-ревматолог дитячий повинен:

- знати чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, основи права в медицині, показники роботи дитячих лікувально-профілактичних закладів, правила ведення медичної документації;
- знати нормальну і патологічну анатомію та фізіологію органів і систем організму дитини;
- знати сучасну класифікацію, клініку, діагностику, диференційну діагностику ревматологічних хвороб;
- знати сучасні методи консервативного і хірургічного лікування, реабілітацію, та профілактику в дитячій ревматології;
- знати основи фармакотерапії;
- знати методи фізіотерапії та лікувальної фізкультури;
- вміти визначати показання і протипоказання до санаторно-курортного лікування;
- знати основи раціонального харчування і дієтотерапії;
- знати основи інтенсивної терапії і реанімації в дитячій ревматології;
- знати організацію роботи лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії;
- знати правила оформлення медичної документації;
- володіти загальноклінічними вміннями огляду пацієнта та технікою оцінки м'язово-суглобової системи у дитини;
- знати сучасні діагностичні, класифікаційні критерії, які застосовуються для діагностики різних ревматологічних та автозапальних хвороб у дітей;
- застосовувати для оцінки активності ревматологічної хвороби у дитини відповідні шкали, опитувальники для оцінки якості життя пацієнта та шкали для оцінки пошкодження суглобів та позасуглобових систем;
- вміти вибирати правильний метод візуалізації м'язово-суглобової системи у педіатричного ревматологічного пацієнта;
- вміти проводити диференційну діагностику з онкологічними та інфекційними хворобами, артритами, які асоційовані з іншими запальними патологіями, імунодефіцитами, метаболічними захворюваннями (хворобою Фабрі, мукополісахаридозом, хворобою Фарбера, хворобою Гоше) та незапальними артропатіями;
- мати базові знання для оцінки загальноклінічних, імунологічних та генетичних обстежень у хворих на ревматологічні хвороби у педіатричній практиці;
- вміти застосовувати клініко-лабораторне спостереження, у тому числі біомаркери, для моніторингу активності, ефективності лікування, ремісії та можливих побічних ефектів від терапії ревматологічної хвороби у дитини;
- застосовувати для лікування сучасні протоколи лікування дитячих ревматологічних хвороб;
- вміти обирати оптимальний базовий повільнодіючий препарат (імунодепресант) та біологічний препарат для проведення терапії ревматологічних хвороб у дітей;
- знати та вміти застосовувати принципи призначення вакцинопрофілактики у дітей з ревматологічними хворобами та імуносупресивною терапією.

{Підрозділ доповнено новим пунктом згідно з Наказом Міністерства охорони здоров'я № 2347 від 27.11.2019 - Наказ набирає чинності 01 січня 2020 року у частині, що стосується введення вимог до спеціальності лікаря-ревматолога дитячого}

73. ЛІКАР-РЕФЛЕКСОТЕРАПЕВТ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію роботи кабінетів рефлекс- та лазеротерапії в поліклініках та стаціонарах, медико-санітарних частинах, у спеціалізованих лікувальних закладах.

Забезпечує рефлексотерапевтичну допомогу хворим. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Працює в тісному контакті з лікарями інших спеціальностей. Організовує і проводить консультації хворих. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Керує роботою середнього медичного персоналу. Дотримується принципів медичної деонтології. Веде лікарську документацію. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень, впроваджує сучасні методи рефлекс- та лазеротерапії.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію рефлекс- та лазеротерапевтичної служби, швидкої і невідкладної медичної допомоги; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-рефлексотерапевта; основи норми і патології анатомії та фізіології органів і систем людини, водно-електролітного обміну, кислотно-основної рівноваги; основи неврології, біохімії, імунології, генетики та інших медичних дисциплін; сучасну класифікацію хвороб; основні клінічні симптоми і синдроми захворювань, при яких застосовують рефлекс- та лазеротерапію; принципи сумісності і

послідовності призначення процедур; загальні і функціональні методи обстеження; сучасні методи рефлекс- та лазеротерапії; показання та протипоказання до санаторно-курортного лікування; правила і вимоги до обладнання кабінету рефлекс- та лазеротерапії; техніку проведення процедур; правила безпеки під час роботи з апаратурою і приладами; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар-рефлексотерапевт вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Неврологія" з наступною спеціалізацією з "Рефлексотерапії". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Лікар-рефлексотерапевт I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Неврологія" з наступною спеціалізацією з "Рефлексотерапії". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Лікар-рефлексотерапевт II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Неврологія" з наступною спеціалізацією з "Рефлексотерапії". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Лікар-рефлексотерапевт: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Неврологія" з наступною спеціалізацією з "Рефлексотерапії". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

74. ЛІКАР-СЕКСОПАТОЛОГ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію сексологічної допомоги населенню.

Надає спеціалізовану медичну допомогу хворим на захворювання органів статеві системи із застосуванням сучасних методів профілактики, діагностики, лікування; надає їм швидку та невідкладну медичну допомогу. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я, охорону сім'ї та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; основи права в медицині; організацію сексологічної допомоги; права, обов'язки та відповідальність лікаря-сексопатолога; анатомію статеві системи та органів; загальні питання нормальної та патологічної психофізіології статеві функції людини; основні клінічні симптоми, синдроми сексологічних захворювань; загальні та спеціальні методи обстеження і лікування хворих; сучасну класифікацію сексуальних розладів; принципи і методи діагностики статевих розладів у чоловіків, чоловічого безпліддя; основи фармако- і гормонотерапії; класифікацію, етіопатогенез, клініку, діагностику, лікування, профілактику статевих розладів у жінок; основи суміжних спеціальностей (психіатрія, урологія, невропатологія, гінекологія, ендокринологія, медична психологія, клінічна фармакологія); організацію санітарно-освітньої роботи серед населення з питань статевого виховання, сексуальної культури; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар-сексопатолог вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина"; спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за однією з таких спеціальностей: "Психіатрія", "Акушерство і гінекологія", "Урологія", "Дерматовенерологія", з наступною спеціалізацією зі "Сексопатології". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Лікар-сексопатолог I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за однією з таких спеціальностей: "Психіатрія", "Акушерство і гінекологія", "Урологія", "Дерматовенерологія", з наступною спеціалізацією зі "Сексопатології". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Лікар-сексопатолог II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за однією з таких спеціальностей: "Психіатрія", "Акушерство і гінекологія", "Урологія", "Дерматовенерологія", з наступною спеціалізацією зі "Сексопатології". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Лікар-сексопатолог: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за однією з таких спеціальностей: "Психіатрія", "Акушерство і гінекологія", "Урологія", "Дерматовенерологія", з наступною спеціалізацією зі "Сексопатології". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

75. ЛІКАР З МЕДИЦИНИ НЕВІДКЛАДНИХ СТАНІВ

Завдання та обов'язки: керується чинним законодавством України, законами про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію екстреної медичної допомоги дорослому і дитячому населенню; надає екстрену медичну допомогу дорослому і дитячому населенню на догоспітальному (у складі бригади екстреної (швидкої) медичної допомоги) та ранньому госпітальному (у відділенні екстреної (невідкладної) медичної допомоги) етапах; співпрацює з лікарями інших спеціальностей; проводить прийом пацієнтів, які самостійно або за направленням лікаря звернулись до відділення екстреної (невідкладної) медичної допомоги, та тих, кого доставили бригади екстреної (швидкої) медичної допомоги; встановлює діагноз, вирішує питання про доцільність госпіталізації пацієнта; застосовує клінічні процедури інтенсивної терапії та попереднього лікування в невідкладних станах, пов'язаних із захворюваннями внутрішніх органів; здійснює сучасні лікувально-діагностичні заходи відповідно до стану здоров'я пацієнта, у тому числі в палатах інтенсивної терапії відділення екстреної (невідкладної) медичної допомоги, до виписки або переведення його до відповідного профільного відділення закладу охорони здоров'я та інших закладів; самостійно розв'язує клінічні проблеми, які виникають зі стану раптової загрози життя у дітей та дорослих пацієнтів внаслідок хвороби, травми, впливу середовища, отруєння в тому числі: підтримка і стабілізація основних життєвих параметрів, швидка ідентифікація причини раптового стану загрози життя, тамування болю, спричиненого станом раптової загрози життю; здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів; здійснює медичні процедури і маніпуляції, проводить серцево-легеневу реанімацію відповідно до наявності медичного забезпечення; забезпечує внутрішньокістковий, периферичний та центральний внутрішньовенний доступи; забезпечує та утримує прохідність верхніх дихальних шляхів методами: введення ротозширювача, назо- та орофарингіального повітропроводів, надгортанних повітропроводів, здійснює інтубацію трахеї, хірургічне відновлення прохідності дихальних шляхів; забезпечує допоміжне дихання і контроль штучного дихання методами мануальними та за допомогою медичної апаратури; здійснює видалення рідин, предметів, блювотних мас, крові з верхніх дихальних шляхів, використовуючи відсмоктувач; здійснює декомпресію грудної клітки та пункцію плевральної порожнини; застосовує різні методи електротерапії серця (зовнішньої стимуляції, кардіоверсії, дефібриляції), а також медикаментозної кардіоверсії; моніторує гемодинамічні параметри, в т.ч. вимірювання артеріального тиску, сатурації, ЦВТ, знімає електрокардіограми та розшифровує їх; застосовує в роботі методики диференціальної діагностики невідкладних станів та їх терапії; проводить швидку оцінку неврологічного стану пацієнта; збирає алергологічний анамнез, визначає обсяг лікування хворих алергологічного профілю; встановлює сечові катетери, шлункові зонди, налагоджує апаратний моніторинг за хворими; проводить ультразвукове обстеження; проводить адекватну корекцію водно-електролітного, кислотно-основного стану; проводить інфузійну терапію, в т.ч. інфузійну реанімацію, лікування гострих порушень згортання крові; застосовує аналгезію та седацию, периферійне знеболення при лікуванні гострого болю; виконує зупинку зовнішньої кровотечі різними методами; надає екстрену медичну допомогу пацієнтам акушерсько-гінекологічного профілю; забезпечує раннє виявлення ускладнень вагітності і пологів, надає допомогу при пологах, здійснює діагностику вагітності; створює локальні та регіональні плани медичного забезпечення у разі масових випадків чи катастроф; організовує, керує, проводить медичне сортування і надає медичну допомогу в умовах масових випадків та катастроф, а також при виявленні особливо небезпечних інфекцій; забезпечує проведення протиепідемічних заходів у разі виявлення інфекційних захворювань; надає екстрену медичну допомогу хворим з гострими отруєннями; дотримується принципів медичної етики, деонтології та юридичних аспектів в межах медичної практики; забезпечує збереження лікарської таємниці; комунікує і працює в команді; приймає рішення про потребу подальшого лікування, планує роботу та аналізує її результати; веде медичну документацію; керує роботою молодших та середніх спеціалістів з медичною освітою; сприяє поширенню медичних знань серед населення; пропагує здоровий спосіб життя; постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство України, закони про охорону здоров'я та нормативно-правові акти, що регламентують діяльність органів управління і закладів охорони здоров'я; чинне законодавство України про інформацію та її захист; основні засади організації та функціонування системи екстреної медичної допомоги; загальні принципи організації роботи та чинні нормативно-правові акти, що регламентують роботу центру екстреної медичної допомоги та медицини катастроф, станції екстреної (швидкої) медичної допомоги, відділення екстреної (невідкладної) медичної допомоги; чинні нормативно-правові акти, що регламентують порядок здійснення екстреної госпіталізації пацієнтів; права та обов'язки пацієнтів; правила та вимоги санітарно-гігієнічного та протиепідемічного режимів, асептики і антисептики, вимоги з охорони праці та протипожежної безпеки; вимоги щодо ведення медичної облікової документації; таблиць оснащення закладів охорони здоров'я, що входять до складу системи екстреної медичної допомоги; анатомію, патологічну анатомію, фізіологію, зокрема клітинний склад периферійної крові та кісткового мозку, патологічну фізіологію дорослих та дітей; основи трансфузіології; фармакодинаміку та фармакокінетику лікарських засобів, ускладнення, які можуть виникнути при їх застосуванні; основи інфузійної терапії; клінічну оцінку стану пацієнта (в т.ч. кількісну та якісну), а також актуальні протоколи лікування болю; класифікацію видів анестезії; фармакологічні засоби, що застосовуються при проведенні знеболювання, інтенсивної терапії та реанімації дорослих, дітей та новонароджених; загальні, функціональні та спеціальні методи дослідження, патогенез, клініку, діагностику, диференційну діагностику захворювань серцево-судинної системи, органів дихання, ЛОР-органів, нервової системи, шлунково-кишкового тракту, сечо-статевої системи у дітей та дорослих; механізми розвитку серцевої, дихальної, ниркової та печінкової недостатності; клінічну симптоматику інфекційних захворювань, їх діагностику, принципи особистої безпеки; особливості госпітальної та перехресної інфекції, методи профілактики; основи профілактики та лікування

внутрішньолікарняної інфекції, принципи раціональної антибіотикотерапії; основи клінічної імунології та алергології; організацію алергологічної допомоги; клінічні процедури інтенсивної терапії та попереднього лікування в невідкладних станах, пов'язаних із захворюваннями внутрішніх органів, неврологічних захворюваннях; клінічні процедури інтенсивної терапії та попереднього лікування отруєнь на етапі догоспітального та у відділенні невідкладної допомоги; загальні і спеціальні методи обстеження, які застосовуються в акушерстві і гінекології; фізіологію та патологію вагітності, пологів і післяпологового періоду; організацію акушерсько-гінекологічної допомоги; рятувальні дії та клінічні процедури екстреної медицини при загрозливих станах, пов'язаних з дією навколишнього середовища; патофізіологію та морфологію опікової рани, стадії та періоди її розвитку, надання допомоги при невідкладних станах; клінічні прояви термічної травми органів дихання; принципи організації хірургічної та травматологічної допомоги, в тому числі при невідкладних станах в офтальмології; правила безпеки і гігієну роботи в операційній, правила асептики і антисептики; методи зупинки зовнішньої кровотечі; репозицію переломів та вправлення вивихів, принципи гіпсування; діагностику і корекцію гіповолемії; техніки проведення медичних маніпуляцій, зокрема: мануальні та інструментальні методи забезпечення прохідності верхніх дихальних шляхів; методики видалення рідин та твердих чужорідних предметів з верхніх дихальних шляхів; принципи трахеостомії чи конікотомії; пункції периферійних та центральних вен, трахеї та плевральної порожнини; катетеризації сечового міхура; принципи кардіомоніторного нагляду за хворим; методи зняття електрокардіограми та її розшифрування; принципи проведення дефібриляції, кардіоверсії та кардіостимуляції, ультразвукового дослідження, ендоскопічного обстеження, розшифрування рентгенівських знімків; принципи роботи наркозо-дихальної та моніторної апаратури; алгоритм дій під час надання допомоги при масових випадках та під час катастроф; порядок роботи під час надзвичайних ситуацій з великою кількістю постраждалих, а також при виявленні особливо небезпечних інфекцій; навички медичного сортування та принципи роботи в команді.

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар з медицини невідкладних станів вищої кваліфікаційної категорії: вища освіта другого рівня за ступенем магістра галузі знань "Охорона здоров'я", спеціальністю "Медицина" і "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Медицина невідкладних станів" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси вдосконалення, стажування). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Лікар з медицини невідкладних станів I кваліфікаційної категорії: вища освіта другого рівня за ступенем магістра галузі знань "Охорона здоров'я", спеціальністю "Медицина" і "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Медицина невідкладних станів" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси вдосконалення, стажування). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Лікар з медицини невідкладних станів II кваліфікаційної категорії: вища освіта другого рівня за ступенем магістра галузі знань "Охорона здоров'я", спеціальністю "Медицина" і "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Медицина невідкладних станів" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси вдосконалення, стажування). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 роки.

Лікар з медицини невідкладних станів: вища освіта другого рівня за ступенем магістра галузі знань "Охорона здоров'я", спеціальністю "Медицина" і "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Медицина невідкладних станів" (інтернатура, курси спеціалізації). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

{Пункт розділу в редакції Наказів Міністерства охорони здоров'я № 133 від 19.02.2013, № 1642 від 18.07.2019}

76. ЛІКАР СУДНОВИЙ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію надання медичної допомоги населенню.

Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, лікування найбільш поширених хвороб різних профілів: внутрішніх, інфекційних, хірургічних, гінекологічних, стоматологічних, офтальмологічних тощо; надає швидку та невідкладну медичну допомогу на борту судна. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Проводить загальноклінічні, лабораторні, ультразвукові методи дослідження. Визначає показання до госпіталізації хворого до медичного блоку судна, при необхідності проводить евакуацію хворого з судна в берегові заклади охорони здоров'я. Готує хворих до невідкладних операцій, проводить хірургічне втручання при неможливості евакуації хворого в берегові заклади охорони здоров'я, веде хворих в післяопераційному періоді, приймає нормальні пологи. Визначає ступінь втрати працездатності хворого. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Проводить санітарно-освітні заходи. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні акти, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; основи права в медицині; організацію охорони здоров'я на водному транспорті; права, обов'язки та відповідальність лікаря суднового; організацію роботи служби інтенсивної терапії; основи нормальної та патологічної фізіології; класифікацію, патогенез, клініку, діагностику, лікування та профілактику найбільш поширених хвороб терапевтичного і хірургічного профілю; клінічну токсикологію, особливості перебігу гострих отруєнь при одночасній дії різних шкідливих факторів; основні лабораторні та функціональні методи дослідження; основи фармакотерапії; методи фізіотерапії, лікувальної фізкультури, дієтотерапії, санаторно-курортного лікування; протиепідемічні заходи, що застосовують у разі виникнення осередку інфекції; гігієнічні основи

харчування, водопостачання та життєзабезпечення; організацію роботи лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи ц" узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар судновий вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Медицина невідкладних станів" з наступною спеціалізацією з "Суднової медицини". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Лікар судновий I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Медицина невідкладних станів" з наступною спеціалізацією з "Суднової медицини". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Лікар судновий II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Медицина невідкладних станів" з наступною спеціалізацією з "Суднової медицини". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Лікар судновий: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Медицина невідкладних станів" з наступною спеціалізацією з "Суднової медицини". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

77. ЛІКАР-СУРДОЛОГ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію оториноларингологічно-сурдологічної допомоги населенню.

Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, диференційної діагностики, лікування, реабілітації та диспансеризації хворих з різними формами пошкодження органа слуху у дорослих і дітей. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Проводить суб'єктивні та об'єктивні, а також спеціальні методи дослідження. Використовує сучасні технічні засоби реабілітації слуху з урахуванням віку хворого, ступеня зниження слуху, наявності вад мови. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення щодо профілактики ЛОР-захворювань і приглухуватості у дітей. Веде лікарську документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: основи законодавства про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію сурдологічної допомоги, в тому числі швидкої і невідкладної при ЛОР-патології; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-сурдолога; фізичні основи аудіології та психоакустики, фізіологічні механізми проведення та сприйняття звуку, основи фоніатрії; анатомію та фізіологію ЛОР-органів, зокрема слуху та вестибулярного апарату; міжнародну анатомічну номенклатуру переддверно-завиткового органа; класифікації глухоти і приглухуватості у дорослих і дітей; клініку, сучасні методи діагностики та диференційної діагностики різних форм пошкодження органа слуху у дорослих і дітей; методи дослідження функції слухового і вестибулярного апаратів; способи слухопротезування; професійні захворювання вуха; основи отоневрології і методи отоневрологічних досліджень хворих з порушенням слуху; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом і методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар-сурдолог вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Отоларингологія" з наступною спеціалізацією з "Сурдології". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Лікар-сурдолог I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина" спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Отоларингологія" з наступною спеціалізацією з "Сурдології". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Лікар-сурдолог II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Отоларингологія" з наступною спеціалізацією з "Сурдології". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Лікар-сурдолог: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Отоларингологія" з наступною спеціалізацією з "Сурдології". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

78. ЛІКАР-ТЕРАПЕВТ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, то визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію терапевтичної допомоги.

Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, лікування, реабілітації та диспансеризації хворих терапевтичного профілю. Надає швидку та невідкладну медичну допомогу. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Проводить консультації за направленнями лікарів інших спеціальностей. Бере участь в проведенні протиепідемічних заходів в разі виникнення осередку інфекції. Дотримується принципів медичної деонтології. Планує роботу і проводить аналіз її результатів. Керує роботою середнього медичного персоналу. Веде лікарську документацію. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; основи права в медицині; професійну діяльність, права та обов'язки лікаря-терапевта; організацію терапевтичної допомоги; показники роботи лікувально-профілактичних установ, швидкої та невідкладної медичної допомоги дорослому населенню; організацію роботи лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії; основи нормальної та патологічної анатомії, фізіології, кровотворення та гемостазу, водно-електролітного обміну, імунології та фармакології; клініку, сучасні методи профілактики, діагностики, лікування та реабілітації внутрішніх захворювань; суб'єктивні, об'єктивні та спеціальні методи обстеження, аналіз їх результатів; сучасну класифікацію хвороб внутрішніх органів; клініку і діагностику інфекційних захворювань та "гострого живота"; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар-терапевт вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Терапія" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Лікар-терапевт I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина" спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Терапія" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Лікар-терапевт II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина" спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Терапія" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Лікар-терапевт: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Терапія" (інтернатура, курси спеціалізації). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

79. ЛІКАР-ТЕРАПЕВТ ДІЛЬНИЧНИЙ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію терапевтичної служби.

Надає терапевтичну допомогу мешканцям лікарської дільниці в амбулаторно-поліклінічній установі або вдома, а також швидку і невідкладну медичну допомогу хворим, незалежно від їх місця проживання, у випадках безпосереднього звернення при виникненні гострих станів, травм або отруєнь. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Дотримується принципів медичної деонтології. Проводить консультації хворих на направленнями лікарів інших спеціальностей. Здійснює експертизу тимчасової непрацездатності, бере участь в роботі лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії. Проводить диспансеризацію населення відповідно до встановленого переліку нозологічних форм. Складає медичні висновки мешканцям своєї дільниці, які проходять медичні огляди або від'їздять за кордон. Забезпечує раннє виявлення, діагностику і лікування інфекційних захворювань. Повідомляє керівництво лікаря кабінету інфекційних захворювань про харчові і професійні отруєння, про випадки порушення протиепідемічного режиму інфекційними хворими, направляє у санітарно-епідеміологічні станції термінові повідомлення. Організовує і проводить профілактичні щеплення і дегельмінтизацію населення на дільниці. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу і проводить аналіз якісних показників роботи на дільниці. Веде лікарську документацію. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення дільниці. Постійно удосконалює свій професійний рівень, впроваджує в практику сучасні методи профілактики, діагностики і лікування.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, основи права в медицині; організацію терапевтичної служби, в тому числі швидкої та невідкладної медичної допомоги; права, обов'язки та відповідальність лікаря-терапевта дільничного; показники захворюваності, тимчасової непрацездатності, інвалідності, смертності і шляхи їх зниження; основи норми і патології анатомії та фізіології органів і систем людини, водно-електролітного обміну, кислотно-основної рівноваги, гемостазу; клініку, сучасні методи профілактики, діагностики, диференційної діагностики, лікування, реабілітації; організацію диспансеризації; експертизу непрацездатності при терапевтичних захворюваннях; організацію роботи лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії; загальні і спеціальні методи обстеження в терапії; сучасну класифікацію хвороб внутрішніх органів; клініку і діагностику інфекційних захворювань та "гострого живота"; основи імунології, фармакотерапії; методи

фізіотерапії та лікувальної фізкультури показання і протипоказання до санаторно-курортного лікування основи раціонального харчування, принципи дієтотерапії для внутрішніх захворювань терапевтичного профілю; суміжні дисципліни; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом і методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар-терапевт дільничний вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Терапія" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Лікар-терапевт дільничний I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Терапія" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Лікар-терапевт дільничний II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Терапія" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 3 роки.

Лікар-терапевт дільничний: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Терапія" (інтернатура, курси спеціалізації). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

80. ЛІКАР-ТЕРАПЕВТ ПІДЛІТКОВИЙ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію терапевтичної служби.

Надає кваліфіковану терапевтичну допомогу підліткам, які проживають на території діяльності амбулаторно-поліклінічної установи, а також працюючим і учням на підприємствах, установах, організаціях, школах, професійно-технічних училищах та інших учбових закладах, які закріплені за відповідною поліклінікою. Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики і лікування. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Організовує і проводить профілактичні заходи із запобігання захворюваності підлітків; разом з лікарем кабінету інфекційних захворювань забезпечує проведення профілактичних щеплень і дегельмінтизацію. Веде диспансерний нагляд за підлітками, які мають відхилення в стані здоров'я, направляє при необхідності їх на стаціонарне лікування в заклади охорони здоров'я. Визначає показання і протипоказання до санаторно-курортного лікування, застосовує дієтотерапію, здійснює контроль за фізичним вихованням підлітків. Здійснює постійний медичний контроль за своєчасним проведенням лікувально-профілактичних заходів серед юнаків допризовного віку, які знаходяться під наглядом лікарів-спеціалістів. Керує роботою середнього медичного персоналу. Дотримується принципів медичної деонтології. Планує роботу і проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення, проводить консультації з питань профорієнтації підлітків. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію терапевтичної служби, швидкої і невідкладної медичної допомоги; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-терапевта підліткового; показники роботи закладів охорони здоров'я; основи норми і патології анатомії та фізіології органів і систем, водно-електролітного обміну, кислотно-основної рівноваги, гемостазу гігієну підліткового віку; клініку, сучасні методи профілактики діагностики, диференційної діагностики, лікування, реабілітації організацію диспансеризації, експертизу непрацездатності при терапевтичних захворюваннях; клініку і діагностику інфекційних захворювань та "гострого живота"; загальні і спеціальні методи обстеження в терапії; сучасну класифікацію хвороб внутрішніх органів; основи імунології, фармакотерапії, методи фізіотерапії та лікувальної фізкультури, показання і протипоказання до санаторно-курортного лікування; основи раціонального харчування і дієтотерапії; суміжні дисципліни; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом і методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар-терапевт підлітковий вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Терапія" з наступною спеціалізацією з "Підліткової терапії". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Лікар-терапевт підлітковий I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходжень інтернатури за спеціальністю "Терапія" з наступною спеціалізацією з "Підліткової терапії". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Лікар-терапевт підлітковий II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Терапія" з наступною спеціалізацією з "Підліткової терапії".

Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Лікар-терапевт підлітковий: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Терапія" з наступною спеціалізацією з "Підліткової терапії". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

81. ЛІКАР-ТЕРАПЕВТ ЦЕХОВОЇ ЛІКАРСЬКОЇ ДІЛЬНИЦІ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію терапевтичної служби.

Надає робітникам і службовцям цехової лікарської дільниці кваліфіковану терапевтичну допомогу. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Працює в тісному контакті з лікарями інших спеціальностей. Проводить профілактичні заходи з попередження та зниження захворюваності з тимчасовою втратою працездатності, професійних хвороб і травматизму. Здійснює раннє виявлення захворювань, діагностику і кваліфіковане лікування хворих з використанням сучасних методів, засобів обстеження та лікування. Надає швидку і невідкладну медичну допомогу при виникненні гострих станів та професійних отруєннях на виробництві. Виявляє хворих, що підлягають диспансеризації, здійснює нагляд за ними, активне лікування, визначає показання і протипоказання до санаторно-курортного лікування; проводить Диспансеризацію, надає рекомендації щодо раціонального працевлаштування осіб, що перебувають на диспансерному обліку. Здійснює експертизу тимчасової непрацездатності і при необхідності направляє хворих на стаціонарне лікування в заклади охорони здоров'я.

Сумісно з адміністрацією підприємств і санепідстанцією організовує і проводить періодичні медичні огляди; розробляє разом з санітарним лікарем пропозиції щодо приведення умов праці у відповідність з санітарно-гігієнічними вимогами; повідомляє керівництво і санепідстанцію про виявлення інфекційних захворювань. Дотримується принципів медичної деонтології. Планує роботу, проводить аналіз захворюваності професійної, із тимчасовою втратою працездатності, інвалідів, розробляє і здійснює сумісно з адміністрацією і профспілковою організацією комплексні заходи щодо зниження захворюваності і травматизму. Керує роботою середнього медичного персоналу. Веде лікарську документацію. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію терапевтичної служби; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-терапевта; організацію швидкої та невідкладної медичної допомоги; показники захворюваності тимчасової непрацездатності, інвалідності, смертності і шляхи їх зниження; основи норми і патології анатомії та фізіології органів і систем людини, водно-електролітного обміну, кислотно-основної рівноваги, гемостазу; клініку, сучасні методи профілактики, діагностики, диференційної діагностики, лікування реабілітації, диспансеризації; експертизу непрацездатності при терапевтичних захворюваннях; роботу лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії; загальні і спеціальні методи обстеження в терапії; сучасну класифікацію хвороб внутрішніх органів; клініку і діагностику інфекційних захворювань та "гострого живота"; основи імунології, фармакотерапії, методи фізіотерапії та лікувальної фізкультури, показання і протипоказання до санаторно-курортного лікування; основи раціонального харчування здорового і хворого організму; принципи дієтотерапії при внутрішніх захворюваннях терапевтичного профілю; суміжні дисципліни; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом і методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар-терапевт цехової лікарської дільниці вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Терапія" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Лікар-терапевт цехової лікарської дільниці I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Терапія" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Лікар-терапевт цехової лікарської дільниці II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Терапія" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Лікар-терапевт цехової лікарської дільниці: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Терапія" (інтернатура, курси спеціалізації). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

82. ЛІКАР-ТОКСИКОЛОГ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію токсикологічної служби.

Надає спеціалізовану медичну допомогу хворим з гострими і хронічними отруєннями (ліками, кислотами та пестицидами, алкоголем та його сурогатами, важкими металами, токсичними і подразливими газами, отрутою тваринного та рослинного походження), в тому числі швидко і невідкладну. Застосовує сучасні методи дослідження, діагностики та лікування. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Працює в тісному контакті з лікарями інших спеціальностей. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу і проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Бере участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-токсиколога; організацію токсикологічної служби, швидкої і невідкладної медичної допомоги; основи норми і патології анатомії та фізіології органів і систем людини, водно-електролітного обміну, кислотно-основної рівноваги, гемостазу; класифікацію отрут і отруєнь; клініку, методи діагностики диференційної діагностики, детоксикації і лікування, реабілітації, диспансеризації; експертизу стійкої і тимчасової непрацездатності при гострих і хронічних отруєннях; першу і невідкладну допомогу при гострих отруєннях; методи реанімації та інтенсивної терапії при невідкладних станах; методи дослідження, загальні, функціональні та спеціальні, що застосовуються в токсикології; основи фармакотерапії і дієтотерапії при отруєннях; принципи роботи з апаратурою токсикологічного відділення та палат інтенсивної терапії, правила безпеки під час їх використання; правила оформлення медичної документації; санітарно-освітні заходи щодо профілактики отруєнь; суміжні медичні дисципліни; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар-токсиколог вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Терапія" з наступною спеціалізацією з "Токсикології". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Лікар-токсиколог I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Терапія" з наступною спеціалізацією з "Токсикології". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Лікар-токсиколог II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Терапія" з наступною спеціалізацією з "Токсикології". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Лікар-токсиколог: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Терапія" з наступною спеціалізацією з "Токсикології". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

83. ЛІКАР-ТРАНСПЛАНТОЛОГ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію хірургічної допомоги та допомоги у сфері трансплантації.

Надає високоспеціалізовану медичну допомогу хворим, які потребують лікування методом трансплантації, в тому числі екстрену (невідкладну) допомогу. Застосовує сучасні методи дослідження, діагностики та лікування. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Визначає необхідність проведення спеціальних методів дослідження та організовує їх виконання. Направляє на госпіталізацію, організовує її відповідно до стану хворого. Обґрунтовує тактику ведення хворого, показання та протипоказання до виконання операції. Розробляє план підготовки хворого до операції, здійснює підготовку всіх функціональних систем організму. Визначає групу крові, проводить пробу на сумісність та здійснює внутрішньовенне або внутрішньоартеріальне переливання крові. Визначає найдоцільнішу тактику виконання операції, обґрунтовує методику знеболювання. Володіє технікою виконання операцій з клінічної трансплантації життєво важливих органів. Розробляє схеми післяопераційного ведення хворого та профілактики післяопераційних ускладнень. Співпрацює із суміжними спеціалістами, службами та організаціями, дотримуючись принципів роботи мультидисциплінарних команд. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-трансплантолога; організацію хірургічної допомоги, в тому числі екстреної (невідкладної), а також особливості функціонування сфери трансплантації; показники роботи хірургічних стаціонарів закладів охорони здоров'я; роботу лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії; соціально-правові аспекти трансплантації органів; топографічну анатомію ділянок тіла; вікові особливості; основи норми і патології фізіології органів і систем організму, гемостазу, водно-електролітного обміну, кислотно-основної рівноваги; принципи передопераційного та післяопераційного ведення пацієнтів; методики ізольованого та мультиорганного забору органів для трансплантації, принципи їхньої консервації; види трансплантації; методи діагностики кризів відторгнення і

ускладнення імуносупресивної терапії; контроль, профілактику та лікування ускладнень, що можуть виникнути у посттрансплантаційному періоді; загальні, функціональні, інструментальні та інші спеціальні методи обстеження пацієнтів, які потребують лікування методом трансплантації; методи знеболювання в хірургії; питання інтенсивної терапії; обладнання операційних та палат інтенсивної терапії, хірургічний інструментарій, правила безпеки під час роботи з апаратурою; принципи асептики й антисептики; основи фармакотерапії, методи фізіотерапії, лікувальної фізкультури, лікувального харчування при хірургічних захворюваннях та органній недостатності; профілактику та лікування невідкладних станів; правила оформлення медичної документації.

Лікар-трансплантолог має знати наступні особливості/володіти наступними навичками сфери трансплантації:

основні принципи доказової медицини; показники смертності від захворювань, що потребують лікування методом трансплантації, та шляхи їхнього зниження; питання тимчасової та стійкої непрацездатності, лікувально-трудова експертизи в трансплантології; клінічні прояви та прогноз основних видів органної недостатності у дорослих та дітей;

клінічні, інструментальні і лабораторні методи обстеження в трансплантології;

принципи визначення сумісності донорів/реципієнтів;

основи фармакотерапії в трансплантологічній практиці, механізм дії основних груп речовин, ускладнення, що виникають при застосуванні ліків;

принципи та методи профілактики основних захворювань, які потребують лікування методом трансплантації та ускладнень, які виникають у пацієнтів в посттрансплантаційному періоді (за даними доказової медицини);

показання та протипоказання для лікування методом трансплантації і види таких операцій;

протипоказання до донорства (загальні та органоспецифічні, абсолютні та відносні), захворювання, які можуть передаватись від донора до реципієнта;

патофізіологію та принципи діагностики смерті мозку;

принципи збереження донорських органів;

анатомічну специфіку мультиорганного забору органів;

профілактику і лікування невідкладних станів;

організацію роботи лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії, правила оформлення медичної документації;

основи права в медицині, права, обов'язки та відповідальність лікаря-трансплантолога;

методи реабілітації пацієнтів у посттрансплантаційному періоді;

показання та протипоказання до санаторно-курортного лікування;

сучасну класифікацію захворювань, що потребують лікування методом трансплантації, основи раціонального харчування здорового і хворого організму, принципи дієтотерапії у хворих із органною недостатністю та пацієнтів в посттрансплантаційному періоді;

проведенням серцево-легеневої реанімації відповідно до алгоритмів АНА/ILCOR/ERC;

оцінюванням результатів рентгенологічних методів обстеження, а саме: рентгенографії органів грудної клітки та черевної порожнини, мультиспіральної комп'ютерної томографії, магнітно-резонансної томографії;

володіти методиками пункції периферичних вен та технікою венесекції;

методиками клінічної оцінки ультразвукових методів дослідження органів та магістральних судин;

принципи ведення хворих, що потребують трансплантації, або осіб, які виявили бажання стати прижиттєвими донорами, у перед- та післяопераційному періоді;

варіанти клінічного перебігу посттрансплантаційного періоду та можливі варіанти терапії;

показання до органної трансплантації, сучасні технології її проведення, а також принципи післяопераційного ведення пацієнтів, що перенесли трансплантацію;

посмертною технікою забору нирки, печінки та підшлункової залози;

прижиттєвою технікою забору нирки;

принципи ведення хворого з артеріальною гіпертензією, цукровим діабетом та іншими супутніми захворюваннями;

принципи роботи в мультидисциплінарній команді;

засади етики та деонтології, у тому числі у спілкуванні із пацієнтами та їхніми близькими особами;

володіти навичками ефективної комунікації.

Лікар-трансплантолог, залучений до трансплантації нирки, повинен володіти знаннями, вміннями і навичками, передбаченими для лікаря-трансплантолога та, крім того:

знати особливості ведення пацієнтів із гострою та хронічною нирковою недостатністю (причини, патофізіологію, ускладнення, сучасні методи діагностики та лікування);

знати оперативну анатомію ниркової ділянки у нормі та при патології;

знати основні імунологічні принципи типування донорів та реципієнтів (ABO, HLA та інші види типування);

знати основи імуносупресії та ознаки відторгнення трансплантата;

знати показання та протипоказання до прижиттєвих та посмертних донацій/трансплантацій нирки;

вміти визначати сумісність донора/реципієнта (у тому числі при посмертному донорстві) та обирати відповідного пацієнта зі списку очікування;

вміти виконувати донорський етап у випадку прижиттєвого та посмертного донорства, володіти технікою пересадки нирки (підготовка доступу, трансплантаційного ложа, виконання судинних та уретрального анастомозів);

вміти вести пацієнта після трансплантації нирки з врахуванням контролю больового синдрому, тактики інфузійної терапії, призначенням та оцінкою результатів необхідних діагностичних обстежень (у тому числі біопсії нирки);

вміти діагностувати та лікувати післяопераційні ускладнення (побічні ефекти медичних препаратів, інфекції, відторгнення, судинні та уретральні ускладнення);

вміти виконувати посттрансплантаційну нефректомію у випадку відторгнення трансплантата;

володіти навиками ефективної комунікації, у тому числі у спілкуванні щодо отримання згоди на прижиттєве донорство.

Лікар-трансплантолог, залучений до трансплантації підшлункової залози, повинен володіти знаннями, вміннями і навичками, передбаченими для лікаря-трансплантолога та, крім того:

знати особливості ведення пацієнтів із цукровим діабетом (причини, ускладнення, патофізіологію, сучасні принципи діагностики і лікування);

знати показання та протипоказання до трансплантації підшлункової залози (комплексної трансплантації нирки та підшлункової залози, трансплантації підшлункової залози після трансплантації нирки, ізолюваної трансплантації підшлункової залози);

вміти визначати сумісність донора/реципієнта (у тому числі при посмертному донорстві підшлункової залози) та обирати відповідного пацієнта зі списку очікування;

володіти технікою забору підшлункової залози;

володіти технікою пересадки підшлункової залози (підготовка доступу, трансплантаційного ложа та трансплантація підшлункової залози);

вміти призначати терапію пацієнтам після трансплантації підшлункової залози з врахуванням контролю больового синдрому, тактики інфузійної терапії, призначенням та оцінкою результатів необхідних діагностичних обстежень (у тому числі біопсії підшлункової залози);

вміти діагностувати та лікувати післяопераційні ускладнення (побічні ефекти медичних препаратів, інфекції, відторгнення, судинні ускладнення, панкреатичну фістулу та трансплант-панкреатит);

вміти виконувати посттрансплантаційну панкреатоектомію.

Лікар-трансплантолог, залучений до трансплантації печінки, повинен володіти знаннями, вміннями і навичками, передбаченими для лікаря-трансплантолога та, крім того:

знати особливості ведення пацієнтів із гострою та хронічною печінковою недостатністю (причини, патофізіологію, ускладнення, сучасні методи діагностики та лікування);

знати основи імуносупресії та ознаки відторгнення трансплантата;

знати показання та протипоказання до прижиттєвих та посмертних донацій/трансплантацій/повторних трансплантацій печінки;

знати оперативну анатомію печінки у нормі та при патології та основні операційні техніки при хірургічних втручаннях на печінці;

вміти визначати сумісність донора/реципієнта (у тому числі при посмертному донорстві) та обирати відповідного пацієнта зі списку очікування;

вміти виконувати донорський етап у випадку прижиттєвого та посмертного донорства (резекція печінки та забір печінки відповідно), володіти технікою пересадки печінки (підготовка доступу, гемігепатектомія, підготовка трансплантаційного ложа, трансплантація печінки);

вміти призначати терапію пацієнтам після трансплантації печінки з врахуванням контролю больового синдрому, тактики інфузійної терапії, призначенням та оцінкою результатів необхідних діагностичних обстежень (у тому числі біопсії печінки);

вміти діагностувати та лікувати післяопераційні ускладнення (побічні ефекти медичних препаратів, інфекції, відторгнення, судинні та обтураційні ускладнення, посттрансплантаційний гепатит та рецидиви основного захворювання печінки);

володіти навичками ефективної комунікації, у тому числі у спілкуванні щодо отримання згоди на прижиттєве донорство.

Кваліфікаційні вимоги:

Лікар-трансплантолог вищої кваліфікаційної категорії: вища освіта другого (магістерського) рівня у галузі знань 22 «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Медицина». Проходження інтернатури/спеціалізації з «Хірургії» або «Урології» або «Дитячої хірургії» з подальшою спеціалізацією за фахом «Трансплантологія» або отриманням диплома Європейської ради з хірургії (European Board of Surgery) за фахом «Трансплантаційна хірургія» (Transplant Surgery). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-

спеціаліста/Європейського диплома з трансплантаційної хірургії та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Лікар-трансплантолог першої кваліфікаційної категорії: вища освіта другого (магістерського) рівня у галузі знань 22 «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Медицина». Проходження інтернатури/спеціалізації з «Хірургії» або «Урології» або «Дитячої хірургії» з подальшою спеціалізацією за фахом «Трансплантологія» або отриманням диплома Європейської ради з хірургії (European Board of Surgery) за фахом «Трансплантаційна хірургія» (Transplant Surgery). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста/Європейського диплома з трансплантаційної хірургії та посвідчення про присвоєння (підтвердження) першої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Лікар-трансплантолог II кваліфікаційної категорії: вища освіта другого (магістерського) рівня у галузі знань 22 «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Медицина». Проходження інтернатури/спеціалізації з «Хірургії» або «Урології» або «Дитячої хірургії» з подальшою спеціалізацією за фахом «Трансплантологія» або отриманням диплома Європейської ради з хірургії (European Board of Surgery) за фахом «Трансплантаційна хірургія» (Transplant Surgery). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста/Європейського диплома з трансплантаційної хірургії та посвідчення про присвоєння (підтвердження) другої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Лікар-трансплантолог: вища освіта другого (магістерського) рівня у галузі знань 22 «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Медицина». Проходження інтернатури/спеціалізації з «Хірургії» або «Урології» або «Дитячої хірургії» з подальшою спеціалізацією за фахом «Трансплантологія» або отриманням диплома Європейської ради з хірургії (European Board of Surgery) за фахом «Трансплантаційна хірургія» (Transplant Surgery). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста/Європейського диплома з трансплантаційної хірургії. Без вимог до стажу роботи.

До роботи на посаді лікаря-трансплантолога допускаються лікарі-трансплантологи країна-членів Організації економічного співробітництва та розвитку, які виконали вимоги Міністерства освіти і науки України до визнання іноземних документів про освіту, а саме: підтвердили у встановленому порядку диплом другого (магістерського) рівня за спеціальністю «Медицина», отримали позитивне рішення Міністерства охорони здоров'я України про надання права на професійну діяльність в Україні та мають досвід роботи у сфері трансплантації понад 5 років.

{Пункт підрозділу «ПРОФЕСІОНАЛИ В ГАЛУЗІ ЛІКУВАЛЬНОЇ СПРАВИ (КРИМ СТОМАТОЛОГІЇ)» розділу «ПРОФЕСІОНАЛИ» в редакції Наказу Міністерства охорони здоров'я № 42 від 14.01.2021}

84. ЛІКАР-ТРАНСФУЗІОЛОГ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію служби крові.

Забезпечує кваліфіковану діяльність станцій та відділень переливання крові. Здійснює комплектування донорів (крові плазми, клітин крові та кісткового мозку). Контролює якість заготовленої крові та її компонентів, сучасних гемоконсервантів і криоконсервантів. Організовує заготівлю та транспортування крові, виготовлення препаратів крові і сучасних кровозамінників імуноглобулінів. Проводить трансфузійну терапію в закладах охорони здоров'я і профілактику трансфузійних ускладнень. Надає невідкладну медичну допомогу при масових ураженнях. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Забезпечує належний санітарно-гігієнічний режим, бере участь в проведенні протиепідемічних заходів. Дотримується принципів медичної деонтології. Працює в тісному контакті з лікарями інших спеціальностей. Керує роботою середнього медичного персоналу. Веде лікарську документацію. Бере активну участь в поширенні медичних знань та пропаганді здорового способу життя. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні акти, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, діяльність служби крові; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-трансфузіолога; діагностику кровотеч із двох основних груп (з порушенням у системі згортання та посттравматичних); проблеми донорства і виробничої трансфузіології; основи гематології, імунології, медичної генетики; сучасні технології діяльності станцій переливання крові та служби крові; методи обстеження донорів крові, плазми, клітин крові та кісткового мозку; здійснення моніторингу контингенту; сучасні компоненти донорської крові, що заготовляють на станціях і у відділеннях переливання крові; гемо- і крио-консерванти, контроль їх якості; сучасні препарати крові (гемокоректори), технологію їх виготовлення; сучасні кровозамінники (класифікацію, технологію виготовлення, механізм дії, показання до використання); сучасну класифікацію та стандарти зберігання гемокоректорів та кровозамінників; техніку переливання крові, її компонентів, препаратів та кровозамінників; сучасне обладнання для заготівлі та транспортування крові; організацію трансфузійної терапії в лікувальних закладах і на догоспітальному етапі; методи компонентної гемотрансфузійної терапії; принципи профілактики та реабілітацію трансфузійних ускладнень; основи та принципи "Медицини катастроф"; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом і методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар-трансфузіолог вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Хірургія" з наступною спеціалізацією з "Трансфузіології".

Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Лікар-трансфузіолог I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Хірургія" з наступною спеціалізацією з "Трансфузіології". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Лікар-трансфузіолог II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Хірургія" з наступною спеціалізацією з "Трансфузіології". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом " понад 5 років.

Лікар-трансфузіолог: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Хірургія" з наступною спеціалізацією з "Трансфузіології". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

85. ЛІКАР З УЛЬТРАЗВУКОВОЇ ДІАГНОСТИКИ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я, нормативно-правовими актами що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я.

Проводить кваліфіковане ультразвукове обстеження із застосуванням інтервенційних лікувально-діагностичних методів, в тому числі спеціальних (доплерографія, інтраопераційна ехографія із штучним контрастуванням тощо). Виявляє та аналізує причини розбіжностей висновків ультразвукового обстеження із результатами інших діагностичних, клінічних та морфологічних досліджень. Бере участь в проведенні клініко-рентгенологічних, клініко-патологоанатомічних конференцій тощо. Проводить консультації за направленнями лікарів інших спеціальностей. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Керує роботою середнього медичного персоналу. Забезпечує дотримання правил безпеки; збереження документації та носіїв діагностичних зображень. Дотримується принципів медичної деонтології. Бере активну участь у поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря з ультразвукової діагностики; фізичні основи та біологічний вплив на людину ультразвукових коливань; принципи роботи сучасних діагностичних ультразвукових апаратів; основні аспекти нормальної та патологічної анатомії, фізіології, топографічну анатомію людини відповідно до специфіки здійснюваних ультразвукових досліджень; клініку та патогенез основних захворювань людини; сучасні методи клініко-інструментальної діагностики; організацію диспансеризації; профілактики захворювань, медичну статистику; принципи дії, призначення та послідовність використання інших променевих методів діагностики; показання до проведення ультразвукової діагностики; показання та протипоказання до інвазивних лікувально-діагностичних втручань під контролем ехоскопії; ускладнення при проведенні лікувально-діагностичних інвазивних втручань під контролем ехоскопії, їх запобігання та методи лікування; особливості проведення інтраопераційних ультразвукових досліджень; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар з ультразвукової діагностики вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Радіологія-діагностика" з наступною спеціалізацією з "Ультразвукової діагностики". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Лікар з ультразвукової діагностики I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Радіологія-діагностика" з наступною спеціалізацією з "Ультразвукової діагностики". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Лікар з ультразвукової діагностики II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямком підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Радіологія-діагностика" з наступною спеціалізацією з "Ультразвукової діагностики". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Лікар з ультразвукової діагностики: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина" спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Радіологія-діагностика" з наступною спеціалізацією з "Ультразвукової діагностики". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

86. ЛІКАР-УРОЛОГ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність закладів охорони здоров'я, організацію урологічної допомоги.

Надає кваліфіковану спеціалізовану урологічну допомогу. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Визначає обсяг лабораторних, рентгенологічних та інших спеціальних досліджень, трактує їх результати. Обґрунтовує тактику консервативного та оперативного лікування хворих. Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, лікування захворювань урологічного профілю. Працює в тісному контакті з суміжними спеціалістами та службами. Вирішує питання про тимчасову та стійку втрату працездатності. Керує роботою середнього медичного персоналу. Дотримується принципів медичної деонтології. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Бере участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів і управління та закладів охорони здоров'я; організацію урологічної допомоги дорослому та дитячому населенню, а також роботи швидкої невідкладної медичної допомоги; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-уролога; показники роботи закладів охорони здоров'я; організацію диспансерного нагляду, роботу лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії; топографічну, нормальну і патологічну анатомію та фізіологію; константи гомеостазу, водно-електролітного обміну, взаємозв'язок функціональних систем; загальні, функціональні та спеціальні методи дослідження в урології; сучасну класифікацію урологічних захворювань; клініку інфекційних захворювань, "гострого живота", суміжних станів; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар-уролог вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Урологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Лікар-уролог I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Урологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Лікар-уролог II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Урологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста, посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Лікар-уролог: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Урологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

87. ЛІКАР-УРОЛОГ ДИТЯЧИЙ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію урологічної допомоги дітям.

Визначає пріоритетні напрями профілактики захворювань урологічного профілю та травматизму серед дитячого населення. Визначає обсяг лабораторних, рентгенологічних та інших спеціальних досліджень, трактує їх результати. Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики та лікування хворих дітей з урологічною патологією. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Працює в тісному контакті з суміжними спеціалістами та службами. Надає невідкладну медичну допомогу при групових та масових ураженнях. Керує роботою середнього медичного персоналу. Дотримується принципів медичної деонтології. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію урологічної допомоги дітям-організацію роботи швидкої і невідкладної медичної допомоги; основи права в медицині; показники роботи закладів охорони здоров'я; організацію диспансерного нагляду; топографічну, нормальну і патологічну анатомію та фізіологію організму дитини; константи гомеостазу; водно-електролітного обміну, взаємозв'язок функціональних систем здорових та хворих дітей, основи медичної генетики, імунології; загальні, функціональні та спеціальні методи дослідження; сучасну класифікацію урологічних захворювань, клініку урологічних захворювань у дітей різних вікових груп, сучасні методи їх профілактики, діагностики, лікування; клініку інфекційних захворювань, "гострого живота" тощо, особливості їх перебігу у дітей; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар-уролог дитячий вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Проходження інтернатури за спеціальністю "Урологія" з наступною спеціалізацією з "Дитячої урології". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Лікар-уролог дитячий I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Проходження інтернатури за спеціальністю "Урологія" з наступною спеціалізацією з "Дитячої урології". Безперервний

професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Лікар-уролог дитячий II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Проходження інтернатури за спеціальністю "Урологія" з наступною спеціалізацією з "Дитячої урології". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Лікар-уролог дитячий: повна вища освіта (спеціаліст магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Проходження інтернатури за спеціальністю "Урологія" з наступною спеціалізацією з "Дитячої урології" Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

88. ЛІКАР-ФТИЗИАТР

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію протитуберкульозної служби.

Проводить обстеження хворого, виявляє ознаки захворювання визначає тяжкість стану. Призначає в необхідній послідовності лабораторні, рентгенографічні та гомографічні дослідження, оцінює їх результати. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Визначає показання до проведення бронхоскопії та біопсії, оцінює їх результати. Діагностує туберкульоз органів дихання, визначає його форму і фазу перебігу, наявність ускладнень. Проводить диференційну діагностику. Призначає комплексну терапію. При наявності показань направляє хворого на хірургічне лікування. Визначає характер залишкових змін після клінічного лікування та ризик їх реактивізації в майбутньому. Виявляє позалегенові осередки локалізації туберкульозу та супровідні захворювання, визначає тактику їх лікування. Вирішує питання стосовно працездатності хворого. Проводить диспансеризацію хворих на туберкульоз та медичного персоналу тубдиспансерів. Організовує проведення профілактичних заходів в районі обслуговування. Проводить протитуберкульозну пропаганду та санітарно-освітню роботу серед хворих, їх родичів та осіб, що контактують з хворими на туберкульоз. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз результатів. Веде лікарську документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію протитуберкульозної служби - основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-фтизіатра; права та обов'язки хворого на туберкульоз; патогенез і патоморфологію туберкульозу; епідеміологію, організацію протиепідемічних заходів при туберкульозі; методи обстеження хворих на туберкульоз; показання та протипоказання до їх проведення; клініку, рентгенологічну семіотику форм туберкульозу органів дихання та позалегенових локалізацій туберкульозного процесу; невідкладні лікарські заходи при загрозливих для життя станах хворих на туберкульоз; принципи комплексної терапії, застосування протитуберкульозних хіміопрепаратів та заходи профілактики і лікування побічних реакцій, методи та засоби патогенетичної терапії; показання для хірургічного лікування хворих на туберкульоз; роботу лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії; організацію диспансеризації хворих на туберкульоз; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар-фтизіатр вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Фтизіатрія" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Лікар-фтизіатр I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Фтизіатрія" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Лікар-фтизіатр II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина" спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Фтизіатрія" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Лікар-фтизіатр: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Фтизіатрія" (інтернатура, курси спеціалізації). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

89. ЛІКАР-ФТИЗИАТР ДИТЯЧИЙ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію фтизіатричної допомоги дітям.

Виявляє хворих на туберкульоз дітей та підлітків. Проводить обстеження хворого, виявляє ознаки захворювання, визначає тяжкість стану. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Призначає в необхідній послідовності лабораторні, рентгенографічні та гомографічні дослідження, оцінює їх результати. Діагностує туберкульоз органів дихання, визначає його форму і фазу перебігу, наявність ускладнень. Проводить диференційну

діагностику. Виявляє позалегенові осередки локалізації туберкульозу та визначає тактику їх лікування. Визначає ризик реактивізації туберкульозного процесу в майбутньому та вживає заходів щодо його запобігання. Організовує проведення профілактичних заходів у районі обслуговування. Здійснює нагляд за особами, які знаходяться в контакті з бацилоносіями. Керує роботою середнього медичного персоналу. Дотримується принципів медичної Деонтології. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію фтизіатричної допомоги; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-фтизіатра дитячого; права та обов'язки хворого на туберкульоз; патогенез, патоморфологію туберкульозу; епідеміологію, організацію протиепідемічних заходів при туберкульозі у дітей та підлітків; методи клінічного, лабораторного, функціонального, рентгенологічного обстеження дітей та підлітків; класифікацію, діагностику, клініку, принципи комплексної терапії туберкульозу у дітей та підлітків; хіміотерапію при туберкульозі, побічні реакції, заходи їх профілактики та лікування; показання до проведення хірургічного лікування у дітей та підлітків; показання до санаторно-курортного лікування хворих на туберкульоз; організацію роботи лікарсько-консультативної комісії; організацію диспансеризації хворих на туберкульоз; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар-фтизіатр дитячий вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Проходження інтернатури за спеціальністю "Фтизіатрія" з наступною спеціалізацією з "Дитячої фтизіатрії". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Лікар-фтизіатр дитячий I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Проходження інтернатури за спеціальністю "Фтизіатрія" з наступною спеціалізацією з "Дитячої фтизіатрії". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Лікар-фтизіатр дитячий II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Проходження інтернатури за спеціальністю "Фтизіатрія" з наступною спеціалізацією з "Дитячої фтизіатрії". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Лікар-фтизіатр дитячий: повна вища освіта (спеціаліст магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Проходження інтернатури за спеціальністю "Фтизіатрія" з наступною спеціалізацією з "Дитячої фтизіатрії". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

90. ЛІКАР-ФТИЗИАТР ДІЛЬНИЧНИЙ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію протитуберкульозної служби.

Організовує та проводить заходи щодо раннього виявлення хворих на туберкульоз, веде їх облік. Проводить обстеження хворого, виявляє ознаки захворювання, визначає тяжкість стану. Призначає в необхідній послідовності лабораторні, рентгенографічні та гомографічні дослідження, оцінює їх результати. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Діагностує туберкульоз органів дихання, визначає його форму і фазу перебігу, наявність ускладнень. Проводить диференційну діагностику. Виявляє позалегенові осередки локалізації туберкульозу та визначає тактику їх лікування. Визначає ризик реактивізації туберкульозного процесу в майбутньому та вживає заходів щодо його запобігання. Вирішує питання лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії. Підтримує зв'язок з робітниками загальної лікувальної мережі щодо профілактики, своєчасного виявлення та лікування хворих на туберкульоз. Проводить протиепідемічні заходи в осередках туберкульозної інфекції. Проводить нагляд за особами, які мають контакт з бацилоносіями. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Керує роботою середнього медичного персоналу. Дотримується принципів медичної деонтології. Веде лікарську документацію. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію протитуберкульозної служби; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-фтизіатра дільничного; права та обов'язки хворого на туберкульоз; патогенез і патоморфологію туберкульозу; епідеміологію, організацію протиепідемічних заходів при туберкульозі; методи обстеження хворих на туберкульоз, показання та протипоказання до їх проведення-клініку, рентгенологічну семіотику форм туберкульозу органів дихання та позалегенових локалізацій туберкульозного процесу; невідкладні лікарські заходи при загрозливих для життя станах хворих на туберкульоз; принципи комплексної терапії, застосування протитуберкульозних хіміопрепаратів та заходи профілактики і лікування побічних реакцій, методи та засоби патогенетичної терапії; показання до проведення хірургічного лікування хворих на туберкульоз; роботу лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії; організацію диспансеризації хворих на туберкульоз; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар-фтизіатр дільничний вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Фтизіатрія" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Лікар-фтизіатр дільничний I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Фтизіатрія" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Лікар-фтизіатр дільничний II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Фтизіатрія" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Лікар-фтизіатр дільничний: повна вища освіта (спеціаліст магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Фтизіатрія" (інтернатура, курси спеціалізації). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

91. ЛІКАР-ХІРУРГ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію хірургічної і травматологічної допомоги.

Проводить цілеспрямоване клінічне обстеження хворого. Визначає обсяг лабораторних, рентгенологічних та інших спеціальних досліджень, оцінює їх результати. Проводить диференційну діагностику. Визначає тяжкість стану хворого. Надає невідкладну медичну допомогу хворим при термінальних станах, групових та масових ураженнях. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Визначає показання до госпіталізації за профілем захворювання, тактику медикаментозного та оперативного лікування з урахуванням стану хворого, необхідності передопераційної підготовки. Застосовує сучасні методи лікування та диспансеризації хворих хірургічного профілю. Працює в тісному контакті з суміжними спеціалістами та службами. Керує роботою середнього медичного персоналу. Дотримується принципів медичної деонтології. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію хірургічної та травматологічної допомоги; організацію роботи травмпунктів, швидкої і невідкладної медичної допомоги за умов екстремальних ситуацій; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-хірурга; показники роботи лікувально-профілактичних установ, травмпунктів, хірургічних стаціонарів; організацію диспансерного нагляду, лікарського контролю; роботу лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії; нормальну та патологічну анатомію і фізіологію, топографічну анатомію; константи гомеостазу, водно-електролітного обміну, взаємозв'язок функціональних систем у здорових та хворих; загальні, функціональні та спеціальні методи дослідження; сучасну класифікацію хірургічних захворювань; клініку інфекційних захворювань "гострого живота", суміжних станів; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар-хірург вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Хірургія" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Лікар-хірург I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Хірургія" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Лікар-хірург II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина" спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Хірургія" (інтернатура курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Лікар-хірург: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Хірургія" (інтернатура, курси спеціалізації). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

92. ЛІКАР-ХІРУРГ-ДЕРМАТОЛОГ

Завдання та обов'язки: Керується законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, регламентують діяльність лікаря-хірурга-дерматолога. Проводить диференційну діагностику хвороб та новоутворень шкіри. Діагностує зміни шкіри при захворюваннях внутрішніх органів і систем, а також порушеннях обміну речовин. Оцінює ураження інших органів та систем, що входять до симптомокомплексу основного захворювання. Визначає ступінь тяжкості перебігу захворювання та стану хворого, виявляє показання до

термінової або планової госпіталізації. Надає, за необхідності, невідкладну медичну допомогу, визначає її обсяг та послідовність заходів. Визначає профіль стаціонару, вид транспортування хворого та потребу в супроводі. Визначає комплекс необхідних лабораторно-інструментальних (інвазивних та неінвазивних), в тому числі спеціальних, методів обстеження. Володіє методами: дерматоскопії, забору матеріалу (різних видів біопсій шкіри) для проведення патоморфологічного дослідження, проведення шкірних прик- та патч-тестів для діагностики алергії, дерматохірургії (обробка операційного поля, місцева анестезія, накладання швів, методи закриття дефектів шкіри різних локалізацій), забору біоматеріалу для лабораторної діагностики, світлової мікроскопії. Формулює попередній, основний та супутній клінічний діагнози, а також зазначає ускладнення. Визначає прогноз захворювання для життя, працездатності, одужання. Розробляє тактику ведення хворого, складає план його лікування з урахуванням впливу методів терапії на ураження шкіри, проводить профілактику ускладнень захворювання, вносить необхідну корекцію в план лікування за відсутності ефекту або розвитку ускладнень. Застосовує апаратні та оперативні методи лікування патологічних процесів у шкірі, підшкірній клітковині та видимих слизових оболонках, зокрема методи видалення новоутворень шкіри та її придатків, підшкірно-жирової тканини та сполучної тканини. Виявляє та запобігає можливим побічним ефектам лікарських засобів та ускладненням фармакотерапії. Визначає потребу в консультаціях суміжних лікарів-спеціалістів для дерматологічних хворих та організовує їх з наступним використанням для уточнення діагнозу і методів лікування. Визначає характер (вид) і тривалість непрацездатності хворого, доступні і протипоказані умови і види праці. Визначає потребу та можливість застосування (види, терміни) засобів і методів медичної та соціальної реабілітації. Складає програму реабілітації осіб з захворюваннями шкіри в зоні обслуговування, виділяє "групи ризику", організовує та проводить реабілітаційні заходи, аналізує її якість і ефективність. Розробляє для хворого заходи профілактики та складає їх план. Оцінює ефективність використання нових методів і засобів діагностики, лікування, реабілітації і профілактики. Узагальнює клінічні спостереження; бере участь у наукових форумах різного рівня або організовує їх та проводить. Використовує в роботі з хворими і колегами принципи медичної деонтології та етики і зберігає лікарську таємницю. Збирає специфічні скарги та анамнез захворювання. Встановлює за можливості причину або провокуючі фактори виникнення або загострення захворювання. Визначає та диференціює первинні і вторинні морфологічні елементи висипу на шкірі і видимих слизових оболонках, дає їм клінічну оцінку. Співвідносить виявлений симптомокомплекс з групою захворювань, об'єднаних за принципом провідних клінічних ознак. Проводить експертизу тимчасової та стійкої втрати працездатності, оформляє відповідні документи для лікарської консультативної комісії та медико-соціально-експертної комісії. Надає спеціалізовану консультативну допомогу за направленням лікарів інших спеціальностей. Бере участь в організації, розробці та проведенні протиепідемічних заходів стосовно заразних шкірних хвороб в регіоні обслуговування населення; організовує спільну роботу з лікарями-онкологами, лікарями загальної практики - сімейними лікарями та лікарями-педіатрами. Складає план та проводить санітарно-просвітницьку роботу серед населення з профілактики дерматологічних захворювань, пропагує медичні та гігієнічні знання (лекції, бесіди, виступи в засобах масової інформації). Веде необхідну медичну облікову та звітну документацію. Складає план і графік роботи (особистий, підлеглого персоналу, кабінету, відділення, лікарні), проводить аналіз її результатів, складає звіти та вказує перспективи розвитку. Керує роботою молодшими спеціалістами з медичною освітою; оцінює показники діяльності дермато-венерологічного закладу (кабінету, поліклініки, стаціонару, лікарні), за основними захворюваннями, проводить аналіз ускладнень і летальності із з'ясуванням їх причин, робить статистичну обробку отриманих даних і складає звіт. Підвищує свій фаховий рівень шляхом безперервного професійного навчання. Веде лікарську облікову документацію. Бере участь у поширенні медичних знань серед пацієнтів. Дотримується принципів медичної деонтології та медичної етики. Проводить пошук, скринінг, відбір, читання і оцінку літератури за фахом.

Повинен знати: законодавство України про охорону здоров'я, нормативно-правові документи, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, в тому числі дерматологічних (постанови, накази, інструкції); основи права в медицині; основи законодавства про працю; професійні права, обов'язки і відповідальність лікаря-хірурга-дерматолога; принципи організації і сучасний стан хірургічної дерматологічної допомоги, в тому числі швидкої і невідкладної, дорослому та дитячому населенню на різних рівнях і в різних установах, в тому числі в умовах надзвичайних ситуацій, перспективи її розвитку та шляхи подальшого поліпшення; основи управління дерматологічної служби, включаючи планування, економічні та фінансові аспекти її діяльності; організацію роботи лікувально-профілактичного закладу, в якому він працює, взаємодія всіх його підрозділів і служб; порядок взаємодії дерматовенерологічних закладів охорони здоров'я з іншими установами охорони здоров'я; статистичні методи оцінки показників діяльності дерматовенерологічних закладів, стаціонару, поліклініки, кабінету; структуру захворюваності в зоні обслуговування (територіальної, виробничої); організацію боротьби з поширенням заразних шкірних захворювань і спільної роботи з лікарями-епідеміологами, організацію, проведення і аналіз якості та ефективності реабілітаційних заходів для хворих на шкірні захворювання; показання до госпіталізації осіб з захворюваннями шкіри; шляхи раціонального (економічно ефективного) використання ліжкового фонду; систему і правила медичного страхування; правове регулювання в сфері професійних захворювань шкіри; медичну облікову та звітну документацію, правила їх заповнення та видачі; показання до напрямку і порядок направлення на лікарську консультативну комісію та медико-соціально-експертну комісію; методи, форми і засоби санітарної освіти та гігієнічного виховання населення; питання лікарської етики і деонтології в роботі з хворими і у взаєминах у колективі; деонтологічні, етичні та юридичні аспекти лікарської таємниці; анатомію, фізіологію та біохімію людини; анатомію, гістологію, фізіологію, біохімію, мікробіологію, імунопатологію, патоморфологію та патофізіологію шкіри і видимих слизових оболонок у віковому аспекті; первинні та вторинні морфологічні елементи висипу на шкірі і видимих слизових оболонках; сучасну класифікацію, етіологію, патогенез, епідеміологію, методи діагностики та клініку шкірних захворювань, новоутворень шкіри та її придатків, підшкірно-жирової та сполучної тканин, в тому числі у дітей та осіб літнього віку; загальні принципи взаємодії між пацієнтом і лікарем, які включають в себе: детальний збір анамнезу, навички комунікації і забезпечення безпеки пацієнта; спеціальні опитувальники і шкали для оцінки якості життя та визначення важкості хвороби; сучасні загальні (клініко-

лабораторні, функціональні, інструментальні) та спеціальні методи обстеження хворих, зокрема апаратну діагностику стану шкіри, дерматоскопію, світлову мікроскопію, забір біоматеріалу для лабораторної діагностики, УЗД, а також показання та протипоказання до їх проведення; проведення шкірних прик-тестів, елімінаційних і провокаційних алергологічних тестів, шкірних патч-тестів, внутрішньошкірних тестів; організацію проведення скринінгових методів діагностики інфекцій, що передаються статевим шляхом, зокрема серологічного обстеження представників із груп ризику; методи забору зразків/проб (мазки, аспірації, розрізи і біопсії) для діагностики на місці і для відправки в зовнішні лабораторії, включаючи *in vitro* підготовку зразків, отриманих при дослідженні на паразитарні, бактеріологічні та мікологічні захворювання; інтерпретацію серологічних, молекулярних та бактеріологічних досліджень, зокрема полімеразної та лігазної ланцюгових реакцій, ДНК-чіпування, ІФА, імуноблотингу; основи клініки, діагностики та принципи лікування коморбідних станів суміжних спеціальностей: терапії, хірургії, гінекології, урології, інфекційних хвороб, вірусології, педіатрії, алергології, імунології, стоматології, неврології, онкології, пластичної хірургії, фтизіатрії, професійних хвороб, медичної генетики тощо; клініку, діагностику і лікування невідкладних станів; сучасні методи та способи лікування (механізм дії, лікарські форми і способи їх застосування, ускладнення від застосування і методи їх попередження, вибір оптимального поєднання основних лікарських речовин, врахування вікових особливостей); апаратні та оперативні методи лікування патологічних процесів в шкірі, підшкірній клітковині та видимих слизових оболонках; реєстрацію, діагностику, консервативне і хірургічне лікування пацієнтів з новоутвореннями шкіри, її придатків, підшкірно-жирової та сполучної тканини і видимих слизових оболонок, включаючи видалення новоутворень за допомогою скальпеля, Мос-хірургію (включаючи метод повільної Мос-хірургії та криостатну методику), дерматохірургічні методики з повною оцінкою країв резекції, панч-біопсію, бритвену-біопсію, радіохвильову хірургію, електрокоагуляцію, кріотерапію, лазерні методи, а також хіміо-, таргетну, імунотерапію та паліативний догляд з розробкою заходів реабілітації та профілактики; сучасні методи лікування ран, патологічних рубців, методи функціональної та косметичної корекції вад шкіри, хірургічні та консервативні методи лікування виразкових дефектів шкіри, хірургічні методи пересадки волосся; методи інтракорпоральної та екстракорпоральної детоксикації; методи алерген-специфічної імунотерапії та імунопрофілактики; основи раціонального харчування та принципи дієтотерапії; правила використання і призначення фізіотерапевтичних методів лікування, зокрема фототерапії; показання та протипоказання до санаторно-курортного лікування, вибору основного профілю курорту; основні засоби та методи медичної і соціальної реабілітації; профілактику шкірних захворювань; показання до проведення медико-генетичного консультування; основи корекційної, косметичної і естетичної дерматології (визначення естетичних недоліків шкіри, мікроігольова терапія, використання філерів і ботулотоксину, контурна пластика, апаратна епіляція, використання фізичних і хімічних агентів (хімічний пілінг, фотодинамічна терапія, ультрафіолетове випромінювання, лазери, імпульсний лазер на барвнику, кріотерапія), основні принципи косметичного догляду за шкірою, а також організацію косметологічної допомоги; національні керівництва, керівництва Європейського дерматологічного форуму, Міжнародну класифікацію хвороб; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення; інформаційні та Інтернет-технології.

Кваліфікаційні вимоги

Лікар-хірург-дерматолог вищої кваліфікаційної категорії: вища освіта другого (магістерського) рівня у галузі знань 22 "Охорона здоров'я" за спеціальністю "Медицина". Проходження інтернатури за фахом "Дерматовенерологія" з подальшою спеціалізацією "Хірургічна дерматологія". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар-хірург дерматолог I кваліфікаційної категорії: вища освіта другого (магістерського) рівня у галузі знань 22 "Охорона здоров'я" за спеціальністю "Медицина". Проходження інтернатури за фахом "Дерматовенерологія" з подальшою спеціалізацією "Хірургічна дерматологія". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар-хірург дерматолог II кваліфікаційної категорії: вища освіта другого (магістерського) рівня у галузі знань 22 "Охорона здоров'я" за спеціальністю "Медицина". Проходження інтернатури за фахом "Дерматовенерологія" з подальшою спеціалізацією "Хірургічна дерматологія". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар-хірург дерматолог: вища освіта другого (магістерського) рівня у галузі знань 22 "Охорона здоров'я" за спеціальністю "Медицина". Проходження інтернатури за фахом "Дерматовенерологія" з подальшою спеціалізацією "Хірургічна дерматологія". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

{Розділ "Професіонали" доповнено пунктом 92 згідно з Наказом Міністерства охорони здоров'я № 799 від 23.04.2021}

93. ЛІКАР-ХІРУРГ ДИТЯЧИЙ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію хірургічної (травматологічної) допомоги.

Проводить цілеспрямоване клінічне обстеження хворого, оцінює тяжкість стану хворого. Визначає обсяг лабораторних, рентгенологічних та інших спеціальних досліджень, оцінює їх результати. Проводить диференційну діагностику хірургічних захворювань. Застосовує сучасні

методи лікування захворювань хірургічного профілю у дітей. Надає невідкладну медичну допомогу хворим при термінальних станах. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Визначає показання до госпіталізації за профілем захворювання, тактику медикаментозного та оперативного лікування з урахуванням стану хворого, необхідності передопераційної підготовки. розробляє схему післяопераційного ведення хворого. Визначає пріоритетні напрями профілактики захворювань хірургічного профілю та травматизму серед дитячого населення. Працює в тісному контакті з суміжними спеціалістами та службами. Володіє сучасними методами моніторингу стану здоров'я дітей, своєчасно виявляє фактори ризику. Керує роботою середнього медичного персоналу. Дотримується принципів медичної деонтології. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію травматологічної та хірургічної допомоги дитячому населенню, організацію роботи травм пунктів, швидкої і невідкладної медичної допомоги за умов екстремальних ситуацій; показники роботи лікувально-профілактичних установ, травм пунктів, хірургічних стаціонарів; організацію диспансерного нагляду; топографічну, нормальну та патологічну анатомію, особливості будови тіла дитини; нормальну та патологічну фізіологію організму дитини, константи гомеостазу, водно-електролітного обміну, взаємозв'язок функціональних систем у здорових та хворих дітей; основи медичної генетики, імунології; загальні, функціональні та спеціальні методи дослідження; сучасну класифікацію хірургічних захворювань; клінічну симптоматику хірургічних захворювань у дітей різних вікових груп, їх профілактику, діагностику, лікування; клініку інфекційних захворювань, "гострого живота", суміжних станів та особливості їх перебігу у дітей; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар-хірург дитячий вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Дитяча хірургія" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Лікар-хірург дитячий вищої I категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Дитяча хірургія" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Лікар-хірург дитячий II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Дитяча хірургія" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Лікар-хірург дитячий: повна вища освіта (спеціаліст магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Дитяча хірургія" (інтернатура, курси спеціалізації). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

94. ЛІКАР-ХІРУРГ-ОНКОЛОГ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я організацію хірургічної та онкологічної допомоги.

Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, лікування захворювань онкологічного профілю. Проводить реабілітацію та диспансеризацію хворих, надає їм швидку та невідкладну медичну допомогу. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Володіє технікою виконання операцій з видалення злоякісних пухлин відповідних локалізацій, а також методами променевої, хіміо- та гормонотерапії, комбінованого та комплексного лікування онкологічних хворих. Працює в тісному контакті з суміжними спеціалістами, службами та організаціями. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Дотримується принципів медичної деонтології. Бере участь в поширенні медичних та гігієнічних знань серед населення в організації протиракової пропаганди. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію хірургічної та онкологічної, швидкої та невідкладної медичної допомоги; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-хірурга-онколога; показники роботи закладів охорони здоров'я; організацію роботи лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії; нормальну і патологічну анатомію та фізіологію органів і систем організму, взаємозв'язок функціональних систем та рівні їх регуляції; етіологію пухлин, морфологічні прояви передпухлинних процесів; сучасну клінічну, статистичну та морфологічну класифікацію пухлин; закономірності метастазування пухлин; загальні, функціональні та спеціальні методи дослідження в онкології; роль та значення біопсії; методи профілактики, діагностики, диференційної діагностики, хірургічного лікування та реабілітації при онкологічних захворюваннях; специфічну та неспецифічну фармакотерапію, хіміотерапію, променеву терапію; критерії визначення тимчасової та стійкої непрацездатності; обладнання та оснащення операційних та палат інтенсивної терапії; правила безпеки під час роботи з апаратурою; хірургічний інструментарій; принципи раціонального харчування онкологічних хворих; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар-хірург-онколог вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Хірургія" з наступною спеціалізацією з "Онкохірургії". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Лікар-хірург-онколог I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Хірургія" з наступною спеціалізацією з "Онкохірургії". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Лікар-хірург-онколог II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Хірургія" з наступною спеціалізацією з "Онкохірургії". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Лікар-хірург-онколог: повна вища освіта (спеціаліст магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Хірургія" з наступною спеціалізацією з "Онкохірургії". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

95. ЛІКАР-ХІРУРГ ПЛАСТИЧНИЙ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію хірургічної допомоги.

Надає спеціалізовану медичну допомогу при вроджених та набутих вадах, що потребують виконання пластичних операцій. Проводить клінічне обстеження хворих, визначає обсяг додаткових методів дослідження та встановлює діагноз. Надає невідкладну допомогу хворим при термінальних станах, групових та масових ураженнях. Здійснює нагляд за побічними реакціями / діями лікарських засобів. Визначає показання до госпіталізації за профілем захворювання, здійснює передопераційну підготовку, оперативне лікування та післяопераційну реабілітацію хворих. Працює в тісному контакті з суміжними спеціалістами та службами. Керує роботою середнього медичного персоналу. Дотримується принципів медичної деонтології. Планує лікувальну роботу та проводить аналіз її результатів. Освоює і впроваджує в медичну практику сучасні методи діагностики, лікування, реабілітації і профілактики хвороб і станів, які потребують лікування методами пластичної хірургії. Веде лікарську документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію хірургічної допомоги, в тому числі швидкої і невідкладної за умов екстремальних ситуацій; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-хірурга пластичного; показники роботи лікувально-профілактичних закладів; організацію роботи лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії; топографічну, нормальну та патологічну анатомію, фізіологію; константи гомеостазу, водно-електролітного обміну, взаємозв'язок функціональних систем у здорових та хворих; загальні, функціональні та спеціальні методи дослідження; сучасну класифікацію хірургічних захворювань; основи фармакотерапії та імунології; клініку специфічних та загальних ускладнень, методи їх профілактики та лікування; суміжних станів; правила безпеки та гігієни роботи в операційній, правила асептики і антисептики, форми і методи санітарної освіти; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

Також лікар-хірург пластичний має знати наступні особливості пластичної хірургії:

- організацію роботи та оснащення відділення пластичної хірургії, спеціальний інструментарій, шовний матеріал;
- топографічну анатомію покривних тканин у дорослих та дітей, їх вікові зміни;
- сучасні принципи лікування ран, патологічні рубці та їх лікування і профілактики;
- доброякісні та злоякісні новоутворення тканин: диференційну діагностику, лікування;
- принципи місцевої, вільної та невільної пластики тканин;
- основи судинного, мікросудинного, сухожильного шва та шва нерва;
- застосування алопластичних матеріалів в пластичній хірургії;
- види знеболення при пластичних операціях;
- загальнохірургічні та специфічні ускладнення при пластичних операціях;
- косметологічний супровід пластичної хірургії;
- принципи лікування вроджених та набутих черепно-щелепно-лицевих вад і деформацій;
- реконструктивно-відновлювальні операції паралізованого обличчя;
- естетичні та реконструктивні омолоджуючі операції на обличчі, повіках та шиї;
- малоінвазивні та неінвазивні методи омолодження обличчя та шиї;
- трансплантацію волосся;
- естетичну, реконструктивну та функціональну отоластику;
- ментопластику, лабіопластику, хейлоластику;

- вроджені та набуті вади і деформації носа, супутні ЛОР-захворювання;
- естетичну, реконструктивну та функціональну риносептопластику;
- вроджені та набуті вади і деформації молочних і грудних залоз, методи їх реконструкції та естетичної корекції;
- вроджені та набуті вади і деформації тулуба та передньої частини черевної стінки, методи їх реконструкції та естетичної корекції;
- естетичну та реконструктивну хірургію статевих органів, хірургічну зміну та корекцію статі;
- вроджені та набуті вади і деформації верхніх та нижніх кінцівок;
- методи реабілітації пацієнтів після виконання пластичних операцій.

Кваліфікаційні вимоги

Лікар-хірург пластичний вищої кваліфікаційної категорії: вища освіта другого (магістерського) рівня у галузі знань 22 "Охорона здоров'я" за спеціальністю "Медицина" або "Педіатрія". Проходження інтернатури (спеціалізації) за спеціальністю "Хірургія" з подальшою спеціалізацією за фахом "Пластична хірургія". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар-хірург пластичний I кваліфікаційної категорії: вища освіта другого (магістерського) рівня у галузі знань 22 "Охорона здоров'я" за спеціальністю "Медицина" або "Педіатрія". Проходження інтернатури (спеціалізації) за спеціальністю "Хірургія" з подальшою спеціалізацією за фахом "Пластична хірургія". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) першої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар-хірург пластичний II кваліфікаційної категорії: вища освіта другого (магістерського) рівня у галузі знань 22 "Охорона здоров'я" за спеціальністю "Медицина" або "Педіатрія". Проходження інтернатури (спеціалізації) за спеціальністю "Хірургія" з подальшою спеціалізацією за фахом "Пластична хірургія". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) другої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар-хірург пластичний: вища освіта другого (магістерського) рівня у галузі знань 22 "Охорона здоров'я" за спеціальністю "Медицина" або "Педіатрія". Проходження інтернатури (спеціалізації) за спеціальністю "Хірургія" з подальшою спеціалізацією за фахом "Пластична хірургія". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

{Підрозділ доповнено пунктом згідно з Наказом Міністерства охорони здоров'я № 1992 від 31.08.2020}

96. ЛІКАР-ХІРУРГ-ПРОКТОЛОГ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію хірургічної допомоги.

Надає спеціалізовану медичну допомогу хворим хірургічного профілю, в тому числі швидко і невідкладну. Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, лікування проктологічних захворювань. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Визначає необхідність застосування спеціальних методів дослідження та показання до госпіталізації. Проводить диференційну діагностику основних проктологічних захворювань, обґрунтовує клінічний діагноз, схеми, план і тактику ведення хворих, показання та протипоказання до операції. Розробляє план підготовки хворого до проведення екстреної або планової операції, обґрунтовує тактику операції та схему післяопераційного ведення хворого, профілактику післяопераційних ускладнень. Працює в тісному контакті з суміжними спеціалістами та службами. Керує роботою середнього медичного персоналу. Дотримується принципів медичної деонтології. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію проктологічної допомоги, в тому числі швидкої і невідкладної; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-хірурга-проктолога; показники роботи закладів охорони здоров'я; організацію роботи лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії; нормальну та патологічну анатомію та фізіологію, особливості будови тіла дитини; константи гомеостазу, водно-електролітного обміну, взаємозв'язок функціональних систем у здорових та хворих; загальні, функціональні та спеціальні методи дослідження; сучасну класифікацію проктологічних захворювань; клінічну симптоматику проктологічних захворювань, діагностику та лікування; реабілітацію проктологічних хворих; принципи організації та проведення диспансеризації населення; клініку інфекційних захворювань, "гострого живота", суміжних станів, особливості їх перебігу у дітей; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар-хірург-проктолог вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Хірургія" з наступною спеціалізацією з "Проктології". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Лікар-хірург-проктолог I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Хірургія" з наступною спеціалізацією з "Проктології". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Лікар-хірург-проктолог II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Хірургія" з наступною спеціалізацією з "Проктології". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Лікар-хірург-проктолог: повна вища освіта (спеціаліст магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Хірургія" з наступною спеціалізацією з "Проктології". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

97. ЛІКАР-ХІРУРГ СЕРЦЕВО-СУДИННИЙ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію кардіохірургічної допомоги.

Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики та лікування кардіохірургічних захворювань. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Визначає необхідність проведення спеціальних методів дослідження, інтерпретує їх дані. Розробляє план підготовки хворого до термінової або планової операції, визначає рівень порушення гемостазу, готує всі функціональні системи організму хворого до операції. Виявляє можливі трансфузійні реакції та ускладнення, вживає заходи щодо їх усунення. Розробляє схему післяопераційного ведення хворого та заходи щодо профілактики ускладнень. Співпрацює із суміжними спеціалістами, службами та організаціями, дотримуючись принципів роботи мультидисциплінарних команд. Бере участь в організації невідкладної допомоги та допомоги при масових ураженнях. Дотримується принципів медичної етики та деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію кардіохірургічної допомоги дорослому та дитячому населенню, в тому числі екстреної (невідкладної); основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-хірурга серцево-судинного; показники роботи хірургічних стаціонарів закладів охорони здоров'я; топографічну, нормальну та патологічну анатомію, їхні особливості у дітей; нормальну та патологічну фізіологію організму дорослого і дитини, константи гомеостазу, взаємозв'язок функціональних систем у здорових та хворих; загальні, функціональні та спеціальні методи дослідження кардіохірургічного хворого; сучасну класифікацію кардіохірургічних захворювань; клініку основних кардіохірургічних захворювань у дорослих та дітей, їхні діагностику та лікування, у тому числі принципи ведення кардіохірургічних пацієнтів після трансплантації серця; основи фармакотерапії; принципи дієтотерапії; пріоритетні напрями реабілітації кардіохірургічних хворих; методи знеболювання в хірургії; питання інтенсивної терапії; обладнання операційних та палат інтенсивної терапії, хірургічний інструментарій, правила безпеки під час роботи з апаратурою; принципи асептики й антисептики; основи фармакотерапії, методи фізіотерапії, лікувальної фізкультури, лікувального харчування при кардіохірургічних захворюваннях; профілактику та лікування невідкладних станів; правила оформлення медичної документації.

Лікар-хірург серцево-судинний має знати наступні особливості/володіти такими навичками сфери серцево-судинної хірургії:

основні принципи доказової медицини, показники смертності від кардіохірургічних захворювань та шляхи їхнього зниження, питання тимчасової та стійкої неприцездатності, лікувально-трудова експертиза в кардіохірургії, клінічні прояви та прогноз основних видів кардіохірургічної патології у дорослих та дітей;

анатомію серця та перикарда, магістральних судин та периферичних судин, у тому числі анатомію коронарних артерій, анатомію клапанів серця та його іннервацію;

клінічні, інструментальні і лабораторні методи обстеження в кардіохірургії (принципи застосування та інтерпретації електрокардіографії, ехокардіографії, ангіографії);

методиками клінічної оцінки ультразвукових методів дослідження серця та магістральних судин;

оцінювати результати рентгенологічних методів обстеження, а саме рентгенографії органів грудної клітки та черевної порожнини, мультиспіральної комп'ютерної томографії, магнітно-резонансної томографії;

основи фармакокінетики та фармакодинаміки препаратів, що використовуються в кардіохірургічній практиці (інотропних, судинозвужувальних та судинорозширювальних препаратів, антикоагулянтів та антиагрегантів, препаратів, які використовуються для лікування гіпертонічної хвороби, ішемічної хвороби серця та серцевої недостатності тощо), принципи антибіотикотерапії в кардіохірургічній практиці та ускладнення, що виникають при застосуванні різних груп препаратів;

принципи і методи профілактики основних кардіохірургічних захворювань та ускладнень, які виникають у пацієнтів в постопераційному періоді (за даними доказової медицини);

показання та протипоказання для кардіохірургічних операцій, у тому числі вміння визначати фактори ризику для кардіохірургічних операцій;

- профілактику і лікування невідкладних станів у кардіохірургії;
 - організацію роботи лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії, правила оформлення медичної документації;
 - основи права в медицині, права, обов'язки та відповідальність лікаря-хірурга серцево-судинного;
 - методи реабілітації пацієнтів у постопераційному періоді;
 - показання та протипоказання до санаторно-курортного лікування;
 - сучасну класифікацію кардіохірургічних захворювань;
 - основи раціонального харчування здорового і хворого організму, принципи дієтотерапії у кардіохірургічних хворих в доопераційному та післяопераційному періодах;
 - проведенням серцево-легеневої реанімації відповідно до алгоритмів АНА/ILCOR/ERC та прямого масажу серця;
 - методиками пункції периферичних вен та технікою венесекції, а також пункції та катетеризації периферичних артерій;
 - технікою серединної стернотомії;
 - діагностикою та лікуванням типових ускладнень кардіохірургічних операцій, у тому числі асептичного розходження грудини та остеомієліту грудини, порушенням ритму та тампонади серця;
 - діагностикою первинних та вторинних перикардитів, гриж перикарда;
 - технікою пункції перикарда під ехокардіоскопічним контролем;
 - технікою перикардектомії, пластики та реконструкції перикарда;
 - діагностикою та лікуванням пацієнтів із доброякісними та злоякісними пухлинами серця;
 - діагностикою та лікуванням гіпертрофічної обструктивної кардіоміопатії;
 - діагностикою та лікування закритих та проникаючих травм серця;
 - технікою дренажу плевральних порожнин та порожнини перикарда;
 - принципи проведення екстракорпоральної мембранної оксигенації та показання до неї;
 - принципи ведення кардіохірургічного хворого з артеріальною гіпертензією, цукровим діабетом та іншими супутніми захворюваннями;
 - принципи роботи в мультидисциплінарній команді;
 - засади етики та деонтології, у тому числі у спілкуванні із пацієнтами та їхніми близькими особами;
 - методами ефективної комунікації.
- Лікар-хірург серцево-судинний, залучений до операцій із застосуванням штучного кровообігу повинен володіти знаннями, вміннями і навичками, передбаченими для лікаря-хірурга серцево-судинного та, крім того:
- знати особливості метаболізму та температурної регуляції пацієнта в умовах штучного кровообігу;
 - знати принципи міокардіальної протекції;
 - знати фізіологію аортальної балонної контрапульсації, показання для її використання, у тому числі інтраопераційного;
 - знати анатомію стегового трикутника, верхнього отвору грудної клітки та шиї;
 - знати сучасні принципи та технології застосування штучного кровообігу (принципи канюляції та підключення пацієнта до апарата штучного кровообігу), у тому числі основні параметри для моніторингу стану пацієнта в умовах штучного кровообігу, а також його нейропсихологічні наслідки;
 - знати та вміти застосовувати кардіоплегічні розчини, а також некардіоплегічні техніки міокардіальної протекції;
 - вміти координовано взаємодіяти з перфузіологами, анестезіологами та іншими медичними працівниками під час операції;
 - вміти визначати пацієнтів, які потребують механічної підтримки кровообігу та вміти користуватись пристроями, що забезпечують таку підтримку;
 - знати принципи ведення пацієнта при відключенні апарата штучного кровообігу і деканюляції;
 - вміти діагностувати та лікувати гострі ускладнення штучного кровообігу;
 - вміти проводити стернотомію (у тому числі повторну), перикардектомію, мобілізацію серця;
 - вміти виконувати феморальну та аксиллярну канюляцію та деканюляцію.
- Лікар-хірург серцево-судинний, залучений до кардіохірургічних операцій з приводу ішемічної хвороби серця, повинен володіти знаннями, вміннями і навичками, передбаченими для лікаря-хірурга серцево-судинного, та, крім того:
- вміти проводити передопераційне обстеження пацієнта, включно зі з'ясуванням анамнезу хвороби та життя, оцінкою супутніх патологій та встановленням переліку медикаментозних препаратів, які використовує пацієнт;

вміти оцінювати ризики кардіохірургічного втручання для пацієнтів із ішемічною хворобою серця;

знати принципи діагностики та лікування ішемічної хвороби серця;

знати принципи діагностики стану пацієнтів та статистичні показники виживання і якості життя після операцій шунтування;

знати сучасні принципи застосування міокардіальної реваскуляризації;

знати принципи застосування процедур інтервенційної кардіології та неоперативного лікування пацієнтів із ішемічною хворобою серця;

вміти працювати у мультидисциплінарній команді при виконанні гібридних кардіохірургічних операцій;

знати та вміти лікувати ускладнення інфаркту міокарда та ішемічної хвороби серця - вентрикуло-септальний дефект, мітральну регургітацію, аневризму;

вміти виконувати шунтування коронарних артерій в умовах штучного кровообігу та із серцем, що працює;

вміти виконувати мобілізацію мамарної/променевої артерій, налагоджувати венозний кровообіг після забору венозного графту;

вміти виконувати проксимальні та дистальні аортальні анастомози;

вміти виконувати комбіновані коронарні та каротидні інтервенції;

вміти призначати терапію пацієнтам після операцій коронарного шунтування з врахуванням контролю больового синдрому, тактики інфузійної терапії, призначенням та оцінкою результатів необхідних діагностичних обстежень;

вміти діагностувати та лікувати післяопераційні ускладнення (побічні ефекти медичних препаратів, інфекції, судинні ускладнення тощо).

Лікар-хірург серцево-судинний, залучений до кардіохірургічних операцій з приводу хвороб клапанів серця повинен володіти знаннями, вміннями і навичками, передбаченими для лікаря-хірурга серцево-судинного, та, крім того:

знати анатомію серця та його клапанів, фізіологію серцевого циклу в нормі та патофізіологію стенозу серцевих отворів/недостатності серцевих клапанів; знати основи гемодинаміки та патофізіологію гемодинамічних змін у випадку ізольованих та комбінованих клапанних дефектів;

вміти оцінювати ризики кардіохірургічного втручання для пацієнтів із хворобами клапанів серця;

знати принципи діагностики (у тому числі вміти інтерпретувати результати трансторакальної та трансезофагальної ехокардіографії) та лікування хвороб клапанів серця;

вміти проводити передопераційне обстеження пацієнта, включно зі з'ясуванням анамнезу хвороби та життя, оцінкою супутніх патологій та встановленням переліку медикаментозних препаратів, які використовує пацієнт;

вміти визначати показання та протипоказання до втручання з приводу клапанних хвороб серця, у тому числі залежно від стадії перебігу останніх;

вміти індивідуально визначати тип клапанної операції, необхідний для конкретного пацієнта залежно від типу дефекту та інших специфічних факторів;

знати класифікацію серцевих клапанів (залежно від природи матеріалів, наявності антикоагуляційного напilenня, біомеханіки тощо) та показання до застосування клапанів різних видів;

вміти виконувати заміну мітрального клапана та корекцію стенозу лівого атріовентрикулярного отвору;

вміти виконувати заміну аортального клапана та корекцію стенозу устя аорти;

вміти виконувати заміну трикуспідального клапана та корекцію стенозу правого атріовентрикулярного отвору;

вміти виконувати заміну клапана легеневої артерії та корекцію стенозу устя легеневої артерії;

вміти лікувати пацієнтів із комбінованими кардіологічними захворюваннями (ішемічною хворобою серця та дефектами клапанів, клапанною недостатністю та порушеннями ритму тощо);

вміти призначати терапію пацієнтам після операцій з приводу дефектів клапанів серця з врахуванням контролю больового синдрому, тактики інфузійної терапії, призначенням та оцінкою результатів необхідних діагностичних обстежень;

вміти діагностувати та лікувати післяопераційні ускладнення (побічні ефекти медичних препаратів, інфекції, судинні ускладнення, ендокардит та тромбоз клапанів тощо);

вміти оцінювати якість життя пацієнта у післяопераційному періоді в довготерміновій перспективі;

знати та вміти використовувати альтернативні доступи для корекції клапанних дефектів: торакотомію, трансептальний та транспікальний доступи, малоінвазивні та перкутанні доступи;

вміти призначати довготермінову антикоагулянтну терапію та здійснювати антибіотикопрофілактику пацієнтам у післяопераційному періоді.

Лікар-хірург серцево-судинний, залучений до трансплантації серця та лікування серцевої недостатності, повинен володіти знаннями, вміннями і навичками, передбаченими для лікаря-хірурга серцево-судинного, та, крім того:

знати етіологію, стадії перебігу та принципи оцінки функціональної спроможності пацієнтів із серцевою недостатністю;

знати фармакокінетику та фармакодинаміку препаратів, які використовують для лікування серцевої недостатності, а також імуносупресивних препаратів, які призначають у післяопераційному періоді пацієнтам після трансплантації;

знати показання до гострої та хронічної механічної підтримки кровообігу;

вміти проводити передопераційне обстеження пацієнта із серцевою недостатністю, включно зі з'ясуванням анамнезу хвороби та життя, оцінкою супутніх патологій та встановленням переліку медикаментозних препаратів, які використовує пацієнт;

вміти визначати показання та протипоказання до трансплантації серця, а також альтернативні методи лікування серцевої недостатності;

вміти визначати сумісність донора/реципієнта (у тому числі при посмертному донорстві) та обирати відповідного пацієнта зі списку очікування;

вміти виконувати донорський етап у випадку посмертного донорства, володіти технікою пересадки серця (підготовка доступу, трансплантаційного ложа, виконання судинних анастомозів);

вміти вести пацієнта після трансплантації серця з врахуванням контролю больового синдрому, тактики інфузійної терапії, призначенням та оцінкою результатів необхідних діагностичних обстежень (у тому числі біопсії серця);

вміти діагностувати та лікувати післяопераційні ускладнення (побічні ефекти медичних препаратів, інфекції, гостре та хронічне відторгнення серця, судинні ускладнення тощо);

володіти навичками ефективної комунікації, у тому числі у спілкуванні із близькими особами донорів та реципієнтів;

вміти виконувати хірургічну реваскуляризацію ішемічної кардіоміопатії, операції шлуночкового ремоделювання;

вміти налагоджувати гостру механічну підтримку кровообігу.

Лікар-хірург серцево-судинний, залучений до виконання операцій на магістральних судинах, повинен володіти знаннями, вміннями і навичками, передбаченими для лікаря-хірурга серцево-судинного та, крім того:

знати основи патогенезу основних судинних захворювань (у тому числі атеросклерозу, вроджених та набутих патологічних станів судинної стінки);

знати кровопостачання спинного мозку, принципи спінальної та церебральної протекції під час кардіохірургічних втручань на магістральних судинах;

вміти діагностувати та лікувати травматичне ушкодження аорти;

знати статистичні показники успішності операцій на магістральних судинах та принципи оцінки ризику операційного втручання;

знати можливості та обмеження застосування стентувальних технік;

знати принципи діагностики тромбоемболії легеневої артерії та принципи її медикаментозного лікування;

вміти надавати кардіохірургічну допомогу пацієнтам із гострою та хронічною емболією легеневої артерії;

володіти стратегіями проведення кардіохірургічних операцій на магістральних судинах із використанням та без використання апаратів штучного кровообігу;

вміти діагностувати та лікувати гостре розшарування торакального відділу аорти;

вміти виконувати заміну кореня аорти при гострих та хронічних захворюваннях кореня аорти;

вміти виконувати складні аортальні операції (на дузі аорти, низхідній аорті та торакоабдомінальні аортальні операції);

вміти виконувати ендоваскулярне стентування;

вміти виконувати легеневу емболектомію;

вміти виконувати каротидну ендартректомію;

вміти виконувати реконструктивні операції магістральних вен.

Лікар-хірург серцево-судинний, залучений до надання кардіохірургічної допомоги дітям, повинен володіти знаннями, вміннями і навичками, передбаченими для лікаря-хірурга серцево-судинного, та, крім того:

знати анатомію та фізіологію вроджених вад серця (у тому числі варіанти анатомії коронарних судин, ембріогенез серця, легень та магістральних судин, а також ембріогенез провідної системи серця);

знати гемодинамічні особливості серцево-судинної системи у пацієнтів із вродженими вадами серця, специфіку шунтування «справа наліво» та «зліва направо»;

вміти визначати показники шунтування, системного та легеневого судинного опору тощо;

знати вікові зміни гемодинаміки у пацієнтів із вродженими вадами серця;

знати основи патофізіології вроджених вад серця (поняття перевантаження об'ємом та тиском) та магістральних судин;

вміти призначати медикаментозну терапію пацієнтам із вродженими вадами серця (β -блокатори, інгібітори ангіотензинперетворювального ферменту, дигоксин, діуретичні препарати, простагландин E1, оксид азоту, системні вазодилататори);

вміти призначати відповідно до вікових потреб антикоагулянти, антиагреганти та тромболітики, антибіотики, системні та легеневі вазодилататори, визначати метод анестезії та призначати післяопераційне знеболення;

знати переваги та обмеження методів ендovasкулярної хірургії та можливості поєднання її методів із відкритими кардіохірургічними операціями в інтересах пацієнта;

вміти забезпечувати периопераційну діагностику та лікування дорослих та дітей із вродженими вадами серця (у тому числі володіти техніками механічної підтримки кровообігу та вміти призначати антиаритмічну терапію);

вміти проводити серцево-легеневу реанімацію відповідно до педіатричних алгоритмів АНА/ILCOR/ERC та прямиї масаж серця;

володіти технікою оперативної корекції відкритої артеріальної протоки, дефектів міжшлуночкової та міжпередсердної перегородок, коарктації аорти, шунтів легеневої артерії, транспозиції магістральних судин, тетради Фало, компресії трахеї судинним кільцем;

вміти виконувати операції Фонтена, Росса, Растеллі, Норвуда;

володіти технікою кардіохірургічних операцій у пацієнтів з вродженими вадами тристулкового клапана (включно з аномалією Ебштейна), мітрального клапана, дефектами атріовентрикулярної перегородки, атрезією легеневої артерії, аортолегеневим шунтуванням, артеріальним стовбуром, тотальним аномальним дренажем легеневих вен, множинними аортолегеневими колатераліями, а також іншими вродженими дефектами серця та магістральних судин.

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар-хірург серцево-судинний вищої кваліфікаційної категорії: вища освіта другого (магістерського) рівня у галузі знань 22 «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Медицина». Проходження інтернатури/спеціалізації з «Хірургії» з подальшою спеціалізацією за фахом «Хірургія серця та магістральних судин». Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Лікар-хірург серцево-судинний I кваліфікаційної категорії: вища освіта другого (магістерського) рівня у галузі знань 22 «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Медицина». Проходження інтернатури/спеціалізації з «Хірургії» з подальшою спеціалізацією за фахом «Хірургія серця та магістральних судин». Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) першої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Лікар-хірург серцево-судинний II кваліфікаційної категорії: вища освіта другого (магістерського) рівня у галузі знань 22 «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Медицина». Проходження інтернатури/спеціалізації з «Хірургії» з подальшою спеціалізацією за фахом «Хірургія серця та магістральних судин». Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) другої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Лікар-хірург серцево-судинний: вища освіта другого (магістерського) рівня у галузі знань 22 «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Медицина». Проходження інтернатури/спеціалізації з «Хірургії» з подальшою спеціалізацією за фахом «Хірургія серця та магістральних судин». Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

До роботи на посаді лікаря-хірурга серцево-судинного допускаються лікарі-кардіохірурги країн-членів Організації економічного співробітництва та розвитку, які виконали вимоги Міністерства освіти і науки України до визнання іноземних документів про освіту, а саме: підтвердили у встановленому порядку диплом другого (магістерського) рівня за спеціальністю «Медицина», отримали позитивне рішення Міністерства охорони здоров'я України про надання права на професійну діяльність в Україні та мають досвід роботи у сфері кардіохірургії понад 5 років.

{Пункт підрозділу «ПРОФЕСІОНАЛИ В ГАЛУЗІ ЛІКУВАЛЬНОЇ СПРАВИ (КРИМ СТОМАТОЛОГІЇ)» розділу «ПРОФЕСІОНАЛИ» в редакції Наказу Міністерства охорони здоров'я № 42 від 14.01.2021}

98. ЛІКАР-ХІРУРГ СУДИННИЙ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я організацію хірургічної допомоги.

Надає спеціалізовану медичну допомогу при гострій та хронічній патології судин. Проводить клінічне обстеження хворих та необхідний обсяг лабораторних, рентгенологічних та інших спеціальних методів дослідження, встановлює діагноз. Надає невідкладну допомогу хворим, які перебувають у термінальному стані. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Проводить диференційну діагностику захворювання, при необхідності організовує госпіталізацію. Здійснює передопераційну підготовку, оперативне лікування та післяопераційну реабілітацію хворих. Працює в тісному контакті з суміжними спеціалістами та службами. Бере участь в організації невідкладної медичної допомоги та лікуванні при групових та масових ураженнях, знає основи та принципи роботи "Медицини катастроф". Керує роботою

середнього медичного персоналу. Дотримується принципів медичної деонтології. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію хірургічної допомоги дорослому та дитячому населенню, в тому числі швидкої і невідкладної; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-хірурга судинного; показники роботи закладів охорони здоров'я; організацію роботи лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії; топографічну, нормальну та патологічну анатомію, особливості будови тіла дитини; нормальну та патологічну фізіологію організму дорослого і дитини, константи гомеостазу, водно-електролітного обміну, взаємозв'язок функціональних систем у здорових та хворих; загальні, функціональні та спеціальні методи дослідження; сучасну класифікацію хірургічних захворювань; основи фармакотерапії та імунології; методи фізіотерапії, курортології, лікувального масажу, фізкультури, що використовують для реабілітації хірургічних хворих; клініку інфекційних захворювань гострого живота", суміжних станів, особливості їх перебігу у дітей; правила оформлення медичної документації сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар-хірург судинний вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Хірургія" з наступною спеціалізацією з "Хірургії судинної". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Лікар-хірург судинний I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Хірургія" з наступною спеціалізацією з "Хірургії судинної". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Лікар-хірург судинний II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Хірургія" з наступною спеціалізацією з "Хірургії судинної". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Лікар-хірург судинний: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Хірургія" з наступною спеціалізацією з "Хірургії судинної". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

99. ЛІКАР-ХІРУРГ ТОРАКАЛЬНИЙ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію допомоги з торакальної хірургії.

Надає спеціалізовану медичну допомогу хворим з торакальною патологією. Застосовує сучасні методи профілактики; діагностики, лікування та реабілітації. Надає швидку та невідкладну медичну допомогу хворим, які перебувають в термінальному стані. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Проводить консультації за направленнями лікарів інших спеціальностей. Працює в тісному контакті з суміжними спеціалістами. Шанує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію травматологічної та хірургічної допомоги, в тому числі швидкої та невідкладної; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-хірурга торакального; показники роботи закладів охорони здоров'я; роботу лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії; топографічну, нормальну та патологічну анатомію і фізіологію; константи гомеостазу, водно-електролітного обміну, взаємозв'язок функціональних систем; сучасну класифікацію хірургічних захворювань; клініку, сучасні методи дослідження серцево-судинної та дихальної системи, профілактику, організацію диспансеризації та реабілітації хворих з торакальною патологією; вплив екологічних факторів на функцію органів дихання; правила асептики та антисептики; клініку "гострого живота", суміжних станів; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар-хірург торакальний вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Хірургія" наступною спеціалізацією з "Хірургії торакальної". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Лікар-хірург торакальний I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Хірургія" з наступною спеціалізацією з "Хірургії торакальної".

Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Лікар-хірург торакальний II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Хірургія" з наступною спеціалізацією з "Хірургії торакальної". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Лікар-хірург торакальний: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Хірургія" з наступною спеціалізацією з "Хірургії торакальної". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

100. ЛІКАР ФІЗИЧНОЇ ТА РЕАБІЛІТАЦІЙНОЇ МЕДИЦИНИ

Завдання та обов'язки.

Лікар фізичної та реабілітаційної медицини виконує лікарську діяльність з метою запобігання, поліпшення та відновлення порушень структур та функцій організму, що виникли внаслідок різних хвороб та травм, оптимізацію активності та участі з урахуванням реабілітаційного прогнозу особи з обмеженням життєдіяльності незалежно від віку та існуючого діагнозу, а також стану оточуючого середовища.

Організовує, очолює та забезпечує координацію виконання повного реабілітаційного циклу: медичне та реабілітаційне обстеження, встановлення реабілітаційних цілей, визначення реабілітаційних втручань, необхідних для досягнення цих цілей.

Визначає фахівців, які будуть проводити реабілітаційні втручання; контролює ефективність реабілітаційних втручань відповідно до встановлених цілей; подальше коригування індивідуальної програми реабілітації.

Несе відповідальність за процес реабілітації в цілому.

Збирає статистичну інформацію з питань обмежень життєдіяльності та реабілітації.

Працює як із залученням повного складу реабілітаційної команди, так і окремих фахівців реабілітації відповідно до виду реабілітації та індивідуальних реабілітаційних цілей та завдань. При необхідності залучає лікарів інших спеціальностей для надання медичної допомоги пацієнту.

Проводить медичне обстеження пацієнта (особи з обмеженням життєдіяльності), аналізує та інтерпретує результати методів параклінічного обстеження, зокрема дані рентгенологічного, радіологічного, ультразвукового, електронейроміографічного, електрокардіографічного досліджень, тестів оцінки функціонального стану серця та легень. Організовує та проводить реабілітаційне обстеження: складання переліку порушень структур та функцій, обмежень активності та участі, факторів навколишнього середовища (підтримка та ставлення родини, друзів, працевлаштування та суспільства; фізичне оточення; доступність послуг в сфері охорони здоров'я та інших послуг), персональних факторів (образ життя, звички, освіта, життєві події, соціальне підґрунтя), прогностичних факторів, визначення індивідуального реабілітаційного прогнозу та потреб, очікувань особи з обмеженням життєдіяльності.

Застосовує методи функціонального оцінювання: спеціалізовані шкали та опитувальники, оцінку неврологічного статусу, мануальне м'язове тестування, динамометрію, оцінювання м'язового тону, ізокінетичне тестування, оцінювання обсягу рухів в суглобах та довжини кінцівок, обстеження хребта та суглобів, спостережний та інструментальний аналіз ходи, балансу та координації, оцінювання функції сфінктерів та інтерпретація уродинамічних тестів.

Оцінює та інтерпретує дані ергометричного обстеження.

Складає індивідуальну програму реабілітації та індивідуальну програму реабілітації особи з інвалідністю (дитини з інвалідністю) для кожної особи з обмеженням життєдіяльності (особи з інвалідністю / дитини з інвалідністю) з метою проведення проблемно-орієнтованої, пацієнт-центричної реабілітації відповідно до реабілітаційного періоду із залученням відповідних фахівців. Організовує командну взаємодію між фахівцями, залученими до реабілітації, з проведенням регулярних зборів.

Застосовує медичні інтервенції: медикаментозну терапію - лікування болю, запалення, системна регуляція м'язового тону, поліпшення когнітивних функцій, кальцієвого обміну кісток; медичні процедури - ін'єкції з введенням медикаментів, ботулотоксинів, пункції суглобів, регенеративні ін'єкційні техніки, блокади, інші техніки введення медикаментів, включаючи епідуральне, інтратекральне та помпове введення; медичні маніпуляції - заміна трахеостомічної канюлі, назогастрального зонду, катетеризація сечового міхура (постійна та переміжна), лікування пролежнів та некректомія, методи апаратної фізіотерапії (електротерапія, біологічний зворотний зв'язок, термотерапія, бальнеотерапія), преформовані фізичні чинники; методи нейромодуляції/неінвазивної стимуляції мозку; системи віртуальної реальності; методи рухової реабілітації, мануальну терапію; маневри при периферичних вестибулярних розладах; менеджмент дисфагії; методи дієтотерапії (поради та консультування з харчування); оцінку пацієнта з призначенням допоміжних технологій, протезування, ортезування, технічних засобів реабілітації (починаючи з простих технологій - палиці, милиці, до складних засобів - моторизовані візки, комп'ютерні системи, та робототерапії); інтервенції з освіти пацієнтів/родин/надавачів реабілітаційної допомоги.

Здійснює підготовку медичної документації для проведення медико-соціальної експертизи.

Застосовує методи експертно-реабілітаційної діагностики, бере участь у проведенні медико-соціальної експертизи. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів.

Надає невідкладну допомогу при гострих станах, що виникають упродовж реабілітаційних втручань.

Співпрацює з лікарями інших спеціальностей, іншим медичним персоналом та службами.

Бере участь у моніторингу здоров'я населення та обмежень життєдіяльності, сприяє поширенню знань з організації реабілітаційної допомоги серед населення.

Веде лікарську документацію.

Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Лікар фізичної та реабілітаційної медицини II кваліфікаційної категорії

Застосовує медикаментозну терапію з метою фокальної регуляції м'язового тону. Проводить оцінку та критичний огляд реабілітаційних втручань, що проводяться фахівцями, залученими до реабілітації. Застосовує психологічну оцінку та втручання, включаючи рекомендації. Застосовує дієтотерапію. Застосовує обладнання для осіб з обмеженнями життєдіяльності, методики підтримки, протезування, ортезування тощо.

Лікар фізичної та реабілітаційної медицини I кваліфікаційної категорії

Виконує медичні процедури з інтратекальним введенням медикаментозних препаратів. Застосовує методи параклінічного обстеження (ультразвукова діагностика, електрофізіологічна діагностика). Регламентує застосування фізичних методів лікування: кінезіотерапії та терапії з використанням фізичних вправ, техніки мануальної терапії для відновлення рухомості суглобів та пов'язаних розладів м'яких тканин. Застосовує артикуляційну та мовну терапію в рамках комплексних спеціалізованих програм реабілітації.

Лікар фізичної та реабілітаційної медицини вищої кваліфікаційної категорії

Застосовує методи роботизованих реабілітаційних інтервенцій, методи ерготерапії з метою тренування у разі порушення функціонування в особи з когнітивними розладами.

Повинен знати: чинне законодавство та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; основи права в охороні здоров'я; досконало володіти державною мовою; права, обов'язки та відповідальність лікаря фізичної та реабілітаційної медицини; показники роботи закладу охорони здоров'я (відділення, підрозділу), диспансерного нагляду та лікарського контролю; організацію реабілітаційної допомоги; анатомію, фізіологію та патофізіологію м'язово-скелетної системи, центральної та периферичної нервової системи, серцево-судинної та респіраторної систем; загальні принципи діагностики та лікування захворювань внутрішніх органів, нервової системи, принципи лікування травматичних ушкоджень у дитячому віці та у дорослих; принципи та основні медичні проблеми перехідних періодів життя людини; принципи пластичності та адаптації, моторного навчання, зокрема рухового розвитку, рухового контролю, мотивації до моторного навчання; методологічні та практичні засади застосування Міжнародної класифікації функціонування, обмеження життєдіяльності та здоров'я (МКФ), Міжнародної класифікації функціонування, обмеження життєдіяльності та здоров'я дітей та підлітків (МКФ-ДП) та Міжнародної класифікації хвороб (МКХ); принципи використання електронейроміографії, рентгенологічного та радіологічного обстеження; принципи реабілітаційного обстеження та використання шкал функціональної оцінки; принципи встановлення цілей в реабілітації; принципи командної роботи, зокрема принципи лідерства в команді, розподілення функціональних ролей осіб, залучених до реабілітації; принципи та методи фізичної терапії, мануальної терапії, ерготерапії, терапії мови та мовлення, протезування та ортезування; принципи обстеження, організації та забезпечення реабілітаційної допомоги при: запальних та дегенеративних ревматологічних захворюваннях, оперативних втручаннях на суглобах, порушеннях розвитку та травмах м'язово-скелетної системи, опіках, ампутаціях, хворобах серцево-судинної та дихальної систем, онкологічних захворюваннях, захворюваннях та травмах центральної та периферичної нервової системи (черепно-мозкова травма, інсульт, травми та захворювання спинного мозку, екстрапірамідні захворювання, множинний склероз, нервово-м'язові захворювання), іммобілізації, больових синдромах, заняттях спортом, в тому числі параолімпійським спортом; застосування медичних інтервенцій (медикаментозна терапія - лікування болю, запалення, системна регуляція м'язового тону, вплив на кальцієвий обмін кісток; медичні процедури - ін'єкції, регенеративні ін'єкційні техніки, блокади, інші техніки введення медикаментів, включаючи інтратекальне та помпове введення), методів апаратної фізіотерапії, включаючи електростимуляцію; методики нейромодуляції/неінвазивної стимуляції мозку; преформовані фізичні чинники; системи віртуальної реальності, нейропсихологічні та психологічні інтервенції (методики когнітивного тренування, стимуляції, когнітивно-поведінкова терапія, біологічний зворотній зв'язок, дзеркальна терапія та інші), дієтотерапію (поради та консультування з харчування), допоміжні технології, технічні засоби реабілітації (починаючи з простих технологій - палиці, милиці, до складних засобів - моторизовані візки, комп'ютерні системи та робототерапії), інтервенції з освіти пацієнтів/родин/надавачів реабілітаційної допомоги, принципи реабілітаційного медсестринства (освіта та допомога в забезпеченні безпеки пацієнтів, кейс-менеджменті, плануванні виписки, переведенні в інші відділення/заклади реабілітації); принципи створення та застосування індивідуальної програми реабілітації та індивідуальної програми реабілітації особи з інвалідністю (дитини з інвалідністю); чинне законодавство та принципи проведення медико-соціальної експертизи; форми і методи санітарної освіти серед населення; правила оформлення медичної та медико-експертної документації; передові інформаційні та інтернет-технології; сучасну наукову літературу та науково-практичну періодику за фахом, методи її аналізу та узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги

Лікар фізичної та реабілітаційної медицини вищої кваліфікаційної категорії: другий рівень вищої освіти (магістр) у галузі знань "Охорона здоров'я" за спеціальністю "Медицина". Спеціалізація за фахом "Фізична та реабілітаційна медицина" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста, посвідчення про підтвердження/присвоєння вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар фізичної та реабілітаційної медицини першої кваліфікаційної категорії: другий рівень вищої освіти (магістр) у галузі знань "Охорона здоров'я" за спеціальністю "Медицина". Спеціалізація за фахом "Фізична та реабілітаційна медицина" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про підтвердження/присвоєння I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар фізичної та реабілітаційної медицини другої кваліфікаційної категорії: другий рівень вищої освіти (магістр) у галузі знань "Охорона здоров'я" за спеціальністю "Медицина". Спеціалізація за фахом "Фізична та реабілітаційна медицина" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про підтвердження/присвоєння II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар фізичної та реабілітаційної медицини: другий рівень вищої освіти (магістр) у галузі знань "Охорона здоров'я" за спеціальністю "Медицина". Спеціалізація за фахом "Фізична та реабілітаційна медицина" (інтернатура, курси спеціалізації). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

{Підрозділ доповнено пунктом згідно з Наказом Міністерства охорони здоров'я № 1171 від 07.11.2016, пункт підрозділу у редакції Наказу Міністерства охорони здоров'я № 2331 від 13.12.2018}

ПРОФЕСІОНАЛИ В ГАЛУЗІ СТОМАТОЛОГІЇ

1. ЛІКАР-СТОМАТОЛОГ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію стоматологічної допомоги. Застосовує сучасні методи діагностики та лікування захворювань ротової порожнини та щелепно-лицевої ділянки. Надає невідкладну стоматологічну допомогу при гострих запальних процесах, травматичних пошкодженнях, кровотечах, а також допомогу при анафілактичному шоці, гострій серцевій та дихальній недостатності, гіпоксії, набряку гортані, при попаданні чужорідних тіл у дихальні шляхи, гіпертонічному синдромі. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Працює в тісному контакті з суміжними спеціалістами та службами. Бере участь у моніторингу здоров'я населення, сприяє поширенню медичних знань серед населення. Дотримується принципів медичної деонтології. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Керує роботою середнього медичного персоналу. Веде лікарську документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень, оцінити результати обстеження за методикою комп'ютерної томографії.

Повинен знати: чинне законодавство та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-стоматолога; організацію стоматологічної допомоги; показники роботи лікувально-профілактичної установи, диспансерного нагляду та лікарського контролю; сучасну класифікацію захворювань ротової порожнини та щелепно-лицевої ділянки; пріоритетні технології, що застосовуються в сучасній стоматологічній практиці; клініку, профілактику та діагностику стоматологічних захворювань; засоби індивідуального захисту від гострих респіраторних захворювань та особливо небезпечних інфекцій; форми і методи санітарної освіти серед населення; правила оформлення медичної документації; передові інформаційні та Інтернет-технології; сучасну наукову літературу та науково-практичну періодику за фахом, методи її аналізу та узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги. Лікар-стоматолог вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Стоматологія". Спеціалізація за фахом "Стоматологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар-стоматолог вищої кваліфікаційної категорії зобов'язаний відповідати вимогам, які ставляться до лікарів-стоматологів I кваліфікаційної категорії і, крім того, повинен:

знати теоретичні основи імплантації і організаційні аспекти ортопедичного лікування з використанням імплантатів; знати показання до використання імплантатів в ортопедичній стоматології;

знати основні принципи і методи виготовлення зубних протезів із застосуванням імплантатів (основні види імплантатів, їхні особливості, технології виготовлення, основні клінічні та технологічні етапи);

Лікар-стоматолог I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Стоматологія". Спеціалізація за фахом "Стоматологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар-стоматолог I кваліфікаційної категорії зобов'язаний відповідати вимогам, які ставляться до лікарів-стоматологів II кваліфікаційної категорії і, крім того, також повинен вміти:

володіти методиками реставрації окремих зубів: застосовувати скловолоконні конструкції в процесі лікування зубів (шини, штифти);

володіти методиками обробки каналів зубів роторними інструментами та іншими сучасними методиками ендодонтичного лікування;

виконувати просте, складне та атипове видалення постійних та тимчасових зубів у дорослих та дітей;

виготовляти металеві коронки (штамповані та литі), напівкоронки, трьохчвертні коронки, вікончаті коронки, облицьовані коронки, капи та ін., виготовляти пластмасові та комбіновані коронки;

при часткових дефектах зубних рядів виготовляти мостоподібні протези, безпосередні та ранні протези, часткові та повні знімні протези;

надавати консультативну допомогу лікарям в освоєнні необхідних методів діагностики, лікування та профілактики стоматологічних захворювань;

Лікар-стоматолог II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Стоматологія". Спеціалізація за фахом "Стоматологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) її кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років

Лікар-стоматолог II кваліфікаційної категорії зобов'язаний володіти знаннями та навичками лікаря-стоматолога, крім того має вміти:

визначати необхідність спеціальних методів дослідження: лабораторних (аналіз крові, аналіз сечі), рентгенологічних. Оцінити результати обстеження; провести диференційну діагностику захворювань і встановити діагноз;

скласти план підготовки хворих до негайної та планової операції;

оцінювати ефективність проведеного лікування та профілактичних заходів на основі об'єктивних показників;

використовувати сучасні методи механічної обробки каналів зубів;

діагностувати та класифікувати тип прикусу, клас часткових дефектів зубних рядів, ступінь атрофії альвеолярних паростків беззубих щелеп;

проводити попередню діагностику захворювань слизової оболонки ротової порожнини з гострим та хронічним перебігом, які перешкоджають або виключають зубне протезування (прояви в ротовій порожнині алергії і СНІДу, дермато-венерологічних захворювань) та приймати рішення про направлення хворого на проведення спеціальних досліджень та комплексне лікування;

провести просте та складне видалення зуба;

виконувати хірургічну обробку пошкоджених м'яких тканин;

вправляти вивих нижньої щелепи;

накладати назубні шини при переломах щелеп, альвеолярного паростка та при вивихах зубів;

Лікар-стоматолог: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Стоматологія". Спеціалізація за фахом "Стоматологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

Лікар-стоматолог повинен вміти: проводити обстеження стоматологічного хворого, застосовуючи основні та допоміжні методи; проводити диференційну діагностику основних стоматологічних захворювань; діагностувати аномалії розвитку зубів, деформації щелеп та прикусу; діагностувати захворювання слинних залоз; застосовувати різні види знеболювання за показаннями; проводити терапевтичне, ортопедичне, хірургічне лікування і здійснювати при наявності відповідних показань профілактику таких захворювань у дорослих та дітей:

- некаріозних уражень твердих тканин зуба (шліфування, ремінералізуюча терапія, пломбування з використанням композитних та інших матеріалів);

- карієсу зубів (ремінералізуюча терапія, закриття фісур, препарування каріозних порожнин, виготовлення та застосування ізолюючих прокладок, тимчасових і постійних пломбуючих матеріалів, шліфування та полірування пломб за показаннями);

- пульпіту (вітальний та девітальний метод, ампутація та екстирація пульпи, комбінований метод, надання невідкладної допомоги);

- періодонтиту (механічна, хімічна та медикаментозна обробка кореневих каналів, розширення їх і пломбування, застосування фізіотерапевтичних методів, надання невідкладної допомоги);

- захворювань пародонту (гінгівіт, пародонтит, пародонтоз, ідіопатичні захворювання, пародонтоми);

- захворювань слизової оболонки порожнини рота (травматичні ушкодження, інфекційні, інфекційно-алергічні захворювання, ураження слизової оболонки ротової порожнини при інтоксикаціях, гіпо- та авітамінозах, захворюваннях крові, ендокринної, серцево-судинної, нервової систем, шкіри, шлунково-кишкового тракту, колагенозах, дерматозах, передракових захворюваннях);

- хейлітів, аномалій та захворювань язика;

- невrogenних захворювань щелепно-лицевої ділянки;

провести клінічне обстеження хворого з хірургічними стоматологічними захворюваннями, травмами; провести просте видалення зуба, надати хірургічну допомогу при гострому запальному процесі щелепно-лицевої ділянки, при травмі; визначити показання до госпіталізації;

проводити ортопедичне лікування та профілактику таких захворювань:

- патологічне стирання зубів та його ускладнень;

- часткова відсутність зубів,
- повна відсутність зубів,
- захворювання висково-нижньощелепного суглоба, обумовлені порушеннями в зубощелепній системі;

виготовити незнімні та знімні нескладні конструкції зубних протезів (штифтові зуби, коронки, містковидні протези тощо).

2. ЛІКАР-СТОМАТОЛОГ ДИТЯЧИЙ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію стоматологічної допомоги дитячому населенню.

Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики та лікування основних стоматологічних захворювань і щелепно-лицевих аномалій у дітей. Надає невідкладну стоматологічну допомогу при гострих запальних процесах, травматичних пошкодженнях, кровотечах, а також допомогу при анафілактичному шоці, гострій серцевій та дихальній недостатності, гіпоксії, набряку гортані, при попаданні чужорідних тіл у дихальні шляхи. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Працює в тісному контакті з суміжними спеціалістами та службами. Дотримується принципів медичної деонтології. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Бере участь у моніторингу здоров'я, сприяє поширенню медичних знань серед населення. Керує роботою середнього медичного персоналу. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію стоматологічної допомоги дитячому населенню; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-стоматолога дитячого; показники роботи дитячих закладів охорони здоров'я, диспансерного нагляду та лікарського контролю; сучасну класифікацію захворювань ротової порожнини та щелепно-лищевої ділянки; топографічну анатомію голови та щелепно-лищевої ділянки дитини, анатомо-фізіологічні особливості розвитку дітей різних вікових груп; прийоми та методи знеболювання в дитячій стоматології, питання інтенсивної терапії та реанімації; етіологію, патогенез та клініку основних стоматологічних захворювань у дітей; загальні та спеціальні методи обстеження; методи профілактики і лікування зубів та щелепно-лицевих аномалій у дітей; методи ортопедичного та ортодонтичного лікування; показання та протипоказання до видалення зубів; правила асептики та антисептики; організацію диспансеризації хворих дітей; основи фармакотерапії та методи фізіотерапії; принципи раціонального харчування та дієтотерапії; засоби індивідуального захисту від гострих респіраторних захворювань та особливо небезпечних інфекцій; форми і методи санітарної освіти серед населення; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар-стоматолог дитячий вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Стоматологія". Проходження інтернатури за фахом "Стоматологія" з наступною спеціалізацією за фахом "Стоматологія дитяча". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар-стоматолог дитячий вищої кваліфікаційної категорії повинен відповідати вимогам, які ставляться до лікарів-стоматологів дитячих I кваліфікаційної категорії і, крім того, повинен вміти: володіти технологією обробки та аналізу науково-медичної інформації; знати і вміти застосовувати теоретичні основи стоматологічної диспансеризації дитячого населення.

Лікар-стоматолог дитячий I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Стоматологія". Проходження інтернатури за фахом "Стоматологія" з наступною спеціалізацією за фахом "Стоматологія дитяча". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар-стоматолог дитячий I кваліфікаційної категорії повинен відповідати вимогам, які ставляться до лікарів-стоматологів дитячих II кваліфікаційної категорії і, крім того, також повинен вміти:

консультувати стоматологічних хворих дитячого віку із складною патологією з залученням, при необхідності, спеціалістів відповідного профілю; проводити комплексне лікування стоматологічних хворих дитячого віку, користуючись спеціальними методами (кріовплив, застосування лазера, електроскальпеля т. ін.);

здійснювати терапевтичний супровід ортодонтичного та ортопедичного стоматологічного лікування дитячого населення;

надавати консультативну допомогу лікарям в освоєнні необхідних методів діагностики, лікування та профілактики стоматологічних захворювань;

Лікар-стоматолог дитячий II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Стоматологія". Проходження інтернатури за фахом "Стоматологія" з наступною спеціалізацією за фахом "Стоматологія дитяча". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар-стоматолог дитячий II кваліфікаційної категорії повинен володіти знаннями та навичками лікаря-стоматолога дитячого, крім того, має вміти:

визначати необхідність спеціальних методів дослідження: лабораторних (аналіз крові, аналіз сечі) рентгенологічних. Оцінити результати обстеження; провести диференційну діагностику захворювань і встановити діагноз; скласти план підготовки хворих до негайної та планової операції;

діагностувати наявність факторів ризику формування щелепно-лицевих аномалій і деформацій, вроджених вад розвитку та потребу у подальшому лікуванні лікарем-стоматологом-ортодонтом чи хірургом;

здійснювати клініко-лабораторну діагностику захворювань слизової оболонки ротової порожнини з гострим та хронічним перебігом, які перешкоджають або виключають зубне протезування (прояви в ротовій порожнині алергії і СНІДу, дермато-венерологічних захворювань) та приймати рішення про направлення хворого на проведення спеціальних досліджень та комплексне лікування; визначити необхідний обсяг та послідовність санації у дітей, лікування карієсу та його ускладнень, депульпування зубів, лікування захворювань пародонту та слизової оболонки та ін.); виконувати місцеву анестезію на верхній та нижній щелепах для здійснення лікувальних заходів;

виконувати просте видалення зубів (тимчасових);

виконувати хірургічну обробку пошкоджених м'яких тканин у дітей;

вправляти вивих нижньої щелепи у дітей;

накладати назубні шини при переломах щелеп, альвеолярного паростка та при вивихах зубів у дітей; виконувати розтин абсцесів з боку порожнини рота у дітей та розробити план наступного лікування з урахуванням спадкоємності з хірургічною стоматологічною службою.

Лікар-стоматолог дитячий: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Стоматологія". Проходження інтернатури за фахом "Стоматологія" з наступною спеціалізацією за фахом "Стоматологія дитяча". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

Лікар-стоматолог дитячий повинен вміти:

проводити обстеження стоматологічного хворого, застосовуючи основні та допоміжні методи обстеження; проводити диференційну діагностику основних стоматологічних захворювань, насамперед у дитячого населення; діагностувати аномалії розвитку зубів та деформації щелеп; діагностувати захворювання слинних залоз;

застосовувати різні види знеболювання за показаннями у дитячого населення;

застосовувати методи гігієнічного навчання та виховання населення;

запроваджувати методи профілактики та превентивної терапії стоматологічних захворювань у дітей;

проводити стоматологічні огляди та диспансеризацію дитячого населення;

проводити терапевтичне, ортопедичне, хірургічне лікування і здійснювати при наявності відповідних показань профілактику таких захворювань у дітей:

- некаріозні ураження твердих тканин зуба (шліфування, ремінералізуюча терапія, пломбування з використанням композитних та інших матеріалів);

- карієс зубів (ремінералізуюча терапія, закриття фісур, препарування каріозних порожнин, виготовлення та застосування ізолюючих прокладок, тимчасових і постійних пломбуючих матеріалів, шліфування та полірування пломб за показаннями);

- пульпіт (вітальний та девітальний метод, ампутація та екстирація пульпи, комбінований метод, надання невідкладної допомоги);

- періодонтит (механічна, хімічна та медикаментозна обробка корневих каналів, розширення їх і пломбування, застосування фізіотерапевтичних методів, надання невідкладної допомоги);

- захворювання пародонту (гінгівіт, пародонтит, пародонтоз, ідіопатичні захворювання, пародонтоми);

- захворювання слизової оболонки порожнини рота (травматичні ушкодження, інфекційні, інфекційно-алергічні захворювання, ураження слизової оболонки ротової порожнини при інтоксикаціях, гіпо- та авітамінозах, захворюваннях крові, ендокринної, серцево-судинної, нервової систем, шкіри, шлунково-кишкового тракту, колагенозах, дерматозах, передракових захворюваннях);

- хейліти, аномалії та захворювання язика;

- неврогенні захворювання щелепно-лицевої ділянки;

провести клінічне обстеження хворої дитини з хірургічним стоматологічним захворюванням, травмами; діагностувати природжені та придбані дефекти і деформації щелепно-лицевої ділянки у дітей (верхньої та нижньої щелеп, обличчя, поєднаних порушень та ін.);

вміти видалити тимчасовий зуб, надати хірургічну допомогу при гострому запальному процесі щелепно-лицевої ділянки при травмі у дітей;

визначити показання до госпіталізації дитини; діагностувати аномалії розвитку зубів, зубних рядів, щелеп та прикусу, деформації щелеп та обличчя (природжені та придбані, внаслідок ушкодження);

діагностувати фактори ризику та визначити потребу в ортопедичному та ортодонтичному лікуванні у дітей.

3. ЛІКАР-СТОМАТОЛОГ-ОРТОДОНТ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію стоматологічної допомоги населенню.

Застосовує сучасні методи діагностики та проводить підготовку до протезування зубів при дефектах та аномаліях зубів і щелеп; обирає методи лікування та конструкції протезів. Планує обсяг та терміни ортодонтичного лікування перед та після реконструктивних операцій на щелепно-лицевій ділянці. Надає невідкладну стоматологічну допомогу. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Дотримується принципів медичної деонтології. Працює в тісному контакті з суміжними спеціалістами та службами. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Керує роботою середнього медичного персоналу. Веде лікарську документацію. Сприяє поширенню медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар-стоматолог-ортодонт вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Стоматологія". Проходження інтернатури за фахом "Стоматологія" з наступною спеціалізацією за фахом "Ортодонтія". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар-ортодонт вищої кваліфікаційної категорії повинен володіти навичками лікаря-ортодонта I кваліфікаційної категорії та, крім того, повинен вміти:

проводити ортодонтичне лікування при деформаціях щелеп внаслідок запального, травматичного та неопластичного процесу; використовувати сучасну комп'ютерну техніку в діагностиці, проведенні консультацій хворих з зубощелепними аномаліями.

Лікар-стоматолог-ортодонт I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Стоматологія". Проходження інтернатури за фахом "Стоматологія" з наступною спеціалізацією за фахом "Ортодонтія". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар-ортодонт I кваліфікаційної категорії повинен володіти навичками лікаря-ортодонта II кваліфікаційної категорії та, крім того, повинен вміти:

провести комп'ютерний аналіз та обробку діагностичних даних; володіти методами прискорення ортодонтичного лікування; визначити специфіку лікування хворих з уродженими та придбаними вадами розвитку щелепно-лицевої ділянки; проводити ортодонтичне лікування при деформаціях щелеп внаслідок травматичного процесу; прогнозувати розвиток щелеп після перенесення травм та захворювань запального або неопластичного характеру; зняти відбитки щелеп, присінку рота та порожнини носа при вроджених вадах щелепно-лицьової ділянки; припасувати та здати захисні пластинки, обтуратори та інші апарати для лікування хворих з вродженими вадами розвитку щелепно-лицевої ділянки; лікувати дисфункції скоронево-нижньощелепного суглоба за допомогою спліт-терапії; проводити передопераційне і післяопераційне ортодонтичне лікування у співпраці з ортогнатичним хірургом; провести фіксацію ортодонтичного мікроімпланту.

Лікар-стоматолог-ортодонт II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Стоматологія". Проходження інтернатури за фахом "Стоматологія" з наступною спеціалізацією за фахом "Ортодонтія". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар-ортодонт II кваліфікаційної категорії повинен володіти навичками спеціаліста лікаря-ортодонта та, крім того, повинен вміти:

визначити глибину і положення ретензованого зуба; визначити шлях створення місця в зубній дузі (стриппінг, дисталізація чи видалення); провести лікування зубощелепних аномалій за допомогою брекет-техніки; проводити припасовку та корекцію позаротових ортодонтичних апаратів; провести фіксацію незнімного ретенційного апарата; провести ортодонтичне лікування у пацієнтів із захворюваннями тканин пародонту; провести шинування зубів та щелеп; вміти застосовувати мікроімпланти як елементи опори в ортодонтії; проводити ортодонтичну підготовку до раціонального протезування ЗЩП.

Лікар-стоматолог-ортодонт: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Стоматологія". Проходження інтернатури за фахом "Стоматологія" з наступною спеціалізацією за фахом "Ортодонтія". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

Лікар-стоматолог-ортодонт повинен вміти:

виявити нормальну будову зубів і щелеп та їх порушення при зубощелепних аномаліях; провести консультацію хворого з зубощелепними аномаліями; провести клінічні проби з визначення функцій: ковтання, мовлення, дихання, жування, змикання губ; оцінити стан слизової оболонки ротової порожнини; визначити ступінь рухомості зубів; провести клінічні функціональні проби (Ешлера-Бітнера, Ільїної-Маркосян та ін.); на підставі клінічного огляду пацієнта провести класифікацію зубощелепної аномалії та визначити попередній діагноз; зняти відбитки щелеп та відлити діагностичні моделі; провести аналіз прицільної рентгенограми, ортопантомограми, телерентгенограми, томограми скронево-нижньощелепного суглоба; визначити центральну оклюзію; провести антропометричне вимірювання; провести ортодонтичне (поза- та внутрішньоротове) фотографування та фотометрію; провести аналіз контрольно-діагностичних моделей щелеп; встановити заключний діагноз на підставі анамнезу, клінічного огляду, аналізу діагностичних моделей, фотографій, рентгенограм, цефалогам та ін.; скласти план ортодонтичного лікування; провести психотерапію хворого та батьків до, в

процесі та після ортодонтичного лікування; провести вибіркоче пришліфовування горбків тимчасових зубів, сепарацію зубів; провести та навчити дітей і батьків міогімнастиці м'язів щелепно-лицевої ділянки лікувальним вправам; виявляти фактори ризику і використовувати профілактичні апарати; вміти володіти клінічними етапами виготовлення та здачі внутрішньоротових знімних ортодонтичних апаратів (однощелепні механічно діючі апарати, функціонально діючі, функціонально направляючі, комбіновані), крім брекет-техніки, захисних пластинок, обтураторів; має володіти клінічними етапами виготовлення і здачі незнімних та знімних конструкцій зубних протезів; навчити пацієнта правилам гігієни порожнини рота та догляду за ортодонтичними апаратами; перебазувати ортодонтичний апарат; провести активацію, корекцію ортодонтичного апарата; провести налагодження протеза або його корекцію; виконати місцеве (інфільтраційне чи провідникове) знеболення.

4. ЛІКАР-СТОМАТОЛОГ-ОРТОПЕД

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію стоматологічної допомоги.

Застосовує сучасні методи діагностики основних стоматологічних захворювань. Проводить ортопедичне лікування твердих тканин зуба, захворювань пародонту, патологічної стертості, патології скронево-нижньощелепного суглоба. Надає невідкладну стоматологічну допомогу. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Працює в тісному контакті з суміжними спеціалістами та службами. Дотримується принципів медичної деонтології. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Керує роботою середнього медичного персоналу. Веде лікарську документацію. Сприяє поширенню медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію стоматологічної ортопедичної допомоги; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-стоматолога-ортопеда; сучасну класифікацію захворювань ротової порожнини та щелепно-лицевої ділянки; біомеханіку жування, вікові зміни в щелепно-лицевій ділянці, особливості дії на неї навколишнього та внутрішнього середовища; принципи профілактики, діагностики та лікування при зубощелепних деформаціях і аномаліях зубів та щелеп; показання до зубного протезування, принципи підготовки порожнини рота та зубощелепного апарату до ортопедичного втручання; морфологічні зміни в зубощелепній системі при ортопедичному і ортодонтичному втручанні; механізм дії, принципи конструювання та особливості технології виготовлення ортодонтичних та ортопедичних апаратів і протезів; засоби індивідуального захисту від гострих респіраторних захворювань та особливо небезпечних інфекцій; форми і методи санітарної освіти серед населення; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар-стоматолог-ортопед вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Стоматологія". Проходження інтернатури за фахом "Стоматологія" з наступною спеціалізацією за фахом "Стоматологія ортопедична". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар-стоматолог-ортопед вищої категорії повинен відповідати вимогам, які ставляться до стоматологів-ортопедів I кваліфікаційної категорії і, крім того, він повинен вміти:

виготовляти основні види сучасних конструкцій зубних протезів, апаратів, шин та ін.; проводити диференційну діагностику захворювань, пов'язаних з матеріалами, з яких виготовлені протези, застосовуючи спеціальні методи дослідження рН та спектральний аналіз слини на наявність мікроелементів, гальванометрію, обстеження на наявність Са, надмірного мономеру, диференційно-діагностичні тести при токсикохімічних та алергічних стоматитах та ін.; проводити комплексне лікування хворих на гальваноз, токсичні та алергічні стоматити на металеві та пластмасові протези;

проводити лікування захворювань висково-нижньощелепного суглоба, пов'язаних з втратою зубів та зниження міжальвеолярної висоти;

знати гнатометрію та її використання при різних видах зубного протезування;

володіти методами протезування дітей в періоді молочного, змінного та постійного прикусу. Знати терміни заміни знімних протезів у дітей кожної вікової групи, при адентії, при ретенції зубів, у період постійного прикусу;

виготовляти фіксуючі, репонуючі, формуючі, комбіновані, заміщуючі шини, апарати, щелепно-лицеві протези, обтуратори, захисні пластинки;

володіти методами ортопедичного лікування при реабілітації хворих після побутових, вогнепальних травм щелепно-лицевої ділянки, переломах нижньої та верхньої щелеп; застосовувати ортопедичні методи лікування при кістковій пластиці та пластиці дефектів обличчя, виготовляти ендо- та екзопротези;

виготовляти муляжі обличчя та щелеп;

Лікар-стоматолог-ортопед I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Стоматологія". Проходження інтернатури за фахом "Стоматологія" з наступною спеціалізацією за фахом "Стоматологія ортопедична". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

I кваліфікаційної категорії повинен відповідати вимогам, які ставляться до стоматологів-ортопедів II кваліфікаційної категорії і, крім того, повинен вміти: кваліфіковано оцінювати результати клінічного та лабораторного обстеження, спеціальних досліджень при явищах

гальванозу, захворюваннях слизової оболонки ротової порожнини та проявів у ротовій порожнині загальних захворювань, а також ранніх стадій доброякісних і злоякісних новоутворень; застосовувати в роботі ортодонтичні методи виправлення оклюзійних співвідношень при глибокому і дистальному прикусах, переміщенні зубів, розташованих поза зубною дугою та повернутих навколо повздожньої осі і ін.; володіти сучасними методами виготовлення вкладок та штифтових зубів різних конструкцій з різних матеріалів, включаючи металокераміку, фарфор та дорогоцінні метали, безметалеву кераміку;

виготовляти всі види коронок та кап, культеві коронки, в тому числі металеві, пластмасові, фарфорові, металокерамічні, із дорогоцінних металів, безметалевої кераміки; виготовляти мостоподібні протези всіх конструкцій, в тому числі металокерамічні, суцільнолітні; виготовляти бюгельні протези відповідних конструкцій із опорно-утримуючими, багатоланковими кламерами, атакменами, замковими фіксаторами, телескопічними коронками, кламерами системи Нея та ін.;

виготовляти часткові знімні протези різних конструкцій із застосуванням відповідних методів фіксації (утримуючих та опорно-утримуючих кламерів, телескопічних коронок, багатоланкових кламерів, балочної фіксації);

виготовляти часткові знімні протези з пластмасовими армованими базисами, з металевими вкладками, еластичними прокладками, з металевими базисами, часткові знімні протези полегшених конструкцій, безпосередні та ранні протези; виготовляти повні знімні протези з еластичними прокладками, металевими вкладками, армовані, з металевими базисами, базисами з металевим покриттям, із пелотами, відростками, магнітами та ін.;

проводити ортопедичний етап зубного протезування на імплантах.

Лікар-стоматолог-ортопед II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Стоматологія". Проходження інтернатури за фахом "Стоматологія" з наступною спеціалізацією за фахом "Стоматологія ортопедична". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар-стоматолог-ортопед II кваліфікаційної категорії повинен володіти знаннями та навичками лікаря-стоматолога-ортопеда. Крім того, він повинен вміти: провести загальний огляд та спеціальне стоматологічне обстеження щелепно-лицевої ділянки, включаючи висково-нижньощелепні суглоби, лімфатичні та слинні залози, ротову порожнину, з допомогою основних та додаткових методів обстеження (клініко-лабораторних, фізичних, біофізичних, біохімічних, алерготестів та ін.); діагностувати та класифікувати тип прикусу, клас часткових дефектів зубних рядів, ступінь атрофії альвеолярних паростків беззубих щелеп; діагностувати наявність щелепно-лицевих аномалій, в тому числі аномалій розмірів та форми щелеп, щелепно-черепних співвідношень, співвідношення зубних дуг, положення зубів, користуючись класифікаціями Бетельмана, Курляндського, Калвеліса та ін., та при наявності показань направляти хворого на ортодонтичне лікування; проводити попередню діагностику захворювань слизової оболонки ротової порожнини з гострим та хронічним перебігом, які перешкоджають або виключають зубне протезування (прояви в ротовій порожнині алергії і СНІДу, дермато-венерологічних захворювань) та приймати рішення про направлення хворого на проведення спеціальних досліджень та комплексне лікування; до початку протезування чітко і обгрунтовано скласти план ортопедичного лікування, визначити необхідний обсяг та послідовність санації (лікування карієсу та його ускладнень, депульпування зубів, підготовку коренів до протезування, лікування захворювань пародонту та слизової оболонки, видалення коренів зубів та ін.);

визначити необхідність залучення стоматолога-хірурга до проведення знеболювання перед ортопедичним втручанням; виготовляти вкладки та штифтові зуби всіх відомих конструкцій з різних матеріалів за сучасною технологією;

виготовляти металеві коронки (штамповані та литі), напівкоронки, трьохчвертні коронки, вікончаті коронки, облицьовані коронки, капи та ін., виготовляти пластмасові та комбіновані коронки: металопластмасові, металокерамічні;

при часткових дефектах зубних рядів виготовляти мостоподібні протези, безпосередні та ранні протези, часткові знімні протези, бюгельні протези простих конструкцій; виготовляти відповідні конструкції незнімних протезів при патологічному стиранні зубів; виготовляти знімні пластиночні та бюгельні протези, шини при захворюваннях пародонту; виготовляти повні знімні протези при повній відсутності зубів.

Лікар-стоматолог-ортопед: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Стоматологія". Проходження інтернатури за фахом "Стоматологія" з наступною спеціалізацією за фахом "Стоматологія ортопедична". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

Лікар-стоматолог-ортопед повинен вміти:

провести збір анамнезу та оцінити його дані; проводити обстеження стоматологічного хворого, застосовуючи основні та допоміжні методи обстеження; проводити диференційну діагностику основних стоматологічних захворювань, ставити повний клінічний діагноз; діагностувати аномалії розвитку зубів, зубних рядів, щелеп та прикусу, деформації щелеп та обличчя (природжені та придбані);

надавати невідкладну допомогу при гострому зубному болю, переломі та вивиху зубів, переломі верхньої та нижньої щелеп, вивиху скронь-нижньощелепного суглоба; застосовувати за показаннями різні види знеболювання;

проводити ортопедичне лікування та профілактику таких захворювань:

- патології твердих тканин зуба;
- патологічне стирання зубів та його ускладнень;

- часткова вторинна адентія;
- вторинна деформація зубних рядів та порушень оклюзійних співвідношень;
- повна вторинна адентія;
- захворювання пародонту;
- захворювання висково-нижньощелепного суглоба, обумовлені порушеннями в зубощелепній системі;
- переломи щелеп;
- природжені та придбані дефекти і деформації щелепно-лищевої ділянки (верхньої та нижньої щелеп, обличчя, сполучених порушень та ін.).

5. ЛІКАР-СТОМАТОЛОГ-ТЕРАПЕВТ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію стоматологічної допомоги.

Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, лікування хвороб зубів, пародонту та слизової оболонки порожнини рота. Надає невідкладну стоматологічну допомогу при гострих запальних процесах, травматичних пошкодженнях, кровотечах, а також допомогу при анафілактичному шоці, гострій серцевій та дихальній недостатності, гіпоксії, набряк) гортані, при попаданні чужорідних тіл у дихальні шляхи, гіпертонічному синдромі. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Працює в тісному контакті з суміжними спеціалістами, а також з санітарно-епідеміологічними службами відносно постійного контролю за екологічними умовами, промисловими шкідливими речовинами, вмістом фтору, йоду в питній воді та продуктах харчування. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Веде лікарську документацію. Сприяє поширенню медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; основи права в медицині; організацію стоматологічної, допомоги; права, обов'язки та відповідальність лікаря-стоматолога-терапевта; показники роботи закладів охорони здоров'я; анатомію зубів, пародонту та слизової оболонки порожнини рота, вікові особливості зубів; етіологію, патогенез та сучасну класифікацію основних стоматологічних захворювань; загальні та спеціальні методи дослідження; принципи знеболення в терапевтичній стоматології; сучасні методи діагностики та лікування; основи фармакотерапії; методи фізіотерапії; показання та протипоказання до видалення зубів; питання щодо працездатності хворих; принципи будови та експлуатації стоматологічної апаратури, правила безпеки; засоби індивідуального захисту від гострих респіраторних захворювань та особливо небезпечних інфекцій; форми і методи санітарної освіти серед населення; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар-стоматолог-терапевт вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Стоматологія". Проходження інтернатури за фахом "Стоматологія" з наступною спеціалізацією за фахом "Стоматологія терапевтична". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар-стоматолог-терапевт вищої кваліфікаційної категорії повинен відповідати вимогам, які ставляться до стоматологів-терапевтів I кваліфікаційної категорії, крім того, повинен вміти:

проводити складні методи ендодонтичного лікування зубів із застосуванням скловолоконних конструкцій, косметичні реставраційні роботи.

Лікар-стоматолог-терапевт I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Стоматологія". Проходження інтернатури за фахом "Стоматологія" з наступною спеціалізацією за фахом "Стоматологія терапевтична". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар-стоматолог-терапевт I кваліфікаційної категорії повинен відповідати вимогам, які ставляться до стоматологів-терапевтів II кваліфікаційної категорії, крім того, повинен вміти:

професійно оцінювати результати обстеження стоматологічних хворих спеціальними методами; консультувати стоматологічних хворих із складною патологією з залученням, при необхідності, спеціалістів відповідного профілю; проводити комплексне лікування стоматологічних хворих, користуючись спеціальними методами (кріовплив, застосування лазера, електроскальпеля та ін.); впроваджувати сучасні методи лікування захворювань зубів, пародонту та слизової оболонки: включаючи методи реставрації зубів та шинування при пародонтиті; надавати консультативну допомогу лікарям в "освоєнні необхідних методів діагностики, лікування та профілактики стоматологічних захворювань.

Лікар-стоматолог-терапевт II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Стоматологія". Проходження інтернатури за фахом "Стоматологія" з наступною спеціалізацією за фахом "Стоматологія терапевтична". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар-стоматолог-терапевт II кваліфікаційної категорії повинен володіти знаннями та навичками лікаря-стоматолога-терапевта, а також вміти:

виявляти при профілактичному огляді хворих, які потребують ортодонтичного, ортопедичного, хірургічного лікування та направляти їх до відповідних фахівців після закінчення лікування хвороб зубів та слизової оболонки; проводити превентивне лікування початкових форм деформацій щелеп за допомогою методів міогімнастики; оцінювати ефективність проведеного лікування та профілактичних заходів на основі об'єктивних показників.

Лікар-стоматолог-терапевт: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Стоматологія". Проходження інтернатури за фахом "Стоматологія" з наступною спеціалізацією за фахом "Стоматологія терапевтична". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

Лікар-стоматолог-терапевт повинен вміти:

проводити обстеження стоматологічного хворого, застосовуючи основні та допоміжні методи дослідження; проводити диференційну діагностику основних стоматологічних захворювань; діагностувати аномалії розвитку зубів та деформації щелеп; діагностувати захворювання слинних залоз; застосовувати різні види знеболювання за показаннями;

проводити лікування і здійснювати, при наявності відповідних показань, профілактику та лікування таких захворювань:

- некаріозних уражень твердих тканин зуба (шліфування, ремінералізуюча терапія, пломбування з використанням композитних та інших матеріалів);

- карієсу зубів (ремінералізуюча терапія, закриття фісур, препарування каріозних порожнин, виготовлення та застосування ізолюючих прокладок, тимчасових і постійних пломбуючих матеріалів, шліфування та полірування пломб за показаннями);

- пульпіту (вітальний та девітальний методи, ампутація та екстирпація пульпи, комбінований метод, надання невідкладної допомоги);

- періодонтиту (механічна, хімічна та медикаментозна обробки кореневих каналів, розширення їх і пломбування, застосування фізіотерапевтичних методів, надання невідкладної допомоги);

- захворювань пародонту (гінгівіт, пародонтит, пародонтоз, ідіопатичні захворювання, пародонтоми);

- захворювань слизової оболонки порожнини рота (травматичні ушкодження, інфекційні, інфекційно-алергічні захворювання, ураження слизової оболонки ротової порожнини при інтоксикаціях, гіпо- та авітамінозах, захворюваннях крові, ендокринної, серцево-судинної, нервової систем, шкіри, шлунково-кишкового тракту, колагенозах, дерматозах, передракових захворюваннях);

- хейлітів, аномалій та захворювань язика;

- неврогенних захворювань щелепно-лицевої ділянки;

- професійних уражень щелепно-лицьової ділянки.

6. ЛІКАР-СТОМАТОЛОГ-ХІРУРГ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію хірургічної стоматологічної допомоги, в тому числі швидкої та невідкладної.

Застосовує сучасні методи діагностики та хірургічного лікування запальних процесів, травматичних ушкоджень, новоутворень, набутих вад і деформацій щелепно-лицевої ділянки. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Працює в тісному контакті з суміжними спеціалістами та службами. Дотримується принципів медичної деонтології. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Керує роботою середнього медичного персоналу. Веде лікарську документацію. Сприяє поширенню медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію хірургічної стоматологічної допомоги населенню; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-стоматолога-хірурга; показники роботи закладів охорони здоров'я; сучасну класифікацію захворювань ротової порожнини та щелепно-лицевої ділянки; сучасні методи клініки, профілактики, діагностики та хірургічного лікування стоматологічних захворювань; топографічну анатомію голови та щелепно-лицевої ділянки; загальні питання нормальної та патологічної анатомії і фізіології, біохімії, мікробіології; морфогенез захворювань щелепно-лицевої ділянки; профілактику і терапію шоку та крововтрати; загальні та спеціальні методи обстеження; методи знеболення, інтенсивної терапії та реанімації; основи фармакотерапії; методи фізіотерапії та дієтичного харчування в хірургічній стоматології; організацію диспансеризації хворих; питання щодо працездатності хірургічних стоматологічних хворих; засоби індивідуального захисту від гострих респіраторних захворювань та особливо небезпечних інфекцій; форми і методи санітарної освіти серед населення; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар-стоматолог-хірург вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Стоматологія". Проходження інтернатури за фахом "Стоматологія" з наступною спеціалізацією за фахом "Стоматологія хірургічна". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар-стоматолог-хірург вищої кваліфікаційної категорії повинен відповідати вимогам, які ставляться до стоматолога-хірурга I кваліфікаційної категорії і, крім того, повинен вміти:

- встановлювати працездатність у осіб з хірургічними стоматологічними хворобами;
- готувати методичні матеріали з актуальних проблем хірургічної стоматології для використання їх на місцевих базах;
- проводити операції на гілках трійчастого та лицевого нервів;
- проводити операції на великих слинних залозах (паротидектомія, видалення під'язикової та підщелепної залоз);
- проводити хірургічне лікування деформацій щелеп (прогенія, прогнатія, мікрогенія, мікрогнатія, відкритий прикус);
- здійснювати хірургічне лікування вроджених кіст щелепно-лицевої ділянки (серединні, бічні та ін.);
- проводити реконструктивно-відновлювальні операції при вроджених та набутих вадах обличчя, ортодонтичній патології;
- проводити естетичні пластичні операції на щелепах та м'яких тканинах щелепно-лицевої ділянки;
- здійснювати проведення остеосинтезу кісток лицевого скелета, остеотомії;
- проводити всі види дентальної імплантації та пов'язані з ними маніпуляції в межах та за межами альвеолярного відростка з використанням зовнішньоротових блоків та фіксації екзопротезів;
- оцінити результати обстеження та проведеного лікування за методикою комп'ютерної томографії;
- видалення злоякісних пухлин та пухлиноподібних утворень шкіри обличчя та слизової оболонки порожнини рота, в т. ч. із прилягаючими тканинами при метастазуванні;
- перев'язка магістральних судин шиї.

Лікар-стоматолог-хірург I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Стоматологія". Проходження інтернатури за фахом "Стоматологія" з наступною спеціалізацією за фахом "Стоматологія хірургічна". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар-стоматолог-хірург I кваліфікаційної категорії повинен відповідати вимогам, які ставляться до стоматолога-хірурга II кваліфікаційної категорії, крім того, повинен вміти:

- організувати та проводити консультації стоматологічних хворих зі складною патологією щелепно-лицевої ділянки;
- проводити блокади шийного та зірчастого гангліїв;
- застосовувати хірургічні методи лікування періодонтитів (цистектомія, резекція верхівки кореня);
- застосовувати хірургічні методи лікування неодонтогенних, одонтогенних та специфічних запальних захворювань обличчя та їх ускладнень (флегмона, тромбофлебіт, медіастеніт, сепсис);
- застосовувати хірургічні методи лікування термічних уражень щелепно-лицевої ділянки, захворювань скронево-нижньощелепових суглобів;
- проводити видалення доброякісних пухлин та пухлиноподібних утворень щелеп, шкіри обличчя та слизової оболонки порожнини рота, підшкірної грануломи обличчя;
- проводити хірургічні методи лікування пародонтиту, пластику вуздечки язика та губ;
- надати фахову хірургічну допомогу при невритах та невралгіях щелепно-лицевої області;
- проводити забір внутрішньоротових блоків для кістково-пластичних реконструктивних втручань на альвеолярному відростку;
- проводити дентальну імплантацію та пов'язані з нею маніпуляції з використанням остеопластичних матеріалів та внутрішньоротових блоків;
- проводити операцію секвестректомії;
- проводити операцію гайморотомії із пластичним закриттям сполучення, нориці.

Лікар-стоматолог-хірург II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Стоматологія". Проходження інтернатури за фахом "Стоматологія" з наступною спеціалізацією за фахом "Стоматологія хірургічна". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар-стоматолог-хірург II кваліфікаційної категорії зобов'язаний володіти знаннями та навичками лікаря-стоматолога-хірурга та повинен вміти:

- проводити клінічне обстеження хворого з хірургічним стоматологічним захворюванням, застосовуючи основні та допоміжні методи обстеження (електрофізіологічні, електроодонтодіагностику, реографію, сіалографію, термографію та інші);
- складати план підготовки хворого до негайної та планової операцій в умовах амбулаторії та стаціонару;

- розробити схему післяопераційного догляду за хворим та профілактику післяопераційних ускладнень в умовах стаціонару;
- проводити центральну провідникову анестезію в ділянці верхньої та нижньої щелеп;
- здійснювати атипове (дистопія, ретенція) видалення зубів;
- застосовувати відповідні методи лікування невогнепальних та вогнепальних пошкодженнях тканин щелепно-лицевої ділянки: травми м'яких тканин обличчя, язика, слизової оболонки порожнини рота, переломи та вивихи зубів, альвеолярного відростка, переломи верхньої та нижньої щелеп;
- проводити вправлення вивиху нижньої щелепи;
- проводити накладання різних шин на зуби при переломах альвеолярного відростка та щелеп;
- виконувати промивання протоків слинних залоз, підготовку та проведення рентгеноконтрастного дослідження;
- проводити біопсію при підозрі на пухлинний процес;
- застосовувати хірургічні методи усунення оро-антральних і оро-назальних сполучень та нориць;
- видаляти камінь із протоки слинної залози при слинно-кам'яній хворобі;
- застосовувати хірургічні методи лікування періодонтитів (ампутація кореня, гемісекція зуба, коронаро-радикулярна сепарація, реплантація, цистотомія);
- застосовувати хірургічні методи лікування передракових захворювань шкіри, червоної облямівки губ та слизової оболонки порожнини рота;
- здійснювати проведення відкритого та закритого кюретажу при захворюваннях тканин пародонту;
- проводити дентальну імплантацію та пов'язані з нею маніпуляції в межах альвеолярного відростка без проведення додаткової кісткової пластики;
- визначати групи крові, виконувати внутрішньовенні та внутрішньоартеріальні вливання.

Лікар-стоматолог-хірург: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Стоматологія". Проходження інтернатури за фахом "Стоматологія" з наступною спеціалізацією за фахом "Стоматологія хірургічна". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

Лікар-стоматолог-хірург повинен вміти:

- проводити клінічне обстеження хворого з хірургічним стоматологічним захворюванням, застосовуючи основні та допоміжні методи обстеження (інструментальні, лабораторні, рентгенологічні та інші);
- проводити диференційну діагностику основних стоматологічних захворювань;
- діагностувати запальні процеси щелепно-лицевої ділянки одонтогенного та неодонтогенного походження (пульпіт, періодонтит, періостит, остеомієліт, абсцес, флегмона, гайморит, лімфаденіт, фурункул, карбункул, тромбофлебіт вен обличчя), специфічні запальні процеси (актиномікоз, туберкульоз, сифіліс, ВІЛ та СНІД), запалення слинних залоз та їх протоків, слинокам'яну хворобу, невралгії, неврит трійчастого та лицьового нерва;
- діагностувати травматичні пошкодження зубів, альвеолярного відростка та щелеп;
- діагностувати аномалії розвитку зубів та деформації щелеп;
- діагностувати захворювання слинних залоз різної етіології;
- діагностувати доброякісні та злоякісні пухлини та пухлиноподібні захворювання щелепно-лицевої ділянки;
- діагностувати передраковий стан слизової оболонки порожнини рота, червоної облямівки губ, шкіри обличчя;
- діагностувати вроджені незрощення верхньої губи та піднебіння;
- визначати необхідність алергологічних проб на медикаменти та інші препарати;
- проводити внутрішньошкірну, сублінгвальну та кон'юнктивальну алергологічну пробу на анестетик, оцінити результати діагностики;
- застосувати різні види місцевого знеболення (аплікаційну, інфільтраційну, периферичну провідникову анестезію) за показаннями;
- надавати невідкладну хірургічну допомогу при гострому зубному болю, при запальних процесах щелепно-лицевої ділянки (пульпіті, періодонтиті, періоститі, остеомієліті, абсцесі, перікороніті, запаленні слинних залоз та їхніх протоків, лімфаденіті, запальному інфільтраті, фурункулах, карбункулах);
- здійснювати типове видалення зубів, здійснювати розтин абсцесів з боку порожнини рота;
- проводити первинну хірургічну обробку при невогнепальних та вогнепальних пошкодженнях тканин щелепно-лицевої ділянки та шиї;
- проводити накладання шин на зуби при вивихах зубів, тимчасову іммобілізацію при переломах щелеп;
- розробити схему післяопераційного догляду за хворим та профілактику післяопераційних ускладнень в умовах амбулаторного прийому;

- своєчасно визначити показання до госпіталізації та направити хворого до спеціалізованого медичного закладу.

7. ЛІКАР-ХІРУРГ ЩЕЛЕПНО-ЛИЦЕВИЙ

Завдання та обов'язки: керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію хірургічної допомоги щелепно-лицевого профілю; проводить клінічне обстеження хворих, визначає обсяг додаткових методів дослідження (лабораторних, рентгенологічних, функціональних і інших), інтерпретує їх результати. Визначає ступінь тяжкості захворювань щелепно-лицевої ділянки, визначає фактори, що сприяють розвитку патології. Проводить диференційну діагностику захворювань щелепно-лицевої ділянки, що вимагають хірургічного лікування. Визначає показання до госпіталізації за профілем захворювання, здійснює передопераційну підготовку, хірургічне лікування та післяопераційну реабілітацію хворих. Встановлює попередній і клінічний діагноз відповідно до вимог чинної версії Міжнародної класифікації хвороб. Складає план лікування, визначає показання і протипоказання до операційного втручання, визначає тактику лікування; надає третинну (високоспеціалізовану) медичну допомогу при гнійно-запальних захворюваннях, травматичних пошкодженнях, пухлинах та пухлиноподібних новоутвореннях, вроджених та набутих дефектах і деформаціях щелепно-лицевої ділянки; визначає обсяг передопераційної підготовки з урахуванням віку, порушень гомеостазу, характеру і тяжкості основного захворювання та супутньої патології; оцінює важкість операційної травми з метою вибору адекватного методу знеболення, виконує всі види місцевого та провідникового знеболення щелепно-лицевої ділянки, визначає показання до різних видів загального знеболення; розраховує обсяг потенційної крововтрати, визначає доцільність і методи її корекції; обирає методику хірургічного втручання, щоб виконати його в необхідному обсязі. Здійснює післяопераційне лікування пацієнта. Оцінює необхідність участі лікарів суміжних спеціальностей в комплексному лікуванні; здійснює профілактичні, діагностичні, лікувальні та реабілітаційні заходи при наступних патологіях: запальні захворювання щелепно-лицевої ділянки різної етіології; специфічні запальні захворювання щелепно-лицевої ділянки; травми, поранення м'яких тканин щелепно-лицевої ділянки і переломи кісток лицевого черепа різної етіології; ускладнення, що виникають в процесі лікування захворювань і травм щелепно-лицевої ділянки; вроджені та набуті диспластичні ураження щелепно-лицевої ділянки; передракові захворювання і новоутворення щелепно-лицевої ділянки; вроджені та набуті дефекти і деформації щелепно-лицевої ділянки, що вимагають хірургічного лікування і реабілітації; надає відповідну медичну допомогу при невідкладних станах, визначає її обсяг і послідовність; організовує, проводить і бере участь в експертизі тимчасової непрацездатності пацієнтів з травмами та іншими захворюваннями щелепно-лицевої ділянки хірургічного стоматологічного профілю, у випадках наявності стійкої втрати працездатності скеровує пацієнтів на медико-соціальну експертизу; надає невідкладну допомогу хворим у термінальних станах, з груповими та масовими ураженнями. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Працює в тісному контакті з суміжними спеціалістами та службами. Керує роботою середнього медичного персоналу. Дотримується принципів медичної деонтології. Планує лікувальну роботу та проводить аналіз її результатів. Освоює і впроваджує в медичну практику сучасні методи діагностики, лікування, реабілітації і профілактики хвороб і станів щелепно-лицевої ділянки. Веде лікарську документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію хірургічної допомоги щелепно-лицевого профілю, в тому числі швидкої і невідкладної за умов екстремальних ситуацій; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-щелепно-лицевого хірурга; організацію роботи лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії; етіологію, патогенез, клінічну симптоматику основних хірургічних стоматологічних захворювань, їх профілактику, діагностику та принципи лікування, клінічну симптоматику пограничних станів в практиці щелепно-лицевої хірургії; показання та протипоказання до екстрених та невідкладних операційних втручань; топографічну анатомію голови та шиї у дорослих та дітей; інтерпретацію результатів лабораторних, ендоскопічних, рентгенологічних, включаючи комп'ютерну та магнітно-резонансну томографії, ультразвукових методів дослідження; топографічну, нормальну та патологічну анатомію, фізіологію; загальні питання біохімії, мікробіології; морфогенез захворювань щелепно-лицевої ділянки; константи гомеостазу, водно-електролітного обміну, взаємозв'язок функціональних систем у здорових та хворих; загальні, функціональні та спеціальні методи дослідження; сучасну класифікацію захворювань ротової порожнини та щелепно-лицевої ділянки; сучасні методи профілактики, діагностики та хірургічного лікування стоматологічних захворювань; порядок надання медичної допомоги при хірургічній патології щелепно-лицевої ділянки у дорослих і дітей; порядок організації роботи швидкої та невідкладної допомоги населенню при травмі та хірургічній патології щелепно-лицевої ділянки та суміжних станів; всі види місцевого знеболювання при різних операціях у щелепно-лицевій ділянці; принципи передопераційної підготовки хворих з захворюваннями/ураженнями щелепно-лицевої ділянки залежно від віку, наявності соматичної патології тощо; операції типового та атипового видалення зубів, операції кістотомії, кістектомії, періостотомії, альвеолоектомії, техніки зупинки кровотечі після видалення зубів, техніки аугментації лунки, лікування альвеоліту; хірургічні розтини при одонтогенних абсцесах та флегмонах різної локалізації, принципи лікування гнійного лімфаденіту і аденофлегмони щелепно-лицевої ділянки та шиї; хірургічну обробку ран м'яких тканин ротової порожнини та щелепно-лицевої ділянки, принципи їх ушивання, профілактики утворення рубців та їх усунення; принципи та методи лікування травматичних пошкоджень кісток щелепно-лицевої ділянки, зокрема техніки відкритої репозиції та фіксації кісткових фрагментів (остеосинтезу), тимчасової/постійної іммобілізації щелепних кісток, методи репозиції та фіксації зубів при травмі, усунення вивиху нижньої щелепи, роль щелепно-лицевого хірурга в комплексі заходів при лікуванні політравми; методи лікування травматичних пошкоджень орбіти, принципи корекції ендокринної орбітопатії; принципи менеджменту доброякісних та злоякісних новоутворень щелепно-лицевої ділянки, їх диференційну діагностику, види лікування, включаючи променеву та хіміотерапію, основи реабілітації онкохворих; методи проведення біопсії; методи підготовки порожнини рота до ортопедичного лікування, кістково-пластичні та м'якотканинні операції перед проведенням дентальної імплантації; методи стоматологічної

імплантації; принципи та методи лікування вроджених, зокрема незрощення верхньої губи і піднебіння, і набутих дефектів та деформацій щелепно-лицевої ділянки; принципи та методи ортогнатичної хірургії, дистракційного остеогенезу; хірургічної корекції порушень пропорційності та симетричності обличчя; методи лікування дегенеративних, запальних та дистрофічних захворювань скронево-нижньощелепного суглоба; методи хірургічного лікування захворювань слинних залоз, у тому числі паротидектомію із збереженням гілок лицевого нерва; методи трансплантації тканин з віддалених ділянок тіла, як вільних, так і з відновленням кровопостачання; принципи та методи кісткової трансплантації в щелепно-лицевій ділянці, види трансплантатів; застосування алопластичних матеріалів в щелепно-лицевій хірургії, зокрема черепно-щелепно-лицевих імплантатів; відновлювальні операції верхньої, середньої і нижньої зон обличчя з використанням шкірно-м'язово-кісткових клаптів, відновлення вушних раковин при часткових або повних дефектах, відновлювальні операції на верхніх і нижніх повіках з використанням місцевих тканин, відновлення носа при повних і часткових дефектах, операції зі зміни форми носа, принципи ектопротезування; методи хірургічного лікування парезів і паралічів лицевого нерва; загальнохірургічні та специфічні ускладнення при операціях у щелепно-лицевій ділянці; обсяг і послідовність реанімаційних заходів при комбінованих та поєднаних пошкодженнях щелепно-лицевої ділянки; методи серцево-легеневої реанімації та принципи лікування невідкладних станів (раптова зупинка кровообігу, гостра дихальна недостатність, алергічні, коматозні стани, переохолодження, утоплення, електротравма); методи реабілітації пацієнтів після хірургічних втручань в черепно-щелепно-лицевій ділянці; особливості надання невідкладної допомоги лікарями суміжних спеціальностей; профілактику і терапію шоку, методи знеболювання, інтенсивної терапії та реанімації; питання надання медичної допомоги хворим із добро- та злоякісними новоутвореннями, зокрема принципи променевої та хіміотерапії; основи фармакотерапії та імунології; клінічний перебіг специфічних та загальних ускладнень, методи їх профілактики та лікування; методи фізіотерапії та дієтичного харчування в щелепно-лицевій хірургії; правила безпеки та гігієну роботи в операційній, організацію роботи та оснащення відділення щелепно-лицевої хірургії; правила асептики і антисептики, форми і методи санітарної освіти; правила оформлення медичної документації; основи трудового законодавства; правила охорони праці та пожежної безпеки; санітарні правила і норми функціонування медичної організації, сучасну літературу за фахом та методи її аналізу.

Кваліфікаційні вимоги

Лікар-хірург щелепно-лицевий вищої кваліфікаційної категорії: вища освіта другого (магістерського) рівня у галузі знань 22 "Охорона здоров'я" за спеціальністю "Стоматологія". Проходження інтернатури за фахом "Стоматологія" з подальшою спеціалізацією за фахом "Щелепно-лицева хірургія". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом більше 10 років.

Лікар-хірург щелепно-лицевий I кваліфікаційної категорії: вища освіта другого (магістерського) рівня у галузі знань 22 "Охорона здоров'я" за спеціальністю "Стоматологія". Проходження інтернатури за фахом "Стоматологія" з подальшою спеціалізацією за фахом "Щелепно-лицева хірургія". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом більше 7 років.

Лікар-хірург щелепно-лицевий II кваліфікаційної категорії: вища освіта другого (магістерського) рівня у галузі знань 22 "Охорона здоров'я" за спеціальністю "Стоматологія". Проходження інтернатури за фахом "Стоматологія" з подальшою спеціалізацією за фахом "Щелепно-лицева хірургія". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом більше 5 років.

Лікар-хірург щелепно-лицевий: вища освіта другого (магістерського) рівня у галузі знань 22 "Охорона здоров'я" за спеціальністю "Стоматологія". Проходження інтернатури за фахом "Стоматологія" з подальшою спеціалізацією за фахом "Щелепно-лицева хірургія". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

{Розділ "Професіонали в галузі стоматології" доповнено пунктом 7 згідно з Наказом Міністерства охорони здоров'я № 799 від 23.04.2021}

{Розділ у редакції Наказу Міністерства охорони здоров'я України № 121 від 14.02.2012}

ПРОФЕСІОНАЛИ В ГАЛУЗІ ФАРМАЦІЇ

1. ПРОВІЗОР

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію фармацевтичної служби.

Забезпечує населення та заклади охорони здоров'я лікарськими засобами та іншими товарами медичного призначення. Забезпечує належну фармацевтичну опіку хворих при відпуску безрецептурних лікарських препаратів. Виготовляє та контролює якість лікарських засобів та напівфабрикатів. Заготовляє лікарську рослинну сировину. Веде облік господарських операцій та звітність. Проводить інвентаризацію товарно-матеріальних цінностей. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього фармацевтичного персоналу. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та установ охорони здоров'я; організацію фармацевтичної служби; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність провізора; організацію забезпечення населення, закладів охорони здоров'я, роздрібно-аптечної мережі, оптових покупців лікарськими засобами та іншими товарами медичного призначення; показники роботи аптечних установ; технологію виготовлення ліків та правила зберігання; систему контролю якості лікарських засобів на стадіях розробки, виготовлення, розподілу, транспортування, зберігання та споживання; порядок раціонального використання дикорослих

лікарських рослин, їх заготівлі та аналізу; фармакотерапевтичні властивості лікарських засобів; методи дослідження та оцінки ринку фармацевтичних товарів, визначення попиту і розрахунок потреби в лікарських препаратах і товарах медичного призначення; ціноутворення, податкове регулювання доходів; міжнародні правила оформлення і здійснення експортно-імпорتنих операцій по забезпеченню фармацевтичними товарами; організацію підприємницької діяльності; правила оформлення документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Провізор вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Фармація", спеціальністю "Фармація". Спеціалізація за фахом "Провізор загального профілю" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката провізора спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Провізор I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Фармація", спеціальністю "Фармація". Спеціалізація за фахом "Провізор загального профілю" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката провізора-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Провізор II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Фармація", спеціальністю "Фармація". Спеціалізація за фахом "Провізор загального профілю" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката провізора-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Провізор: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Фармація", спеціальністю "Фармація", "Технології парфумерно-косметичних засобів". Спеціалізація за фахом "Провізор загального профілю", "Провізор-косметолог" (інтернатура, курси спеціалізації). Наявність сертифіката провізора-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

{Позиція "Провізор" із змінами, внесеними згідно з Наказом Міністерства охорони здоров'я № 153 від 21.03.2011}

2. ПРОВІЗОР-АНАЛІТИК

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію фармацевтичної служби.

Здійснює якісний і кількісний аналіз лікарських засобів промислового та аптечного виробництва з урахуванням вимог нормативно-технічної документації. Проводить внутрішньо-аптечну заготівлю, розподіляє роботу між фасувальниками, приймає розфасовану продукцію. Слідкує за правильністю оформлення штанглізів із запасами медикаментів. Комплектує замовлення відділів та установ, відпускає ліки та контролює правильність оформлення прописів для індивідуального виробництва ліків. Контролює якість ліків, виготовлених за екстемпоральною рецептурою. Веде поточну і звітну документацію. Проводить цільове фармацевтичне обстеження аптек, інших закладів з метою оцінки стану контролю якості лікарських засобів при їх виготовленні, транспортуванні, зберіганні і відпуску. Керує роботою середнього фармацевтичного персоналу. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та установ охорони здоров'я; організацію фармацевтичної служби; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність провізора-аналітика; організацію системи контролю якості лікарських засобів на стадіях розробки, виготовлення, розподілу, транспортування, зберігання і споживання; методи контролю якості лікарських засобів, виготовлених за індивідуальними рецептами і часто повторюваними прописами, за вимогами лікувально-профілактичних установ; загальні методи судово-хімічних досліджень речових доказів і лабораторного експрес-аналізу з метою встановлення причин отруєнь та визначення наркотичних та інших речовин, що викликають одурманювання; технологію виготовлення лікарських форм; умови зберігання лікарських препаратів та товарів медичного призначення; методи проведення цільових фармацевтичних обстежень; правила оформлення документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Провізор-аналітик вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Фармація", спеціальністю "Фармація". Проходження інтернатури за спеціальністю "Провізор загального профілю" з наступною спеціалізацією за фахом "Провізор-аналітик". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката провізора-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Провізор-аналітик I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Фармація" спеціальністю "Фармація". Проходження інтернатури за спеціальністю "Провізор загального профілю" з наступною спеціалізацією за фахом "Провізор-аналітик". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката провізора-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Провізор-аналітик II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Фармація", спеціальністю "Фармація". Проходження інтернатури за спеціальністю "Провізор загального профілю" з наступною спеціалізацією за фахом "Провізор-аналітик". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката провізора-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Провізор-аналітик: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Фармація", спеціальністю "Фармація". Проходження інтернатури за спеціальністю "Провізор загального профілю" з наступною спеціалізацією за фахом "Провізор-аналітик". Наявність сертифіката провізора-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

3. ПРОВІЗОР КЛІНІЧНИЙ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством країни про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію фармацевтичної служби.

Забезпечує хворих висококваліфікованою медичною допомогою шляхом надання рекомендацій лікарям та хворим про найбільш ефективні лікарські препарати. Разом з лікарем здійснює підбір ліків та визначає їх індивідуальні дози для хворих залежно від віку, статі, основного захворювання та супутньої патології; визначає режим введення лікарських препаратів конкретним хворим; прогнозує можливі ускладнення при одночасному використанні декількох препаратів; підбирає найбільш ефективні та найменш токсичні комбінації ліків певної фармакологічної групи; визначає аналоги імпортованим препаратам тієї ж дії та їх порівняльну вартість, підвищуючи ефективність та економічність фармакотерапії. Надає інформацію про нові лікарські препарати в порівнянні з відомими вітчизняними та зарубіжними препаратами. Забезпечує необхідний асортимент та формування формуляра лікарських препаратів, а також контакти з аптечними установами для своєчасного придбання їх закладом охорони здоров'я. Здійснює накопичення, систематизацію та поширення фармацевтичної та фармакологічної інформації. Забезпечує належну фармацевтичну опіку хворих при відпуску безрецептурних лікарських препаратів; фармацевтичну опіку лікарів та хворих при призначенні рецептурних ліків. Бере участь у проведенні клінічних випробувань та біоеквівалентності лікарських препаратів. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Веде необхідну документацію, пов'язану з призначенням лікарських засобів хворим. Дотримується принципів медичної деонтології. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію фармацевтичної служби; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність провізора клінічного в забезпеченні ефективної та нешкідливої фармакотерапії; основи права медицині; принципи виготовлення та контролю якості лікарських препаратів; принципи розробки нових лікарських препаратів, основи хімії, біохімії, біології, анатомії, фізіології, генетики психології; основи медичних знань - пропедевтику різних груп захворювань; методи маркетингу та менеджменту для визначення потреби в лікарських препаратах для формування асортименту лікарських засобів у закладах охорони здоров'я; лабораторну та функціональну діагностику; перелік побічних ефектів лікарських препаратів; можливість коригування лікарських засобів за своїми показаннями на тлі суміжних захворювань; особливості фармакокінетики лікарських препаратів; методи дослідження фармакокінетики та біоеквівалентності лікарських препаратів; основи забезпечення індивідуального дозування лікарських препаратів: вибір індивідуальної дози, періодичності її приймання та шляхів введення в організм; методи проведення моніторингу лікарських препаратів; категорії експериментальної та клінічної фармакології; методи клінічної апробації лікарських препаратів; теорію статистичних досліджень; принципи інформаційної роботи з питань фармації та фармакології; правила оформлення документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Провізор клінічний вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Фармація", спеціальністю "Клінічна фармація". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката провізора-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Провізор клінічний I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Фармація", спеціальністю "Клінічна фармація". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката провізора-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Провізор клінічний II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Фармація", спеціальністю "Клінічна фармація". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката провізора-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Провізор клінічний: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Фармація", спеціальністю "Клінічна фармація". Наявність сертифіката провізора-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

4. ПРОВІЗОР-КОСМЕТОЛОГ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію фармацевтичної служби.

Забезпечує технічну підготовку виробництва парфумерно-косметичних засобів в промислових умовах, впроваджує технологічний процес їх виробництва. Складає нормативно-технічну документацію виробництва парфумерно-косметичних засобів. Розробляє нові та вдосконалює існуючі рецептури парфумерно-косметичних засобів, проводить маркетинговий пошук з питань їх конкурентоспроможності. Проводить стандартизацію та сертифікацію парфумерно-косметичної продукції, контролює якість, досліджує ефективність та безпеку парфумерно-косметичних засобів. Виготовляє та контролює якість лікувально-косметичних та косметичних засобів екстемпорального виробництва. Надає косметологічну допомогу населенню. Визначає та впроваджує раціональну технологію декоративного, гігієнічного та лікувально-косметичного догляду за шкірою та її придатками згідно з індивідуальними особливостями клієнта. Здійснює фармацевтичну опіку з метою визначення патологічного стану шкіри та її придатків.

Консультує населення з питань раціонального застосувань косметичних препаратів та косметичних процедур. Забезпечує населення та заклади охорони здоров'я лікарськими косметичними засобами та іншими товарами медичного призначення. Контролює якість лікарських засобів. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, підприємств та закладів парфумерно-косметичної галузі, організацію фармацевтичної служби; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність провізора-косметолога; номенклатуру лікарських, парфумерно-косметичних засобів; косметичні та фармакотерапевтичні властивості косметичних та лікарських засобів; методи дослідження ефективності та безпеки косметичних засобів; загальні принципи розробки нових та вдосконалення існуючих рецептур парфумерно-косметичних засобів; технологію виготовлення парфумерно-косметичних та лікувально-косметичних засобів промислового та екстемпорального виробництва; систему контролю якості парфумерно-косметичних та лікарських засобів на стадіях розробки, виготовлення, транспортування, зберігання та споживання; методи дослідження та оцінки ринку парфумерно-косметичних товарів та послуг; організацію підприємницької діяльності; нормальну та патологічну фізіологію шкіри та її придатків; методи та засоби гігієнічного, декоративного та лікувально-косметичного догляду; правила оформлення документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Провізор-косметолог вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Фармація", спеціальністю "Технологія парфумерно-косметичних засобів" з наступною спеціалізацією за фахом "Провізор-косметолог". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката провізора-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Провізор-косметолог I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Фармація", спеціальністю "Технологія парфумерно-косметичних засобів" з наступною спеціалізацією за фахом "Провізор-косметолог". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката провізора-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Провізор-косметолог II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Фармація", спеціальністю "Технологія парфумерно-косметичних засобів" з наступною спеціалізацією за фахом "Провізор-косметолог". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката провізора-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Провізор-косметолог: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Фармація", спеціальністю "Технологія парфумерно-косметичних засобів" з наступною спеціалізацією за фахом "Провізор-косметолог". Наявність сертифіката провізора-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

ПРОФЕСІОНАЛИ В ГАЛУЗІ МЕДИКО-ПРОФІЛАКТИЧНОЇ СПРАВИ

1. ЛІКАР-БАКТЕРІОЛОГ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавство України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію санітарно-епідеміологічної служби.

Застосовує сучасні методи бактеріологічного обстеження різноманітних об'єктів. Планує роботу та аналізує результати досліджень, проводить статистичну обробку даних, робить обґрунтований висновок. Несе відповідальність за якість і достовірність результатів бактеріологічних досліджень. Забезпечує знешкодження інфекційного матеріалу. Контролює виконання санітарно-епідемічного режиму. Керує роботою середнього медичного персоналу. Веде лікарську документацію. Бере активну участь у поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію бактеріологічної служби санітарно-профілактичних і лікувально-профілактичних установ; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-бактеріолога; основи епідеміології, мікробіології, інфекційної імунології; основні питання етіології, патогенезу та клініки бактеріальних інфекцій; серологічні, бактеріологічні, імуно-серологічні і біологічні методи дослідження; форми і методи санітарної освіти; критерії і показники оцінки стану

здоров'я населення; методи мікробіологічного контролю за станом навколишнього середовища і здоров'ям людини; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар-бактеріолог вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Мікробіологія і вірусологія" з наступною спеціалізацією з "Бактеріології". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Лікар-бактеріолог I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Мікробіологія і вірусологія" з наступною спеціалізацією з "Бактеріології". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Лікар-бактеріолог II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Мікробіологія і вірусологія" з наступною спеціалізацією з "Бактеріології". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Лікар-бактеріолог: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Мікробіологія і вірусологія" з наступною спеціалізацією з "Бактеріології". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

2. ЛІКАР-ВІРУСОЛОГ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію санітарно-епідеміологічної служби.

Проводить лабораторні дослідження з метою діагностики вірусних інфекцій та нагляду за циркуляцією вірусів серед населення і в об'єктах довкілля. Бере участь в прогнозуванні захворюваності та етіологічній розшифровці спалахів та сезонних підйомів захворювань вірусної та неясної етіології та проведенні протиепідемічних та профілактичних заходів. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Робить розрахунки необхідної кількості поживних середовищ, курячих ембріонів, лабораторних тварин, діагностичних препаратів та інших матеріалів для проведення вірусологічних та серологічних досліджень. Веде лікарську документацію. Керує роботою середнього медичного персоналу, контролює дотримання правил безпеки і режиму. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію санітарно-епідеміологічної служби; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-вірусолога; сучасну класифікацію вірусів, їх природу, походження, структуру та основні властивості; лабораторну діагностику, основи специфічної профілактики та протиепідемічних і лікувальних заходів при вірусних інфекціях; основи стандартизації та метрології; основні питання епідеміології та профілактики вірусних інфекцій, питання патогенезу та противірусного імунітету; характеристику та культивування різних груп вірусів; правила роботи з інфікованим матеріалом, питання безпеки під час роботи з вірусами, заходи з ліквідації аварійної ситуації; питання санітарної вірусології; методи контролю за станом навколишнього середовища і здоров'ям людини; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар-вірусолог вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Мікробіологія і вірусологія" з наступною спеціалізацією з "Вірусології". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Лікар-вірусолог I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Мікробіологія і вірусологія" з наступною спеціалізацією з "Вірусології". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Лікар-вірусолог II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Мікробіологія і вірусологія" з наступною спеціалізацією з "Вірусології". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Лікар-вірусолог: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Мікробіологія і вірусологія" з наступною спеціалізацією з "Вірусології". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

3. ЛІКАР-МІКРОБІОЛОГ-ВІРУСОЛОГ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію санітарно-епідеміологічної служби.

Проводить лабораторну діагностику вірусних та бактеріальних інфекцій. Здійснює нагляд за станом об'єктів громадського харчування, аптек, лікувальних і дитячих закладів.

Бере участь в проведенні протиепідемічних і санітарно-гігієнічних заходів. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу контролює дотримання правил безпеки і режиму. Планує роботу проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документації. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; основи права медицині; організацію санітарно-епідеміологічної служби; права обов'язки та відповідальність лікаря-мікробіолога-вірусолога; основи епідеміології, мікробіології, імунології; патогенні, умовнопатогенні бактерії; мікрофлору навколишнього середовища, її вплив на життєдіяльність людини; сучасні методи мікробіологічних і вірусологічних досліджень; діагностику профілактику і лікування інфекційних захворювань; принципи лабораторної діагностики вірусних інфекцій: експрес-методи виділення та визначення типів вірусів, серологічну діагностику правила безпеки під час роботи з мікроорганізмами, вірусами-правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар-мікробіолог-вірусолог вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа". Спеціалізація за фахом "Мікробіологія і вірусологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Лікар-мікробіолог-вірусолог I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа". Спеціалізація за фахом "Мікробіологія і вірусологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Лікар-мікробіолог-вірусолог II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа", Спеціалізація за фахом "Мікробіологія і вірусологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Лікар-мікробіолог-вірусолог: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа". Спеціалізація за фахом "Мікробіологія і вірусологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

4. ЛІКАР З ГІГІЄНИ ДІТЕЙ ТА ПІДЛІТКІВ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію санітарно-епідеміологічної служби; санітарним законодавством; міжнародними актами щодо прав дитини.

Аналізує санітарно-епідеміологічну ситуацію в дитячих та підліткових закладах, а також показники стану здоров'я дітей, виявляє пріоритетні фактори несприятливої дії на здоров'я дітей. Проводить комплексне санітарно-гігієнічне обстеження дитячих та підліткових закладів, дає гігієнічну оцінку організації учбово-виховного процесу, учбових матеріалів та предметів дитячого користування. Здійснює запобіжний та поточний державний санітарний нагляд за дитячими та підлітковими закладами. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Керує роботою середнього медичного персоналу. Веде лікарську документацію. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію санітарно-епідеміологічної служби; санітарне законодавство; міжнародні акти щодо прав дитини; права, обов'язки та відповідальність лікаря з гігієни дітей та підлітків; гігієнічні, фізіологічні лабораторні та інструментальні методи дослідження; критерії оцінки та показники стану здоров'я дітей; нормування хімічних фізичних, біологічних факторів оточуючого середовища, різних видів діяльності та оптимально припустимих навантажень; методи контролю за станом об'єктів нагляду та здоров'ям дітей основи медичної статистики, гігієну дітей та підлітків; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар з гігієни дітей та підлітків вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа". Спеціалізація, за фахом "Гігієна дітей і підлітків" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Лікар з гігієни дітей та підлітків I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа". Спеціалізація за фахом "Гігієна дітей і підлітків" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Лікар з гігієни дітей та підлітків II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа". Спеціалізація за фахом "Гігієна дітей і підлітків" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Лікар з гігієни дітей та підлітків: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа". Спеціалізація за фахом "Гігієна дітей і підлітків" (інтернатура, курси і спеціалізації). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

5. ЛІКАР З ГІГІЄНИ ПРАЦІ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; санітарним законодавством; законодавством з охорони праці.

Оцінює показники стану здоров'я працюючих та санітарно-гігієнічну ситуацію на підприємствах і об'єктах сільського господарства. Виявляє шкідливі та небезпечні фізичні, хімічні, біологічні, психофізіологічні фактори на виробництві, оцінює їх півні, концентрації та вплив на організм працюючих. Здійснює запобіжний та поточний державний санітарний нагляд на підприємствах та об'єктах сільського господарства у взаємодії з органами влади і самоврядування нагляду за охороною праці, профспілками. Проводить санітарно-гігієнічне обстеження об'єктів із застосуванням сучасних методів дослідження. Перевіряє роботу відомчих санітарних лабораторій, закладів охорони здоров'я, медичних оглядів працюючих. Веде лікарську документацію. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує та проводить аналіз її результатів. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; санітарне законодавство; законодавство про охорону праці; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря з гігієни праці; фізіологію праці; показники та критерії оцінки стану здоров'я працюючих, експертні питання умов праці діагностиці профзахворювання в конфліктній ситуації; гігієни вимоги до стану території об'єкта, обладнання, організація трудових процесів, умов праці та методів і засобів їх контролю, методи досліджень, що застосовуються в роботі відділення гігієни праці; основи суміжних розділів гігієни, методи медичної статистики; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар з гігієни праці вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа". Спеціалізація за фахом "Гігієна праці" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Лікар з гігієни праці I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа". Спеціалізація за фахом "Гігієна праці" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Лікар з гігієни праці II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа". Спеціалізація за фахом "Гігієна праці" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Лікар з гігієни праці: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа". Спеціалізація за фахом "Гігієна праці" (інтернатура, курси спеціалізації). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

6. ЛІКАР З ГІГІЄНИ ХАРЧУВАННЯ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; санітарним законодавством.

Оцінює санітарно-гігієнічну ситуацію на підконтрольній території. Вивчає показники здоров'я населення і захворюваності, пов'язаної з аліментарним фактором, розробляє профілактичні заходи по їх зниженню; проводить запобіжний санітарний нагляд при відведенні земельних ділянок під будівництво, при проектуванні, будівництві, реконструкції, введенні в експлуатацію нових харчових об'єктів, технологічних ліній. Здійснює державний санітарний нагляд за використанням обладнання, тари, пакувальних матеріалів, нових видів харчових продуктів і кулінарних виробів. Здійснює контроль за якістю та безпекою харчових продуктів, продовольчої сировини та супутніх матеріалів. Проводить поточний державний санітарний

нагляд за дотриманням гігієнічних і протиепідемічних санітарних норм і правил на харчових об'єктах, а також за умовами зберігання та реалізації харчової продукції. Контролює своєчасність профілактичних медичних оглядів (обстежень) робітників харчових об'єктів. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Керує роботою середнього медичного персоналу. Бере активну участь в поширенні санітарних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, санітарне законодавство; організацію державного санітарно-епідемічного нагляду; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря з гігієни харчування; сучасні методи лабораторних досліджень; гігієнічні вимоги до харчових підприємств, якості харчових продуктів, технології у виробництві, вплив аліментарного фактора на здоров'я населення; основи загальної гігієни, медичної статистики, гігієни харчування, мікробіологію, епідеміологію, радіаційну гігієну, правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар з гігієни харчування вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа". Спеціалізація за фахом "Гігієна харчування" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Лікар з гігієни харчування I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа". Спеціалізація за фахом "Гігієна харчування" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Лікар з гігієни харчування II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа". Спеціалізація за фахом "Гігієна харчування" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Лікар з гігієни харчування: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа". Спеціалізація за фахом "Гігієна харчування" (інтернатура, курси спеціалізації). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

7. ЛІКАР-ДЕЗІНФЕКЦІОНІСТ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію санітарно-епідеміологічної служби.

Проводить дезінфекційні заходи при різних групах інфекцій, зокрема особливо небезпечних і карантинних. Контролює якість дезінфекційних, дезінсекційних і дератизаційних робіт на об'єктах. Бере участь в проведенні протиепідемічних заходів в разі виникнення осередку інфекції. Надає організаційно-методичну допомогу лікувально-профілактичним та немедичним установам з питань дезінфекції, дезінсекції, дератизації і стерилізації. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Бере активну участь в поширенні санітарно-гігієнічних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; основи права в медицині; організацію санітарно-епідеміологічної служби; права, обов'язки та відповідальність лікаря-дезінфекціоніста; основні закономірності та особливості перебігу епідемічного процесу при антропонозних інфекціях в сучасних умовах, специфіку зараження при зоонозних і сапронозних інфекціях; принципи боротьби з інфекційними захворюваннями, зокрема з особливо небезпечними і карантинними інфекціями, СНІДом, внутрішньо-лікарняними інфекціями, заходи щодо їх профілактики; особливості епідеміології інфекційних захворювань, що потребують дезінфекційних і стерилізаційних заходів; види, методи і засоби дезінфекції, дезінсекції та дератизації, а також стерилізації; принципи роботи з сучасною дезінфекційною і стерилізаційною апаратурою; правила охорони праці під час роботи з дезінфекційними засобами, а також з дезінфекційною і стерилізаційною апаратурою; методи і форми організаційної та виробничої взаємодії із зацікавленими міністерствами і відомствами у разі проведення профілактичних, дезінфекційних, дезінсекційних та дератизаційних заходів; правила оформлення медичної документації; форми і методи санітарно-освітньої роботи; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар-дезінфекціоніст вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа" Проходження інтернатури за спеціальністю "Епідеміологія" з наступною спеціалізацією з "Дезінфекційної справи". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Лікар-дезінфекціоніст I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Епідеміологія" з наступною спеціалізацією з

"Дезінфекційної справи". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Лікар-дезінфекціоніст II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Епідеміологія" з наступною спеціалізацією з "Дезінфекційної справи". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Лікар-дезінфекціоніст: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Епідеміологія" з наступною спеціалізацією з "Дезінфекційної справи". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

8. ЛІКАР-ЕПІДЕМІОЛОГ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію санітарно-епідеміологічної служби.

Здійснює державний санітарно-епідеміологічний нагляд. Бере участь у проведенні протиепідемічних заходів. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Застосовує сучасні методи профілактики інфекційних та паразитарних хвороб. Бере активну участь в поширенні знань з профілактики інфекційних захворювань серед населення. Керує роботою середнього медичного персоналу. Веде лікарську документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; основи права в медицині; організацію санітарно-епідеміологічної служби; права, обов'язки та відповідальність лікаря-епідеміолога; основні принципи епідеміологічної діагностики, поточного і ретроспективного епідеміологічного аналізу інфекційних та паразитарних захворювань, медико-географічного картографування; основні принципи системи профілактики інфекційних та паразитарних захворювань, виявлення джерел збудників інфекційних хвороб і боротьби з інфекційними хворобами, ліквідації їх осередків; лабораторні та інструментальні методи санітарно-епідеміологічного обстеження; методи оцінки ефективності протиепідемічних заходів; методи визначення колективного імунітету, основи імунології; засоби специфічної імунопрофілактики; календар щеплень, препарати і схеми імунізації, постійні та тимчасові протипоказання до здійснення профілактичних щеплень; терміни госпіталізації та карантину при різних захворюваннях, диспансерного нагляду за особами, які перенесли інфекційні захворювання, та такими, що мали контакт з хворими, порядок їх лабораторного обстеження та допущення до роботи осіб декретованих професій; методи і форми організаційної та виробничої взаємодії із зацікавленими міністерствами, відомствами, штабами і підрозділами цивільної оборони під час проведення профілактичних та протиепідемічних заходів; правила оформлення медичної документації; форми методи санітарної освіти; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар-епідеміолог вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа". Спеціалізація за фахом "Епідеміологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Лікар-епідеміолог I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа". Спеціалізація за фахом "Епідеміологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Лікар-епідеміолог II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа". Спеціалізація за фахом "Епідеміологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Лікар-епідеміолог: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа". Спеціалізація за фахом "Епідеміологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

9. ЛІКАР ІЗ ЗАГАЛЬНОЇ ГІГІЄНИ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, то визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію санітарно-епідеміологічної служби; ударним законодавством.

Аналізує санітарно-епідеміологічну ситуацію, виявляє пріоритетні фактори несприятливої дії на здоров'я і здійснює дійові заходи. Організовує лабораторно-інструментальний контроль за об'єктами народного господарства. Розробляє та впроваджує гігієнічне нормування шкідливих речовин та методи контролю за ними. Проводить санітарне обстеження об'єктів комунального господарства, торгівлі, громадського харчування, харчової промисловості, промислових об'єктів, дитячих та закладів охорони здоров'я у формі запобіжного та поточного санітарного нагляду. Аналізує результати санітарних обстежень, лабораторних досліджень, розслідувань

спалахів котрих кишкових захворювань і харчових отруєнь; робить кваліфіковані висновки. Розробляє гігієнічні рекомендації по оздоровленню умов праці, побуту і відпочинку, організовує та контролює їх виконання. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Керує роботою середнього медичного персоналу. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, основи права в медицині; організацію санітарно-епідеміологічної служби; права, обов'язки та відповідальність лікаря із загальної гігієни; гігієнічні вимоги до факторів навколишнього середовища, будівель, пестицидів, полімерних, синтетичних матеріалів, препаратів побутової хімії та інше; специфічні для гігієни методи дослідження та контролю факторів навколишнього середовища і здоров'я населення; методичні підходи до виявлення зв'язку між станом здоров'я та факторами навколишнього середовища; медичну статистику, загальну та спеціальні гігієни та суміжні дисципліни; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар із загальної гігієни вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа". Спеціалізація за фахом "Загальна гігієна" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Лікар із загальної гігієни I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа". Спеціалізація за фахом "Загальна гігієна" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Лікар із загальної гігієни II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа". Спеціалізація за фахом "Загальна гігієна" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Лікар із загальної гігієни: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа". Спеціалізація за фахом "Загальна гігієна" (інтернатура, курси спеціалізації). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

10. ЛІКАР З КОМУНАЛЬНОЇ ГІГІЄНИ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію санітарно-епідеміологічного нагляду; санітарним законодавством.

Здійснює санітарно-епідеміологічний нагляд. Аналізує санітарно-епідеміологічну ситуацію на відповідній адміністративній території, виявляє основні джерела забруднення навколишнього середовища (питної води, поверхневих водоемів, атмосферного повітря, фунту), що негативно впливають на здоров'я населення. Розробляє та впроваджує заходи попередження та ліквідації забруднення навколишнього середовища. Організовує лабораторно-інструментальний контроль за об'єктами народного господарства і станом навколишнього середовища. Проводить запобіжний та поточний санітарний нагляд за об'єктами всіх форм власності. Аналізує результати санітарних обстежень, лабораторних досліджень, робить висновки. Розробляє гігієнічні рекомендації з поліпшення умов проживання населення, організації побуту, відпочинку, оздоровлення; організовує та контролює їх виконання. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Керує роботою середнього медичного персоналу. Бере активну участь в поширенні санітарно-гігієнічних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; санітарне законодавство; основи права в медицині; організацію санітарно-епідеміологічної служби; права, обов'язки та відповідальність лікаря з комунальної гігієни; основи медичної статистики, комунальну гігієну; гігієнічні вимоги до факторів навколишнього середовища, методи дослідження та контролю факторів, що негативно впливають на здоров'я населення; критерії та показники оцінки стану здоров'я населення; принципи гігієнічного нормування шкідливих речовин; методичні підходи до виявлення зв'язку між станом здоров'я та факторами навколишнього середовища, які впливають на здоров'я населення; заходи з профілактики інфекційних та неінфекційних захворювань; форми і методи санітарно-освітньої роботи; правила оформлення медичної документації, сучасну літературу за фахом і методи її узагальнення. Кваліфікаційні вимоги.

Лікар з комунальної гігієни вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа". Спеціалізація за фахом "Гігієна комунальна" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Лікар з комунальної гігієни I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа". Спеціалізація за фахом "Гігієна комунальна" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний

професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Лікар з комунальної гігієни II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа". Спеціалізація за фахом "Гігієна комунальна" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Лікар з комунальної гігієни: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа". Спеціалізація за фахом "Гігієна комунальна" (інтернатура, курси спеціалізації). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

11. ЛІКАР-ПАЗИТОЛОГ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію санітарно-епідеміологічної служби.

Бере участь в здійсненні заходів щодо запобігання, поширення, ліквідації паразитарних хвороб. Виявляє осередки паразитарних хвороб, проводить їх епідеміологічне обстеження, організовує роботу по їх оздоровленню. Здійснює санітарно-епідеміологічний нагляд за додержанням санітарно-гігієнічного, протиепідемічного режиму і виконанням заходів з профілактики паразитарних хвороб в медичних закладах, дитячих установах, на промислових підприємствах, очисних спорудах, підприємствах торгівлі, в оздоровчих та учбових закладах на обслуговуваній території. Бере участь в розгляді проектів будівництва об'єктів і оцінки ділянки забудови, виборі та влаштуванні систем водопостачання, гідроспоруд, каналізації та очистки. Планує роботу та проводить аналіз показників якості проведених заходів з профілактики та боротьби з паразитарними хворобами. Веде лікарську документацію. Бере активну участь в поширенні гігієнічних знань та навиків серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; основи права в медицині; організацію санітарно-епідеміологічної служби; права, обов'язки та відповідальність лікаря-паразитолога; взаємозв'язок в роботі санітарно-епідеміологічних установ з іншими закладами і відомствами при проведенні профілактичних та протиепідемічних заходів; основи загальної епідеміології, паразитології; основи медичної ентомології, принципи і методи боротьби з переносниками хвороб; сучасні методи санітарно-паразитологічних досліджень; організацію контролю за закладами, підприємствами щодо профілактики та боротьби з паразитарними хворобами; основи запобіжного державного санітарно-епідеміологічного нагляду; заходи з охорони навколишнього середовища від забруднення збудниками паразитарних хвороб; методи дезінвазії об'єктів; правила оформлення медичної документації; форми і методи санітарної освіти; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар-паразитолог вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Епідеміологія" з наступною спеціалізацією з "Паразитології". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Лікар-паразитолог I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Епідеміологія" з наступною спеціалізацією з "Паразитології". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Лікар-паразитолог II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Епідеміологія" з наступною спеціалізацією з "Паразитології". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Лікар-паразитолог: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Епідеміологія" з наступною спеціалізацією з "Паразитології". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

12. ЛІКАР-ПРОФПАТОЛОГ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я.

Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, лікування, реабілітації та диспансеризації хворих, надає швидку та невідкладну медичну допомогу. Бере участь у проведенні протиепідемічних заходів у разі виявлення осередку інфекції. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Бере активну участь у поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; основи права в медицині; організацію профпатологічної служби; права; обов'язки та відповідальність лікаря-профпатолога; показники роботи закладів охорони здоров'я, швидкої та невідкладної допомоги дорослому населенню, організацію диспансеризації, роботу медико-соціальної експертної комісії; основні питання нормальної та патологічної фізіології, основи водно-електролітного обміну та кислотно-основної рівноваги, системи кровотворення та гомеостазу, основи імунології та реактивності організму; клініку, сучасні методи профілактики, діагностики та реабілітації внутрішніх захворювань; лабораторні та функціональні методи дослідження при патології терапевтичного профілю; основи фармакотерапії, механізми дії основних груп лікарських речовин; основи суміжних спеціальностей; основи раціонального харчування та принципи дієтотерапії; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом і методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар-профпатолог вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа" або "Медико-профілактична справа". Спеціалізація за фахом "Професійна патологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Лікар-профпатолог I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа" або "Медико-профілактична справа". Спеціалізація за фахом "Професійна патологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Лікар-профпатолог II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа" або "Медико-профілактична справа". Спеціалізація за фахом "Професійна патологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Лікар-профпатолог: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа" або "Медико-профілактична справа". Спеціалізація за фахом "Професійна патологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

13. ЛІКАР З РАДІАЦІЙНОЇ ГІГІЄНИ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; санітарним законодавством.

Оцінює радіаційний стан на підконтрольній території. Визначає рівень радіоактивного забруднення об'єктів навколишнього середовища, природного радіаційного фону, води, продуктів харчування, одягу, шкірних покривів. Проводить радіаційно-гігієнічне обстеження об'єктів народного господарства, що використовують радіоактивні речовини та джерела іонізуючого випромінювання, із застосуванням лабораторно-інструментальних методів дослідження, складання, актів обстеження. Здійснює запобіжний та поточний державний отарний нагляд за проведенням санітарно-гігієнічних заходів і забезпеченням радіаційної безпеки персоналу та населення, за дотриманням санітарно-гігієнічних норм і правил радіаційної безпеки на підприємствах, в установах та організаціях посадовими особами і громадянами. Розроблює заходи оздоровлення умов праці з радіоактивними речовинами та джерелами іонізуючого випромінювання з метою профілактики професійних уражень, контролює їх впровадження. Керує роботою середнього медичного персоналу. Бере активну участь в поширенні санітарно-гігієнічних знань серед населення. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію державного санітарно-епідемічного нагляду, санітарні норми та правила з радіаційної гігієни; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря з радіаційної гігієни; методи контролю за радіаційним станом оточуючого середовища; правила роботи з дозиметричною і радіометричною апаратурою; вплив іонізуючого випромінювання на здоров'я людини, клініку радіаційних уражень, організацію медичної допомоги та сучасні методи лікування уражених іонізуючим випромінюванням; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар з радіаційної гігієни вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа". Спеціалізація за фахом "Гігієна радіаційна" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Лікар з радіаційної гігієни I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа". Спеціалізація за фахом "Гігієна радіаційна" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Лікар з радіаційної гігієни II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа". Спеціалізація за фахом "Гігієна радіаційна" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Лікар з радіаційної гігієни: повна вища освіта (спеціаліст магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа". Спеціалізація за фахом "Гігієна радіаційна" (інтернатура, курси спеціалізації). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

14. ЛІКАР-САНОЛОГ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я з питань формування здорового способу життя.

Оцінює показники здоров'я населення та роль факторів, що його формують. Аналізує діяльність лікувально-профілактичних та санітарно-профілактичних установ з питань діагностики рівня здоров'я, гігієнічного виховання та оздоровлення населення. Організовує та проводить перевірку стану роботи медичних та немедичних (культурно-оздоровчих) установ з питань формування здорового способу життя, робить кваліфіковані висновки та дає обґрунтовані рекомендації щодо удосконалення цієї роботи. Проводить діагностику фізичного та психічного рівня здоров'я та дає оцінку результатам дослідження. Розробляє програми оздоровлення населення та здійснює контроль за їх реалізацією. Надає організаційно-методичну допомогу фахівцям лікувально-профілактичних та немедичних установ з питань діагностики рівня здоров'я, гігієнічного виховання та оздоровлення населення. Здійснює вивчення рівня санітарної культури населення та розробляє програми щодо його зростання. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я з питань формування здорового способу життя, зокрема гігієнічного виховання та оздоровлення населення; основи права в медицині; основні показники здоров'я населення держави та регіону, фактори та процеси, що формують здоров'я окремої особи та популяції; теоретичні основи санітарної статистики, медичної інформатики та обчислювальної техніки, соціологічних методів дослідження, інформаційного забезпечення; фізіологічні, біохімічні та біофізичні характеристики здорового організму людини; теоретичні основи реактивності організму, стресу, адаптації, гомеостазу, взаємозв'язок цих явищ та процесів; сучасні методи діагностики соматичного та психічного рівня здоров'я, немедикаментозного оздоровлення населення (фізичні тренування, загартовування, психорегуляція, раціональне харчування, фізіо-, гідро- та фітопрофілактика тощо); принципи побудови оздоровчих програм; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар-санолог вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина". Проходження інтернатури за однією зі спеціальностей з "Лікувальної справи", "Медико-профілактичної справи" або "Педіатрії" з наступною спеціалізацією із "Санології". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Лікар-санолог I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина". Проходження інтернатури за однією зі спеціальностей з "Лікувальної справи", "Медико-профілактичної справи" або "Педіатрії" з наступною спеціалізацією із "Санології". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Лікар-санолог II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина". Проходження інтернатури за однією зі спеціальностей з "Лікувальної справи", "Медико-профілактичної справи" або "Педіатрії" з наступною спеціалізацією із "Санології". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Лікар-санолог: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина". Проходження інтернатури за однією зі спеціальностей з "Лікувальної справи", "Медико-профілактичної справи" або "Педіатрії" з наступною спеціалізацією із "Санології". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

ІНШІ ПРОФЕСІОНАЛИ В ГАЛУЗІ МЕДИЦИНИ

{У тексті розділу "Інші професіонали в галузі медицини" слова "лікар-судово-медичний гістолог" замінено словами "лікар судово-медичний експерт-гістолог", слова "лікар-судово-медичний експерт" - словами "лікар судово-медичний експерт", слова "лікар-судово-медичний імунолог" - словами "лікар судово-медичний експерт-імунолог", слова "лікар-судово-медичний криміналіст" - словами "лікар судово-медичний експерт-криміналіст", слова "лікар-судово-медичний токсиколог" - словами "лікар судово-медичний експерт-токсиколог" та слова "лікар-судово-медичний цитолог" - словами "лікар судово-медичний експерт-цитолог" згідно з Наказом Міністерства охорони здоров'я України № 720 від 12.08.2013}

1. ЛІКАР-ДІЄТОЛОГ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію лікувально-профілактичного та дієтичного харчування в

лікувально-профілактичних установах.

Організовує застосування лікувального і лікувально-профілактичного харчування в установах (відділеннях) різного профілю (лікарнях, диспансерах, підприємствах громадського харчування, санаторіях тощо), призначає внутрішнє вживання мінеральних вод. Здійснює контроль за роботою харчового блоку та дотриманням встановленого порядку виписування харчування хворим; визначає хімічний склад, енергетичну цінність окремих страв та добових раціонів. Працює в тісному контакті з лікарями різних медичних профілів; консультації хворих з питань раціонального лікувально-профілактичного і дієтичного харчування. Бере участь у проведенні протиепідемічних заходів в разі виникнення осередку інфекції. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу; організовує підготовку персоналу з дієтичного харчування. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Бере участь в поширенні медичних знань серед населення з питань раціонального та дієтичного харчування. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-дієтолога; фізіологію і патологію травлення, патофізіологію білкового, ліпідного, вуглеводного, водно-мінерального обміну; основи раціонального харчування людини та складання харчових раціонів; режим харчування; характеристику харчової та біологічної цінності основних харчових продуктів; сучасні теорії харчування; організацію та основні принципи лікувально-профілактичного та дієтичного харчування в закладах охорони здоров'я, на промислових підприємствах, в тому числі на виробництві з шкідливими умовами праці, в санаторно-курортних закладах, в дієтичних їдальнях; характеристику лікувальних дієт; технологію приготування дієтичних страв, із тому числі зниженої чи підвищеної біологічної цінності-характеристику харчових блоків та функціональні обов'язки персоналу харчового блоку; особливості лікувального харчування дітей, підлітків, осіб похилого та старечого віку; дію мінеральних вод; харчові отруєння та їх профілактику; правила оформлення медичної документації з дієтології; сучасну літературу за фахом та методи и узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар-дієтолог вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Терапія" з наступною спеціалізацією з "Дієтології". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Лікар-дієтолог I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина" спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження Інтернатури за спеціальністю "Терапія" з наступною спеціалізацією з "Дієтології". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Лікар-дієтолог II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Терапія" з наступною спеціалізацією з "Дієтології". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Лікар-дієтолог: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Терапія" з вступною спеціалізацією з "Дієтології". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

2. ЛІКАР-ЕНДОСКОПІСТ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та установ охорони здоров'я, організацію ендоскопічної служби.

Проводить діагностичну і лікувальну ендоскопію при захворюваннях легень, шлунково-кишкового тракту, малого тазу. Працює в тісному контакті з лікарями іншого медичного профілю, проводить консультації хворих. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Керує роботою середнього медичного персоналу. Дотримується принципів медичної і деонтології. Веде лікарську документацію. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень, впроваджує сучасні методи діагностики і лікування.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів і управління та закладів охорони здоров'я; організацію і ендоскопічної служби; основи права в медицині; права, обов'язки і та відповідальність лікаря-ендоскопіста; основи норми і патології і органів і систем людини; сучасну класифікацію хірургічних та і терапевтичних захворювань; методи знеболювання в ендоскопії; основи рентгенології та радіології; клініку, сучасні методи діагностики, профілактики, лікування та реабілітації основних захворювань легень, шлунково-кишкового тракту, малого тазу; сучасні методи діагностичної та лікувальної ендоскопії; методи усунення ускладнень, які можуть виникнути під час виконання ендоскопічного дослідження; техніку виконання прицільної біопсії із слизових оболонок, серозних покривів і абдомінальних і органів; обладнання ендоскопічних кабінетів і операційних; правила безпеки під час роботи з приладами; правила асептики і антисептики; суміжні дисципліни (цитологію, гістологію, онкологію, пульмонологію тощо); правила оформлення медичної і документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар-ендоскопіст вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Хірургія" з наступною спеціалізацією з "Ендоскопії". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Лікар-ендоскопіст I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Хірургія" з наступною спеціалізацією з "Ендоскопії". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Лікар-ендоскопіст II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Хірургія" з наступною спеціалізацією з "Ендоскопії". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Лікар-ендоскопіст: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Хірургія" з наступною спеціалізацією з "Ендоскопії". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

3. ЛІКАР-ЛАБОРАНТ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію лабораторної служби.

Виконує клінічні аналізи крові, сечі, харкотиння, калу. Здійснює хімічне дослідження шлункового вмісту, жовчі, виділень статевих органів. Застосовує сучасні методи дослідження з провідних розділів лабораторної діагностики. Виявляє первинне знаходження морфологічних ознак пухлинного процесу в харкотинні, виділеннях жіночих статевих органів і молочних залоз. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію лабораторної справи; права, обов'язки та відповідальність лікаря-лаборанта; функції, гістологічну та патогістологічну структуру органів і тканин, в тому числі на клітинному та субклітинному рівні; фізико-хімічні характеристики різних біологічних рідин і субстратів в нормі та патології; основні фізіологічні та патофізіологічні механізми, клінічну симптоматику при ураженні різних систем організму; правила та способи одержання біологічного матеріалу від хворих і його аналізу; сучасні методи лабораторних досліджень, діагностики захворювань з провідних розділів клінічної медицини; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар-лаборант вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина". Спеціалізація за однією зі спеціальностей медичного профілю. Проходження інтернатури за спеціальністю "Лабораторна діагностика" з наступною спеціалізацією з "Клінічної лабораторної діагностики". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Лікар-лаборант I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина". Спеціалізація за однією зі спеціальностей медичного профілю. Проходження інтернатури за спеціальністю "Лабораторна діагностика" з наступною спеціалізацією з "Клінічної лабораторної діагностики". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Лікар-лаборант II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина". Спеціалізація за однією зі спеціальностей медичного профілю. Проходження інтернатури за спеціальністю "Лабораторна діагностика" з наступною спеціалізацією з "Клінічної лабораторної діагностики". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Лікар-лаборант: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина". Спеціалізація за однією зі спеціальностей медичного профілю. Проходження інтернатури за спеціальністю "Лабораторна діагностика" з наступною спеціалізацією з "Клінічної лабораторної діагностики". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

4. ЛІКАР-ЛАБОРАНТ-ГЕНЕТИК

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію лабораторної служби.

Здійснює клінічно-лабораторну діагностику спадкової патології. Застосовує сучасні методи цитогенетичних і біохімічних досліджень; складає відповідний медико-генетичний висновок. Бере участь в організації і проведенні скринінгових програм обстеження новонароджених дітей

та вагітних жінок. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Керує роботою середнього медичного персоналу. Дотримується принципів медичної деонтології. Веде лікарську документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: основи законодавства про охорону здоров'я та нормативні акти, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію лабораторної справи; права, обов'язки та відповідальність лікаря-лаборанта-генетика; основи цитології і біохімії, молекулярної біології і молекулярної генетики; загальні, цитологічні і молекулярні основи спадковості; етіологію, патогенез, сучасні методи дослідження, профілактики та диференційної діагностики, в тому числі молекулярної, лікування спадкових захворювань; способи одержання матеріалу від хворих, методи оцінки та інтерпретації результатів досліджень, складання медико-генетичного висновку; принципи і способи проведення різних скринінгових програм; діагностичну апаратуру (мікроскопи, флуорометри, спектрофотометри, амінокислотні аналізатори тощо); правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар-лаборант-генетик вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа" або "Педіатрія". Проходження інтернатури за спеціальністю "Лабораторна діагностика" з наступною спеціалізацією з "Лабораторної генетики". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Лікар-лаборант-генетик I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа" або "Педіатрія". Проходження інтернатури за спеціальністю "Лабораторна діагностика" з наступною спеціалізацією з "Лабораторної генетики". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення для присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Лікар-лаборант-генетик II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа" або "Педіатрія". Проходження інтернатури за спеціальністю "Лабораторна діагностика" з наступною спеціалізацією з "Лабораторної генетики". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Лікар-лаборант-генетик: повна вища освіта (спеціаліст магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа" або "Педіатрія". Проходження інтернатури за спеціальністю "Лабораторна діагностика" з наступною спеціалізацією з "Лабораторної генетики". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

5. ЛІКАР-ЛАБОРАНТ-ГІГІЄНІСТ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію санітарно-епідеміологічної служби; санітарним законодавством.

Організовує та проводить технічні і гігієнічні дослідження об'єктів навколишнього середовища, виробничого середовища, харчових продуктів в обсязі своїх функцій, на території, яку контролює. Розробляє схему аналізу: вибір методів дослідження, порядок відбору проб, транспортування, зберігання, розрахунок результатів, їх математичну обробку. Аналізує хід дослідження та отримані результати. Розраховує та підтверджує дослідження санітарно-захисної зони, зони обмеження забудови для населення від дії джерел електромагнітного випромінювання, шуму, радіації тощо. Проводить дослідження ефективності роботи аспіраційних споруд - планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Керує роботою середнього медичного персоналу. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; санітарне законодавство; основи права в медицині; організацію санітарно-деміологічної служби; права, обов'язки та відповідальність лікаря-лаборанта-гігієніста; основні методи лабораторних досліджень (загальні хімічні, фометричні, фотометричні), апаратуру, обладнання; характеристику хімічних речовин, механізм дії токсичних речовин на здоров'я людини; санітарний стан регіону з який контролюється; вимоги до хімічних реактивів; основи соціальної гігієни, медичної статистики; хімію органічних неорганічних сполук і речовин, біохімію, фізику, біофізику; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар-лаборант-гігієніст вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа". Спеціалізація за фахом "Лабораторні дослідження факторів навколишнього середовища" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Лікар-лаборант-гігієніст I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа". Спеціалізація за фахом "Лабораторні дослідження факторів навколишнього середовища" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Лікар-лаборант-гігієніст II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа". Спеціалізація за фахом "Лабораторні дослідження факторів навколишнього середовища" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Лікар-лаборант-гігієніст: повна вища освіта (спеціаліст магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа". Спеціалізація за фахом "Лабораторні дослідження факторів навколишнього середовища" (інтернатура, курси спеціалізації). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

6. ЛІКАР-ЛАБОРАНТ-ГІГІЄНІСТ З ДОСЛІДЖЕННЯ ФІЗИЧНИХ ФАКТОРІВ НАВКОЛИШНЬОГО СЕРЕДОВИЩА

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію санітарно-епідеміологічної служби; санітарним законодавством.

Організовує та проводить технічні і гігієнічні дослідження фізичних факторів навколишнього та виробничого середовища на території, яку контролює в обсязі своїх функцій (вібрації, шуму, освітлення, мікроклімату, ультра-, інфразвуку, електромагнітного поля, радіації тощо). Розробляє схему аналізу: вибір методів дослідження, порядок відбору проб, транспортування, зберігання, розрахунок результатів, їх математична обробка. Аналізує хід дослідження та отримані результати. Розраховує та підтверджує дослідження санітарно-захисної зони, зони обмеження забудови для населення від дії джерел електромагнітного випромінювання, шуму, радіації тощо. Проводить дослідження ефективності роботи аспіраційних споруд. Веде лікарську документацію. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Керує роботою середнього медичного персоналу. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно в удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та інформативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; санітарне законодавство; основи права в медицині; організацію санітарно-епідеміологічної служби; права, обов'язки та відповідальність лікаря-лаборанта-гігієніста з дослідження фізичних факторів навколишнього середовища; основні методи лабораторних досліджень фізичних факторів; основні джерела забруднення фізичними факторами в регіоні, що знаходиться під наглядом; вимоги до приладів, правил безпеки; вплив фізичних факторів на здоров'я людини; основи соціальної гігієни, медичної статистики; фізику, біофізику; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар-лаборант-гігієніст з дослідження фізичних факторів навколишнього середовища вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Лабораторні дослідження факторів навколишнього середовища" з наступною спеціалізацією з "Лабораторних досліджень фізичних факторів навколишнього середовища". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Лікар-лаборант-гігієніст з дослідження фізичних факторів навколишнього середовища I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Лабораторні дослідження факторів навколишнього середовища" з наступною спеціалізацією з "Лабораторних досліджень фізичних факторів навколишнього середовища". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Лікар-лаборант-гігієніст з дослідження фізичних факторів навколишнього середовища II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Лабораторні дослідження факторів навколишнього середовища" з наступною спеціалізацією з "Лабораторних досліджень фізичних факторів навколишнього середовища". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Лікар-лаборант-гігієніст з дослідження фізичних факторів навколишнього середовища: повна вища освіта (спеціаліст магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Лабораторні дослідження факторів навколишнього середовища" з наступною спеціалізацією з "Лабораторних досліджень фізичних факторів навколишнього середовища". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

7. ЛІКАР-ЛАБОРАНТ-ГІГІЄНІСТ З ДОСЛІДЖЕННЯ ХІМІЧНИХ ФАКТОРІВ НАВКОЛИШНЬОГО СЕРЕДОВИЩА

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію санітарно-епідеміологічної служби; санітарним законодавством.

Організовує та проводить лабораторні дослідження за хімічними методами об'єктів навколишнього середовища, виробничого середовища, харчових продуктів в обсязі своїх функцій на території, яку контролює. Розробляє схему аналізу: вибір методів дослідження, порядок відбору проб, транспортування, зберігання, розрахунок результатів, їх математичну

обробку. Аналізує хід дослідження та отримані результати. Керує роботою середнього медичного персоналу. Веде лікарську документацію. Планує роботу та проводить аналіз цих результатів. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; санітарне законодавство; основи права в медицині; організацію санітарно-епідеміологічної служби; права, обов'язки та відповідальність лікаря-лаборанта-гігієніста з дослідження хімічних факторів навколишнього середовища; методи досліджень (загальні хімічні, іонометричні, фотометричні), апаратуру, обладнання; основні джерела забруднень хімічними факторами в регіоні, що знаходиться під наглядом; характеристику хімічних речовин, механізм дії токсичних речовин на здоров'я людини; санітарний стан регіону, який контролюється; вимоги до хімічних реактивів; основи соціальної гігієни, медичної статистики; хімію органічних та неорганічних сполук і речовин, біохімію; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар-лаборант-гігієніст з дослідження хімічних факторів навколишнього середовища вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Лабораторні дослідження факторів навколишнього середовища" з наступною спеціалізацією з "Лабораторних досліджень хімічних факторів навколишнього середовища". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Лікар-лаборант-гігієніст з дослідження хімічних факторів навколишнього середовища I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Лабораторні дослідження факторів навколишнього середовища" з наступною спеціалізацією з "Лабораторних досліджень хімічних факторів навколишнього середовища". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Лікар-лаборант-гігієніст з дослідження хімічних факторів навколишнього середовища II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Лабораторні дослідження факторів навколишнього середовища" з наступною спеціалізацією з "Лабораторних досліджень хімічних факторів навколишнього середовища". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Лікар-лаборант-гігієніст з дослідження хімічних факторів навколишнього середовища: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Лабораторні дослідження факторів навколишнього середовища" з наступною спеціалізацією з "Лабораторних досліджень хімічних факторів навколишнього середовища". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

8. ЛІКАР-ЛАБОРАНТ-ІМУНОЛОГ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію лабораторної справи.

Забезпечує кваліфіковане проведення лабораторних імунологічних досліджень в закладах охорони здоров'я. Відбирає матеріал для дослідження, визначає умови та засоби його транспортування і зберігання. Застосовує сучасні методи дослідження, культивування клітинних ліній, імунізації лабораторних тварин для отримання необхідних антисироваток, проводить гуморальні та клітинні реакції імунітету (постановку досліду). Забезпечує знешкодження інфекційного матеріалу. Дотримується принципів медичної деонтології. Веде лікарську документацію. Керує роботою середнього медичного персоналу; контролює виконання правил безпеки (у разі необхідності протиепідемічного режиму) працівниками лабораторії. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію лабораторної справи; права, обов'язки та відповідальність лікаря-лаборанта-імунолога; показники, що характеризують частоту і особливості первинних та вторинних імунодефіцитів у різних генно-географічних зонах України; основи загальної та клінічної імунології, імунофармакології; антигени, їх властивості, різновиди; антитіла, класи та субкласи, їх значення в імунних процесах; основні поняття про структуру та функції імунної системи, клітинних та гуморальних факторів; вікові особливості функціонування імунної системи; основи імунобіотехнології, імуногенетики, імуногематології, імуноонкології, трансплантаційної імунології; імунопатогенез найбільш поширених захворювань людини; методи імунодіагностики, зокрема СНІДу, вагітності, онкозахворювань; імунологічні тести для індивідуального підбору імунотропних препаратів; вплив несприятливих екологічних факторів на імунну систему; сучасні імуномодулюючі методи; спеціальні імунологічні методи лабораторних досліджень; маніпуляції; апаратуру - люмінесцентний мікроскоп, лічильник, спектрофотометр, імуноферментний аналізатор, клітинний сортер; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар-лаборант-імунолог вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Лабораторна діагностика" з наступною спеціалізацією з "Лабораторної імунології". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката для спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Лікар-лаборант-імунолог I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Лабораторна діагностика" з наступною спеціалізацією з "Лабораторної імунології". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Лікар-лаборант-імунолог II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Лабораторна діагностика" з наступною спеціалізацією з "Лабораторної імунології". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Лікар-лаборант-імунолог: повна вища освіта (спеціаліст магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Лабораторна діагностика" з наступною спеціалізацією з "Лабораторної імунології". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

9. ЛІКАР-ЛАБОРАНТ З КЛІНІЧНОЇ БІОХІМІЇ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію лабораторної служби.

Виконує біохімічні дослідження різноманітного біологічного матеріалу (крові, сечі, жовчі тощо). Застосовує сучасні методи біохімічної діагностики. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію лабораторної справи; права, обов'язки та відповідальність лікаря-лаборанта з клінічної біохімії; основні патофізіологічні механізми і клінічну симптоматику при ураженні різних систем організму; загальну і клінічну біохімію основних груп сполук (обмін білків, вуглеводів, ліпідів, пігментів, води і мінеральних речовин, гормонів, вітамінів, ферментів, хімію і патохімію гемостазу і кислотно-основної рівноваги); лабораторні показники, які характеризують відповідний обмін в нормі і патології; найбільш інформативні констеляції біохімічних тестів, що використовуються в діагностиці різних захворювань; методи отримання біологічного матеріалу від хворих і правила його підготовки до біохімічних досліджень; вимоги до хімічних реактивів, методи їх очистки, правила приготування розчинів та їх зберігання; сучасні методи дослідження основних видів обміну речовин; правила перерахунку біохімічних показників в одиниці СИ; правила роботи з електроприладами та апаратами; основи статистичної обробки результатів досліджень; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар-лаборант з клінічної біохімії вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Лабораторна діагностика" з наступною спеціалізацією з "Клінічної біохімії". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Лікар-лаборант з клінічної біохімії I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Лабораторна діагностика" з наступною спеціалізацією з "Клінічної біохімії". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Лікар-лаборант з клінічної біохімії II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Лабораторна діагностика" з наступною спеціалізацією з "Клінічної біохімії". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Лікар-лаборант з клінічної біохімії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Лабораторна діагностика" з наступною спеціалізацією з "Клінічної біохімії". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

10. ЛІКАР З ЛІКУВАЛЬНОЇ ФІЗКУЛЬТУРИ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію відновлювального лікування в закладах охорони здоров'я.

Забезпечує первинну профілактику захворювань людини методами комплексної гімнастики, корекції режиму рухової активності. Навчає методикам профілактики хвороб і ускладнень угодами курсового лікування хворих з різною патологією. Здійснює підбір

комплексів фізичних вправ для самостійних занять. Контролює процес лікувальної гімнастики з оцінкою ефективності лікування. Надає консультативну допомогу з питань рухового режиму, масажу, занять фізкультурою і спортом. Проводить функціональні проби. Володіє однією з клінічних спеціальностей (кардіологія, неврологія, травматологія тощо). Працює в тісному контакті з лікарями інших спеціальностей. Планує роботу і проводить аналіз її результатів. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення. Дотримується принципів медичної деонтології. Веде лікарську документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень, впроваджує в практику сучасні методи лікування і профілактики.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; основи права в медицині; організацію відновлювального лікування в закладах охорони здоров'я; права, обов'язки та відповідальність лікаря з лікувальної фізкультури; сучасні методи лікувальної фізкультури, лікувальні масажі, основи мануальної терапії та акупунктури, механізм дії цих методів на організм людини і перебіг патологічного процесу; клінічну симптоматику основних захворювань, при яких застосовують лікувальну фізкультуру; показники функціонального і фізичного стану організму в нормі та при основних захворюваннях людини; основи лікувального харчування; критерії допуску до занять фізичною культурою усіх вікових груп, механізм дії фізичного тренування на організм; питання боротьби з застосуванням допінгу; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар з лікувальної фізкультури вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Лікувальна фізкультура і спортивна медицина" з наступною спеціалізацією з "Лікувальної фізкультури". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Лікар з лікувальної фізкультури I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Лікувальна фізкультура і спортивна медицина" з наступною спеціалізацією "Лікувальної фізкультури". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Лікар з лікувальної фізкультури II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Лікувальна фізкультура і спортивна медицина" з наступною спеціалізацією з "Лікувальної фізкультури". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Лікар з лікувальної фізкультури: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Лікувальна фізкультура і спортивна медицина" з наступною спеціалізацією з "Лікувальної фізкультури". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

11. ЛІКАР З ЛІКУВАЛЬНОЇ ФІЗКУЛЬТУРИ І СПОРТИВНОЇ МЕДИЦИНИ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію спортивної медицини і лікувальної фізкультури.

Здійснює лікарський контроль за особами, що займаються фізичною культурою і спортом, надає кваліфіковану медичну допомогу при травмах та перенапруженні органів систем людини, забезпечує відновлювальне лікування при різних патологіях. Володіє однією з клінічних спеціальностей (кардіолог, травматолог, невропатолог тощо). Дотримується принципів медичної деонтології. Надає консультації і рекомендації особам, що займаються фізкультурою і спортом. Працює в тісному контакті з лікарями інших медичних профілів. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу і проводить аналіз її результатів. Проводить профілактичну освітню роботу, пропагує фізкультуру і спорт як складові здорового способу життя. Веде лікарську документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень, впроваджує в практику сучасні методи профілактики і лікування.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я, нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; основи права в медицині; організацію спортивної медицини і лікувальної фізкультури; права, обов'язки та відповідальність лікаря з лікувальної фізкультури і спортивної медицини; клінічну симптоматику основних захворювань, при яких застосовують методи відновлювального лікування; показники функціонального і фізичного стану організму в нормі, при основних захворюваннях; вплив фізичних навантажень на основні системи життєзабезпечення у віковому аспекті; критерії інтенсивності фізичних навантажень; загальні та спеціальні методи тестування в спортивній практиці; медичні показання і протипоказання до занять фізичною культурою і спортом усіх вікових груп; принципи розподілу осіб на медичні групи в залежності від стану здоров'я; основні механізми дії фізичного тренування на організм; особливості спортивного відбору; сучасні методи профілактики, діагностики, лікування захворювань і травм, що є наслідком нераціонального заняття фізичною культурою і спортом; лікувальні масажі, основи мануальної терапії та акупунктури; східні оздоровчі системи; першу допомогу при невідкладних станах; організацію диспансеризації спортсменів; психотерапевтичні методи регуляції психічного стану спортсмена до і після змагань; гігієну спортивних споруд, фізичних вправ, харчування спортсменів; форми і методи роботи серед населення з пропаганди фізичної культури і спорту; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар з лікувальної фізкультури і спортивної медицини вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Лікувальна-фізкультура і спортивна медицина" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Лікар з лікувальної фізкультури і спортивної медицини I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Лікувальна фізкультура і спортивна медицина" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Лікар з лікувальної фізкультури і спортивної медицини II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Лікувальна фізкультура і спортивна медицина" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Лікар з лікувальної фізкультури і спортивної медицини: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Лікувальна фізкультура і спортивна медицина" (інтернатура, курси спеціалізації). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

12. ЛІКАР-ПАТОЛОГОАНАТОМ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління і закладів охорони здоров'я.

Проводить огляд та розтин трупа. Забирає матеріал для мікробіологічних, вірусологічних, серологічних, цитологічних, біохімічних досліджень. Проводить гістологічне та мікроскопічне дослідження секційного, операційного та біопсійного матеріалів згідно з інструктивно-методичними вказівками. Формулює патологоанатомічний діагноз та висновок про причини смерті. Заповнює свідоцтво про причини смерті, враховуючи вимоги Міжнародної класифікації захворювань та причин смерті. Складає розширений клініко-патологоанатомічний епікриз, визначає збіг чи розходження його з клінічним діагнозом. Виявляє недоліки в діагностиці та лікуванні померлого хворого та у веденні медичної документації. Керує роботою середнього медичного персоналу. Дотримується принципів медичної деонтології. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: основи законодавства про охорону здоров'я, нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-патологоанатома; етіологію, патогенез, нозологію захворювань; закономірності розвитку загальних патологічних процесів; патоморфологію різних органів; класифікацію та патологічну анатомію різних захворювань органів і систем; гістологічну номенклатуру та сучасну класифікацію пухлин, сучасні методи морфологічної діагностики пухлин; принципи встановлення патологоанатомічного діагнозу та заповнення лікарського свідоцтва про смерть у відповідності до вимог Міжнародної класифікації хвороб та причин смерті; суміжні дисципліни (терапію, хірургію, онкологію, судову медицину, клінічну фармакологію); сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар-патологоанатом вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізації за фахом "Патологічна анатомія" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Лікар-патологоанатом I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Патологічна анатомія" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Лікар-патологоанатом II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Патологічна анатомія" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Лікар-патологоанатом: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Патологічна анатомія" (інтернатура, курси спеціалізації). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

13. ЛІКАР-ПАТОЛОГОАНАТОМ ДИТЯЧИЙ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління і закладів охорони здоров'я.

Проводить огляд та розтин трупів дітей, новонароджених, мертвонароджених та дослідження посліду. Забирає матеріал для мікробіологічних, вірусологічних, серологічних, цитологічних, біохімічних досліджень. Проводить гістологічне та мікроскопічне дослідження секційного, операційного та біопсійного матеріалів. Складає розгорнутий клініко-патологоанатомічний епікриз з обґрунтуванням патологоанатомічного діагнозу; визначає збіг чи розходження його з клінічним діагнозом. При перинатальних розтинах обґрунтовує зв'язок захворювання плоду новонародженого з патологією батьків, патологією вагітності, пологів. Заповнює лікарське свідоцтво про причини смерті та свідоцтво про утворення патологоанатомічного діагнозу, про перинатальну смерть з урахуванням вимог Міжнародної класифікації захворювань та причин смерті. Виявляє недоліки в діагностиці, лікуванні, обстеженні померлої дитини та веденні медичної картки хворого. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: основи законодавства про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-патологоанатома; етіологію, патогенез, нозологію хвороб; особливості перебігу загальнопатологічних процесів у плодів, новонароджених та дітей раннього віку; патологію пренатального та перинатального періодів, патологію послідів; імунні реакції; патоморфоз хвороб дитячого віку; особливості злоякісного і пухлинного росту у дітей; гістологічну номенклатуру та сучасну класифікацію пухлин, сучасні методи морфологічної діагностики пухлин; принципи встановлення патологоанатомічного діагнозу та заповнення лікарського свідоцтва про смерть у відповідності до вимог Міжнародної класифікації хвороб, причин смерті; суміжні дисципліни (педіатрію, дитячу хірургію, онкологію, судову медицину, клінічну фармакологію). Сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар-патологоанатом дитячий вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Дитяча патологічна анатомія (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Лікар-патологоанатом дитячий I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Дитяча патологічна анатомія" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Лікар-патологоанатом дитячий II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Дитяча патологічна анатомія" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Лікар-патологоанатом дитячий: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Дитяча патологічна анатомія" (інтернатура, курси спеціалізації). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

14. ЛІКАР-РЕНТГЕНОЛОГ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я.

Проводить кваліфіковане рентгенологічне обстеження. Здійснює інтервенційні лікувально-діагностичні втручання під контролем рентгеноскопії (за наявності умов). Впроваджує в практику нові високоефективні методи досліджень, в тому числі спеціальні (комп'ютерна томографія, ангіографія, інтраопераційна рентгенографія тощо). Контролює реєстрацію та облік обстежених. Забезпечує оформлення та надання висновків за результатами досліджень. Виявляє та аналізує причини розбіжностей висновків рентгенологічного обстеження із результатами інших діагностичних, клінічних та морфологічних досліджень. Бере участь в проведенні клінічних розборів, клініко-рентгенологічних, клініко-патологоанатомічних конференцій тощо. Систематично проводить аналіз кількісних і якісних показників своєї діяльності. Постійно удосконалює свій професійний рівень. Надає консультативну допомогу фахівцям клінічних підрозділів з питань рентгенодіагностики. Впроваджує заходи, спрямовані на збереження матеріальних цінностей, забезпечення гарантії якості рентгенодіагностики, дотримання правил безпеки, радіаційної безпеки. Забезпечує ретельне збереження документації, носіїв діагностичних зображень, ведення оперативного архіву. Керує роботою середнього медичного персоналу. Дотримується принципів медичної деонтології. Бере активну участь у поширенні медичних знань серед населення.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-рентгенолога; фізичні основи та біологічний вплив на людину рентгенівського випромінювання; принципи роботи сучасних рентгенодіагностичних апаратів, призначення їх складових частин; нормальну та патологічну анатомію і фізіологію, топографічну анатомію людини відповідно до специфіки рентгенологічних досліджень; клінічну симптоматику та патогенез основних захворювань людини; основні методи клініко-інструментальної діагностики; основи диспансеризації, профілактики захворювань; медичну статистику; принципи дії, призначення та послідовність використання інших променевих методів діагностики (ультразвукової, радіонуклідної,

термографії тощо); показання та протипоказання до проведення рентгенологічних досліджень; показання та протипоказання до інвазивних лікувально-діагностичних втручань під контроль, рентгеноскопії; ускладнення при проведенні лікувально-діагностичних інвазивних втручань під контроль рентгеноскопії, їх запобігання та методи лікування; особливості проведення інтраопераційних рентгенологічних досліджень; принципи асептики та антисептики; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар-рентгенолог вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Радіологія-діагностика" з наступною спеціалізацією з "Рентгенології". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Лікар-рентгенолог I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Радіологія-діагностика" з наступною спеціалізацією з "Рентгенології". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Лікар-рентгенолог II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Радіологія-діагностика" з наступною спеціалізацією з "Рентгенології". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Лікар-рентгенолог: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Радіологія-діагностика" з наступною спеціалізацією з "Рентгенології". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

15. ЛІКАР ЗІ СПОРТИВНОЇ МЕДИЦИНИ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, то визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію спортивної медицини.

Здійснює лікарське обстеження осіб, які займаються фізкультурою і спортом. Визначає стан здоров'я і загальну працездатність спортсменів. Проводить профілактичні і оздоровчі заходи, направлені на зміцнення стану здоров'я спортсменів, підвищення та збереження їх високої працездатності. Виявляє передпатологічні і патологічні стани, додає своєчасну кваліфіковану медичну допомогу. Проводить відновлювальне лікування спортсменів після захворювань і травм. Вирішує питання про допуск до тренувань і змагань. Бере участь в управлінні тренувальним процесом, здійснює санітарно-гігієнічне і медико-біологічне забезпечення спортивно-масових заходів і навчально-тренувальних зборів. Працює в тісному контакті з лікарями інших спеціальностей, проводить консультації з актуальних питань фізкультури і спорту. Планує роботу і проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Дотримується принципів медичної деонтології. Бере активну участь у пропаганді здорового способу життя. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію спортивної медицини; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря зі спортивної медицини; клініку, сучасні методи діагностики та лікування основних захворювань органів та систем людини; методи інтенсивної терапії і реанімації, що застосовуються на догоспітальному етапі при різних критичних станах, зумовлених гострими захворюваннями, травмами та нещасними випадками; критерії допуску до занять фізичною культурою і спортом усіх вікових груп; механізми дії фізичного тренування на організм; методи профілактики, діагностики, лікування патології, пов'язаних з нераціональним заняттям спортом; організацію антидопінгового і сексконтролю; лікарського контролю за тими, хто займається фізкультурою, спортом; загальні і спеціальні методи тестування в спортивній медицині; систему диспансеризації спортсменів; психо-, фізіотерапевтичні та фармакологічні методи відновлення стану спортсменів в умовах фізичного навантаження в процесі тренування і спортивних змагань; методи відновлювального масажу; основи раціонального харчування спортсменів; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар зі спортивної медицини вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Лікувальна фізкультура і спортивна медицина" з наступною спеціалізацією зі "Спортивної медицини". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Лікар зі спортивної медицини I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Лікувальна фізкультура і спортивна медицина" з наступною спеціалізацією зі "Спортивної медицини". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Лікар зі спортивної медицини II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Лікувальна фізкультура і спортивна медицина" з наступною спеціалізацією зі "Спортивної медицини". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Лікар зі спортивної медицини: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Лікувальна фізкультура і спортивна медицина" з наступною спеціалізацією зі "Спортивної медицини". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

16. ЛІКАР-СТАТИСТИК

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативними актами, що визначають діяльність медичних установ охорони здоров'я.

Здійснює збір, обробку і аналіз інформації в статистичній службі органів управління і установах охорони здоров'я. Складає періодичні і зведені звіти згідно з встановленими статистичними формами. Проводить статистичні і клініко-статистичні дослідження і їх аналіз. Аналізує статистичні показники стану здоров'я населення та діяльності закладів охорони здоров'я, економіки і фінансування охорони здоров'я; підбору і використання кадрів. Здійснює контроль за організацією обліку і звіту в органах і установах охорони здоров'я. Аналізує і складає статистичні матеріали для нарад, з'їздів, конференцій. Дотримується принципів медичної етики. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують професійну діяльність, права та обов'язки лікаря-статистика; теоретичні основи соціальної гігієни та організації охорони здоров'я; організацію статистичної служби в Україні; організацію системи обліку і звіту медичних установ; форми статистичного обліку і звіту та порядок їх ведення; методи обробки та аналізу статистичних даних; основи користування ЕОМ, технологію машинної обробки статистичних даних; методологію проведення суцільних та вибіркового статистичних і клініко-статистичних досліджень сучасну літературу за фахом і методи її узагальнення організацію статистичної служби в зарубіжних країнах і основи статистичні матеріали, які публікують ВООЗ і ООН.

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар-статистик вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина". Проходження інтернатури за однією зі спеціальностей медичного профілю з наступною спеціалізацією "Організації і управління охороною здоров'я". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Лікар-статистик I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина". Проходження інтернатури за однією зі спеціальностей медичного профілю з наступною спеціалізацією з "Організації і управління охороною здоров'я". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Лікар-статистик II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина". Проходження інтернатури за однією зі спеціальностей медичного профілю з наступною спеціалізацією з "Організації і управління охороною здоров'я". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Лікар-статистик: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина". Проходження інтернатури за однією зі спеціальностей медичного профілю з наступною спеціалізацією з "Організації і управління охороною здоров'я". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

17. ЛІКАР СУДОВО-МЕДИЧНИЙ ЕКСПЕРТ-ГІСТОЛОГ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я, Кримінально-процесуальним кодексом України та документами, що регламентують діяльність судово-медичної експертизи та організацію судово-медичної служби.

Проводить судово-медичне гістологічне дослідження секційного матеріалу, узагальнює результати та оформляє "Висновки". Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про судово-медичну експертизу та нормативні документи, що регламентують діяльність органів та установ судово-медичної служби; основи права в медицині; організацію судово-медичної служби; права, обов'язки та відповідальність лікаря - судово-медичного гістолога; показники роботи відділень судово-медичних лабораторій, бюро судово-медичної експертизи; методи судово-медичного гістологічного та гістохімічного досліджень; процесуальні питання судово-медичної гістологічної експертизи; характеристику і морфогенез клітинної структури тканин та органів людини; основні методи фарбування препаратів як гістологічних, так і гістохімічних; різні види мікроскопічних досліджень; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар судово-медичний експерт-гістолог вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Судово-медична експертиза" з наступною

спеціалізацією з "Судово-медичної гістології". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Лікар судово-медичний експерт-гістолог I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Судово-медична експертиза" з наступною спеціалізацією з "Судово-медичної гістології". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Лікар судово-медичний експерт-гістолог II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Судово-медична експертиза" з наступною спеціалізацією з "Судово-медичної гістології". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Лікар судово-медичний експерт-гістолог: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Судово-медична експертиза" з наступною спеціалізацією з "Судово-медичної гістології". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

18. ЛІКАР СУДОВО-МЕДИЧНИЙ ЕКСПЕРТ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я, Кримінально-процесуальним кодексом України та документами, що регламентують діяльність судово-медичної експертизи та організацію судово-медичної служби в державі.

Проводить судово-медичне дослідження трупа, класифікує смерть, бере матеріал для лабораторних досліджень. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію бюро судово-медичної експертизи. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про судово-медичну експертизу та нормативні документи, що регламентують діяльність органів та установ судово-медичної служби; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря судово-медичного експерта; організацію судово-медичної служби; показники роботи судово-медичних лабораторій бюро судово-медичної експертизи; міжнародну класифікацію хвороб, травм і причин смерті; правила та основні методи судово-медичного дослідження трупів; основні методи лабораторних досліджень об'єктів судово-медичної експертизи, правила направлення об'єктів судово-медичної експертизи на лабораторні дослідження; механізм утворення і морфологічні особливості ушкоджень різного характеру, визначення ступеня їх тяжкості; принципи встановлення розміру (процента) втрати працездатності, експертизи стану здоров'я; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар судово-медичний експерт вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Судово-медична експертиза" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Лікар судово-медичний експерт I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Судово-медична експертиза" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Лікар судово-медичний експерт II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Судово-медична експертиза" (інтернатура, курси спеціалізації). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Лікар судово-медичний експерт: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Судово-медична експертиза" (інтернатура, курси спеціалізації). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

19. ЛІКАР СУДОВО-МЕДИЧНИЙ ЕКСПЕРТ-ІМУНОЛОГ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я, Кримінально-процесуальним кодексом України та документами, що регламентують діяльність судово-медичної експертизи та організацію судово-медичної служби.

Проводить судово-медичне імунологічне дослідження секційного матеріалу, узагальнює результати та оформляє "Висновки". Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію бюро судово-медичної експертизи. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про судово-медичну експертизу та нормативні документи, що регламентують діяльність органів та установ судово-медичної служби; основи права в медицині; організацію судово-медичної служби; права, обов'язки та відповідальність

лікаря-судово-медичного імунолога; показники роботи відділень судово-медичних лабораторій бюро судово-медичної експертизи; методи судово-медичного імунологічного дослідження; правила і способи уявлення, вилучення, упаковки і направлення об'єктів судово-медичної експертизи на лабораторне дослідження; особливості проведення судово-медичної експертизи у випадках встановлення батьківства, материнства та заміни дітей; правила дослідження речових доказів у відділенні судово-медичної імунології; загальні питання судової медицини та імунології; основні методи виявлення групових ознак в слідах біологічного матеріалу людського походження та судово-медичну оцінку одержаних результатів; методи виявлення групових антигенів системи АВО в плямах крові, виділеннях, в тканинах з метою встановлення можливості їх походження від конкретної людини; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар судово-медичний експерт-імунолог вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Судово-медична експертиза" з наступною спеціалізацією із "Судово-медичної імунології". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом та понад 10 років.

Лікар судово-медичний експерт-імунолог I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Судово-медична експертиза" з наступною спеціалізацією із "Судово-медичної імунології". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Лікар судово-медичний експерт-імунолог II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Судово-медична експертиза" з наступною спеціалізацією із "Судово-медичної імунології". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Лікар судово-медичний експерт-імунолог: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина" за спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Судово-медична експертиза" з наступною спеціалізацією із "Судово-медичної імунології". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

20. ЛІКАР СУДОВО-МЕДИЧНИЙ ЕКСПЕРТ-КРИМІНАЛІСТ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я, Кримінально-процесуальним кодексом України та документами, що регламентують діяльність судово-медичної експертизи та організацію судово-медичної служби.

Проводить судово-медичне криміналістичне дослідження. Веде лікарську документацію. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про судово-медичну експертизу та нормативні документи, що регламентують діяльність органів та установ судово-медичної служби; основи права в медицині; організацію судово-медичної служби; права, обов'язки та відповідальність лікаря-судово-медичного криміналіста; організацію роботи відділення медичної криміналістики і спектрографічної лабораторії; правила фотографування об'єктів судово-медичної експертизи; способи виявлення, вилучення, упаковки та направлення об'єктів судово-медичної експертизи на лабораторні дослідження; методика і принципи визначення знаряддя травми, його ідентифікацію; відомості про вогнепальну зброю та боєприпаси, способи та методи діагностики вогнепальних пошкоджень; принципи встановлення дистанції пострілу та його напрямку при використанні кульової та дробової зброї; методи і принципи встановлення особи по кісткових залишках; методи і принципи ідентифікації слідів мікроскопічного характеру; теоретичні основи та правила рентгенівського методу дослідження трупів несвідомих осіб, кісток та кісткових фрагментів; загальні принципи визначення раси, віку, зросту загиблого, терміну поховання по кісткових залишках; наукові основи судово-медичної трасології, поняття про ідентифікацію; загальні поняття та теоретичні основи емісійного спектрального методу дослідження; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар судово-медичний експерт-криміналіст вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Судово-медична експертиза" з наступною спеціалізацією із "Судово-медичної криміналістики". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Лікар судово-медичний експерт-криміналіст I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Судово-медична експертиза" з наступною спеціалізацією із "Судово-медичної криміналістики". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Лікар судово-медичний експерт-криміналіст II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Судово-медична експертиза" з наступною

спеціалізацією із "Судово-медичної криміналістики". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Лікар судово-медичний експерт-криміналіст: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Судово-медична експертиза" з наступною спеціалізацією із "Судово-медичної криміналістики". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

21. ЛІКАР СУДОВО-МЕДИЧНИЙ ЕКСПЕРТ-ТОКСИКОЛОГ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я, Кримінально-процесуальним кодексом України та документами, що регламентують діяльність судово-медичної експертизи та організацію судово-медичної служби.

Проводить судово-токсикологічне дослідження біологічного матеріалу, узагальнює результати та оформляє "Висновки". Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує та проводить аналіз її результатів, веде лікарську документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про судово-медичну експертизу та нормативні документи, що регламентують діяльність органів та установ судово-медичної служби; організацію судово-медичної служби; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-судово-медичного токсиколога; класифікацію та механізм отруйних і сильнодіючих речовин; метаболізм чужорідних сполук в організмі людини; питання зв'язування отрути в організмі, шляхи її виведення, методи детоксикації; правила вилучення та направлення біологічного матеріалу на судово-токсикологічне дослідження; правила прийому, зберігання, використання і відпуску отруйних і сильнодіючих речовин; основи спектрів фотометричного і спектрального методів аналізу; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар судово-медичний експерт-токсиколог вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Судово-медична експертиза" з наступною спеціалізацією із "Судово-медичної токсикології". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Лікар судово-медичний експерт-токсиколог I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Судово-медична експертиза" з наступною спеціалізацією із "Судово-медичної токсикології". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Лікар судово-медичний експерт-токсиколог II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Судово-медична експертиза" з наступною спеціалізацією із "Судово-медичної токсикології". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Лікар судово-медичний експерт-токсиколог: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Судово-медична експертиза" з наступною спеціалізацією із "Судово-медичної токсикології". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

22. ЛІКАР СУДОВО-МЕДИЧНИЙ ЕКСПЕРТ-ЦИТОЛОГ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я, Кримінально-процесуальним кодексом України та документами, що регламентують діяльність судово-медичної експертизи та організацію судово-медичної служби.

Проводить судово-медичне цитологічне дослідження секційного матеріалу, узагальнює результати та оформляє "Висновки". Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про судово-медичну експертизу та нормативні документи, що регламентують діяльність органів та установ судово-медичної служби; основи права в медицині; організацію судово-медичної служби; права, обов'язки та відповідальність лікаря-судово-медичного цитолога; методи лабораторних досліджень речових доказів у судово-медичному відділенні; методи визначення видової, статевої групової та органотканинної належності мікрооб'єктів біологічного походження; будову клітини та механізм клітинних структур у слідах біологічного походження під впливом навколишнього середовища; морфологічні особливості клітин піхвового епітелію та їх диференціацію; морфологічний склад секрету молочної залози в різні строки вагітності, після пологів та абортів; методи дослідження піднігтьового вмісту осіб, що проходять по кримінальній справі; цитологічні ознаки крові в слідах речових доказів; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар судово-медичний експерт-цитолог вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Судово-медична експертиза" з наступною

спеціалізацією з "Судово-медичної цитології". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Лікар судово-медичний експерт-цитолог I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Судово-медична експертиза" з наступною спеціалізацією з "Судово-медичної цитології". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Лікар судово-медичний експерт-цитолог II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст; магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Судово-медична експертиза" з наступною спеціалізацією з "Судово-медичної цитології". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Лікар судово-медичний експерт-цитолог: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Судово-медична експертиза" з наступною спеціалізацією з "Судово-медичної цитології". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

23. ЛІКАР-СУДОВО-ПСИХІАТРИЧНИЙ ЕКСПЕРТ

{У тексті пункту 23 розділу слова "Проходження інтернатури за спеціальністю "Судово-медична експертиза" замінено словами "Проходження інтернатури за спеціальністю "Психіатрія" згідно з Наказом Міністерства охорони здоров'я України № 1307 від 12.07.2018}

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію судово-психіатричної експертизи.

Проводить судово-психіатричну експертизу, організовує роботу судово-психіатричних експертних комісій. Здійснює заходи з профілактики суспільно небезпечних психічнохворих. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-судово-психіатричного експерта; організацію психіатричної допомоги населенню, в тому числі швидкої та невідкладної; роботу психоневрологічних та психіатричних диспансерів; соціальну психіатрію та її завдання, реабілітацію та її принципи; кримінально-правові, кримінально-процесуальні аспекти судово-психіатричної експертизи та примусового лікування; методологічні питання психіатрії, взаємозв'язок психіатрії, психології, філософії, юриспруденції; загальну психопатологію; основи дитячої та підліткової психіатрії; експериментально-психологічні, інструментальні та лабораторні методи дослідження; організацію інтенсивної терапії; методи статистичної обробки показників роботи судово-психіатричної експертної комісії; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар-судово-психіатричний експерт вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Психіатрія" з наступною спеціалізацією із "Судово-психіатричної експертизи". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Лікар-судово-психіатричний експерт I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Психіатрія" з наступною спеціалізацією із "Судово-психіатричної експертизи". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Лікар-судово-психіатричний експерт II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Психіатрія" з наступною спеціалізацією із "Судово-психіатричної експертизи". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Лікар-судово-психіатричний експерт: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Психіатрія" з наступною спеціалізацією із "Судово-психіатричної експертизи". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

24. ЛІКАР-ФІЗІОТЕРАПЕВТ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію фізіотерапевтичної служби і курортної справи.

Застосовує сучасні методи профілактики і лікування санаторними та курортними факторами. Визначає доцільність застосування фізіотерапевтичних методів при різних захворюваннях. Обирає оптимальний фізіотерапевтичний комплекс. Веде науково обґрунтований облік безпосередніх, найближчих і віддалених результатів лікування. Надає

швидко та невідкладну медичну допомогу. Проводить консультації за направленнями лікарів інших спеціальностей. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію.

Дотримується принципів медичної деонтології. Керує робот середнього медичного персоналу. Бере активну участь поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління, установ та закладів охорони здоров'я; основи права в медицині; організацію фізіотерапевтичної служби і курортної справи; права, обов'язки та відповідальність лікаря-фізіотерапевта; сучасну класифікацію хвороб; показання та протипоказання до застосування фізичних факторів; механізм дії фізичних факторів, вплив їх на основні патологічні процеси і функції різних органів і систем організму; принципи сумісності і послідовності призначення фізичних факторів і процедур; принципи органічного детермінізму в терапії фізичними факторами; хронофізіотерапію; проблеми охорони навколишнього середовища при будівництві і експлуатації фізіотерапевтичних і курортних закладів; основи санаторно-курортного лікування і відбору; правила і вимоги до обладнання фізіотерапевтичного відділення (кабінету); апаратуру, яка застосовується, техніку проведення процедур, правила безпеки під час роботи з фізіотерапевтичною апаратурою; першу і екстрену допомогу при невідкладних станах; принципи госпрозрахунку, страхової медицини, маркетингу; правила оформлення медичної документації; форми і методи санітарної освіти; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар-фізіотерапевт вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Терапія" з наступною спеціалізацією з "Фізіотерапії". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Лікар-фізіотерапевт I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Терапія" з наступною спеціалізацією з "Фізіотерапії". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Лікар-фізіотерапевт II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Терапія" з наступною спеціалізацією з "Фізіотерапії". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Лікар-фізіотерапевт: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Терапія" з наступною спеціалізацією з "Фізіотерапії". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

25. ЛІКАР З ФУНКЦІОНАЛЬНОЇ ДІАГНОСТИКИ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я. Здійснює дослідження з використанням методів функціональної діагностики (електрокардіографія, ехокардіографія, амбулаторний моніторинг ЕКГ, навантажувальні проби, спірометрія, електроенцефалографія). Виявляє та аналізує причини розбіжностей зроблених висновків з результатами інших діагностичних, клінічних та морфологічних досліджень. Бере участь у проведенні клінічних та клініко-патологоанатомічних конференцій тощо. Проводить консультації за направленнями лікарів інших спеціальностей. Планує роботу та здійснює аналіз її результатів. Керує роботою середнього медичного персоналу. Забезпечує дотримання правил безпеки; збереження документації та носіїв діагностичних зображень. Дотримується принципів медичної деонтології. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря з функціональної діагностики; організацію системи функціональної діагностики; клінічну анатомію органів і систем організму; нормальну і патологічну фізіологію основних систем організму; біофізичні основи функціональних методів дослідження; клінічну симптоматику невідкладних станів, методи їх діагностики та лікування; клінічні симптоми основних хвороб серцево-судинної, дихальної і нервової систем, принципи їх лікування та профілактики; номенклатуру і метрологічні характеристики обладнання для функціональних досліджень, правила безпечного його використання; стандарти використання методів функціональної діагностики хвороб серцево-судинної, дихальної і нервової систем; принципи аналізу, інтерпретації результатів функціональних досліджень та складання обґрунтованого висновку; підходи до застосування комп'ютерних технологій у функціонально-діагностичних дослідженнях; правила оформлення медичної документації; сучасні джерела медичної інформації, методи її аналізу та узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги:

Лікар з функціональної діагностики вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа" або "Педіатрія". Проходження інтернатури за спеціальністю "Загальна практика - сімейна медицина", "Внутрішні хвороби" або "Педіатрія" з наступною спеціалізацією за спеціальністю

"Функціональна діагностика". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря з функціональної діагностики та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар з функціональної діагностики вищої кваліфікаційної категорії повинен володіти знаннями, вміннями і навичками, передбаченими кваліфікаційною характеристикою лікаря з функціональної діагностики I кваліфікаційної категорії, крім того, вміти виконувати методи дослідження:

1. Стрес-ехокардіографія.
2. Нейрофізіологічні методи діагностики.
3. Полісомнографія та оцінка дифузійної здатності легень.

Лікар з функціональної діагностики I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа" або "Педіатрія". Проходження інтернатури за спеціальністю "Загальна практика - сімейна медицина", "Внутрішні хвороби" або "Педіатрія" з наступною спеціалізацією за спеціальністю "Функціональна діагностика". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря з функціональної діагностики та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар з функціональної діагностики I кваліфікаційної категорії повинен володіти знаннями, вміннями і навичками, передбаченими кваліфікаційною характеристикою лікаря з функціональної діагностики II кваліфікаційної категорії, крім того, вміти виконувати методи дослідження:

1. Дуплексне дослідження судин.
2. Бодіплетизмографія.
3. Навантажувальні та медикаментозні проби в пульмонології.

Лікар з функціональної діагностики II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа" або "Педіатрія". Проходження інтернатури за спеціальністю "Загальна практика - сімейна медицина", "Внутрішні хвороби" або "Педіатрія" з наступною спеціалізацією за спеціальністю "Функціональна діагностика". Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря з функціональної діагностики та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар з функціональної діагностики II кваліфікаційної категорії повинен володіти знаннями, вміннями і навичками, передбаченими кваліфікаційною характеристикою лікаря-спеціаліста з функціональної діагностики, крім того, вміти виконувати методи дослідження:

1. ЕКГ, включаючи реєстрацію в додаткових відведеннях та функціональні проби.
2. Добовий моніторинг ЕКГ.
3. Добовий моніторинг артеріального тиску.
4. Ехокардіографія.
5. Ультразвукове дослідження периферичних судин.
6. Проба з дозованим фізичним навантаженням.
7. Ехоенцефалографія.
8. Електроенцефалографія рутинна з функціональними пробями.

Лікар з функціональної діагностики: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа" або "Педіатрія". Проходження інтернатури за спеціальністю "Загальна практика - сімейна медицина", "Внутрішні хвороби" або "Педіатрія" з наступною спеціалізацією з "Функціональної діагностики". Наявність сертифіката лікаря з функціональної діагностики. Без вимог до стажу роботи.

Лікар з функціональної діагностики повинен вміти:

1. Визначати показання для виконання функціональних досліджень, потребу в консультації суміжних спеціалістів, показання для госпіталізації;

2. Оформляти діагностичні заключення згідно з існуючими стандартами;
3. Виконувати методи дослідження:

- ЕКГ у 12 відведеннях
- Спірометрія
- Дистанційна ЕКГ.

{Пункт 25 підрозділу у редакції наказу Міністерства охорони здоров'я України № 768 від 26.07.2016}

26. ЕРГОТЕРАПЕВТ

Завдання та обов'язки.

Здійснює заходи щодо набуття людьми з обмеженнями життєдіяльності максимального рівня функціональності та незалежності в усіх аспектах життя через терапевтичне використання заняттєвої активності (занять) та активних реабілітаційних технологій, відновленню у них фізичного, соціального та психічного здоров'я, поверненню людини до нормального соціального, професійного та побутового функціонування, відновлення автономності, інтеграції її у суспільство у закладах охорони здоров'я, освіти, соціального захисту та за їх межами. Виконує обстеження, оцінювання та тестування окремих пацієнтів/

клієнтів або груп; визначає причину та рівень обмеження життєдіяльності на основі обстеження структур і функцій організму; оцінює активність та участь особи, напрямок та ступінь впливу контекстових факторів на її заняттєву активність та участь. Визначає реабілітаційні цілі з урахуванням думки пацієнта, розробляє і впроваджує програму ерготерапії у рамках індивідуальної програми реабілітації. Працює з пацієнтами усіх вікових категорій з неврологічними, ортопедичними патологіями, сенсорними розладами, психічними, серцево-судинними та іншими захворюваннями. Здійснює реабілітаційні заходи з метою розвитку, відновлення або компенсації функцій організму, які обмежують життєдіяльність та функціональну незалежність, включаючи рухові, нейром'язові, розумові, сенсорно-перцептивні, когнітивні та емоційно-регуляційні функції. Застосовує терапевтичні вправи, терапевтичні заняття, преформовані фізичні чинники, моделює та виготовляє ортези з метою підтримки постраждалих структур організму у рамках індивідуальної програми реабілітації. Застосовує методики корекції сенсорних, когнітивних та моторних функцій, пов'язаних із проблемами харчування. Застосовує методики підвищення мотивації хворих. Здійснює заходи щодо розширення і покращення заняттєвої участі пацієнта в усіх сферах: активності повсякденного життя (самообслуговуванні, самогляді та догляді за іншими особами), професійній діяльності, дозвіллі, грі, освіті, соціальній участі, відпочинку і сні. На основі результатів реабілітаційного ерготерапевтичного обстеження рекомендує обладнання і технології підтримки для підвищення функціональної незалежності та соціально-побутової адаптації, включаючи технічні та інші засоби реабілітації. Надає рекомендації щодо влаштування доступного і безпечного функціонального середовища вдома, на роботі, в громадських місцях, у соціальному оточенні осіб з обмеженими фізичними, когнітивними та емоційними можливостями. Надає консультації родичам та опікунам щодо виявлених порушень і шляхів досягнення особами з обмеженими фізичними, когнітивними та емоційними можливостями максимальної незалежності і нормального рівня здоров'я, залучає їх до планування і виконання домашніх програм реабілітації. Бере участь в аналізі виконання індивідуальної програми реабілітації та внесенні змін на кожному з етапів. Постійно веде встановлену профільну оцінювальну та звітну документацію з ерготерапії. Надає консультації у межах компетенції ерготерапевта та рекомендує залучення інших фахівців сфери охорони здоров'я. Співпрацює з лікарями фізичної та реабілітаційної медицини, фізичними терапевтами, фахівцями освіти (спеціальної освіти), терапевтами мови та мовлення (логопедами), фахівцями психічного здоров'я, соціальними працівниками. Керує роботою асистентів та помічників. Проводить наукову та адміністративну діяльність. Бере участь у навчальних програмах як викладач з ерготерапії та/або клінічний керівник/методист навчальних практик. Постійно удосконалює свій професійний рівень. Зберігає таємницю індивідуальних програм реабілітації. Виконує професійні обов'язки в закладах охорони здоров'я, освітніх, соціальних закладах, установах та організаціях державного, громадського і приватного секторів в мультидисциплінарному та монопрофесійному середовищах. Формулює пропозиції для покращення надання послуг з ерготерапії; оцінює та корегує ефективність проведеної реабілітаційної програми на основі об'єктивних показників та суб'єктивного ставлення пацієнта, визначає необхідність проведення спеціальних методів обстеження та тестування, визначає прогноз функціональної незалежності особи з обмеженням життєдіяльності, використовуючи методи поглибленого реабілітаційного обстеження та тестування, проводить навчально-методичну роботу з ерготерапії у якості викладача та/або клінічного керівника/методиста навчальних практик в межах / поза межами свого структурного підрозділу або закладу; використовує новітнє обладнання, сучасні методи адаптації та технологічної підтримки осіб з обмеженнями життєдіяльності, застосовує новітні стандартизовані методи обстеження та тестування; проводить навчально-методичну роботу з ерготерапії (семінари, збори, презентації) у своєму структурному підрозділі або закладі. Виконує обстеження та втручання із застосуванням вузькопрофільних методик, проводить клінічну оцінку нових методів та теорій ерготерапії.

Повинен знати: анатомію і фізіологію людини, основи медичної патології, біомеханіку, кінезіологію, моторний контроль, ергономіку, основи психології, педагогіки, соціології; особливості застосування заходів ерготерапії при порушеннях діяльності опорно-рухового апарату, серцево-судинної, нервової та дихальної систем, при множинних порушеннях та протезуванні, у педіатрії, геронтології, психіатрії; методи обстеження, оцінювання та контролю в ерготерапії; стандартизовані методи оцінки активності та участі, напрямку та ступеня впливу контекстових факторів; теорію та методику застосування терапевтичних вправ та терапевтичних занять, методику здійснення заняттєвого аналізу; терапевтичний вплив преформованих фізичних чинників; теорію і практику ерготерапевтичних, корекційно-реабілітаційних заходів та процесів, психологічної допомоги, соціально-побутової адаптації, професійної реабілітації, соціально-середовищної реабілітації осіб усіх вікових категорій з обмеженнями життєдіяльності; ефективні методи, форми, прийоми реабілітаційної допомоги, корекційного та компенсуючого навчання і виховання; принципи пристосування середовища життєдіяльності пацієнта/клієнта, універсального дизайну; цілі, принципи реабілітації дітей, дорослих та осіб літнього віку; методологію та зміст ерготерапевтичних обстежень, принципи командної роботи; індивідуальні психологічні особливості, вікові та нозологічні характеристики дітей і дорослих з обмеженнями життєдіяльності; методологічні та практичні засади застосування Міжнародної класифікації функціонування, обмеження життєдіяльності та здоров'я (МКФ), Міжнародної класифікації функціонування, обмеження життєдіяльності та здоров'я дітей та підлітків (МКФ-ДП) та Міжнародної класифікації хвороб (МКХ); правила використання технічних засобів реабілітації та обладнання кабінетів ерготерапії та інших спеціалізованих реабілітаційних приміщень закладів охорони здоров'я, навчальних кабінетів, класів, спортивних та ігрових залів, спеціалізованих приміщень, які створено для реабілітаційної та корекційної роботи; сучасні досягнення науки та практики у відповідних галузях реабілітації та абілітації; чинне законодавство України про охорону здоров'я, реабілітацію, освіту, соціальний захист, права осіб з інвалідністю та нормативно-правові акти, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, реабілітації, освіти, соціального захисту; основи управління й організації ерготерапевтичних та корекційно-реабілітаційних процесів в закладах охорони здоров'я, у масових і спеціалізованих закладах для дітей, які мають порушення фізичного або розумового розвитку; етичний кодекс ерготерапевта, етичні норми і правила організації реабілітації осіб усіх вікових груп з обмеженнями життєдіяльності; норми і правила ведення реабілітаційної, психологічної, педагогічної та статистичної документації; досконало володіти державною мовою.

Кваліфікаційні вимоги

Ерготерапевт вищої кваліфікаційної категорії: вища освіта (магістр) у галузі знань "Охорона здоров'я" за спеціальністю "Фізична терапія, ерготерапія" або вища освіта (магістр) у галузі знань "Охорона здоров'я" за спеціальністю "Фізична реабілітація", або вища освіта (спеціаліст, магістр) у галузі знань "Фізичне виховання, спорт і здоров'я людини" за спеціальністю "Фізична реабілітація". Спеціалізація "Ерготерапія". Підвищення кваліфікації {Згідно чинного законодавства). Наявність посвідчення про підтвердження/присвоєння вищої кваліфікаційної категорії з ерготерапії. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Ерготерапевт I кваліфікаційної категорії: вища освіта (магістр) у галузі знань "Охорона здоров'я" за спеціальністю "Фізична терапія, ерготерапія" або вища освіта (магістр) у галузі знань "Охорона здоров'я" за спеціальністю "Фізична реабілітація", або вища освіта (спеціаліст, магістр) у галузі знань "Фізичне виховання, спорт і здоров'я людини" за спеціальністю "Фізична реабілітація". Спеціалізація "Ерготерапія". Підвищення кваліфікації {Згідно чинного законодавства). Наявність посвідчення про підтвердження/присвоєння першої кваліфікаційної категорії з ерготерапії. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Ерготерапевт II кваліфікаційної категорії: вища освіта (магістр) у галузі знань "Охорона здоров'я" за спеціальністю "Фізична терапія, ерготерапія" або вища освіта (магістр) у галузі знань "Охорона здоров'я" за спеціальністю "Фізична реабілітація", або вища освіта (спеціаліст, магістр) у галузі знань "Фізичне виховання, спорт і здоров'я людини" за спеціальністю "Фізична реабілітація". Спеціалізація "Ерготерапія". Підвищення кваліфікації {Згідно чинного законодавства). Наявність посвідчення про підтвердження/присвоєння другої кваліфікаційної категорії з ерготерапії. Стаж роботи за фахом не менше 5 років.

Ерготерапевт: вища освіта (магістр) у галузі знань "Охорона здоров'я" за спеціальністю "Фізична терапія, ерготерапія" або вища освіта (магістр) у галузі знань "Охорона здоров'я" за спеціальністю "Фізична реабілітація", або вища освіта (спеціаліст, магістр) у галузі знань "Фізичне виховання, спорт і здоров'я людини" за спеціальністю "Фізична реабілітація". Без вимог до стажу роботи.

{Розділ доповнено пунктом 26 згідно з Наказом Міністерства охорони здоров'я України № 1171 від 07.11.2016, пункт 26 розділу у редакції Наказу Міністерства охорони здоров'я України № 2331 від 13.12.2018}

27. ФІЗИЧНИЙ ТЕРАПЕВТ

Завдання та обов'язки. Виконує професійні обов'язки в закладах охорони здоров'я, освітніх, соціальних закладах, установах та організаціях державного, громадського і приватного секторів в мультидисциплінарному та монопрофесійному середовищах. Здійснює реабілітаційні заходи з метою припинення або зменшення болю, відновлення функцій тканин, органів, систем та організму в цілому, досягнення нормального рівня здоров'я, фізичної самостійності та активності, оптимального фізичного стану та самопочуття осіб усіх вікових категорій з порушеннями діяльності опорно-рухового апарату, ортопедичними вадами, побутовими, спортивними та професійними травмами, неврологічними, серцево-судинними, респіраторними та іншими захворюваннями та їх наслідками, людей літнього віку з віковими ускладненнями. Проводить обстеження, тестування, визначає функціональний стан та рівень фізичного розвитку, виявляє рухові та інші порушення, прогнозує можливість їх усунення. Складає та виконує програми фізичної терапії, або компоненти індивідуальної програми реабілітації, які стосуються фізичної терапії. Встановлює цілі фізичної терапії, розробляє і впроваджує комплекс заходів та рекомендацій, спрямованих на поліпшення діяльності опорно-рухового апарату, нервової, серцево-судинної, інших систем та організму в цілому, рівноваги, координації, збільшення сили, витривалості м'язів і вдосконалення вправності рухів, відновлення або компенсацію порушених чи відсутніх функцій. Застосовує фізичні вправи, масаж, мануально-м'язові та суглобові техніки, преформовані фізичні чинники. Навчає самоогляду, пересуванню, самостійності у підтримці фізичного стану та здоров'я. Аналізує хід виконання програми фізичної терапії, вносить необхідні корективи, веде відповідну документацію. Співпрацює з лікарями фізичної та реабілітаційної медицини, ерготерапевтами, фахівцями освіти (спеціальної освіти), терапевтами мови та мовлення (логопедами), фахівцями психічного здоров'я, соціальними працівниками. Надає консультації у межах своєї компетенції та визначає необхідність звертання пацієнтів/клієнтів до інших фахівців сфери охорони здоров'я. Керує роботою асистентів та помічників. Здійснює професійну діяльність в галузі охорони здоров'я за скеруванням лікаря (в реабілітаційних закладах та в монопрофесійному середовищі). Консультує родичів та опікунів щодо виявлених порушень та можливих шляхів їх усунення, способів досягнення максимальної незалежності і нормального рівня здоров'я, залучає їх до планування і проведення програми фізичної терапії, надає їм необхідну консультативну допомогу. Здійснює наукову та адміністративну діяльність, постійно удосконалює свій професійний рівень, дотримується правил та норм професійної етики. Бере участь у навчальних програмах як викладач з фізичної терапії та/або клінічний керівник/методист навчальних практик. Формулює пропозиції для покращення надання послуг з фізичної терапії; застосовує методи поглибленого обстеження та тестування за вибраними напрямками клінічної діяльності; оцінює результати поглибленого обстеження та тестування; складає, виконує та коригує програму фізичної терапії при складних порушеннях; застосовує мануальні методики фізичної терапії за вибраними напрямками клінічної діяльності; використовує складне реабілітаційне обладнання; діє самостійно за умов професійної ізоляції; надає консультативну допомогу фізичним терапевтам без категорії; впроваджує нові науково обґрунтовані методики або клінічні протоколи фізичної терапії; провадить навчально-методичну роботу з фізичної терапії (семінари, збори, презентації) у своєму структурному підрозділі або закладі; складає, виконує та коригує програми фізичної терапії при важких та тривалих порушеннях; застосовує складні мануальні методики фізичної терапії за одним або декількома напрямками клінічної діяльності; навчає використовувати складне реабілітаційне обладнання; застосовує вузькопрофільні методики обстеження та втручання у фізичній терапії; проводить клінічну оцінку нових методів фізичної терапії; провадить навчально-методичну роботу з фізичної терапії в межах / поза межами свого структурного підрозділу або закладу; надає консультативну допомогу фізичним терапевтам усіх категорій.

Повинен знати: нормальну анатомію людини; нормальну фізіологію, патофізіологію та фізіологію рухової активності; біохімію; кінезіологію та клінічну кінезіологію; основи медичної патології; моторний контроль; теорію та методику фізичної культури; основи психології, педагогіки, соціології, методи обстеження, оцінювання та контролю у фізичній терапії; теорію та методику застосування терапевтичних вправ; терапевтичний вплив преформованих фізичних чинників; мануальні методи втручання у фізичній терапії; методи та засоби профілактики і корекції м'язово-скелетних, неврологічних, кардіореспіраторних та інших порушень на підставі виявлених анатомічних, фізіологічних, патологічних та психосоціальних характеристик осіб різного віку; особливості застосування заходів фізичної терапії при порушеннях діяльності опорно-рухового апарату, серцево-судинної, нервової та дихальної систем, при множинних порушеннях та протезуванні, у педіатрії та геронтології; дослідження у фізичній терапії; організацію систем охорони здоров'я, фізичного виховання, освіти та соціального захисту, основи національного і міжнародного законодавства в цих галузях; основи медичного права; основи наукових досліджень та науково-доказових принципів, планування і виконання експериментальних робіт; основи організації праці, адміністрації та менеджменту в державному і приватному секторах; чинне законодавство України про охорону здоров'я та нормативно-правові акти, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я та соціального захисту, організацію реабілітаційної допомоги; норми і правила ведення фахової звітної та облікової документації; Етичний кодекс фізичного терапевта, права, обов'язки та відповідальність фізичного терапевта; організацію реабілітаційної допомоги; принципи командної роботи; методологічні та практичні засади застосування Міжнародної класифікації функціонування, обмеження життєдіяльності та здоров'я (МКФ), Міжнародної класифікації функціонування, обмеження життєдіяльності та здоров'я дітей та підлітків (МКФ-ДП) та Міжнародної класифікації хвороб (МКХ); досконало володіти державною мовою.

Кваліфікаційні вимоги

Фізичний терапевт вищої кваліфікаційної категорії: вища освіта (магістр) у галузі знань "Охорона здоров'я" за спеціальністю "Фізична терапія, ерготерапія" або вища освіта (магістр) у галузі знань "Охорона здоров'я" за спеціальністю "Фізична реабілітація", або вища освіта (спеціаліст, магістр) у галузі знань "Фізичне виховання, спорт і здоров'я людини" за спеціальністю "Фізична реабілітація". Спеціалізація "Фізична терапія". Підвищення кваліфікації {Згідно чинного законодавства). Наявність посвідчення про підтвердження/присвоєння вищої кваліфікаційної категорії з фізичної терапії. Стаж роботи за фахом не менше 10 років.

Фізичний терапевт I кваліфікаційної категорії: вища освіта (магістр) у галузі знань "Охорона здоров'я" за спеціальністю "Фізична терапія, ерготерапія" або вища освіта (магістр) у галузі знань "Охорона здоров'я" за спеціальністю "Фізична реабілітація", або вища освіта (спеціаліст, магістр) у галузі знань "Фізичне виховання, спорт і здоров'я людини" за спеціальністю "Фізична реабілітація". Спеціалізація "Фізична терапія". Підвищення кваліфікації {Згідно чинного законодавства). Наявність посвідчення про підтвердження/присвоєння першої кваліфікаційної категорії з фізичної терапії. Стаж роботи за фахом не менше 7 років.

Фізичний терапевт II кваліфікаційної категорії: вища освіта (магістр) у галузі знань "Охорона здоров'я" за спеціальністю "Фізична терапія, ерготерапія" або вища освіта (магістр) у галузі знань "Охорона здоров'я" за спеціальністю "Фізична реабілітація", або вища освіта (спеціаліст, магістр) у галузі знань "Фізичне виховання, спорт і здоров'я людини" за спеціальністю "Фізична реабілітація". Спеціалізація "Фізична терапія". Підвищення кваліфікації {Згідно чинного законодавства). Наявність посвідчення про підтвердження/присвоєння другої кваліфікаційної категорії з фізичної терапії. Стаж роботи за фахом не менше 5 років.

Фізичний терапевт: вища освіта (магістр) у галузі знань "Охорона здоров'я" за спеціальністю "Фізична терапія, ерготерапія" або вища освіта (магістр) у галузі знань "Охорона здоров'я" за спеціальністю "Фізична реабілітація", або вища освіта (спеціаліст, магістр) у галузі знань "Фізичне виховання, спорт і здоров'я людини" за спеціальністю "Фізична реабілітація". Без вимог до стажу роботи.

{Розділ доповнено пунктом 27 згідно з Наказом Міністерства охорони здоров'я України № 1171 від 07.11.2016, пункт 27 розділу у редакції Наказу Міністерства охорони здоров'я України № 2331 від 13.12.2018}

28. ТРАНСПЛАНТ-КООРДИНАТОР

Завдання та обов'язки. Трансплант-координатор виконує діяльність, спрямовану на забезпечення отримання анатомічних матеріалів людини та надання їх для подальшої трансплантації та/або виготовлення біоімплантатів у встановленому законодавством порядку. Виявляє потенційного донора анатомічних матеріалів людини та організовує проведення необхідних додаткових клінічних обстежень та лабораторних досліджень для встановлення медичних передумов (відсутність хвороб або станів, що унеможливають вилучення анатомічних матеріалів людини) для вилучення анатомічних матеріалів людини, визначення функціонального стану окремих органів. Встановлює наявність в Єдиній державній інформаційній системі трансплантації (далі - ЄДІСТ) відомостей про прижиттєво надану потенційним донором згоду або незгоду на вилучення анатомічних матеріалів з його тіла для трансплантації та/або виготовлення біоімплантатів після визначення його стану як незворотна смерть (смерть мозку або біологічна смерть), про призначення повноважного представника, який після смерті особи надасть згоду на вилучення з її тіла анатомічних матеріалів для трансплантації та/або виготовлення біоімплантатів. Отримує згоду повноважного представника або другого з подружжя, або близького родича, або іншого законного представника померлої особи, або особи, яка взяла на себе зобов'язання поховати померлу особу, на вилучення з тіла померлої особи анатомічних матеріалів для трансплантації. Отримує згоду повноважного представника або другого з подружжя або близького родича або іншого законного представника померлої особи, або особи, яка взяла на себе зобов'язання поховати померлу особу, на вилучення з тіла померлої особи анатомічних матеріалів для виготовлення біоімплантатів, забезпечує внесення відомостей про отриману письмову згоду до ЄДІСТ та медичної

документації померлої особи. Організовує проведення тканинного типування та досліджень, які необхідні для отримання даних, передбачених для внесення до ЄДІСТ, для визначення пари донор-реципієнт для кожного органу. Вносить необхідні дані до ЄДІСТ. Після отримання інформації з ЄДІСТ про можливість надання реципієнту анатомічного матеріалу від донора-трупа, визначеного ЄДІСТ, невідкладно інформує про це лікуючого лікаря реципієнта або іншого лікаря, який його заміщує, та керівника цього закладу; взаємодіє із закладами охорони здоров'я, які надають медичну допомогу із застосуванням трансплантації та/або здійснюють діяльність, пов'язану з трансплантацією, та іншими суб'єктами господарювання, що здійснюють діяльність, пов'язану з трансплантацією. Вносить передбачені законодавством відомості до ЄДІСТ; що є інформацією з обмеженим доступом, про донорів, реципієнтів, характеристику анатомічних матеріалів, які збираються, обробляються та захищаються у визначеному законом порядку. Забезпечує оперативний обмін інформацією, що міститься в ЄДІСТ, між суб'єктами трансплантації при організації надання медичної допомоги із застосуванням трансплантації та здійсненні діяльності, пов'язаної з трансплантацією. Взаємодіє з відповідальними особами центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері надання медичної допомоги із застосуванням трансплантації та здійснення діяльності, пов'язаної з трансплантацією. Організовує вилучення, пакування, маркування, зберігання і перевезення анатомічних матеріалів людини. Інформує у визначених законодавством випадках судово-медичну експертну службу, адміністрацію закладу охорони здоров'я, відповідні правоохоронні органи та органи прокуратури щодо отримання згоди на вилучення анатомічних матеріалів у донора-трупа. Здійснює інші визначені законодавством повноваження, пов'язані з наданням медичної допомоги із застосуванням трансплантації та здійснення діяльності, пов'язаної з трансплантацією. Співпрацює з лікарями, іншим медичним та немедичним персоналом, закладами охорони здоров'я, установами, які проводять дослідження анатомічних матеріалів, іншими установами та службами, залученими до процесу трансплантації. Забезпечує організацію перевезення анатомічних матеріалів людини, які застосовуються для трансплантації та їх зберігання під час перевезення відповідно до законодавства. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Дотримується принципів медичної деонтології. Бере активну участь у проведенні інформаційно-роз'яснювальної роботи з питань законодавства щодо трансплантації анатомічних матеріалів людини, популяризації прижиттєвого та посмертного донорства анатомічних матеріалів, формування позитивної громадської думки про надання анатомічних матеріалів людини для трансплантації. Постійно удосконалює свій професійний рівень. Виконує вимоги нормативних актів про охорону праці та навколишнього середовища, дотримується норм, методів і прийомів безпечного виконання робіт.

Повинен знати: Конституцію України, Основи законодавства України про охорону здоров'я, інші нормативно-правові акти у сфері охорони здоров'я в частині трансплантології; досконало володіти державною мовою; права, обов'язки та відповідальність трансплант-координатора; показники роботи закладу охорони здоров'я (відділення, підрозділу); організацію хірургічної допомоги, анестезіологічної допомоги та служби трансплантації; основи психології проведення бесіди з повноважним представником або другим з подружжя, або близьким родичем, або іншим законним представником потенційного донора, або особою, яка взяла на себе зобов'язання поховати померлу особу, яка є потенційним донором, про можливість донорства, методи виявлення хвороб або станів, що унеможливають вилучення органів та інших анатомічних матеріалів у потенційного донора-трупа, клінічні ознаки мозкової коми та смерті мозку, інструментальні методи діагностики смерті мозку, документацію, яка оформлюється після смерті мозку та після отримання інформації щодо згоди на посмертне донорство, методи обстеження потенційного донора-трупа на наявність трансмісивних захворювань (ВІЛ 1/2, сифіліс, вірусні гепатити В та С, цитомегаловірус тощо) швидкими тестами та забором крові, що підлягає направленню до лабораторії закладу для остаточного з'ясування наявності/відсутності зазначених інфекцій, методи кондиціонування потенційного донора-трупа, способи інформування бригади/бригад вилучення анатомічних матеріалів людини та в разі потреби - лікаря-судово-медичного експерта за умови отримання інформованої згоди родичів (законних представників) потенційного донора-трупа на вилучення органів і відсутності медичних та інфекційних протипоказань до вилучення органів, умови зберігання та перевезення анатомічних матеріалів людини, етапи та способи надання інформації до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері надання медичної допомоги із застосуванням трансплантації та здійснення діяльності, пов'язаної з трансплантацією, оформлення документів, передбачених відповідними нормативно-правовими актами, способи забезпечення інформування у визначених законодавством випадках судово-медичної експертної служби, адміністрації закладу охорони здоров'я, відповідних правоохоронних органів та органів прокуратури щодо отримання згоди на вилучення анатомічних матеріалів у донора-трупа.

Кваліфікаційні вимоги.

Трансплант-координатор: вища освіта другого рівня за ступенем магістра за спеціальністю галузі знань "Охорона здоров'я". Підвищення кваліфікації (курси інформації і стажування) з трансплант-координації. Наявність посвідчення про проходження курсів інформації і стажування з трансплант-координації. Без вимог до стажу роботи.

{Розділ доповнено пунктом 28 згідно з Наказом Міністерства охорони здоров'я № 1246 від 04.06.2016}

29. ТРАНСПЛАНТ-КООРДИНАТОР ПАТОЛОГО-АНАТОМІЧНОГО БЮРО (БЮРО СУДОВО-МЕДИЧНОЇ ЕКСПЕРТИЗИ)

Завдання та обов'язки. Трансплант-координатор патолого-анатомічного бюро (бюро судово-медичної експертизи) виконує діяльність, спрямовану на забезпечення отримання анатомічних матеріалів людини та надання їх для подальшої трансплантації та/або виготовлення біоімплантатів у встановленому законодавством порядку. Організовує процес та виявлення потенційного донора-трупа або одержує необхідну інформацію про нього від співробітників бюро судово-медичної експертизи або патолого-анатомічного бюро. Проводить комплексне вивчення медико-соціальної історії померлої особи та визначає належність померлої особи до статусу потенційного донора. Встановлює наявність в Єдиній державній

інформаційній системі трансплантації (далі - ЄДІСТ) відомостей про прижиттєво надану потенційним донором згоду або незгоду на вилучення анатомічних матеріалів з його тіла для трансплантації та/або виготовлення біоімплантатів після визначення його стану як незворотна смерть (смерть мозку або біологічна смерть), про призначення повноважного представника, який після смерті особи надасть згоду на вилучення з її тіла анатомічних матеріалів для трансплантації та/або виготовлення біоімплантатів. Організовує процес виявлення та отримує згоду повноважного представника або другого з подружжя або близького родича або іншого законного представника померлої особи, або особи, яка взяла на себе зобов'язання поховати померлу особу, на вилучення з тіла померлої особи анатомічних матеріалів для трансплантації та/або виготовлення біоімплантатів. Інформує особу, що має право надати згоду на вилучення з тіла померлої особи анатомічних матеріалів для трансплантації та/або виготовлення біоімплантатів, щодо мети, умов та порядку вилучення анатомічних матеріалів. Особисто запитує у визначеної особи згоду на вилучення анатомічних матеріалів для трансплантації та/або виготовлення біоімплантатів. Контролює правильність та повноту заповнення форми згоди на вилучення анатомічних матеріалів у померлої особи. Забезпечує внесення відомостей про отриману письмову згоду до ЄДІСТ та медичної документації померлої особи. Організовує вилучення, зберігання та/або перевезення анатомічних матеріалів людини, які застосовуються для трансплантації та їх зберігання під час перевезення відповідно до законодавства. Здійснює заходи щодо взаємодії з відповідальними особами центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері надання медичної допомоги із застосуванням трансплантації та здійснення діяльності, пов'язаної з трансплантацією. Працює в тісному контакті із суміжними спеціалістами, службами, закладами охорони здоров'я, що здійснюють діяльність, пов'язану з трансплантацією, та іншими суб'єктами господарювання, що здійснюють діяльність, пов'язану з трансплантацією. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Дотримується принципів медичної деонтології. Бере активну участь в поширенні медичних та соціальних знань серед населення щодо добровільності та гуманності актів донорства анатомічних матеріалів, необхідності пожертвування тканин для надання медичної допомоги хворим. Підвищує свій професійний рівень та кваліфікацію.

Повинен знати: Конституцію України, Основи законодавства України про охорону здоров'я, інші нормативно-правові акти у сфері охорони здоров'я в частині трансплантології; досконало володіти державною мовою; права, обов'язки та відповідальність трансплант-координатора патолого-анатомічного бюро (бюро судово-медичної експертизи); показники роботи закладу охорони здоров'я (відділення, підрозділу); організацію патолого-анатомічної та судово-медичної служб, служби трансплантації; основи психології проведення бесіди з повноважним представником або другим з подружжя, або близьким родичем, або іншим законним представником потенційного донора, або особою, яка взяла на себе зобов'язання поховати померлу особу, яка є потенційним донором, про можливість донорства, методи виявлення хвороб або станів, що унеможливають вилучення органів та інших анатомічних матеріалів у потенційного донора-трупа; соціально-правові аспекти біоімплантології та трансплантології; загальну інформацію щодо методик вилучення анатомічних утворень та тканин для трансплантації або виготовлення біоімплантатів, сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення. Умови зберігання, маркування та перевезення анатомічних матеріалів потенційного донора-трупа, етапи та методи надання інформації до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері надання медичної допомоги із застосуванням трансплантації та здійснення діяльності, пов'язаної з трансплантацією, оформлення документів, передбачених відповідними нормативно-правовими актами, методи забезпечення інформування відповідних державних органів про факт вилучення анатомічних матеріалів у випадках, передбачених законодавством.

Кваліфікаційні вимоги.

Трансплант-координатор патолого-анатомічного бюро (бюро судово-медичної експертизи): вища освіта другого рівня за ступенем магістра та спеціальністю у галузі знань "Охорона здоров'я" або "Соціальні та поведінкові науки", або "Соціальна робота". Підвищення кваліфікації (курси інформації і стажування) з трансплант-координації. Наявність посвідчення про проходження курсів інформації і стажування з трансплант-координації. Без вимог до стажу роботи.

{Розділ доповнено пунктом 29 згідно з Наказом Міністерства охорони здоров'я № 1246 від 04.06.2016}

ПРОФЕСІОНАЛИ З ВИЩОЮ НЕМЕДИЧНОЮ ОСВІТОЮ МЕДИКО-ЛАБОРАТОРНОЇ СПРАВИ У СФЕРІ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я

1. БАКТЕРІОЛОГ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність закладів охорони здоров'я та лабораторій. Знає і володіє основними методами мікробіологічних досліджень (бактеріоскопічні, культуральні, серологічні, молекулярно-генетичні, біологічні). Проводить лабораторні дослідження з метою діагностики бактеріальних інфекцій та нагляду за циркуляцією збудників серед населення і в об'єктах середовища життєдіяльності людини. Бере участь в прогнозуванні захворюваності та етіологічній розшифровці спалахів. Консультує медичних працівників щодо особливостей забору, пакування, транспортування і зберігання зразків біологічного матеріалу пацієнтів і об'єктів середовища життєдіяльності людини для бактеріологічних досліджень з урахуванням вимог біологічної безпеки. Дотримується та контролює виконання вимог біологічної безпеки та біозахисту, та безпеки праці в лабораторії. Керує роботою середнього медичного персоналу. Веде відповідну медичну облікову та звітну документацію.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативно-правові акти, що регламентують діяльність закладів охорони здоров'я, лабораторій; основи епідеміології, мікробіології, імунології, вимоги біобезпеки та біозахисту; основні питання етіології,

патогенезу та клініки особливо небезпечних інфекцій; методи лабораторних досліджень; основні питання етіології, патогенезу та клініки бактеріальних інфекцій; методи лабораторних досліджень; порядок ведення лабораторної документації; правила та норми охорони праці; правила і способи отримання, транспортування та зберігання біологічного матеріалу пацієнтів і об'єктів середовища життєдіяльності людини, особливості підготовки зразків для бактеріологічних досліджень, включаючи імунологічні, молекулярно-генетичні; основні характеристики засобів індивідуального захисту, що застосовуються в лабораторії; правила ведення медичної звітної та облікової документації; методи статистичної обробки результатів досліджень відповідно до функціональних обов'язків та їх узагальнення; принципи роботи та правила експлуатації лабораторного обладнання; методологію внутрішньолaboratorного і зовнішнього контролю якості мікробіологічних досліджень; методи і принципи стерилізації; знезараження та утилізації відходів, поточної і заключної дезінфекції в лабораторії; вимоги національного стандарту ДСТУ EN ISO 15189:2015 Медичні лабораторії. Вимоги до якості та компетентності (EN ISO 15189:2012, IDT).

Кваліфікаційні вимоги

Бактеріолог вищої кваліфікаційної категорії:

До 1 вересня 2024 року - вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності "Технології медичної діагностики та лікування" галузі знань "Охорона здоров'я" або спеціальності "Біологія" галузі знань "Біологія", спеціалізація за фахом "Бактеріологія" або "Мікробіологія і вірусологія".

З 1 вересня 2024 року - вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності "Технології медичної діагностики та лікування" галузі знань "Охорона здоров'я". Спеціалізація за фахом "Бактеріологія" або "Мікробіологія і вірусологія" (курси спеціалізації) або відповідна спеціалізація освітньої програми за другим (магістерським) рівнем вищої освіти зі спеціальності "Технології медичної діагностики та лікування" галузі знань "Охорона здоров'я".

Підвищення кваліфікації. Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Бактеріолог I кваліфікаційної категорії:

До 1 вересня 2024 року - вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності "Технології медичної діагностики та лікування" галузі знань "Охорона здоров'я" або спеціальності "Біологія" галузі знань "Біологія", спеціалізація за фахом "Бактеріологія" або "Мікробіологія і вірусологія".

З 1 вересня 2024 року - вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності "Технології медичної діагностики та лікування" галузі знань "Охорона здоров'я". Спеціалізація за фахом "Бактеріологія" або "Мікробіологія і вірусологія" (курси спеціалізації) або відповідна спеціалізація освітньої програми за другим (магістерським) рівнем вищої освіти зі спеціальності "Технології медичної діагностики та лікування" галузі знань "Охорона здоров'я".

Підвищення кваліфікації. Наявність I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Бактеріолог II кваліфікаційної категорії:

До 1 вересня 2024 року - вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності "Технології медичної діагностики та лікування" галузі знань "Охорона здоров'я" або спеціальності "Біологія" галузі знань "Біологія", спеціалізація за фахом "Бактеріологія" або "Мікробіологія і вірусологія".

З 1 вересня 2024 року - вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності "Технології медичної діагностики та лікування" галузі знань "Охорона здоров'я". Спеціалізація за фахом "Бактеріологія" або "Мікробіологія і вірусологія" (курси спеціалізації) або відповідна спеціалізація освітньої програми за другим (магістерським) рівнем вищої освіти зі спеціальності "Технології медичної діагностики та лікування" галузі знань "Охорона здоров'я".

Підвищення кваліфікації. Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Бактеріолог:

До 1 вересня 2024 року - вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності "Технології медичної діагностики та лікування" галузі знань "Охорона здоров'я" або спеціальності "Біологія" галузі знань "Біологія", спеціалізація за фахом "Бактеріологія" або "Мікробіологія і вірусологія".

З 1 вересня 2024 року - вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності "Технології медичної діагностики та лікування" галузі знань "Охорона здоров'я". Спеціалізація за фахом "Бактеріологія" або "Мікробіологія і вірусологія" (курси спеціалізації) або відповідна спеціалізація освітньої програми за другим (магістерським) рівнем вищої освіти зі спеціальності "Технології медичної діагностики та лікування" галузі знань "Охорона здоров'я".

Без вимог до стажу роботи.

2. БІОХІМІК

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію лабораторної служби. Виконує біохімічні дослідження різноманітного біологічного матеріалу (крові, сечі, жовчі тощо). Застосовує сучасні методи біохімічної діагностики. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативно-правові акти, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію лабораторної справи; основні патофізіологічні механізми і клінічну симптоматику при ураженні різних систем організму; загальну і клінічну біохімію основних груп сполук (обмін білків, вуглеводів, ліпідів, пігментів, води і мінеральних речовин, гормонів, вітамінів, ферментів, хімію і патохімію гемостазу і кислотно-основної рівноваги); лабораторні показники, які характеризують відповідний обмін в нормі і патології; найбільш інформативні констеляції біохімічних тестів, що використовуються в діагностиці різних захворювань; методи отримання біологічного матеріалу від хворих і правила його підготовки до біохімічних досліджень; вимоги до хімічних реактивів, методи їх очистки, правила приготування розчинів та їх зберігання; сучасні методи дослідження основних видів обміну речовин; правила перерахунку біохімічних показників в одиниці СІ; правила роботи з електроприладами та апаратами; основи статистичної обробки результатів досліджень; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги

Біохімік вищої кваліфікаційної категорії:

До 1 вересня 2024 року - вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності "Технології медичної діагностики та лікування" галузі знань "Охорона здоров'я" або спеціальності "Біологія" галузі знань "Біологія", спеціалізація за фахом "Клінічна біохімія".

З 1 вересня 2024 року - вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності "Технології медичної діагностики та лікування" галузі знань "Охорона здоров'я". Спеціалізація з біохімії "Клінічна біохімія" (курси спеціалізації) або відповідна спеціалізація освітньої програми за другим (магістерським) рівнем вищої освіти зі спеціальності "Технології медичної діагностики та лікування" галузі знань "Охорона здоров'я".

Підвищення кваліфікації. Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Біохімік I кваліфікаційної категорії:

До 1 вересня 2024 року - вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності "Технології медичної діагностики та лікування" галузі знань "Охорона здоров'я" або спеціальності "Біологія" галузі знань "Біологія", спеціалізація за фахом "Клінічна біохімія".

З 1 вересня 2024 року - вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності "Технології медичної діагностики та лікування" галузі знань "Охорона здоров'я". Спеціалізація з біохімії "Клінічна біохімія" (курси спеціалізації) або відповідна спеціалізація освітньої програми за другим (магістерським) рівнем вищої освіти зі спеціальності "Технології медичної діагностики та лікування" галузі знань "Охорона здоров'я".

Підвищення кваліфікації. Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Біохімік II кваліфікаційної категорії:

До 1 вересня 2024 року - вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності "Технології медичної діагностики та лікування" галузі знань "Охорона здоров'я" або спеціальності "Біологія" галузі знань "Біологія", спеціалізація за фахом "Клінічна біохімія".

З 1 вересня 2024 року - вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності "Технології медичної діагностики та лікування" галузі знань "Охорона здоров'я". Спеціалізація з біохімії "Клінічна біохімія" (курси спеціалізації) або відповідна спеціалізація освітньої програми за другим (магістерським) рівнем вищої освіти зі спеціальності "Технології медичної діагностики та лікування" галузі знань "Охорона здоров'я".

Підвищення кваліфікації. Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Біохімік:

До 1 вересня 2024 року - вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності "Технології медичної діагностики та лікування" галузі знань "Охорона здоров'я" або спеціальності "Біологія" галузі знань "Біологія", спеціалізація за фахом "Клінічна біохімія".

З 1 вересня 2024 року - вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності "Технології медичної діагностики та лікування" галузі знань "Охорона здоров'я". Спеціалізація за фахом "Клінічна біохімія" (курси спеціалізації) або відповідна спеціалізація освітньої програми за другим (магістерським) рівнем вищої освіти зі спеціальності "Технології медичної діагностики та лікування" галузі знань "Охорона здоров'я".

Без вимог до стажу роботи.

3. ВІРУСОЛОГ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність закладів охорони здоров'я та лабораторій. Проводить лабораторні дослідження з метою діагностики вірусних інфекцій та нагляду за циркуляцією вірусів серед населення і в об'єктах довкілля. Бере участь в прогнозуванні захворюваності та етіологічній розшифровці спалахів та сезонних підйомів захворювань вірусної та неясної етіології та проведенні протиепідемічних та профілактичних заходів. Робить розрахунки необхідної кількості поживних середовищ, лабораторних тварин, діагностичних препаратів та інших матеріалів для проведення вірусологічних та серологічних досліджень. Консультує медичних працівників щодо особливостей забору, пакування, транспортування і зберігання зразків біологічного матеріалу пацієнтів і об'єктів середовища життєдіяльності людини для вірусологічних досліджень з урахуванням вимог біологічної безпеки. Дотримується та контролює виконання вимог біологічної безпеки та біозахисту, та безпеки праці в лабораторії. Керує роботою середнього медичного персоналу. Веде медичну облікову та звітну документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативно-правові акти, що регламентують діяльність закладів охорони здоров'я, лабораторій; організацію лабораторної справи; нормативно-правові акти з організації медичної лабораторної діагностики та програм зовнішньої оцінки якості; правила та способи одержання біологічного матеріалу і його аналізу; сучасні методи лабораторних досліджень; основи епідеміології, мікробіології, імунології; вимоги біобезпеки та біозахисту; основні питання етіології, патогенезу та клініки вірусних інфекцій; правила і способи отримання, транспортування та зберігання біологічного матеріалу пацієнтів і об'єктів середовища життєдіяльності людини, особливості підготовки зразків для вірусологічних досліджень; правила роботи з інфікованим матеріалом, питання безпеки під час роботи з вірусами, заходи з ліквідації аварійної ситуації; методи контролю за станом навколишнього середовища і здоров'ям людини; правила оформлення медичної звітної та облікової документації; методи статистичної обробки результатів досліджень відповідно до функціональних обов'язків та їх узагальнення; загальні принципи застосування медичних лабораторних методів (серед іншого: послідовність і вимоги до здійснення лабораторних етапів дослідження, методи валідації, верифікації, роботу обладнання та устаткування), оцінки та інтерпретації отриманих результатів; правила та норми охорони праці; основні характеристики засобів індивідуального захисту, що застосовуються в лабораторії; принципи роботи та правила експлуатації лабораторного обладнання; методологію внутрішньолaboratorного і зовнішнього контролю якості досліджень; методи і принципи стерилізації; знезараження та утилізації відходів, поточної і заключної дезінфекції в лабораторії; вимоги національного стандарту ДСТУ EN ISO 15189:2015 Медичні лабораторії. Вимоги до якості та компетентності (EN ISO 15189:2012, IDT).

Кваліфікаційні вимоги

Вірусолог вищої кваліфікаційної категорії:

До 1 вересня 2024 року - вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності "Технології медичної діагностики та лікування" галузі знань "Охорона здоров'я" або спеціальності "Біологія" галузі знань "Біологія", спеціалізація за фахом "Мікробіологія і вірусологія".

З 1 вересня 2024 року - вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності "Технології медичної діагностики та лікування" галузі знань "Охорона здоров'я". Спеціалізація за фахом "Вірусологія" або "Мікробіологія і вірусологія" (курси спеціалізації) або відповідна спеціалізація освітньої програми за другим (магістерським) рівнем вищої освіти зі спеціальності "Технології медичної діагностики та лікування" галузі знань "Охорона здоров'я".

Підвищення кваліфікації. Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Вірусолог I кваліфікаційної категорії:

До 1 вересня 2024 року - вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності "Технології медичної діагностики та лікування" галузі знань "Охорона здоров'я" або спеціальності "Біологія" галузі знань "Біологія", спеціалізація за фахом "Мікробіологія і вірусологія".

З 1 вересня 2024 року - вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності "Технології медичної діагностики та лікування" галузі знань "Охорона здоров'я". Спеціалізація за фахом "Вірусологія" або "Мікробіологія і вірусологія" (курси спеціалізації) або відповідна спеціалізація освітньої програми за другим (магістерським) рівнем вищої освіти зі спеціальності "Технології медичної діагностики та лікування" галузі знань "Охорона здоров'я".

Підвищення кваліфікації. Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Вірусолог II кваліфікаційної категорії:

До 1 вересня 2024 року - вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності "Технології медичної діагностики та лікування" галузі знань "Охорона здоров'я" або спеціальності "Біологія" галузі знань "Біологія", спеціалізація за фахом "Мікробіологія і вірусологія".

З 1 вересня 2024 року - вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності "Технології медичної діагностики та лікування" галузі знань "Охорона здоров'я". Спеціалізація за фахом "Вірусологія" або "Мікробіологія і вірусологія" (курси спеціалізації) або відповідна спеціалізація освітньої програми за другим (магістерським) рівнем вищої освіти зі спеціальності "Технології медичної діагностики та лікування" галузі знань "Охорона здоров'я".

Підвищення кваліфікації. Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Вірусолог:

До 1 вересня 2024 року - вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності "Технології медичної діагностики та лікування" галузі знань "Охорона здоров'я" або спеціальності "Біологія" галузі знань "Біологія", спеціалізація за фахом "Мікробіологія і вірусологія".

З 1 вересня 2024 року - вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності "Технології медичної діагностики та лікування" галузі знань "Охорона здоров'я". Спеціалізація за фахом "Вірусологія" або "Мікробіологія і вірусологія" (курси спеціалізації) або відповідна спеціалізація освітньої програми за другим (магістерським) рівнем вищої освіти зі спеціальності "Технології медичної діагностики та лікування" галузі знань "Охорона здоров'я".

Без вимог до стажу роботи.

4. ГЕНЕТИК

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію лабораторної служби. Здійснює клінічно-лабораторну діагностику спадкової патології. Застосовує сучасні методи цитогенетичних досліджень; складає відповідний медико-генетичний висновок. Здійснює нагляд за побічними реакціями / діями лікарських засобів. Бере участь у проведенні масових скринінгових програм для

обстеження новонароджених дітей та вагітних жінок, в створенні комп'ютеризованих реєстрів спадкової патології, у діяльності комісій з усиновлення та встановлення інвалідності з дитинства. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Керує роботою середнього медичного персоналу. Дотримується принципів медичної деонтології. Веде медичну звітну та облікову документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: основи законодавства про охорону здоров'я та нормативно-правові акти, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію лабораторної та медико-генетичної служби; етапи про- та ембріогенезу, анатомофізіологічні особливості плода та дитини на різних стадіях онтогенезу; основні закономірності та основи спадковості й мінливості; основні питання патофізіології, біохімії, імунології, молекулярної біології і генетики; сучасну класифікацію спадкових захворювань; етіологію, патогенез, сучасні методи дослідження, профілактики та диференційної діагностики, в тому числі молекулярної, лікування спадкових захворювань; способи одержання матеріалу від хворих, методи оцінки та інтерпретації результатів досліджень, складання медико-генетичного висновку; принципи і способи проведення різних скринінгових програм; діагностичну апаратуру (мікроскопи, флуорометри, спектрофотометри, амінокислотні аналізатори тощо); створення комп'ютеризованих реєстрів спадкової патології, правила використання діагностичних комп'ютерних програм з уродженої і спадкової патології; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги

Генетик вищої кваліфікаційної категорії:

До 1 вересня 2024 року - вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності "Технології медичної діагностики та лікування" галузі знань "Охорона здоров'я" або спеціальності "Біологія" галузі знань "Біологія", спеціалізація за фахом "Генетика лабораторна".

З 1 вересня 2024 року - вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності "Технології медичної діагностики та лікування" галузі знань "Охорона здоров'я". Спеціалізація за фахом "Генетика лабораторна" (курси спеціалізації) або відповідна спеціалізація освітньої програми за другим (магістерським) рівнем вищої освіти зі спеціальності "Технології медичної діагностики та лікування" галузі знань "Охорона здоров'я".

Підвищення кваліфікації. Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Генетик I кваліфікаційної категорії:

До 1 вересня 2024 року - вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності "Технології медичної діагностики та лікування" галузі знань "Охорона здоров'я" або спеціальності "Біологія" галузі знань "Біологія", спеціалізація за фахом "Генетика лабораторна".

З 1 вересня 2024 року - вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності "Технології медичної діагностики та лікування" галузі знань "Охорона здоров'я". Спеціалізація за фахом "Генетика лабораторна" (курси спеціалізації) або відповідна спеціалізація освітньої програми за другим (магістерським) рівнем вищої освіти зі спеціальності "Технології медичної діагностики та лікування" галузі знань "Охорона здоров'я".

Підвищення кваліфікації. Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Генетик II кваліфікаційної категорії:

До 1 вересня 2024 року - вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності "Технології медичної діагностики та лікування" галузі знань "Охорона здоров'я" або спеціальності "Біологія" галузі знань "Біологія", спеціалізація за фахом "Генетика лабораторна".

З 1 вересня 2024 року - вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності "Технології медичної діагностики та лікування" галузі знань "Охорона здоров'я". Спеціалізація за фахом "Генетика лабораторна" (курси спеціалізації) або відповідна спеціалізація освітньої програми за другим (магістерським) рівнем вищої освіти зі спеціальності "Технології медичної діагностики та лікування" галузі знань "Охорона здоров'я".

Підвищення кваліфікації. Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Генетик:

До 1 вересня 2024 року - вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності "Технології медичної діагностики та лікування" галузі знань "Охорона здоров'я" або спеціальності "Біологія" галузі знань "Біологія", спеціалізація за фахом "Генетика лабораторна".

З 1 вересня 2024 року - вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності "Технології медичної діагностики та лікування" галузі знань "Охорона здоров'я". Спеціалізація за фахом "Генетика лабораторна" (курси спеціалізації) або відповідна спеціалізація освітньої програми за другим (магістерським) рівнем вищої освіти зі спеціальності "Технології медичної діагностики та лікування" галузі знань "Охорона здоров'я".

Без вимог до стажу роботи.

5. ЕНТОМОЛОГ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію лабораторної справи. Вивчає комах та їх зв'язок з людиною, тваринами, рослинами, іншими організмами (збудниками інфекційних та паразитарних захворювань) та навколишнім середовищем. Здійснює запобіжний, поточний моніторинг за членистоногими, що мають медичне значення. Бере участь у проведенні польових та лабораторних випробувань пестицидів для вивчення їх впливу на різні види комах. Вирішує питання застосування різних засобів і методів регулювання чисельності членистоногих з метою

захисту населення від кровососів та територій від шкідників. Розробляє та впроваджує програми боротьби зі шкідниками як для міських, так і для сільськогосподарських районів. Приймає участь у розробці хімічних, фізичних та біологічних заходів регуляції чисельності шкідників. Співпрацює з науковцями для спільної роботи зі створення стійких до шкідників культур; з паразитологами, мікробіологами, епідеміологами для розробки нових вакцин та засобів для боротьби з комахами, які поширюють хвороби. Бере участь у розробці методів запобігання імпорту та розповсюдженню шкідливих комах. Вивчає еволюцію комах та їх класифікацію. Виявляє та вносить до каталогу/колекції нові види комах. Готує публікації, які допомагають ідентифікувати різні види комах. Надає консультативну допомогу населенню, спеціалістам закладів охорони здоров'я та інших закладів з питань медичної ентомології.

Повинен знати: постанови, розпорядження, накази, методичні, нормативні та інші керівні матеріали, які стосуються діяльності лабораторій. Чинне законодавство про охорону здоров'я, охорону навколишнього середовища та нормативно-правові акти, що визначають діяльність закладів охорони здоров'я; організацію лабораторної мережі громадського здоров'я, лікувально-профілактичних установ; систематику, біологію та екологію членистоногих, які мають медичне значення; епідеміологічні особливості трансмісивних і паразитарних хвороб, їх структуру та принципи організації профілактичних заходів; спеціальні методи збору, визначення видового складу та обліку чисельності членистоногих, методи обстеження певної території, оцінки ступеня її небезпеки у передачі збудників інфекційних і паразитарних хвороб та впливу гнусу на здоров'я людини, методи регулювання чисельності членистоногих, визначення резистентності та її подолання; нормативно-правові акти щодо підготовки, підвищення кваліфікації та атестації; основи епідеміології, вимоги біобезпеки та біозахисту; методи лабораторних досліджень; порядок ведення лабораторної документації; правила та норми охорони праці.

Кваліфікаційні вимоги

Ентомолог вищої кваліфікаційної категорії:

вища освіта другого рівня (магістр) галузі знань "Біологія" або "Ветеринарна медицина" або спеціальності "Захист і карантин рослин" галузі знань "Аграрні науки та продовольство". Спеціалізація за фахом "Ентомологія". Підвищення кваліфікації. Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Ентомолог I кваліфікаційної категорії:

вища освіта другого рівня (магістр) галузі знань "Біологія" або "Ветеринарна медицина" або спеціальності "Захист і карантин рослин" галузі знань "Аграрні науки та продовольство". Спеціалізація за фахом "Ентомологія". Підвищення кваліфікації. Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Ентомолог II кваліфікаційної категорії:

вища освіта другого рівня (магістр) галузі знань "Біологія" або "Ветеринарна медицина" або спеціальності "Захист і карантин рослин" галузі знань "Аграрні науки та продовольство". Спеціалізація за фахом "Ентомологія". Підвищення кваліфікації. Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Ентомолог:

вища освіта другого рівня (магістр) галузі знань "Біологія" або "Ветеринарна медицина" або спеціальності "Захист і карантин рослин" галузі знань "Аграрні науки та продовольство". Спеціалізація за фахом "Ентомологія". Без вимог до стажу роботи.

6. ІМУНОЛОГ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію імунологічної та алергологічної допомоги.

Забезпечує кваліфіковане проведення лабораторних імунологічних досліджень. Відбирає матеріал для дослідження, визначає умови та засоби його транспортування і зберігання. Застосовує сучасні методи дослідження, культивування клітинних ліній, імунізації лабораторних тварин для отримання необхідних антисироваток, проводить гуморальні та клітинні реакції імунітету (постановку досліду). Забезпечує знешкодження інфекційного матеріалу. Дотримується принципів медичної деонтології. Веде лікарську документацію. Планує роботу і проводить аналіз її результатів. Застосовує сучасні методи профілактики, діагностика лікування, реабілітації, організовує і проводить диспансеризацію, відповідно до встановленого переліку нозологічних форм. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Бере участь в проведенні протиепідемічних заходів у разі виникнення осередку інфекції. Керує роботою середнього медичного персоналу; контролює виконання правил безпеки (у разі необхідності протиепідемічного режиму) працівниками лабораторії. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення з профілактики імунозалежних захворювань.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативно-правові акти, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, основи права в медицині; організацію імунологічної та алергологічної допомоги; показники, що характеризують частоту і особливості первинних та вторинних імунодефіцитів у різних генно-географічних зонах України; показники діяльності імунологічної служби, швидкої і невідкладної допомоги хворим з імунологічною патологією; основи імуногенетики, інфекційної імунології, імуноонкології, нейроімунології, імуноендокринології, трансплантаційної імунології, імунобіотехнології, імуногематології, клінічної імунології та алергології; структуру і функції органів кровотворення, імунної системи, будову і функції окремих імунокомпетентних органів; антигени, їх властивості, різновиди; антитіла, класи і субкласи, їх значення в імунних процесах; вікові особливості функціонування імунної системи; етіологію, патогенез, клініку

імунозалежних хвороб; сучасну класифікацію, епідеміологію імунозалежних хвороб; дію на імунну систему несприятливих екологічних факторів, побічну дію лікувальних засобів; методи оцінки імунної системи за тестами I та II рівня; сучасні методи профілактики, специфічної і диференційної діагностики, імунотерапії, імуномодуляції, нетрадиційної терапії, реабілітації та диспансеризації при імунозалежних захворюваннях; методи діагностики і лікування, прогноз і запобігання імунним конфліктам при пересадках органів і тканин, патологічній вагітності, неплідності; методи дослідження, загальні і спеціальні; основи фармакотерапії, методи детоксикаційної терапії, фізіотерапії, кліматотерапії, лікувальної фізкультури, дієтотерапії, показання і протипоказання до санаторно-курортного лікування; організацію і проведення профілактичних щеплень; невідкладну допомогу при виникненні поствакцинальних ускладнень; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги

Імунолог вищої кваліфікаційної категорії:

До 1 вересня 2024 року - вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності "Технології медичної діагностики та лікування" галузі знань "Охорона здоров'я" або спеціальності "Біологія" галузі знань "Біологія", спеціалізація за фахом "Лабораторна імунологія".

З 1 вересня 2024 року - вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності "Технології медичної діагностики та лікування" галузі знань "Охорона здоров'я". Спеціалізація за фахом "Лабораторна імунологія" (курси спеціалізації) або відповідна спеціалізація освітньої програми за другим (магістерським) рівнем вищої освіти зі спеціальності "Технології медичної діагностики та лікування" галузі знань "Охорона здоров'я".

Підвищення кваліфікації. Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Імунолог I кваліфікаційної категорії:

До 1 вересня 2024 року - вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності "Технології медичної діагностики та лікування" галузі знань "Охорона здоров'я" або спеціальності "Біологія" галузі знань "Біологія", спеціалізація за фахом "Лабораторна імунологія".

З 1 вересня 2024 року - вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності "Технології медичної діагностики та лікування" галузі знань "Охорона здоров'я". Спеціалізація за фахом "Лабораторна імунологія" (курси спеціалізації) або відповідна спеціалізація освітньої програми за другим (магістерським) рівнем вищої освіти зі спеціальності "Технології медичної діагностики та лікування" галузі знань "Охорона здоров'я".

Підвищення кваліфікації. Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Імунолог II кваліфікаційної категорії:

До 1 вересня 2024 року - вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності "Технології медичної діагностики та лікування" галузі знань "Охорона здоров'я" або спеціальності "Біологія" галузі знань "Біологія", спеціалізація за фахом "Лабораторна імунологія".

З 1 вересня 2024 року - вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності "Технології медичної діагностики та лікування" галузі знань "Охорона здоров'я". Спеціалізація за фахом "Лабораторна імунологія" (курси спеціалізації) або відповідна спеціалізація освітньої програми за другим (магістерським) рівнем вищої освіти зі спеціальності "Технології медичної діагностики та лікування" галузі знань "Охорона здоров'я".

Підвищення кваліфікації. Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Імунолог:

До 1 вересня 2024 року - вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності "Технології медичної діагностики та лікування" галузі знань "Охорона здоров'я" або спеціальності "Біологія" галузі знань "Біологія", спеціалізація за фахом "Лабораторна імунологія".

З 1 вересня 2024 року - вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності "Технології медичної діагностики та лікування" галузі знань "Охорона здоров'я". Спеціалізація за фахом "Лабораторна імунологія" (курси спеціалізації) або відповідна спеціалізація освітньої програми за другим (магістерським) рівнем вищої освіти зі спеціальності "Технології медичної діагностики та лікування" галузі знань "Охорона здоров'я".

Без вимог до стажу роботи.

7. ЛАБОРАНТ КЛІНІЧНОЇ ДІАГНОСТИКИ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію лабораторної служби. Виконує клінічні аналізи крові, сечі, харкотиння, калу. Здійснює хімічне дослідження шлункового вмісту, жовчі, виділень статевих органів. Застосовує сучасні методи дослідження з провідних розділів лабораторної діагностики. Виявляє первинне знаходження морфологічних ознак пухлинного процесу в харкотинні, виділеннях жіночих статевих органів і молочних залоз. Дотримується правил охорони праці. Дотримується та контролює виконання вимог біологічної безпеки та біозахисту, безпеки праці в лабораторії. Керує роботою середнього медичного персоналу. Веде відповідну медичну облікову та звітну документацію. Дотримується принципів медичної деонтології. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативно-правові акти, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію лабораторної справи; функції, гістологічну та патогістологічну структуру органів і тканин, в тому числі на клітинному та субклітинному рівні; фізико-хімічні характеристики різних

біологічних рідин і субстратів в нормі та патології; основні фізіологічні та патофізіологічні механізми, клінічну симптоматику при ураженні різних систем організму; правила та способи одержання біологічного матеріалу від хворих і його аналізу; сучасні методи лабораторних досліджень, діагностики захворювань з провідних розділів клінічної медицини; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги

Лаборант клінічної діагностики вищої кваліфікаційної категорії:

До 1 вересня 2024 року - вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності "Технології медичної діагностики та лікування" галузі знань "Охорона здоров'я" або спеціальності "Біологія" галузі знань "Біологія", спеціалізація за фахом "Клінічна лабораторна діагностика".

З 1 вересня 2024 року - вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності "Технології медичної діагностики та лікування" галузі знань "Охорона здоров'я". Спеціалізація за фахом "Клінічна лабораторна діагностика" (курси спеціалізації) або відповідна спеціалізація освітньої програми за другим (магістерським) рівнем вищої освіти зі спеціальності "Технології медичної діагностики та лікування" галузі знань "Охорона здоров'я".

Підвищення кваліфікації. Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Лаборант клінічної діагностики I кваліфікаційної категорії:

До 1 вересня 2024 року - вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності "Технології медичної діагностики та лікування" галузі знань "Охорона здоров'я" або спеціальності "Біологія" галузі знань "Біологія", спеціалізація за фахом "Клінічна лабораторна діагностика".

З 1 вересня 2024 року - вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності "Технології медичної діагностики та лікування" галузі знань "Охорона здоров'я". Спеціалізація за фахом "Клінічна лабораторна діагностика" (курси спеціалізації) або відповідна спеціалізація освітньої програми за другим (магістерським) рівнем вищої освіти зі спеціальності "Технології медичної діагностики та лікування" галузі знань "Охорона здоров'я".

Підвищення кваліфікації. Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Лаборант клінічної діагностики II кваліфікаційної категорії:

До 1 вересня 2024 року - вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності "Технології медичної діагностики та лікування" галузі знань "Охорона здоров'я" або спеціальності "Біологія" галузі знань "Біологія", спеціалізація за фахом "Клінічна лабораторна діагностика".

З 1 вересня 2024 року - вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності "Технології медичної діагностики та лікування" галузі знань "Охорона здоров'я". Спеціалізація за фахом "Клінічна лабораторна діагностика" (курси спеціалізації) або відповідна спеціалізація освітньої програми за другим (магістерським) рівнем вищої освіти зі спеціальності "Технології медичної діагностики та лікування" галузі знань "Охорона здоров'я".

Підвищення кваліфікації. Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Лаборант клінічної лабораторної діагностики:

До 1 вересня 2024 року - вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності "Технології медичної діагностики та лікування" галузі знань "Охорона здоров'я" або спеціальності "Біологія" галузі знань "Біологія", спеціалізація за фахом "Клінічна лабораторна діагностика".

З 1 вересня 2024 року - вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності "Технології медичної діагностики та лікування" галузі знань "Охорона здоров'я". Спеціалізація за фахом "Клінічна лабораторна діагностика" (курси спеціалізації) або відповідна спеціалізація освітньої програми за другим (магістерським) рівнем вищої освіти зі спеціальності "Технології медичної діагностики та лікування" галузі знань "Охорона здоров'я".

Без вимог до стажу роботи.

8. МІКРОБІОЛОГ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність закладів охорони здоров'я та лабораторій. Проводить лабораторну діагностику вірусних, бактеріальних, грибкових, паразитарних інфекцій. Оформляє результати досліджень. Здійснює ведення медичної облікової та звітної документації.

Консультує медичних працівників щодо особливостей забору, пакування, транспортування і зберігання зразків біологічного матеріалу пацієнтів і об'єктів середовища життєдіяльності людини для вірусологічних досліджень з урахуванням вимог біологічної безпеки.

Дотримується та контролює виконання вимог біологічної безпеки та біозахисту, та безпеки праці в лабораторії. Керує роботою середнього медичного персоналу.

Бере участь у підготовці аналітичних та інформаційних матеріалів, доповідей для семінарів, нарад, конференцій.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативно-правові акти, що регламентують діяльність закладів охорони здоров'я, лабораторій; організацію лабораторної справи; нормативно-правові акти з організації медичної лабораторної діагностики та програм зовнішньої оцінки якості; правила та способи одержання біологічного матеріалу і його аналізу; сучасні методи лабораторних досліджень; основи епідеміології, мікробіології, імунології; вимоги біобезпеки та біозахисту; основні питання етіології, патогенезу та клініки вірусних інфекцій; правила і способи отримання, транспортування та зберігання біологічного матеріалу пацієнтів і об'єктів середовища життєдіяльності людини, особливості підготовки зразків для мікробіологічних досліджень; правила роботи з інфікованим матеріалом, заходи з ліквідації

аварійної ситуації; методи контролю за станом навколишнього середовища і здоров'ям людини; правила оформлення медичної звітної та облікової документації; методи статистичної обробки результатів досліджень відповідно до функціональних обов'язків та їх узагальнення; загальні принципи застосування медичних лабораторних методів (серед іншого: послідовність і вимоги до здійснення лабораторних етапів дослідження, методи валідації, верифікації, роботу обладнання та устаткування), оцінки та інтерпретації отриманих результатів; правила та норми охорони праці; основні характеристики засобів індивідуального захисту, що застосовуються в мікробіологічній лабораторії; принципи роботи та правила експлуатації лабораторного обладнання; методологію внутрішньолабораторного і зовнішнього контролю якості досліджень; методи і принципи стерилізації; знезараження та утилізації відходів, поточної і заключної дезінфекції в лабораторії; вимоги національного стандарту ДСТУ EN ISO 15189:2015

Медичні лабораторії. Вимоги до якості та компетентності (EN ISO 15189:2012, IDT).

Кваліфікаційні вимоги

Мікробіолог вищої кваліфікаційної категорії:

До 1 вересня 2024 року - вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності "Технології медичної діагностики та лікування" галузі знань "Охорона здоров'я" або спеціальності "Біологія" галузі знань "Біологія", спеціалізація за фахом "Мікробіологія і вірусологія".

З 1 вересня 2024 року - вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності "Технології медичної діагностики та лікування" галузі знань "Охорона здоров'я". Спеціалізація за фахом "Мікробіологія і вірусологія" (курси спеціалізації) або відповідна спеціалізація освітньої програми за другим (магістерським) рівнем вищої освіти зі спеціальності "Технології медичної діагностики та лікування" галузі знань "Охорона здоров'я".

Підвищення кваліфікації. Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Мікробіолог I кваліфікаційної категорії:

До 1 вересня 2024 року - вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності "Технології медичної діагностики та лікування" галузі знань "Охорона здоров'я" або спеціальності "Біологія" галузі знань "Біологія", спеціалізація за фахом "Мікробіологія і вірусологія".

З 1 вересня 2024 року - вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності "Технології медичної діагностики та лікування" галузі знань "Охорона здоров'я". Спеціалізація за фахом "Мікробіологія і вірусологія" (курси спеціалізації) або відповідна спеціалізація освітньої програми за другим (магістерським) рівнем вищої освіти зі спеціальності "Технології медичної діагностики та лікування" галузі знань "Охорона здоров'я".

Підвищення кваліфікації. Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Мікробіолог II кваліфікаційної категорії:

До 1 вересня 2024 року - вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності "Технології медичної діагностики та лікування" галузі знань "Охорона здоров'я" або спеціальності "Біологія" галузі знань "Біологія", спеціалізація за фахом "Мікробіологія і вірусологія".

З 1 вересня 2024 року - вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності "Технології медичної діагностики та лікування" галузі знань "Охорона здоров'я". Спеціалізація за фахом "Мікробіологія і вірусологія" (курси спеціалізації) або відповідна спеціалізація освітньої програми за другим (магістерським) рівнем вищої освіти зі спеціальності "Технології медичної діагностики та лікування" галузі знань "Охорона здоров'я".

Підвищення кваліфікації. Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Мікробіолог:

До 1 вересня 2024 року - вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності "Технології медичної діагностики та лікування" галузі знань "Охорона здоров'я" або спеціальності "Біологія" галузі знань "Біологія", спеціалізація за фахом "Мікробіологія і вірусологія".

З 1 вересня 2024 року - вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності "Технології медичної діагностики та лікування" галузі знань "Охорона здоров'я". Спеціалізація за фахом "Мікробіологія і вірусологія" (курси спеціалізації) або відповідна спеціалізація освітньої програми за другим (магістерським) рівнем вищої освіти зі спеціальності "Технології медичної діагностики та лікування" галузі знань "Охорона здоров'я".

Без вимог до стажу роботи.

9. ПАЗИТОЛОГ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, лабораторій. Бере участь в здійсненні заходів щодо запобігання, поширення, ліквідації паразитарних хвороб. Виявляє осередки паразитарних хвороб, проводить їх епідеміологічне обстеження, організовує роботу по їх оздоровленню. Застосовує сучасні методи паразитологічного обстеження різноманітних об'єктів. Рекомендує методи та процедури, що застосовуються при лабораторних дослідженнях. Планує роботу та аналізує результати досліджень, проводить статистичну обробку даних, робить обґрунтований висновок. Несе відповідальність за якість і достовірність результатів паразитологічних досліджень. Планує роботу та проводить аналіз показників якості проведених заходів з профілактики та боротьби з паразитарними хворобами. Веде медичну звітну та облікову документацію. Бере активну участь в поширенні гігієнічних знань та навиків серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативно-правові акти, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; взаємозв'язок в роботі закладів громадського здоров'я з іншими закладами і відомствами при проведенні профілактичних та протиепідемічних заходів; основи загальної епідеміології, паразитології; основи медичної ентомології, принципи і методи боротьби з переносниками хвороб; сучасні методи паразитологічних досліджень; організацію контролю за закладами, підприємствами щодо профілактики та боротьби з паразитарними хворобами; основи епідеміологічного нагляду за паразитарними хворобами; заходи з охорони навколишнього середовища від забруднення збудниками паразитарних хвороб; методи дезінвазії об'єктів; правила ведення медичної звітної та облікової документації; форми і методи санітарної освіти; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги

Паразитолог вищої кваліфікаційної категорії:

До 1 вересня 2024 року - вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності "Технології медичної діагностики та лікування" галузі знань "Охорона здоров'я" або спеціальності "Біологія" галузі знань "Біологія", спеціалізація за фахом "Паразитологія".

З 1 вересня 2024 року - вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності "Технології медичної діагностики та лікування" галузі знань "Охорона здоров'я". Спеціалізація за фахом "Паразитологія" (курси спеціалізації) або відповідна спеціалізація освітньої програми за другим (магістерським) рівнем вищої освіти зі спеціальності "Технології медичної діагностики та лікування" галузі знань "Охорона здоров'я".

Підвищення кваліфікації. Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Паразитолог I кваліфікаційної категорії:

До 1 вересня 2024 року - вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності "Технології медичної діагностики та лікування" галузі знань "Охорона здоров'я" або спеціальності "Біологія" галузі знань "Біологія", спеціалізація за фахом "Паразитологія".

З 1 вересня 2024 року - вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності "Технології медичної діагностики та лікування" галузі знань "Охорона здоров'я". Спеціалізація за фахом "Паразитологія" (курси спеціалізації) або відповідна спеціалізація освітньої програми за другим (магістерським) рівнем вищої освіти зі спеціальності "Технології медичної діагностики та лікування" галузі знань "Охорона здоров'я".

Підвищення кваліфікації. Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Паразитолог II кваліфікаційної категорії:

До 1 вересня 2024 року - вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності "Технології медичної діагностики та лікування" галузі знань "Охорона здоров'я" або спеціальності "Біологія" галузі знань "Біологія", спеціалізація за фахом "Паразитологія".

З 1 вересня 2024 року - вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності "Технології медичної діагностики та лікування" галузі знань "Охорона здоров'я". Спеціалізація за фахом "Паразитологія" (курси спеціалізації) або відповідна спеціалізація освітньої програми за другим (магістерським) рівнем вищої освіти зі спеціальності "Технології медичної діагностики та лікування" галузі знань "Охорона здоров'я".

Підвищення кваліфікації. Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Паразитолог:

До 1 вересня 2024 року - вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності "Технології медичної діагностики та лікування" галузі знань "Охорона здоров'я" або спеціальності "Біологія" галузі знань "Біологія", спеціалізація за фахом "Паразитологія".

З 1 вересня 2024 року - вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності "Технології медичної діагностики та лікування" галузі знань "Охорона здоров'я". Спеціалізація за фахом "Паразитологія" (курси спеціалізації) або відповідна спеціалізація освітньої програми за другим (магістерським) рівнем вищої освіти зі спеціальності "Технології медичної діагностики та лікування" галузі знань "Охорона здоров'я".

Без вимог до стажу роботи.

{Довідник доповнено новим розділом згідно з Наказом Міністерства охорони здоров'я № 366 від 26.02.2021}

ПРОФЕСІОНАЛИ З ВИЩОЮ НЕМЕДИЧНОЮ ОСВІТОЮ МЕДИКО-ПРОФІЛАКТИЧНОЇ СПРАВИ У СФЕРІ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я

1. ФАХІВЕЦЬ З ГРОМАДСЬКОГО ЗДОРОВ'Я

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України у сфері охорони здоров'я, громадського здоров'я, нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я та громадського здоров'я.

Планує та здійснює заходи, спрямовані на зміцнення здоров'я населення, засновані на принципах доказової медицини, враховуючи статистичні дані, результати епідеміологічних досліджень та інші дані про стан здоров'я населення, в тому числі його соціальних детермінант.

Розробляє та проводить дослідження, які ґрунтуються на існуючих доказах та доповнюють наукову базу для практики громадського здоров'я із залученням у процес відповідних зацікавлених сторін.

Здійснює оцінку потреб охорони здоров'я на рівні громад, територій з урахуванням біологічних, соціальних, економічних, культурних, політичних, фізичних факторів, а також більш широких факторів охорони здоров'я.

Здійснює оцінку доступності послуг охорони здоров'я на рівні громад, територій та їх оптимальне планування з метою забезпечення універсального охоплення.

Підтримує та сприяє вжиттю заходів з промоції здорового способу життя та підвищення грамотності у сфері охорони здоров'я задля впровадження належних практик та промоції здорового способу життя.

Оцінює ефективність заходів промоції здорового способу життя, направлених на досягнення змін на рівні громади, території.

Сприяє залученню громадськості до розробки та оцінки заходів зі зміцнення здоров'я, розвитку спроможностей громад, необхідних для активної участі в створенні та прийнятті рішень в інтересах здоров'я.

Планує та сприяє реалізації освітніх програм органами місцевого самоврядування для населення різних вікових категорій з питань здоров'я.

Використовує науково обґрунтовані методи та стратегії, вдається до суспільної участі та міжвідомчих підходів щоб зміцнювати здоров'я населення та впливати на політики, що впливають на стан здоров'я.

Планує та організовує профілактичні програми з пріоритетних питань громадського здоров'я на основі доказових підходів та оцінює їх ефективність.

Бере участь у впровадженні політик та програм охорони здоров'я та соціальних політик, які допомагають гарантувати право на справедливі та ефективні послуги охорони здоров'я та створити середовище, сприятливе для здоров'я.

Здійснює інформування громадськості та відповідальних осіб, до повноважень яких відноситься ухвалення рішень щодо реагування на виникнення потенційних ризиків для здоров'я.

Організує інформаційно-роз'яснювальну діяльність, комунікацію та соціальну мобілізацію в інтересах здоров'я за допомогою сучасних засобів масової комунікації та соціального маркетингу.

Здійснює навчання, наставництво та управління персоналом. Готує публікації та звіти щодо громадського здоров'я. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативно-правові акти, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; основи права в медицині; організацію системи громадського здоров'я. Особливості демографічної структури у суспільствах / громадах та процес демографічних змін та їхній вплив на громадське здоров'я. Основні особливості епідеміології значущих причин захворюваності та смертності серед населення. Методи використання статистичних даних та показників здоров'я для покращення знань та отримання доказів про здоров'я населення, в т. ч. груп ризику та вразливих груп населення. Зв'язок біологічних, соціальних, економічних, культурних, політичних, фізичних та ін. детермінант із здоров'ям індивідів, груп та громад. Підходи до оцінки ефективності надання послуг охорони здоров'я, що ґрунтуються на визнаних моделях оцінки. Шляхи визначення заходів зі зміцнення здоров'я для вирішення конкретних проблем та способи оцінки їх ефективності. Критерії оцінки джерел інформації про потенційні загрози здоров'ю. Основоположні принципи Десяти основних оперативних функцій громадського здоров'я (ЕРНО), їхній вплив на власну організацію, партнерів та систему громадського здоров'я. Підходи до ефективного ведення комунікації з питань здоров'я (в т. ч. ризиків для здоров'я) з громадськістю, науковою та політичною спільнотою за допомогою сучасних засобів масової комунікації та соціального маркетингу.

Кваліфікаційні вимоги

Фахівець з громадського здоров'я вищої кваліфікаційної категорії: вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності "Громадське здоров'я" галузі знань "Охорона здоров'я". Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Підвищення кваліфікації. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Фахівець з громадського здоров'я I кваліфікаційної категорії: вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності "Громадське здоров'я" галузі знань "Охорона здоров'я". Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Підвищення кваліфікації. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Фахівець з громадського здоров'я II кваліфікаційної категорії: вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності "Громадське здоров'я" галузі знань "Охорона здоров'я". Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Підвищення кваліфікації. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Фахівець з громадського здоров'я: вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності "Громадське здоров'я" галузі знань "Охорона здоров'я". Без вимог до стажу роботи.

2. ФАХІВЕЦЬ З ДОВКІЛЛЯ ТА ЗДОРОВ'Я

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України у сфері охорони здоров'я, громадського здоров'я, захисту населення, територій, навколишнього природного середовища від надзвичайних ситуацій, нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я та громадського здоров'я.

Розробляє, впроваджує та переглядає програми та політики для сприяння здоров'ю, пов'язані з факторами навколишнього середовища, а також професійним здоров'ям та безпекою.

Здійснює підготовку матеріалів для проведення стратегічної екологічної оцінки документів державного планування.

Визначає, документує загрози та звітує про них, а також проводить оцінку та контроль ризиків у навколишньому середовищі та на робочому місці.

Бере участь у розробці та координації впровадження програм моніторингу стану довкілля, прогнозування та оцінки ризиків для здоров'я населення.

Застосовує знання з природничих наук для захисту навколишнього середовища та покращення здоров'я населення. Збирає аналізує, тлумачить та презентує аналітичні дані у межах компетенції.

Бере участь у розробці та впровадженні ефективних технологій мінімізації впливу факторів ризику виникнення захворювань з метою створення сприятливого середовища для громадського здоров'я.

Виявляє та аналізує причинно-наслідкові зв'язки між станом здоров'я населення та факторами середовища життєдіяльності.

Розробляє обґрунтовані пропозиції для органів виконавчої влади / органів місцевого самоврядування / суб'єктів господарювання різних форм власності щодо охорони здоров'я населення від шкідливого впливу на нього факторів навколишнього середовища.

Співпрацює з екстреними службами у якості консультанта для управління наслідками надзвичайних ситуацій та бере участь у реагуванні на надзвичайні ситуації, дає рекомендації органам місцевого самоврядування щодо ефективного очищення забруднених територій та мінімізації ризиків пов'язаних з цим та розробки заходів готовності.

Забезпечує моніторинг безпеки навколишнього середовища, праці, харчових продуктів для здоров'я населення, проводить дослідження щодо безпечності для населення та навколишнього середовища об'єктів промисловості та сільського господарства.

Оцінює вплив та обчислює відповідні ризики на певні групи населення, спричинений забрудненням. Розробляє та впроваджує плани та стратегії для безпечного, економічно обґрунтованого та відповідного поводження із відходами для підприємств різних форм власності, а також із медичними та побутовими відходами.

Розробляє та надає рекомендації для управління ризиками для здоров'я, що виникають внаслідок біологічних, хімічних, фізичних, радіаційних та радіологічних загроз, забруднення чи інших небезпек пов'язаних з навколишнім середовищем.

Розробляє, впроваджує та здійснює моніторинг програм, спрямованих на мінімізацію забруднення навколишнього середовища та робочих місць, включно із біологічними, хімічними чи фізичними загрозами.

Визначає методи для попередження, ліквідації, контролю або зменшення впливу радіологічних та інших загроз на індивідів, групи, громади або навколишнє середовище.

Організує заходи із зміцнення та захисту здоров'я, у тому числі оцінює вплив соціальних та поведінкових детермінант і скорочення нерівностей за показниками здоров'я.

Розробляє рекомендації з усіх питань громадського здоров'я, пов'язаних з впливом детермінант навколишнього середовища, включаючи стратегії, нормативно-правові акти, програми та плани землекористування.

Проводить навчальні та просвітницькі заходи щодо всіх аспектів здоров'я на робочому місці та здоров'я, пов'язаного з навколишнім середовищем.

Розробляє та поширює інформаційні матеріали, спрямовані на різні групи населення, що мають на меті скорочення чи уникнення ризиків для здоров'я пов'язаних з навколишнім середовищем, а також промоцію безпечної поведінки.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я, громадське здоров'я, захист населення, територій, навколишнього природного середовища від надзвичайних ситуацій та нормативно-правові акти, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я та громадського здоров'я, основи медичного права. Гігієнічні вимоги до факторів навколишнього середовища, будівель, пестицидів, полімерних, синтетичних матеріалів, препаратів побутової хімії та інше. Специфічні для гігієни методи дослідження та контролю факторів навколишнього середовища і здоров'я населення. Методичні підходи до виявлення зв'язку між станом здоров'я та факторами навколишнього середовища. Методики розробки і впровадження стратегій, програм, заходів із захисту здоров'я населення, з метою відображення інформації щодо: пропозицій/гіпотез про причини та/або фактори ризику захворювання, пов'язаного з навколишнім середовищем, проведення відповідного аналізу, розслідування та наданими за його результатами рекомендаціями. Протокол дослідження, що ґрунтується на підходах, які відповідають досліджуваній проблемі в громадському здоров'ї. Технології проведення епідеміологічних дослідження та методи інтерпретації і представлення їх результатів. Варіанти втручань, базованих на доказах у відповідь на проблеми у громадському здоров'ї. Методи збору та інтерпретації даних моніторингу факторів навколишнього середовища. Інструменти та плани готовності та реагування у сфері громадського здоров'я для управління наслідками надзвичайних ситуацій біологічного, хімічного, фізичного, радіаційного та радіологічного характеру.

Кваліфікаційні вимоги

Фахівець з довкілля та здоров'я вищої кваліфікаційної категорії: вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності "Громадське здоров'я" галузі знань "Охорона здоров'я". Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Підвищення кваліфікації. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Фахівець з довкілля та здоров'я I кваліфікаційної категорії: вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності "Громадське здоров'я" галузі знань "Охорона здоров'я". Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Підвищення кваліфікації. Стаж роботи за фахом понад 7 років

Фахівець з довкілля та здоров'я II кваліфікаційної категорії: вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності "Громадське здоров'я" галузі знань "Охорона здоров'я". Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Підвищення кваліфікації. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Фахівець з довкілля та здоров'я: вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності "Громадське здоров'я" галузі знань "Охорона здоров'я". Без вимог до стажу роботи.

{Довідник доповнено новим розділом згідно з Наказом Міністерства охорони здоров'я № 366 від 26.02.2021}

ПРОФЕСІОНАЛИ З ВИЩОЮ НЕМЕДИЧНОЮ ОСВІТОЮ

1. ЕКСПЕРТ-ІМУНОЛОГ СУДОВИЙ

Завдання та обов'язки. Керується законодавством України про охорону здоров'я, Кримінальним процесуальним кодексом України та документами, що регламентують діяльність судово-медичної експертизи.

Проводить судово-імунологічне дослідження секційного матеріалу, біоматеріалу на речових доказах, узагальнює результати та оформляє відповідні документи в установленому порядку. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде експертну документацію бюро судово-медичної експертизи. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: законодавство про судово-медичну експертизу та нормативно-правові акти, що регламентують діяльність судово-медичної експертизи; основи права в медицині; показники роботи відділень судово-медичної лабораторії бюро судово-медичної експертизи; загальні питання судово-медичної імунології; методи судово-імунологічного дослідження; правила виявлення, вилучення, упаковки і направлення об'єктів судово-медичної експертизи на лабораторне дослідження; правила дослідження речових доказів у відділенні судово-медичної імунології; особливості проведення судово-медичної експертизи встановлення батьківства, материнства та підміни дітей; основні методи виявлення групових ознак в слідах біологічного матеріалу людського походження та судово-медичну оцінку одержаних результатів; методи виявлення групових антигенів системи АВО в плямах крові, виділеннях, тканинах з метою встановлення можливості їх походження від конкретної людини; правила оформлення медичної документації; методи консолідації інформації; сучасну наукову літературу та науково-практичну періодику за фахом, методи їх аналізу та узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги

Експерт-імунолог судовий вищої кваліфікаційної категорії:

До 1 вересня 2024 року - вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності "Технології медичної діагностики та лікування" галузі знань "Охорона здоров'я" або спеціальності "Біологія" галузі знань "Біологія", спеціалізація із "Судово-медичної імунології".

З 1 вересня 2024 року - вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності "Технології медичної діагностики та лікування" галузі знань "Охорона здоров'я", спеціалізація "Судово-медична імунологія" або відповідна спеціалізація освітньої програми.

Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії за цією спеціальністю. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Експерт-імунолог судовий I кваліфікаційної категорії:

До 1 вересня 2024 року - вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності "Технології медичної діагностики та лікування" галузі знань "Охорона здоров'я" або спеціальності "Біологія" галузі знань "Біологія", спеціалізація із "Судово-медичної імунології".

З 1 вересня 2024 року - вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності "Технології медичної діагностики та лікування" галузі знань "Охорона здоров'я", спеціалізація "Судово-медична імунологія" або відповідна спеціалізація освітньої програми.

Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії за цією спеціальністю. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Експерт-імунолог судовий II кваліфікаційної категорії:

До 1 вересня 2024 року - вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності "Технології медичної діагностики та лікування" галузі знань "Охорона здоров'я" або спеціальності "Біологія" галузі знань "Біологія", спеціалізація із "Судово-медичної імунології".

З 1 вересня 2024 року - вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності "Технології медичної діагностики та лікування" галузі знань "Охорона здоров'я", спеціалізація "Судово-медична імунологія" або відповідна спеціалізація освітньої програми.

Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії за цією спеціальністю. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Експерт-імунолог судовий

До 1 вересня 2024 року - вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності "Технології медичної діагностики та лікування" галузі знань "Охорона здоров'я" або спеціальності "Біологія" галузі знань "Біологія", спеціалізація із "Судово-медичної імунології".

З 1 вересня 2024 року - вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності "Технології медичної діагностики та лікування" галузі знань "Охорона здоров'я", спеціалізація "Судово-медична імунологія" або відповідна спеціалізація освітньої програми.

Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо).
Наявність сертифіката спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

2. ЕКСПЕРТ-ТОКСИКОЛОГ СУДОВИЙ

Завдання та обов'язки. Керується законодавством України про охорону здоров'я, Кримінальним процесуальним кодексом України та документами, що регламентують діяльність судово-медичної експертизи.

Проводить судово-токсикологічне дослідження біологічного матеріалу, узагальнює результати та оформляє відповідні документи в установленому порядку. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує та проводить аналіз її результатів, веде експертну документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: законодавство про судово-медичну експертизу та нормативно-правові акти, що регламентують діяльність судово-медичної експертизи; основи права в медицині; класифікацію та механізм отруйних і сильнодіючих речовин; метаболізм чужорідних сполук в організмі людини; питання зв'язування отрути в організмі, шляхи її виведення, методи детоксикації; правила вилучення та направлення біологічного матеріалу на судово-токсикологічне дослідження; правила прийому, зберігання, використання і відпуску отруйних і сильнодіючих речовин; основи газорідної хроматографії з різними детекторами, тонкошарової хроматографії, спектрофотометричного і спектрального методів аналізу; правила оформлення медичної документації; методи консолідації інформації; сучасну наукову літературу та науково-практичну періодику за фахом, методи їх аналізу та узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги

Експерт-токсиколог судовий вищої кваліфікаційної категорії: вища освіта другого рівня (магістр) за спеціальностями "Фармація, промислова фармація" галузі знань "Охорона здоров'я" або спеціальність "Хімія" галузі знань "Природничі науки" або спеціальність "Біологія" галузі знань "Біологія", спеціалізація "Судово-медична токсикологія".

Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли, тощо). Наявність сертифіката спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Експерт-токсиколог судовий I кваліфікаційної категорії: вища освіта другого рівня (магістр) за спеціальностями "Фармація, промислова фармація" галузі знань "Охорона здоров'я" або спеціальність "Хімія" галузі знань "Природничі науки" або спеціальність "Біологія" галузі знань "Біологія", спеціалізація "Судово-медична токсикологія".

Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли, тощо). Наявність сертифіката спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Експерт-токсиколог судовий II кваліфікаційної категорії: вища освіта другого рівня (магістр) за спеціальностями "Фармація, промислова фармація" галузі знань "Охорона здоров'я" або спеціальність "Хімія" галузі знань "Природничі науки" або спеціальність "Біологія" галузі знань "Біологія", спеціалізація "Судово-медична токсикологія".

Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли, тощо). Наявність сертифіката спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Експерт-токсиколог судовий: вища освіта другого рівня (магістр) за спеціальностями "Фармація, промислова фармація" галузі знань "Охорона здоров'я" або спеціальність "Хімія" галузі знань "Природничі науки" або спеціальність "Біологія" галузі знань "Біологія", спеціалізація "Судово-медична токсикологія". Наявність сертифіката спеціаліста. Без вимог до стажу роботи."

3. ЕКСПЕРТ-ЦИТОЛОГ СУДОВИЙ

Завдання та обов'язки. Керується законодавством України про охорону здоров'я, Кримінально-процесуальним кодексом України та документами, що регламентують діяльність судово-медичної експертизи.

Проводить судово-цитологічне дослідження, узагальнює результати та оформляє відповідні документи в установленому порядку. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів, веде експертну документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: законодавство про судово-медичну експертизу та нормативно-правові акти, що регламентують діяльність судово-медичної експертизи; основи права в медицині; методи лабораторних досліджень речових доказів у відділенні судово-медичної цитології; методи визначення в слідах на речових доказах наявності, видової, статевої, групової та органотканинної належності мікрооб'єктів біологічного походження; морфологічні особливості клітин та їх диференціацію; морфологічний склад секрету молочної залози в різні строки вагітності, після пологів та абортів; методи дослідження піднігтьового вмісту осіб, що проходять по кримінальній справі; статевої та регіональні ознаки крові в слідах на речових доказах; правила оформлення медичної документації; методи консолідації інформації; сучасну наукову літературу та науково-практичну періодику за фахом, методи їх аналізу та узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги

Експерт-цитолог судовий вищої кваліфікаційної категорії:

До 1 вересня 2024 року - вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності "Технології медичної діагностики та лікування" галузі знань "Охорона здоров'я" або спеціальності "Біологія" галузі знань "Біологія", спеціалізація із "Судово-медичної цитології".

З 1 вересня 2024 року - вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності "Технології медичної діагностики та лікування" галузі знань "Охорона здоров'я", спеціалізація "Судово-медична цитологія" або відповідна спеціалізація освітньої програми.

Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Експерт-цитолог судовий I кваліфікаційної категорії:

До 1 вересня 2024 року - вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності "Технології медичної діагностики та лікування" галузі знань "Охорона здоров'я" або спеціальності "Біологія" галузі знань "Біологія", спеціалізація із "Судово-медичної цитології".

З 1 вересня 2024 року - вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності "Технології медичної діагностики та лікування" галузі знань "Охорона здоров'я", спеціалізація "Судово-медична цитологія" або відповідна спеціалізація освітньої програми.

Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Експерт-цитолог судовий II кваліфікаційної категорії:

До 1 вересня 2024 року - вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності "Технології медичної діагностики та лікування" галузі знань "Охорона здоров'я" або спеціальності "Біологія" галузі знань "Біологія", спеціалізація із "Судово-медичної цитології".

З 1 вересня 2024 року - вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності "Технології медичної діагностики та лікування" галузі знань "Охорона здоров'я", спеціалізація "Судово-медична цитологія" або відповідна спеціалізація освітньої програми.

Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Експерт-цитолог судовий:

До 1 вересня 2024 року - вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності "Технології медичної діагностики та лікування" галузі знань "Охорона здоров'я" або спеціальності "Біологія" галузі знань "Біологія", спеціалізація із "Судово-медичної цитології".

З 1 вересня 2024 року - вища освіта другого рівня (магістр) спеціальності "Технології медичної діагностики та лікування" галузі знань "Охорона здоров'я", спеціалізація "Судово-медична цитологія" або відповідна спеціалізація освітньої програми.

Наявність сертифіката спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

{Довідник доповнено новим розділом згідно з Наказом Міністерства охорони здоров'я № 720 від 12.08.2013; в редакції Наказу Міністерства охорони здоров'я № 366 від 26.02.2021}

ФАХІВЦІ

1. АКУШЕРКА

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність закладів охорони здоров'я та організацію акушерсько-гінекологічної допомоги дорослому дитячому населенню.

Здійснює професійну діяльність під керівництвом лікаря або самостійно. Застосовує сучасні методи обстеження вагітним. Забезпечує прийом нормальних і ведення патологічних пологів, профілактику ускладнень при пологах. Асистує при малих акушерських та гінекологічних операціях. Надає швидку акушерську і гінекологічну допомогу, невідкладну долікарську допомогу новонародженим. Бере участь у моніторингу здоров'я населення, сприяє поширенню знань з питань охорони материнства та дитинства, етики сімейних відносин та планування сім'ї, особистої гігієни, контрацепції, індивідуального обстеження молочної залози та впровадження здорового способу життя. Володіє прийомами реанімації, вміє надати допомогу при травматичному пошкодженні, кровотечі, колапсі, отруєнні, утопленні, механічній асфіксії, анафілактичному шоці, опіках, відмороженні, алергічних станах. Дотримується принципів медичної деонтології. Веде медичну документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинна знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що визначають діяльність закладів охорони здоров'я та організацію акушерсько-гінекологічної допомоги дорослому та дитячому населенню; права, обов'язки та відповідальність акушерки; нормальну і патологічну анатомію та фізіологію дитородних органів жінки; сучасні методи обстеження і лікування різних патологічних станів при вагітності, пологів і післяпологового періоду; підготовку до прийому пологів та акушерських операцій; методи зовнішнього обстеження вагітної, визначення строків пологів і допологової відпустки; підготовку породіллі до пологів; правила ведення нормальних пологів та пологів при різних аномаліях таза і передлежаннях плода; правила асептики та антисептики; проведення первинної та вторинної обробки пуповини, перший туалет та антропометрію новонародженого; прийоми асистування при малих акушерських і гінекологічних операціях; необхідні реанімаційні заходи під час і після пологів, профілактику кровотечі; симптоми токсикозу вагітних та його профілактику; симптоматику і діагностику найбільш частих захворювань і термінальних станів; тактику персоналу при виявленні хворого, підозрілого на особливо небезпечні інфекції; фармакологічну дію найбільш поширених лікарських речовин, їх сумісність, дозування, методи введення; методики стерилізації інструментарію і перев'язувальних засобів; правила безпеки під час роботи з медичним інструментарієм та обладнанням; маніпуляції у відповідності з профілем роботи; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом.

Кваліфікаційні вимоги.

Акушерка вищої кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Акушерська справа" або "Лікувальна справа". Спеціалізація за профілем роботи. Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої і кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Акушерка I кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Акушерська справа" або "Лікувальна справа". Спеціалізація за профілем роботи. Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Акушерка II кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Акушерська справа" або "Лікувальна справа". Спеціалізація за профілем роботи. Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Акушерка: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Акушерська справа" або "Лікувальна справа". Спеціалізація за профілем роботи. Без вимог до стажу роботи.

2. АКУШЕРКА ЖІНОЧОЇ КОНСУЛЬТАЦІЇ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність закладів охорони здоров'я та організацію акушерсько-гінекологічної допомоги дорослому та дитячому населенню.

Надає долікарську допомогу вагітним та гінекологічним хворим, в тому числі швидко та невідкладну. Застосовує сучасні методи обстеження вагітних. Проводить онкологічний профогляд. Проводить диспансеризацію та патронаж вагітних та породіль. Асистує при малих акушерських та гінекологічних операціях. Забезпечує наступність у наданні медичної допомоги між жіночою консультацією та стаціонаром. Проводить забір, зберігання матеріалів для лабораторних досліджень. Бере участь у моніторингу здоров'я населення, сприяє поширенню медичних знань з питань особистої гігієни, контрацепції, індивідуального обстеження молочної залози та впровадження здорового способу життя. Володіє прийомами реанімації, вміє надати допомогу при травматичному пошкодженні, кровотечі, колапсі, отруєнні, утопленні, механічній асфіксії, анафілактичному шоці, опіках, відмороженні, алергічних станах. Дотримується принципів медичної деонтології. Веде медичну документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинна знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що визначають діяльність закладів охорони здоров'я та організацію акушерсько-гінекологічної допомоги дорослому та дитячому населенню; права, обов'язки та відповідальність акушерки; нормальну і патологічну анатомію та фізіологію органів дітонародження жінки; анатомо-фізіологічні та психологічні особливості вагітної та породиллі; основи неонатології; сучасні методи обстеження і лікування різних патологій вагітності, пологів і післяпологового періоду; методи зовнішнього обстеження вагітної, визначення строків пологів і допологової відпустки; підготовку породиллі до пологів; правила ведення нормальних пологів та пологів при різних аномаліях таза і передлежаннях плода; правила асептики та антисептики; проведення вторинної обробки пуповини, антропометрію новонародженого; прийоми асистування при малих акушерських і гінекологічних операціях; профілактику кровотечі; симптоми токсикозу вагітних та його профілактику; симптоматику і діагностику найбільш частих захворювань і термінальних станів; тактику персоналу при виявленні хворого, підозрілого на особливо небезпечні інфекції; фармакологічну дію найбільш поширених лікарських речовин, їх сумісність, дозування, методи введення; методи стерилізації інструментарію і перев'язувальних засобів; правила безпеки під час роботи з медичним інструментарієм та обладнанням; маніпуляції у відповідності з профілем роботи; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом.

Кваліфікаційні вимоги.

Акушерка жіночої консультації вищої кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Акушерська справа" або "Лікувальна справа". Спеціалізація за профілем роботи. Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Акушерка жіночої консультації I кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Акушерська справа" або "Лікувальна справа". Спеціалізація за профілем роботи. Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Акушерка жіночої консультації II кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Акушерська справа" або "Лікувальна справа". Спеціалізація за профілем роботи. Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Акушерка жіночої консультації: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Акушерська справа" або "Лікувальна справа". Спеціалізація за профілем роботи. Без вимог до стажу роботи.

3. АКУШЕРКА СТАЦІОНАРУ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність закладів охорони здоров'я та організацію акушерсько-гінекологічної допомоги дорослому та дитячому населенню.

Проводить загальне і клінічне обстеження вагітних і новонароджених та оцінює його результати. Здійснює розтин плідного міхура, веде пологи при нормальному біомеханізмі, проводить ручне відділення посліду, зашивання розривів промежини I - II ступеня. Володіє сучасними методами профілактики, діагностики та долікарської допомоги при загрожує розривах матки, прееклампсії, еклампсії, маточній кровотечі, загрозі внутрішньоутробної гіпоксії плоду. Застосовує методи оживлення новонароджених з використанням сучасної апаратури. Володіє прийомами реанімації, вміє надати допомогу при травматичному пошкодженні, кровотечі, колапсі, отруєнні, утопленні, механічній асфіксії, анафілактичному шоці, опіках, відмороженні, алергічних станах. Дотримується принципів медичної деонтології. Веде медичну документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинна знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність закладів охорони здоров'я та організацію акушерсько-гінекологічної допомоги дорослому та дитячому населенню; права, обов'язки та відповідальність акушерки; нормальну і патологічну анатомію та фізіологію органів дітонародження жінки; анатомо-фізіологічні та психологічні особливості вагітної та породіллі; основи неонатології; сучасні методи обстеження і лікування різної патології вагітності, пологів і післяпологового періоду; підготовку до прийому пологів та акушерських операцій; методи зовнішнього обстеження вагітної, визначення строків пологів; підготовку породіллі до пологів; правила ведення нормальних пологів та пологів при різних аномаліях таза і передлежаннях плода; правила асептики та антисептики; проведення первинної та вторинної обробки пуповини, первинний туалет та антропометрію новонародженого; прийоми асистування при малих акушерських і гінекологічних операціях; необхідні реанімаційні заходи під час і після пологів, профілактику кровотечі; симптоми токсикозу вагітних та його профілактику; симптоматику і діагностику найбільш частих захворювань і термінальних станів; тактику персоналу при виявленні хворого, підозрілого на особливо небезпечні інфекції; фармакологічну дію найбільш поширених лікарських речовин, їх сумісність, дозування, методи введення; методи стерилізації інструментарію і перев'язувальних засобів; правила безпеки під час роботи з медичним інструментарієм та обладнанням; маніпуляції у відповідності з профілем роботи; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом.

Кваліфікаційні вимоги.

Акушерка стаціонару вищої кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Акушерська справа" або "Лікувальна справа". Спеціалізація за профілем роботи. Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Акушерка стаціонару I кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Акушерська справа" або "Лікувальна справа". Спеціалізація за профілем роботи. Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Акушерка стаціонару II кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Акушерська справа" або "Лікувальна справа". Спеціалізація за профілем роботи. Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Акушерка стаціонару: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Акушерська справа" або "Лікувальна справа". Спеціалізація за профілем роботи. Без вимог до стажу роботи.

4. ГІГІЄНИСТ ЗУБНИЙ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я і нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів охорони здоров'я, організацію стоматологічної допомоги дорослому та дитячому населенню.

Володіє сучасними методами діагностики та первинного обстеження ротової порожнини та щелепно-лицевої ділянки. Проводить лікувально-профілактичну та санітарно-профілактичну роботу серед населення, спрямовану на збереження стоматологічного здоров'я, вироблення навичок раціонального догляду за порожниною рота дорослого і дитячого населення. Вміє надавати медичну допомогу при невідкладних станах. Веде медичну документацію. Дотримується принципів медичної деонтології. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність закладів охорони здоров'я; організацію стоматологічної допомоги дорослому і дитячому населенню; права, обов'язки та відповідальність гігієніста зубного; міжнародну класифікацію хвороб; етіологію та патогенез захворювань ротової порожнини і щелепно-лицевої ділянки; організацію та методи профілактики стоматологічних захворювань у дітей і дорослих; надання долікарської допомоги при невідкладних станах; правила безпеки під час роботи з медичним інструментарієм і обладнанням; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом.

Кваліфікаційні вимоги.

Гігієніст зубний вищої кваліфікаційної категорії: професійна освіта (молодший спеціаліст) або вища освіта (молодший бакалавр), галузь знань "Охорона здоров'я", спеціальність "Стоматологія". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Гігієніст зубний I кваліфікаційної категорії: професійна освіта (молодший спеціаліст) або вища освіта (молодший бакалавр), галузь знань "Охорона здоров'я", спеціальність "Стоматологія". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення

про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Гігієніст зубний II кваліфікаційної категорії: професійна освіта (молодший спеціаліст) або вища освіта (молодший бакалавр), галузь знань "Охорона здоров'я", спеціальність "Стоматологія". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Гігієніст зубний: професійна освіта (молодший спеціаліст) або вища освіта (молодший бакалавр), галузь знань "Охорона здоров'я", спеціальність "Стоматологія". Без вимог до стажу роботи.

{Розділ доповнено новим пунктом 4 згідно з Наказом Міністерства охорони здоров'я України № 198 від 02.03.2017, у зв'язку з цим пункти 4 - 31 вважати пунктами 5 – 32}

5. ІНСТРУКТОР-ДЕЗІНФЕКТОР

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність закладів охорони здоров'я.

Організовує та здійснює дезінфекційні заходи, визначає їх обсяг, методику та засоби дезінфекції окремих об'єктів. Контролює виготовлення та використання дезінфекційних розчинів, застосування апаратури та реманенту, якість проведеної дезінфекції, додержання дезінфекторами правил особистої та громадської безпеки і правил охорони праці при проведенні дезінфекційних робіт. Володіє прийомом реанімації, вмє надати допомогу при травматичному пошкодженні, кровотечі, колапсі, отруєнні, утопленні, механічній асфіксії, анафілактичному шоці, опіках, відмороженні, алергічних станах. Дотримується принципів медичної деонтології. Веде медичну документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність закладів охорони здоров'я; методичні та директивні документи, що визначають порядок і правила проведення дезінфекційних робіт; права, обов'язки та відповідальність інструктора-дезінфектора; дозволені до використання дезінфекційні, стерилізаційні засоби, інструкції до їх використання; умови експлуатації дезінфекційного обладнання; правила застосування засобів індивідуального захисту та надання першої і невідкладної медичної допомоги при отруєннях; правила оформлення документації.

Кваліфікаційні вимоги.

Інструктор-дезінфектор вищої кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа". Спеціалізація за профілем роботи. Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Інструктор-дезінфектор I кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа". Спеціалізація за профілем роботи. Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Інструктор-дезінфектор II кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа". Спеціалізація за профілем роботи. Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Інструктор-дезінфектор: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа". Спеціалізація за профілем роботи. Без вимог до стажу роботи.

6. ІНСТРУКТОР ІЗ САНІТАРНОЇ ОСВІТИ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність закладів охорони здоров'я.

Організовує і проводить санітарно-освітню роботу (пропаганду санітарних знань, здорового способу життя, охорони навколишнього середовища, методів профілактики інфекційних захворювань тощо) шляхом використання засобів масової інформації, проведення лекцій, семінарів, курсової підготовки тощо. Підбирає інструктивні, методичні науково-популярні та популярні матеріали і укомплектовує ними методичні папки методичного кабінету. Використовує технічні засоби санітарної пропаганди. Веде документацію відповідно до розділів своєї діяльності. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність закладів охорони здоров'я; права, обов'язки та відповідальність інструктора із санітарної освіти; основи медицини, санітарної культури і санітарної освіти населення, різні аспекти здорового способу життя; методи та засоби санітарної пропаганди з метою підвищення ефективності медичної та медико-профілактичної допомоги, популяризації досягнень науки на користь здоров'я людини, пропаганди раціонального відпочинку, фізичної культури, спорту та відмови від шкідливих звичок, оздоровлення умов праці та побуту; шляхи використання засобів масової інформації: телебачення, радіо, журналів, газет тощо, як державних, так і відомчих, комерційних, приватних; основи методичної роботи, направленої на допомогу розповсюджувачам санітарних знань; методи організації масових лекційних курсових, семінарських заходів щодо санітарної освіти; правила користування технічними засобами пропаганди, правила безпеки під час роботи з ними.

Кваліфікаційні вимоги.

Інструктор із санітарної освіти вищої кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) за напрямом підготовки "Медицина" за будь-якою спеціальністю медичного профілю. Спеціалізація за фахом "Санітарна освіта". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Інструктор із санітарної освіти I кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) за напрямом підготовки "Медицина" за будь-якою спеціальністю медичного профілю. Спеціалізація за фахом "Санітарна освіта". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Інструктор із санітарної освіти II кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) за напрямом підготовки "Медицина" за будь-якою спеціальністю медичного профілю. Спеціалізація за фахом "Санітарна освіта". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Інструктор із санітарної освіти: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) за напрямом підготовки "Медицина" за будь-якою спеціальністю медичного профілю. Спеціалізація за фахом "Санітарна освіта". Без вимог до стажу роботи.

7. ІНСТРУКТОР З ТРУДОВОЇ ТЕРАПІЇ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність закладів охорони здоров'я та соціального забезпечення, організацію надання медичної, в тому числі реабілітаційної допомоги хворим.

Застосовує сучасні методи трудової терапії відповідно до призначень лікаря, працює під їх контролем. Готує приміщення та робочі місця. Забезпечує процес трудової терапії сировиною, матеріалами, інструментами, необхідним обладнанням. Визначає з лікарем для кожного хворого методи та способи праці, переходу від простих до більш складних трудових процесів. Контролює виконання хворими призначень з трудової терапії. Забезпечує охорону праці. Володіє прийомами реанімації, вміє надати допомогу при травматичному пошкодженні, кровотечі, колапсі, отруєнні, утопленні, механічній асфіксії, анафілактичному шоці, опіках, відмороженні, алергічних станах. Дотримується принципів медичної деонтології. Веде медичну документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність закладів охорони здоров'я; організацію трудової терапії, принципи і методи її проведення при різних захворюваннях та значення для реабілітації хворих; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність інструктора з трудової терапії; основи нормальної та патологічної анатомії і фізіології; правила охорони праці при різних методах трудової терапії; правила надання першої та невідкладної медичної допомоги; правила оформлення медичної документації.

Кваліфікаційні вимоги.

Інструктор з трудової терапії вищої кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) за напрямом підготовки "Медицина" за будь-якою спеціальністю медичного профілю. Спеціалізація за профілем роботи. Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи фахом - понад 10 років.

Інструктор з трудової терапії I кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) за напрямом підготовки "Медицина" за будь-якою спеціальністю медичного профілю. Спеціалізація за профілем роботи. Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Інструктор з трудової терапії II кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) за напрямом підготовки "Медицина" за будь-якою спеціальністю медичного профілю. Спеціалізація за профілем роботи. Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Інструктор з трудової терапії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) за напрямом підготовки "Медицина" за будь-якою спеціальністю медичного профілю. Спеціалізація за профілем роботи. Без вимог до стажу роботи.

8. ЛАБОРАНТ З БАКТЕРІОЛОГІЇ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність закладів охорони здоров'я, організацію роботи бактеріологічних лабораторій.

Обладнує робоче місце. Володіє методами проведення біологічних, паразитологічних, бактеріологічних досліджень, постановки простих серологічних реакцій. Відбирає, зберігає та доставляє матеріал в лабораторію, реєструє його надходження, виконує первинний посів та пересів виділених культур. Під керівництвом лікаря-бактеріолога проводить зараження, розтин і відбір матеріалу від лабораторних та диких тварин. Готує препарати для мікроскопії, володіє простими методами їх фарбування. Узагальнює та аналізує результати лабораторних досліджень. Готує основні стандартні розчини, реагенти та реактиви, посуд, поживні середовища, фарби, дезрозчини, обладнання. Проводить стерилізацію та знезаражування інфікованого матеріалу. Володіє методикою роботи з лабораторним обладнанням та апаратурою. Має лабораторний посуд, проводить його стерилізацію. Забезпечує протиепідемічний режим в лабораторії. Дотримується правил охорони праці. Веде медичну документацію. Надає першу медичну допомогу. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність закладів охорони здоров'я; організацію роботи бактеріологічних лабораторій; права, обов'язки та відповідальність лаборанта з бактеріології; основи мікробіології; методики забору матеріалу, правила його зберігання і доставки в лабораторію; принципи приготування реактивів, фарб, поживних середовищ; правила дезінфекції, стерилізації, асептики та антисептики; методики проведення бактеріологічних, біологічних, паразитологічних досліджень; нормальні показники лабораторних досліджень і можливі їх зміни при патологічних станах; правила експлуатації лабораторної техніки; правила охорони праці під час роботи з апаратурою та лабораторним матеріалом; принципи протиепідемічного режиму в лабораторії; правила надання першої та невідкладної медичної допомоги; правила оформлення медичної документації.

Кваліфікаційні вимоги.

Лаборант з бактеріології вищої кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лабораторна діагностика". Спеціалізація за фахом "Бактеріологія". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Лаборант з бактеріології I кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лабораторна діагностика". Спеціалізація за фахом "Бактеріологія". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Лаборант з бактеріології II кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лабораторна діагностика". Спеціалізація за фахом "Бактеріологія". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Лаборант з бактеріології: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лабораторна діагностика". Спеціалізація за фахом "Бактеріологія". Без вимог до стажу роботи.

9. ЛАБОРАНТ З ІМУНОЛОГІЇ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність закладів охорони здоров'я, організацію роботи імунологічних лабораторій.

Володіє основними методиками імунологічних досліджень. Проводить імунологічну діагностику онкологічних пухлин, вагітності, крові на новоавстралійський антиген, СНІД, гепатит. Володіє методами оцінки субнопуляційного складу лімфоцитів. Узагальнює та аналізує результати лабораторних досліджень. Відбирає досліджуваний матеріал, транспортує в лабораторію, зберігає його та проводить дезінфекцію відпрацьованого. Готує основні стандартні розчини, реактиви та реактиви, посуд, поживні середовища. Володіє методикою роботи з лабораторним обладнанням та апаратурою. Дотримується правил охорони праці. Забезпечує протиепідемічний режим в лабораторії. Веде медичну документацію. Надає першу медичну допомогу при невідкладних станах. Дотримується принципів медичної деонтології. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність закладів охорони здоров'я; організацію роботи імунологічних лабораторій; права, обов'язки та відповідальність лаборанта з імунології; основи загальномедичних і клінічних дисциплін, які необхідні для вирішення професійних завдань; методики забору матеріалу, правила його зберігання і доставки в лабораторію і особливості підготовки пацієнта до лабораторних обстежень; принципи приготування реактивів, фарб, поживних середовищ; правила дезінфекції, стерилізації, асептики та антисептики; методики проведення імунологічних досліджень; нормальні показники лабораторних досліджень і можливі їх зміни при патологічних процесах; правила експлуатації лабораторної техніки та охорони праці в лабораторії; принципи протиепідемічного режиму в лабораторії; принципи надання першої та невідкладної медичної допомоги; правила оформлення медичної документації.

Кваліфікаційні вимоги.

Лаборант з імунології вищої кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лабораторна діагностика". Спеціалізація за фахом "Імунологія". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Лаборант з імунології I кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лабораторна діагностика". Спеціалізація за фахом "Імунологія". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Лаборант з імунології II кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лабораторна діагностика". Спеціалізація за фахом "Імунологія". Підвищення

кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційна категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Лаборант з імунології: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лабораторна діагностика". Спеціалізація за фахом "Імунологія". Без вимог до стажу роботи.

10. ЛАБОРАНТ КЛІНІКО-ДІАГНОСТИЧНОЇ ЛАБОРАТОРІЇ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність закладів охорони здоров'я, організацію роботи клініко-діагностичних лабораторій.

Володіє основними методиками лабораторної діагностики. Проводить фізико-хімічні дослідження крові, спинномозкової рідини, шлункового вмісту, сечі, випорожнень, виділень гельмінтологічні дослідження. Визначає в крові кількість цукру, білірубину, залишкового азоту, протромбіну білка, амілази в крові і сечі, печінкові проби. Відбирає досліджуваний матеріал, транспортує в лабораторію, зберігає його та проводить дезінфекцію відпрацьованого. Готує основні стандартні розчини, реагенти та реактиви, посуд, поживні середовища. Володіє методикою роботи з лабораторним обладнанням та апаратурою. Дотримується правил охорони праці. Забезпечує протиепідемічний режим в лабораторії. Надає першу медичну допомогу при невідкладних станах. Дотримується принципів медичної деонтології. Веде медичну документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність закладів охорони здоров'я; організацію роботи клініко-діагностичної лабораторії; права, обов'язки та відповідальність лаборанта клініко-діагностичної лабораторії; основи загальномедичних і клінічних дисциплін, які необхідні для вирішення професійних завдань; морфологію елементів крові, основних клітинних елементів, яєць паразитів, основних видів гельмінтів, гонокока, блідої спірохети, трихомонад; методики забору матеріалу, правила його зберігання і доставки в лабораторію; особливості підготовки пацієнта до лабораторних досліджень; принципи приготування реактивів, фарб, поживних середовищ; правила дезінфекції, стерилізації, асептики та антисептики; сучасні методики проведення лабораторних досліджень; нормальні показники лабораторних досліджень і можливі їх зміни при патологічних процесах; правила експлуатації лабораторної техніки та охорони праці в лабораторії; етіологію, патогенез, симптоматику найбільш поширених захворювань людини; принципи надання першої та невідкладної медичної допомоги; основні лікарські засоби, дозування і методи їх введення в організм при невідкладних станах; принципи протиепідемічного режиму в лабораторії; правила оформлення медичної документації.

Кваліфікаційні вимоги.

Лаборант клініко-діагностичної лабораторії вищої кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лабораторна діагностика". Спеціалізація за фахом "Клінічна діагностика". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Лаборант клініко-діагностичної лабораторії I кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лабораторна діагностика". Спеціалізація за фахом "Клінічна діагностика". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Лаборант клініко-діагностичної лабораторії II кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лабораторна діагностика". Спеціалізація за фахом "Клінічна діагностика". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Лаборант клініко-діагностичної лабораторії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лабораторна діагностика". Спеціалізація за фахом "Клінічна діагностика". Без вимог до стажу роботи.

11. ЛАБОРАНТ (МЕДИЦИНА)

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність закладів охорони здоров'я, організацію роботи клініко-діагностичних, бактеріологічних і санітарно-гігієнічних лабораторій.

Обладнує робоче місце. Виготовляє реактиви, розчини, дезінфікуючі засоби. Бере матеріал для лабораторних досліджень. Проводить основні види досліджень з використанням сучасної лабораторної апаратури і інструментарію. Забезпечує протиепідемічний режим в лабораторії. Знешкоджує відпрацьований матеріал. Миє лабораторний посуд, проводить його стерилізацію. Дотримується правил охорони праці. Веде медичну документацію. Надає першу медичну допомогу. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність закладів охорони здоров'я; організацію роботи клініко-діагностичних, бактеріологічних і санітарно-гігієнічних лабораторій; права, обов'язки та відповідальність лаборанта; методики проведення лабораторних досліджень (клініко-діагностичних, біохімічних, бактеріологічних, імунологічних, патологоанатомічних, санітарно-гігієнічних); нормальні показники лабораторних досліджень та їх зміни при патологічних процесах; правила підготовки хворого, необхідних матеріалів (реактивів, фарб, розчинів бактеріальних живильних середовищ

тощо), апаратури та інструментарію до проведення лабораторних обстежень; правила відбору матеріалу, доставки його до лабораторії та дезінфекції відпрацьованого; особливості обладнання робочого місця при різних дослідженнях; принципи миття лабораторного посуду, його дезінфекції і стерилізації; принципи протиепідемічного режиму в лабораторії; правила охорони праці під час роботи з апаратурою та лабораторним матеріалом; правила надання першої та невідкладної медичної допомоги; правила оформлення медичної документації.

Кваліфікаційні вимоги.

Лаборант вищої кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лабораторна діагностика". Спеціалізація за фахом "Клінічна діагностика". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Лаборант I кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лабораторна діагностика". Спеціалізація за фахом "Клінічна діагностика". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Лаборант II кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лабораторна діагностика". Спеціалізація за фахом "Клінічна діагностика". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Лаборант: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лабораторна діагностика". Спеціалізація за фахом "Клінічна діагностика". Без вимог до стажу роботи.

12. ЛАБОРАНТ З ПАТОЛОГОАНАТОМІЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність закладів охорони здоров'я, організацію роботи патологоанатомічних лабораторій.

Відбирає матеріал для гістологічних досліджень, фіксує його, зберігає, проводить заливку матеріалу для електронної мікроскопічних досліджень. Готує зрізи тканин, володіє методикою заливки в парафін, наклеює парафінові зрізи на предметне скло, проводить попередню підготовку парафіну. Готує фарби, реактиви, посуд, обладнання. Володіє методикою роботи на мікротомах, вміє підготувати мікротомні ножі. Дотримується принципів медичної деонтології. Веде медичну документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність закладів охорони здоров'я; організацію роботи патологоанатомічної лабораторії; права, обов'язки та відповідальність лаборанта з патологоанатомічних досліджень; основи гістології та цитології; правила забору матеріалу, приготування зрізів тканин на мікротомі, зберігання, фіксації; фіксуючі середовища, засоби зневоднення; принципи приготування реактивів, фарб, абсолютного спирту, його розведення; методики заливки в парафін, фарбування заморожених і парафінових зрізів, колагенових та еластичних волокон, нервової тканини; гістохімічні методи дослідження нуклеїнових кислот, ферментів тощо; правила експлуатації лабораторної техніки та охорони праці в лабораторії; принципи надання першої та невідкладної медичної допомоги; основні лікарські засоби, дозування і методи їх введення в організм при невідкладних станах; принципи протиепідемічного режиму в лабораторії; правила оформлення медичної документації.

Кваліфікаційні вимоги.

Лаборант з патологоанатомічних досліджень вищої кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лабораторна діагностика". Спеціалізація за фахом "Патологічна анатомія". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Лаборант з патологоанатомічних досліджень I кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лабораторна діагностика". Спеціалізація за фахом "Патологічна анатомія". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Лаборант з патологоанатомічних досліджень II кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лабораторна діагностика". Спеціалізація за фахом "Патологічна анатомія". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 3 років.

Лаборант з патологоанатомічних досліджень: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лабораторна діагностика". Спеціалізація за фахом "Патологічна анатомія". Без вимог до стажу роботи.

13. ЛАБОРАНТ САНІТАРНО-ГІГІЄНІЧНОЇ ЛАБОРАТОРІЇ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність закладів охорони здоров'я, організацію роботи санітарно-гігієнічної лабораторії.

Володіє основними методиками проведення обстежень, вимірів. Проводить санітарно-гігієнічні дослідження об'єктів навколишнього середовища. Відбирає досліджуваний матеріал, транспортує в лабораторію, зберігає його та проводить дезінфекцію відпрацьованого. Готує основні стандартні розчини, реактиви та реактиви, посуд, поживні середовища. Володіє методикою роботи з лабораторним обладнанням та апаратурою. Дотримується правил охорони праці. Забезпечує протиепідемічний режим в лабораторії. Надає першу медичну допомогу при невідкладних станах. Дотримується принципів медичної деонтології. Веде медичну документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність закладів охорони здоров'я; організацію роботи санітарно-гігієнічної лабораторії; права, обов'язки та відповідальність лаборанта санітарно-гігієнічної лабораторії; основи загальномедичних і клінічних дисциплін, які необхідні для вирішення професійних завдань; методики забору матеріалу, правила його зберігання і доставки в лабораторію; принципи приготування реактивів, фарб поживних середовищ; правила дезінфекції, стерилізації, асептики та антисептики; нормативні показники лабораторних досліджень і можливі їх зміни при патологічних станах; методи бактеріологічної діагностики основних інфекційних захворювань; принципи санітарно-мікробіологічних досліджень; методи гігієнічних досліджень об'єктів зовнішнього середовища; методи наукових експериментальних досліджень; правила експлуатації лабораторної техніки та охорони праці в лабораторії; принципи надання першої та невідкладної медичної допомоги; основні лікарські засоби, дозування і методи їх введення в організм при невідкладних станах; принципи протиепідемічного режиму в лабораторії; правила оформлення медичної документації.

Кваліфікаційні вимоги.

Лаборант санітарно-гігієнічної лабораторії вищої кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа", "Лікувальна справа" або "Лабораторна діагностика". Спеціалізація за фахом "Санітарно-гігієнічні дослідження". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Лаборант санітарно-гігієнічної лабораторії I кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа", "Лікувальна справа" або "Лабораторна діагностика". Спеціалізація за фахом "Санітарно-гігієнічні дослідження". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Лаборант санітарно-гігієнічної лабораторії II кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа", "Лікувальна справа" або "Лабораторна діагностика". Спеціалізація за фахом "Санітарно-гігієнічні дослідження". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Лаборант санітарно-гігієнічної лабораторії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа", "Лікувальна справа" або "Лабораторна діагностика". Спеціалізація за фахом "Санітарно-гігієнічні дослідження". Без вимог до стажу роботи.

14. ЛАБОРАНТ СУДОВО-МЕДИЧНОЇ ЛАБОРАТОРІЇ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність закладів охорони здоров'я, організацію роботи судово-медичної лабораторії.

Проводить гістологічні дослідження матеріалу. Готує основні стандартні розчини, реактиви, визначає їх чистоту, готує фарби, препарати, проводить фарбування препаратів для цитологічного та гістологічного досліджень, проводить відбір зразків біоматеріалу (крові, слини, волосся тощо), титрує сироватки. Володіє технікою перегонки з водяним паром, інструментальними методами дослідження, мікрофотографією, кольоророздільною фотографією. Проводить дослідження в м'яких рентгенівських променях. Володіє методикою роботи лабораторним обладнанням та апаратурою. Надає першу медичну допомогу при невідкладних станах. Дотримується принципів медичної деонтології. Веде медичну документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність закладів охорони здоров'я; організацію роботи судово-медичної лабораторії; права, обов'язки та відповідальність лаборанта судово-медичної лабораторії; основи гістології та цитології-методики забору матеріалу, правила його зберігання; принципи приготування реактивів, фарб; методики проведення фізико-хімічних досліджень; властивості агресивних і токсичних речовин; правила експлуатації лабораторної техніки та охорони праці в лабораторії; принципи надання першої та невідкладної медичної допомоги; основні лікарські засоби, дозування і методи їх введення в організм при невідкладних станах; принципи протиепідемічного режиму в лабораторії; правила оформлення медичної документації.

Кваліфікаційні вимоги.

Лаборант судово-медичної лабораторії вищої кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа" або "Лабораторна діагностика". Спеціалізація за фахом "Судова медицина". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Лаборант судово-медичної лабораторії I кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа" або "Лабораторна діагностика". Спеціалізація за фахом "Судова медицина". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Лаборант судово-медичної лабораторії II кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа" або "Лабораторна діагностика". Спеціалізація за фахом "Судова медицина". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Лаборант судово-медичної лабораторії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа" або "Лабораторна діагностика". Спеціалізація за фахом "Судова медицина". Без вимог до стажу роботи.

15. ЛАБОРАНТ (ФАРМАЦІЯ)

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я, Державною фармакопеею та нормативними документами, що регламентують діяльність закладів охорони здоров'я.

Здійснює виготовлення, перевірку, зберігання титрованих розчинів, реактивів, індикаторів для потреб контрольно-аналітичних лабораторій у відповідності з їх фізико-хімічними властивостями. Веде реєстрацію ліків та медикаментів, які поступають на аналіз. Володіє методикою роботи з лабораторним обладнанням та апаратурою. Відбирає проби медикаментів та проводить окремі аналізи під керівництвом провізора-аналітика. Дотримується принципів медичної деонтології. Постійно вдосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність закладів охорони здоров'я; організацію роботи контрольно-аналітичної лабораторії; права, обов'язки та відповідальність лаборанта контрольно-аналітичної лабораторії; методи проведення якісного та кількісного контролю лікарських засобів; методи виготовлення, перевірки та умови зберігання титрованих розчинів, реактивів, індикаторів; сучасну літературу за фахом.

Кваліфікаційні вимоги.

Лаборант (фармація) вищої кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Фармація", спеціальністю "Фармація" або "Аналітичний контроль якості хімічних лікарських сполук". Спеціалізація за профілем роботи. Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Лаборант (фармація) I кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Фармація", спеціальністю "Фармація" або "Аналітичний контроль якості хімічних лікарських сполук". Спеціалізація за профілем роботи. Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Лаборант (фармація) II кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Фармація", спеціальністю "Фармація" або "Аналітичний контроль якості хімічних лікарських сполук". Спеціалізація за профілем роботи. Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Лаборант (фармація): неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Фармація", спеціальністю "Фармація" або "Аналітичний контроль якості хімічних лікарських сполук". Спеціалізація за профілем роботи. Без вимог до стажу роботи.

16. ЛІКАР ЗУБНИЙ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність закладів охорони здоров'я, організацію стоматологічної допомоги населенню.

Проводить первинне обстеження ротової порожнини та щелепно-лицевої ділянки. Визначає необхідність спеціальних методів дослідження (лабораторних, рентгенологічних, цитологічних). Відбирає медикаментозні препарати, готує суміші, пасти для лікування. Проводить діагностику та надає першу допомогу при невідкладних станах. Здійснює профілактику, діагностику і лікування карієсу та його ускладнень дитячому та дорослому населенню, проводить прості видалення зубів при обмежених запальних процесах. Бере участь у моніторингу здоров'я населення, сприяє поширенню медичних знань серед населення. Дотримується принципів медичної деонтології. Веде лікарську документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

{Абзац другий пункту 16 розділу в редакції Наказу Міністерства охорони здоров'я № 1913 від 19.08.2020}

Повинен знати: чинне законодавство та нормативні документи, що регламентують діяльність закладів охорони здоров'я; організацію стоматологічної допомоги населенню; права, обов'язки та відповідальність лікаря зубного; показники роботи лікувально-профілактичних установ, диспансерного нагляду та лікарського контролю; сучасну класифікацію, етіологію, патогенез захворювань ротової порожнини та щелепно-лицевої ділянки; пріоритетні технології, що застосовуються в сучасній стоматологічній практиці; послідовність надання невідкладної стоматологічної допомоги при гострих запальних процесах, травматичних пошкодженнях, кровотечах, а також допомоги при анафілактичному шоці, гострій серцевій та дихальній недостатності, гіпоксії, набряку гортані, в разі попадання чужорідних тіл у дихальні шляхи, гіпертонічному синдромі; засоби індивідуального захисту від гострої респіраторної вірусної інфекції та особливо загрозливих інфекцій; правила безпеки під час роботи зі стоматологічною апаратурою; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом.

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар зубний вищої кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Стоматологія". Спеціалізація за профілем роботи. Підвищення кваліфікації (курси удосконалень тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Лікар зубний I кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Стоматологія". Спеціалізація профілем роботи. Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Лікар зубний II кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Стоматологія". Спеціалізація за профілем роботи. Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Лікар зубний: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Стоматологія". Спеціалізація за профілем роботи. Без вимог до стажу роботи.

17. ЛІКАР-ІНТЕРН

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я.

Виконує навчальний план і програму інтернатури за відповідною спеціальністю під керівництвом лікаря, керівника базового закладу охорони здоров'я та закріпленого за ним викладача кафедри вищого медичного навчального закладу. Набуває, поглиблює і удосконалює професійні знання, вміння та навички. Бере активну участь у виконанні всіх видів лікарської діяльності, передбачених вимогами освітньо-кваліфікаційної характеристики. Проходить піврічний (річний) та підсумковий контроль професійної практичної підготовки згідно з планом і програмою. По закінченні терміну підготовки в інтернатурі проходить атестацію на визначення знань та практичних навичок з присвоєнням звання "лікар-спеціаліст". Дотримується принципів медичної деонтології. Веде лікарську документацію. Виконує правила внутрішнього трудового розпорядку в установах і закладах охорони здоров'я, де навчається в інтернатурі. Відповідальність за самостійну лікарську діяльність лікарів-інтернів і якість оформлення ними службової документації несе керівник лікарів-інтернів на базі стажування.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію проведення інтернатури (спеціалізації); права, обов'язки та відповідальність лікаря-інтерна; теоретичні знання щодо спеціальності, за якою навчається; сучасні методи профілактики, діагностики, лікування, диспансеризації та реабілітації з профілем роботи; виконання всіх видів діяльності, передбачених індивідуальним навчальним планом підготовки.

Кваліфікаційні вимоги. Повна вища освіта за напрямом підготовки "Медицина". Спеціалізація в інтернатурі за певною спеціальністю медичного профілю. Без вимог до стажу роботи.

18. ЛІКАР-СТАЖИСТ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію медичної допомоги за фахом проходження стажування.

Здійснює роботу щодо відповідної лікарської спеціальності згідно з вимогами кваліфікаційної характеристики (організаційну, діагностичну, лікувальну, санітарно-профілактичну, протиепідемічну тощо) під керівництвом лікаря-керівника. При стажуванні у вищому закладі освіти набуває і поглиблює професійні знання під керівництвом закріпленого за ним викладача. По закінченні терміну підготовки на посаді лікаря-стажиста проходить атестацію на звання лікаря-спеціаліста за відповідною лікарською спеціальністю. Дотримується принципів медичної деонтології.

Веде лікарську документацію. Виконує правила внутрішнього трудового розпорядку в установах і закладах охорони здоров'я, де проходить стажування.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію медичної допомоги за фахом проходження стажування; права, обов'язки та відповідальність

лікаря-стажиста; теоретичні знання, практичні вміння та навички з лікарської спеціальності, за якою проходить стажування.

Кваліфікаційні вимоги. Повна вища освіта (спеціаліст) напрямом підготовки "Медицина". Спеціалізація за певною спеціальністю медичного профілю. Підвищення кваліфікації (курси стажування). Без вимог до стажу роботи.

19. ОПТОМЕТРИСТ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я, нормативно-правовими актами, що визначають діяльність закладів охорони здоров'я та організацію системи офтальмологічної допомоги населенню.

Проводить загальне та клінічне офтальмологічне та оптометричне обстеження, здійснює підбір сучасних засобів корекції зору. Визначає зорові функції. Здійснює первинний скринінговий огляд дорослих і дітей та при виявленні офтальмологічної патології органу зору направляє пацієнта до лікаря-офтальмолога, лікаря-офтальмолога дитячого для подальших діагностики та лікування. Супроводжує пацієнтів з рефракційною патологією. Надає оптометричну допомогу. Готує до роботи відповідну апаратуру та інструментарій. Працює з лікувальними та фізіотерапевтичними пристроями, діагностичним, оптометричним та офтальмологічним обладнанням. Працює із обладнанням кабінетів ортоптики та плеоптики. Проводить санітарно-просвітницьку роботу для населення щодо здорового способу життя, правил безпечного зорового навантаження та гігієни органу зору, збереження зору та профілактики офтальмологічних захворювань. Веде медичну документацію. Дотримується принципів медичної деонтології. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність закладів охорони здоров'я; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність оптометриста; основи загальної фізики та математики, геометричної та фізичної оптики; основи біологічної фізики; анатомію, гістологію та фізіологію органу зору; основи офтальмології, офтальмофармакології; правила медичної етики та деонтології; правові аспекти роботи оптометрії; основи рефракціонування; матеріалознавство в оптометрії; основи дитячої оптометрії та рефрактогенезу; технічні характеристики сучасних приладів в оптометрії; клінічну оптометрію; окулярну оптику; основні захворювання ока у дітей та дорослих; основи та методики рефракційної хірургії; основи біокулярності; клінічну оптометрію; окулярну оптику; ортоптику та плеоптику, методи ортоптичного лікування та фізіотерапевтичного лікування; офтальмоергономіку; основи медичної статистики та документоведення; принципи санітарно-протиепідемічного і лікувально-охоронного режимів; сучасну медичну та оптометричну апаратуру консультативно-діагностичного кабінету оптометриста, офтальмолога дорослого та дитячого, кабінету офтальмологічної функціональної діагностики, кабінету ортоптичного та плеоптичного лікування; правила безпеки під час користування медичною апаратурою, медичними приладами, медичним інструментарієм і обладнанням; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом.

Кваліфікаційні вимоги

Оптометрист вищої кваліфікаційної категорії: вища освіта початкового чи першого (бакалаврського) рівня у галузі знань 22 "Охорона здоров'я" за спеціальністю "Медсестринство" з подальшою спеціалізацією за фахом "Медична оптика (Оптометрія)"/"Медична оптика. Оптометрія" або вища освіта початкового чи першого (бакалаврського) рівня у галузі знань 22 "Охорона здоров'я" за спеціальністю "Медицина" з подальшою спеціалізацією за фахом "Медична оптика (Оптометрія)"/"Медична оптика. Оптометрія". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Оптометрист I кваліфікаційної категорії: вища освіта початкового чи першого (бакалаврського) рівня у галузі знань 22 "Охорона здоров'я" за спеціальністю "Медсестринство" з подальшою спеціалізацією за фахом "Медична оптика (Оптометрія)"/"Медична оптика. Оптометрія" або вища освіта початкового чи першого (бакалаврського) рівня у галузі знань 22 "Охорона здоров'я" за спеціальністю "Медицина" з подальшою спеціалізацією за фахом "Медична оптика (Оптометрія)"/"Медична оптика. Оптометрія". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Оптометрист II кваліфікаційної категорії: вища освіта початкового чи першого (бакалаврського) рівня у галузі знань 22 "Охорона здоров'я" за спеціальністю "Медсестринство" з подальшою спеціалізацією за фахом "Медична оптика (Оптометрія)"/"Медична оптика. Оптометрія" або вища освіта початкового чи першого (бакалаврського) рівня у галузі знань 22 "Охорона здоров'я" за спеціальністю "Медицина" з подальшою спеціалізацією за фахом "Медична оптика (Оптометрія)"/"Медична оптика. Оптометрія". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Оптометрист: вища освіта початкового чи першого (бакалаврського) рівня у галузі знань 22 "Охорона здоров'я" за спеціальністю "Медсестринство" з подальшою спеціалізацією за фахом "Медична оптика (Оптометрія)"/"Медична оптика. Оптометрія" або вища освіта початкового чи першого (бакалаврського) рівня у галузі знань 22 "Охорона здоров'я" за спеціальністю "Медицина" з подальшою спеціалізацією за фахом "Медична оптика (Оптометрія)"/"Медична оптика. Оптометрія". Без вимог до стажу роботи.

{Пункт 19 розділу в редакції Наказу Міністерства охорони здоров'я № 69 від 15.01.2020}

20. ПОМІЧНИК ЛІКАРЯ-ЕПІДЕМІОЛОГА

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність закладів охорони здоров'я, санітарним законодавством, положеннями про державний санітарний нагляд.

Здійснює державний санітарний нагляд: проводить санітарно-гігієнічне обстеження об'єктів щодо їх відповідності чинним санітарно-гігієнічним і протиепідемічним правилам і нормам. Відбирає матеріал для санітарно-бактеріологічного дослідження, транспортує в лабораторію. Вміє проводити аналізи за розділом роботи та весь комплекс протиепідемічних заходів в осередку інфекційних і паразитарних захворювань, в тому числі карантинних. Веде обліково-звітну документацію та статистичну обробку даних досліджень. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Організовує і проводить роботу з питань пропаганди гігієнічних знань. Володіє навичками роботи з обчислювальною технікою. Дотримується принципів медичної деонтології. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність закладів охорони здоров'я; санітарне законодавство; основи права медицини; права, обов'язки та відповідальність помічника лікаря-епідеміолога; санітарні нормативи; основи епідеміології, паразитології, ентомології; захворюваність населення на інфекційні хвороби; календар щеплень; демографічні дані території; методики забору матеріалу, правила його зберігання і доставки в лабораторію; показники лабораторних досліджень і можливі їх зміни; методи контролю додержання санітарно-епідеміологічного режиму на підконтрольних об'єктах; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом.

Кваліфікаційні вимоги.

Помічник лікаря-епідеміолога вищої кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа" або "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Епідеміологія". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Помічник лікаря-епідеміолога I кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа" або "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Епідеміологія". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Помічник лікаря-епідеміолога II кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа" або "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Епідеміологія". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Помічник лікаря-епідеміолога: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа" або "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Епідеміологія". Без вимог до стажу роботи.

21. ПОМІЧНИК ЛІКАРЯ-СТОМАТОЛОГА

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність закладів охорони здоров'я, організацію стоматологічної допомоги населенню.

Застосовує сучасні методи профілактики та лікування стоматологічних захворювань. Працює разом з лікарем-стоматологом як його асистент. Проводить первинне обстеження щелепно-лицевої ділянки, діагностує захворювання і надає першу допомогу при невідкладних станах (у разі відсутності лікаря-стоматолога). Визначає стан ротової порожнини та необхідність спеціальних методів дослідження (лабораторних, рентгенологічних, цитологічних тощо). Аналізує рентгенограми зубів та щелеп. Проводить знеболювання, готує матеріали для пломбування каналів, накладає лікувальні пов'язки. Проводить аплікацію та зрощення м'яких і твердих тканин порожнини рота. Проводить ортопедичне лікування твердих тканин зуба та захворювань пародонту. Підбирає відбиткові ложки і готує відбитковий матеріал для зняття відбитку, відливає моделі, коректує знімний протез і ортодонтичні апарати. Проводить первинну індивідуальну та масову профілактику стоматологічних захворювань. Випишує та зберігає фармакологічні препарати, готує суміші, пасти та інше для лікування в стоматології. Проводить післяопераційний догляд за хворими з пошкодженням щелепно-лицевої ділянки. Дотримується принципів медичної деонтології. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення з питань профілактики стоматологічних захворювань. Веде медичну документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність закладу охорони здоров'я; організацію стоматологічної допомоги населенню; права, обов'язки та відповідальність помічника лікаря-стоматолога; топографічну анатомію голови, щелепно-лицевої ділянки; анатомічну, гістологічну будову, функціональні та вікові особливості зубів, пародонту та слизової оболонки порожнини рота; ембріологію зубощелепного апарату; етіологію патогенез, клініку основних стоматологічних захворювань; вплив стоматологічних захворювань на органи та системи організму-значення спадковості в розвитку стоматологічних захворювань; спеціальні та допоміжні методи дослідження; основи фармакології в терапевтичній стоматології; застосування фізіотерапії в стоматологічній практиці; методи знеболювання інтенсивної терапії та реанімації у стоматології; профілактику стоматологічних захворювань, зубощелепних аномалій; основи раціонального харчування людини; правила безпеки в стоматології; правила оформлення медичної документації, сучасну літературу за фахом.

Кваліфікаційні вимоги.

Помічник лікаря-стоматолога вищої кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Стоматологія". Спеціалізація за профілем роботи. Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Помічник лікаря-стоматолога I кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Стоматологія". Спеціалізація за профілем роботи. Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Помічник лікаря-стоматолога II кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Стоматологія". Спеціалізація за профілем роботи. Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Помічник лікаря-стоматолога: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Стоматологія". Спеціалізація за профілем роботи. Без вимог до стажу роботи.

22. ПРОВІЗОР-ІНТЕРН

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативними актами, що визначають діяльність органів управління і закладів охорони здоров'я, організацію фармацевтичної служби в державі.

Здійснює відпуск лікарських засобів і товарів медичного призначення амбулаторним хворим і закладам охорони здоров'я. Виготовляє і контролює лікарські форми, приймає і відпускає товарно-матеріальні цінності. Організовує заготівлю лікарської рослинної сировини. Проводить інформаційну роботу. Аналізує показники економічної діяльності. Веде облік господарських операцій та звітність, передбачену нормативними актами. Бере участь в інвентаризації товарно-матеріальних цінностей та у фармацевтичному обстеженні аптек. Дотримується принципів медичної деонтології.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність установ та закладів охорони здоров'я; організацію забезпечення населення, закладів охорони здоров'я, аптек, роздрібною мережі та різних оптових покупців лікарськими засобами та іншими товарами медичного призначення; технологію виготовлення ліків, оцінку їх якості, правила зберігання та відпуску; показники роботи аптечних установ, їх планування, облік, методи аналізу, оцінку ефективності роботи; первинний облік господарських операцій звітність, основи бухгалтерського обліку та звітності; порядок раціонального використання дикорослих лікарських рослин, їх заготівлі і аналізу; фармакотерапевтичні властивості лікарських засобів; методи дослідження та оцінки ринку фармацевтичних товарів, визначення попиту і розрахунку потреби в лікарських препаратах; особливості ціноутворення на державні та імпортовані лікарські засоби; організацію підприємницької діяльності; сучасну літературу за фахом, методи її аналізу та узагальнення, проведення інформаційної роботи.

Кваліфікаційні вимоги. Повна вища освіта за напрямом підготовки "Фармація", спеціальністю "Фармація". Спеціалізація в інтернатурі за певною спеціальністю фармацевтичного профілю. Без вимог до стажу роботи.

23. РЕНТГЕНОЛАБОРАНТ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність закладів охорони здоров'я, організацію рентгенологічної служби.

Застосовує сучасні методи променевої діагностики і терапії. Готує хворих до рентгенологічного та радіонуклідного дослідження кісток скелета, черепа, нирок, яєчників та інших органів. Готує контрастні речовини та лабораторний посуд. Володіє методикою роботи з рентгенодіагностичною апаратурою. Надає першу медичну допомогу при ураженні електричним струмом, алергічних реакціях на водомісткі контрастні препарати. Дотримується правил безпечної експлуатації рентгенівської апаратури. Дотримується принципів медичної деонтології. Веде медичну документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність закладів охорони здоров'я, організацію рентгенологічної служби; права, обов'язки та відповідальність рентгенолаборанта; основи фізики, рентгенології та біологічну дію іонізуючого випромінювання; будову та правила експлуатації рентгенівської апаратури; основи радіаційної безпеки; основні методики обстежень, дозиметрії, фотопроцесу; порядок приготування реактивів і контрастних речовин; правила застосування в рентгенодіагностиці контрастних сильнодіючих і наркотичних речовин; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом.

Кваліфікаційні вимоги.

Рентгенолаборант вищої кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лабораторна діагностика". Спеціалізація за фахом "Рентгенологія". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Рентгенолаборант I кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лабораторна діагностика". Спеціалізація за фахом "Рентгенологія". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Рентгенолаборант II кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лабораторна діагностика". Спеціалізація за фахом "Рентгенологія". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Рентгенолаборант: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лабораторна діагностика". Спеціалізація за фахом "Рентгенологія". Без вимог до стажу роботи.

24. СЕСТРА МЕДИЧНА

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність закладів охорони здоров'я.

Здійснює професійну діяльність під керівництвом лікаря. Проводить прості діагностичні, лікувальні і фізіотерапевтичні процедури. Застосовує лікарські засоби для зовнішнього, ентерального і парентерального введення в організм пацієнта. Готує хворих до лабораторного, рентгенологічного, ендоскопічного та ультразвукового обстеження. Складає добові меню та виписує порційні вимоги, годує тяжкохворих. Виконує санітарну обробку хворого, готує і застосовує дезінфекційні розчини. Володіє прийомами реанімації, вміє надати допомогу при травматичному пошкодженні, кровотечі, колапсі, отруєнні, утопленні, механічній асфіксії, анафілактичному шоці, опіках, відмороженні, алергічних станах. Веде медичну документацію. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення. Дотримується принципів медичної деонтології. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинна знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність закладів охорони здоров'я; права, обов'язки та відповідальність сестри медичної; нормальну та патологічну анатомію та фізіологію людини; сучасні методи лабораторного, рентгенологічного, ендоскопічного та ультразвукового обстеження, лікування хворих; особливості спостереження і догляду за хворими в гарячці, з порушеннями стану органів дихання, кровообігу, травлення, сечових органів тощо; маніпуляції у відповідності з профілем роботи; фармакологічну дію найбільш поширених лікарських речовин, їх сумісність, дозування, методи введення; методики дезінфекції та стерилізації інструментарію та перев'язувальних засобів; організацію санітарно-протиепідемічного та лікувально-охоронного режимів; основні принципи лікувального харчування; правила безпеки під час роботи з медичним інструментарієм та обладнанням; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом.

Кваліфікаційні вимоги.

Сестра медична вищої кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за профілем роботи. Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Сестра медична I кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за профілем роботи. Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Сестра медична II кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за профілем роботи. Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Сестра медична: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за профілем роботи. Без вимог до стажу роботи.

25. СЕСТРА МЕДИЧНА-АНЕСТЕЗИСТ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність закладів охорони здоров'я.

Здійснює професійну діяльність під керівництвом лікаря або самостійно. Готує до роботи приладдя та відповідну апаратуру. Проводить передстерилізаційну обробку анестезіологічного інструментарію та апаратури. Проводить підготовку хворого до наркозу. Спостерігає за діяльністю серця, мозку, диханням, температурою під час операції. Здійснює спостереження та догляд за хворими в ранньому післяопераційному періоді. Веде документацію при проведенні знеболювання. Володіє прийомами реанімації при гострій серцево-судинній, нирковій та печінковій недостатності, шоці, коматозних станах. Вміє надати допомогу при травматичному пошкодженні, кровотечі, механічній асфіксії, утопленні, електротравмі, отруєнні, опіках, відмороженні, алергічних станах. Забезпечує протиепідемічний режим у відділенні. Дотримується принципів медичної деонтології. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинна знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність закладів охорони здоров'я; організацію роботи в операційних відділеннях реанімації та інтенсивної терапії; права, обов'язки та відповідальність сестри медичної-анестезиста; дію основних анестетиків; види наркозу (простий ефірний, ефірно-кисневий ендотрахеальний спосіб інгаляційного наркозу, внутрішньовенний тощо); техніку проведення наркозу; особливості анестезіологічного забезпечення при невідкладних хірургічних та акушерських операціях, операціях у дітей; підготовку хворих до проведення наркозу; клінічну та електрокардіологічну діагностику загрожуючих станів під час наркозу та післяопераційному періоді; основи серцево-легеневої реанімації; принципи реанімації та інтенсивної терапії при гострій серцево-судинній, нирковій та печінковій недостатності, шоці, коматозних станах; особливості реанімації та інтенсивної терапії в акушерстві, педіатрії; будову наркозних апаратів, інструментарій; особливості спостереження і догляду за хворими;

фармакологічну дію найбільш поширених медичних препаратів, їх сумісність, дозування, методику введення; основи асептики та антисептики; організацію санітарно-протиепідемічного та лікувально-охоронного режимів; правила оформлення медичної документації; правила безпеки під час роботи з медичним інструментарієм і обладнанням; сучасну літературу за фахом.

Кваліфікаційні вимоги.

Сестра медична-анестезист вищої кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за фахом "Анестезіологія та реаніматологія". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Сестра медична-анестезист I кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за фахом "Анестезіологія та реаніматологія". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Сестра медична-анестезист II кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за фахом "Анестезіологія та реаніматологія". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Сестра медична-анестезист: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за фахом "Анестезіологія та реаніматологія". Без вимог до стажу роботи.

26. СЕСТРА МЕДИЧНА ДИТЯЧОЇ ПОЛІКЛІНІКИ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність закладів охорони здоров'я.

Бере участь у лікувально-діагностичному процесі. Виконує лікарські призначення. Проводить маніпуляції та процедури згідно з профілем роботи. Асистує лікарю під час проведення амбулаторних операцій. Виконує забір, зберігання, доставку матеріалу для лабораторних досліджень. Здійснює медичний догляд за дітьми в амбулаторно-поліклінічному закладі і вдома. Проводить протиепідемічні заходи у осередку інфекції. Проводить профілактичні щеплення. Веде облік диспансерних хворих. Володіє прийомами реанімації, вміє надати допомогу при травматичному пошкодженні, кровотечі, колапсі, отруєнні, утопленні, механічній асфіксії, анафілактичному шоці, опіках, відмороженні, алергічних станах. Веде медичну документацію. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення щодо профілактики захворювань та їх ускладнень. Дотримується принципів медичної деонтології. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинна знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність закладів охорони здоров'я; права, обов'язки та відповідальність сестри медичної дитячої поліклініки; організацію роботи амбулаторно-поліклінічних закладів; принципи надання лікувально-профілактичної допомоги дітям в амбулаторних умовах та вдома; анатомо-фізіологічні особливості дитячого віку; нервово-психічний та фізичний розвиток дітей; основи психології здорової та хворої дитини; основи загальномедичних і клінічних дисциплін; клініку найбільш поширених дитячих захворювань; правила догляду за хворими дітьми та новонародженими; особливості догляду за недоношеними дітьми та дітьми із групи ризику; принципи раціонального вигодовування; методи загартування та фізичного виховання дітей; календар щеплень, правила їх проведення і протипоказання до них; основи диспансеризації; фармакологічну дію найбільш поширених лікарських речовин, їх сумісність, дозування, методи введення; основні принципи проведення санітарно-профілактичної роботи з дітьми та батьками; методи роботи в соціально-неблагонадійних сім'ях; організацію санітарно-протиепідемічного та лікувально-охоронного режимів; правила асептики та антисептики; правила безпеки під час роботи з медичним інструментарієм і обладнанням; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом.

Кваліфікаційні вимоги.

Сестра медична дитячої поліклініки вищої кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за профілем роботи. Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Сестра медична дитячої поліклініки I кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за профілем роботи. Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Сестра медична дитячої поліклініки II кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа".

Спеціалізація за профілем роботи. Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Сестра медична дитячої поліклініки: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за профілем роботи. Без вимог до стажу роботи.

27. СЕСТРА МЕДИЧНА ДИТЯЧОГО СТАЦІОНАРУ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність закладів охорони здоров'я.

Бере участь у лікувально-діагностичному процесі. Виконує лікарські призначення. Проводить маніпуляції та процедури згідно з профілем роботи. Забезпечує медичний догляд за хворими дітьми. Наглядає за годуванням дітей. Проводить профілактичні заходи, спрямовані на запобігання захворювань та своєчасне їх виявлення. Володіє прийомами реанімації, вміє надати допомогу при травматичному пошкодженні, кровотечі, колапсі, отруєнні, утопленні, механічній асфіксії, анафілактичному шоці, опіках, відмороженні, алергічних станах. Володіє методами асептики та антисептики. Веде медичну документацію. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення щодо профілактики захворювань та їх ускладнень. Дотримується принципів медичної деонтології. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинна знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність закладів охорони здоров'я; права, обов'язки та відповідальність сестри медичної дитячого стаціонару; організацію роботи дитячого стаціонару (пологового будинку); анатомо-фізіологічні особливості дитячого віку; нервово-психічний та фізичний розвиток дітей; основи психології здорової та хворої дитини; основи загальномедичних і клінічних дисциплін; клініку найбільш поширених дитячих захворювань; правила догляду за хворими дітьми та новонародженими; особливості догляду за недоношеними дітьми та дітьми із групи ризику; принципи раціонального вигодовування; фармакологічну дію найбільш поширених лікарських речовин, їх сумісність, дозування, методи введення; основні принципи проведення санітарно-профілактичної роботи з дітьми та батьками; організацію санітарно-протиепідемічного та лікувально-охоронного режимів; правила асептики та антисептики; правила безпеки під час роботи з медичним інструментарієм і обладнанням; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом.

Кваліфікаційні вимоги.

Сестра медична дитячого стаціонару вищої кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за профілем роботи. Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Сестра медична дитячого стаціонару I кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за профілем роботи. Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Сестра медична дитячого стаціонару II кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за профілем роботи. Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Сестра медична дитячого стаціонару: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за профілем роботи. Без вимог до стажу роботи.

28. СЕСТРА МЕДИЧНА ЗАГАЛЬНОЇ ПРАКТИКИ - СІМЕЙНОЇ МЕДИЦИНИ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я, нормативними документами, які визначають діяльність органів і закладів охорони здоров'я та загальними питаннями організації первинної медико-санітарної допомоги на засадах сімейної медицини. Здійснює професійну діяльність спільно з лікарем загальної практики - сімейним лікарем. Надає долікарську медичну допомогу населенню. Знає основні показники якості надання медичної допомоги населенню та проводить кількісний і якісний аналіз своєї роботи. Планує профілактичну роботу з населенням, веде облік диспансерних хворих (дорослих і дітей). Проводить санітарно-освітню роботу з батьками і дітьми, надає консультативну допомогу сім'ям з питань: деонтології, планування сім'ї, гігієни, харчування, розвитку дітей, підготовки їх до дитячих дошкільних закладів, шкіл. Проводить за призначенням лікаря профілактичні щеплення, внутрішньосудинні, внутрішньом'язові, внутрішньошкірні та підшкірні ін'єкції. Асистує лікарю під час малих операцій; доглядає за післяопераційними хворими, здійснює спостереження за дренажем, трахеостомаю. Вимірює гостроту зору, внутрішньоочний тиск; знімає електрокардіограму; видалляє сірчану пробку; проводить промивання шлунка, сечового міхура м'яким катетером, застосовує газовивідну трубку. Проводить онкологічний профогляд. Застосовує сучасні методи обстеження вагітних, спостерігає за жінками з нормальним перебігом вагітності; спостерігає за породіллями, новонародженими. Забезпечує паліативну допомогу важкохворим. Проводить забір матеріалу для клініко-лабораторних та бактеріологічних досліджень та проводить швидкі лабораторні тести. Інформує хворих з питань підготовки до різних видів обстеження. Проводить профілактичні та протиепідемічні заходи в осередку інфекції.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність закладів охорони здоров'я з надання первинної медичної допомоги, основи соціальної гігієни, організації охорони здоров'я, медичної психології, та економіки; основи загальнотеоретичних дисциплін в обсязі, необхідному для вирішення професійних завдань; анатомо-фізіологічні та психологічні особливості дорослих, дітей та осіб старшого віку; особливості розвитку дітей та підлітків; сучасну кваліфікацію хвороб; фактори ризику виникнення та перебіг найбільш поширених захворювань, залежно від статі та віку, медико-технологічні документи на основі доказової медицини для надання первинної медичної допомоги; методи профілактики, діагностики та лікування цих захворювань у дорослих та дітей; основи медичної генетики; питання асептики та антисептики; методи протиепідемічного захисту населення; організацію та надання невідкладної медичної допомоги; методи та принципи немедикаментозного лікування та профілактики; основи медичної, професійної, соціальної та психологічної реабілітації; основи медичної інформатики; форми і методи санітарно-освітньої роботи; правила оформлення медичної документації; сучасні джерела медичної інформації, методи її аналізу та узагальнення; права, обов'язки та відповідальність сестри медичної загальної практики - сімейної медицини та організацію роботи в закладах охорони здоров'я первинного рівня, організацію санітарно-протиепідемічної роботи в соціально-неблагополучних сім'ях; принципи раціонального вигодовування, загартовування, фізичного виховання і догляду за доношеними і недоношеними дітьми; календар профілактичних щеплень, протипоказання до них; заходи з паліативної медицини, психологічної допомоги хворим та їх родичам; основи етіології, клініки, діагностики та лікування найпоширеніших нозологічних форм, дієтотерапії, десмургії, транспортної іммобілізації; першу медичну допомогу при загрозливих для життя людини станах; особливості спостереження та догляду за хворими залежно від патології; фармакологічну дію розповсюджених медичних препаратів, їх сумісність, дозування, техніку та шляхи введення, можливі ускладнення; основи асептики та антисептики, методи обробки використаного оснащення та відпрацьованого матеріалу, протиепідемічні заходи при гострих інфекційних кишкових захворюваннях, вірусному гепатиті, туберкульозі, СНІДі тощо; основи експертизи тимчасової непрацездатності, диспансеризації населення; обліково-звітну документацію за розділами своєї роботи; сучасну літературу за фахом.

Кваліфікаційні вимоги:

Сестра медична загальної практики - сімейної медицини вищої кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст), або базова вища освіта (бакалавр), або повна вища освіта (магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за профілем роботи. Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Сестра медична загальної практики - сімейної медицини I кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за профілем роботи. Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років. Або повна вища освіта (магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа". Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Без вимог до стажу роботи.

Сестра медична загальної практики - сімейної медицини II кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за профілем роботи. Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Сестра медична загальної практики - сімейної медицини: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за профілем роботи. Без вимог до стажу роботи.

{Розділ доповнено новим пунктом 28 згідно з Наказом Міністерства охорони здоров'я України № 686 від 05.08.2013, у зв'язку з цим пункти 28 - 49 вважати відповідно пунктами 29 - 50}

29. СЕСТРА МЕДИЧНА З ДІЄТИЧНОГО ХАРЧУВАННЯ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність закладів охорони здоров'я, організацію лікувально-профілактичного та дієтичного харчування в лікувально-профілактичних установах.

Визначає склад, енергетичну цінність окремих страв та добових раціонів, потребу хворих у основних харчових продуктах. Складає меню-розкладку та оформляє технологічні картки страв. Здійснює контроль за приготуванням їжі. Відбирає контрольні проби готових блю. Організовує харчування тяжкохворих. Контролює склад та якість продуктів харчування у "передачах" хворим. Проводить навчання середнього та молодшого медичного персоналу з питань організації лікувального харчування. Бере участь у проведенні протиепідемічних заходів у разі виникнення осередку інфекції. Веде медичну документацію. Дотримується принципів медичної деонтології. Вміє надати першу медичну допомогу при отруєннях, анафілактичному шоці, алергічних станах. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинна знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність закладів охорони здоров'я; права, обов'язки та відповідальність медичної сестри з дієтичного харчування; номенклатуру лікувальних дієт різного призначення та профілю; особливості лікувальної кулінарії; технологію приготування страв; норми вмісту

продуктів харчування в стравах; строки реалізації продуктів харчування та умови їх збереження; методи асептики та антисептики; організацію санітарно-протиепідемічного та лікувально-охоронного режимів; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом.

Кваліфікаційні вимоги.

Сестра медична з дієтичного харчування вищої кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за фахом "Дієтотерапія". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Сестра медична з дієтичного харчування I кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за фахом "Дієтотерапія". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Сестра медична з дієтичного харчування II кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за фахом "Дієтотерапія". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Сестра медична з дієтичного харчування: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за фахом "Дієтотерапія". Без вимог до стажу роботи.

30. СЕСТРА МЕДИЧНА З КОСМЕТИЧНИХ ПРОЦЕДУР

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність закладів охорони здоров'я.

Надає косметологічну допомогу населенню під керівництвом лікаря. Впроваджує раціональну технологію гігієнічного та лікувально-профілактичного догляду за шкірою та її придатками відповідно до індивідуальних особливостей хворого. Виконує призначені лікарем косметичні (чистку шкіри обличчя, косметичні маски тощо) та фізіотерапевтичні процедури. Проводить косметичний, пластичний та лікувальний масаж, косметичну гімнастику. Консультує хворих з питань раціонального застосування косметичних препаратів та косметичних процедур. Дотримується принципів медичної деонтології. Веде медичну документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинна знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність закладів охорони здоров'я; права, обов'язки та відповідальність сестри медичної з косметичних процедур; основи нормальної анатомії та фізіології; патологічну анатомію і фізіологію шкіри, етіопатогенез її захворювань; сучасні методи діагностики і лікування, гігієни та профілактики захворювань шкіри, волоссяного покриву нігтів, а також лікування косметичних дефектів; методику проведення косметичних процедур, в тому числі примочок, компресів, вологовисихаючих пов'язок, накладання мазей, збовтувальних сумішей, паст, масел, епіляції волосся, а також фізіотерапевтичних процедур, масажу; фармакологію сумісності лікувальних інгредієнтів; фітотерапію в косметології; декоративну косметику; правила безпеки під час роботи з медичним інструментарієм та апаратурою; правил оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом.

Кваліфікаційні вимоги.

Сестра медична з косметичних процедур вищої кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за профілем роботи. Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Сестра медична з косметичних процедур I кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за профілем роботи. Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Сестра медична з косметичних процедур II кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за профілем роботи. Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Сестра медична з косметичних процедур: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за профілем роботи. Без вимог до стажу роботи.

31. СЕСТРА МЕДИЧНА З ЛІКУВАЛЬНОЇ ФІЗКУЛЬТУРИ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність закладів охорони здоров'я. Під керівництвом лікаря забезпечує первинну профілактику захворювань людини методами комплексної гімнастики, корекції режиму рухової активності. Кваліфіковано проводить індивідуальні та групові заняття з лікувальної фізкультури. Навчає хворих з різною патологією методикам профілактики хвороб та їх ускладнень. Здійснює підбір комплексів фізичних вправ для самостійних занять. Володіє прийомами масажу. Володіє прийомами реанімації, вміє надати допомогу при травматичному пошкодженні, кровотечі, колапсі, отруєнні, утопленні, механічній асфіксії, анафілактичному шоці, опіках, відмороженні, алергічних станах. Веде медичну документацію. Дотримується принципів медичної деонтології. Бере участь у поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинна знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність закладів охорони здоров'я; організацію роботи з лікувальної фізкультури в закладах охорони здоров'я; права, обов'язки та відповідальність сестри медичної з лікувальної фізкультури; методика проведення лікувальної фізкультури та масажу при різних захворюваннях; сумісність та послідовність процедур лікувальної фізкультури і масажу з іншими процедурами в процесі лікування; показання та протипоказання до застосування лікувальної фізкультури, роль і значення її в медичній реабілітації хворих; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом.

Кваліфікаційні вимоги.

Сестра медична з лікувальної фізкультури вищої кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за фахом "Лікувальна фізкультура". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Сестра медична з лікувальної фізкультури I кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за фахом "Лікувальна фізкультура". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Сестра медична з лікувальної фізкультури II кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за фахом "Лікувальна фізкультура". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Сестра медична з лікувальної фізкультури: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа". Спеціалізація за фахом "Лікувальна фізкультура". Без вимог до стажу роботи.

32. СЕСТРА МЕДИЧНА З МАСАЖУ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність закладів охорони здоров'я.

Володіє методиками масажу та лікувальної фізкультури при різних захворюваннях. Виконує призначення лікарів. Вміє надати допомогу при травматичних пошкодженнях, кровотечах, колапсі, анафілактичному шоці. Веде медичну документацію. Дотримується принципів медичної деонтології. Бере участь у поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинна знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність закладів охорони здоров'я; права, обов'язки та відповідальність сестри медичної з масажу; нормальну і патологічну анатомію та фізіологію людини; показання та протипоказання до застосування масажу; методика проведення різних видів масажу; сумісність та послідовність процедур масажу і лікувальної фізкультури з іншими процедурами в процесі лікування; показання та протипоказання до застосування масажу, роль і значення його в медичній реабілітації хворих; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом.

Кваліфікаційні вимоги.

Сестра медична з масажу вищої кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за фахом "Лікувальний масаж". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Сестра медична з масажу I кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за фахом "Лікувальний масаж". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Сестра медична з масажу II кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа".

Спеціалізація за фахом "Лікувальний масаж". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Сестра медична з масажу: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за фахом "Лікувальний масаж". Без вимог до стажу роботи.

33. СЕСТРА МЕДИЧНА - КООРДИНАТОР

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я.

Вживає заходів щодо раціональної організації праці молодших спеціалістів з медичною освітою. Надає організаційно-методичну допомогу в роботі медсестринської служби закладу охорони здоров'я, розробляє та проводить заходи з підвищення кваліфікації молодших спеціалістів з медичною освітою і молодшого медичного персоналу: навчання на робочому місці, в інших структурних підрозділах закладів охорони здоров'я. Проводить підготовку молодших спеціалістів з медичною освітою до атестації. Здійснює організаційні заходи щодо проведення практичного навчання студентів медичних коледжів, училищ та інститутів медсестринства. Організовує конференції для молодших спеціалістів з медичною освітою. Бере участь в організації та проведенні занять у відділеннях закладу. Надає методичну допомогу закладу у проведенні санітарно-освітньої роботи з медичним персоналом, пацієнтами та їх родинами. Керує науково-дослідницькою роботою з фахових проблем в медсестринстві. Бере участь у реалізації комплексних планів розвитку та вдосконалення медсестринської служби закладу. Постійно підвищує свій професійний рівень.

Повинна знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління і закладів охорони здоров'я, основи права в медицині, трудове законодавство; директивні документи, що визначають завдання та функції медичних закладів; права, обов'язки та відповідальність сестри медичної - координатора; нормативні акти щодо підготовки, підвищення кваліфікації та атестації молодших спеціалістів з медичною освітою; перспективи, вітчизняні і світові тенденції розвитку галузі, досягнення медичної та медсестринської наук і технологій відповідно до напрямку діяльності закладу; сучасні медсестринські методи управління; організацію наукової, навчально-методичної роботи; методи обробки медичної статистичної інформації; принципи проведення протиепідемічних заходів; надання долікарської допомоги при невідкладних станах; сучасні джерела медичної інформації, методи її аналізу та узагальнення; охорону праці, техніку безпеки та правила протипожежного захисту; правила ділового етикету; основи діловодства.

Кваліфікаційні вимоги.

Сестра медична - координатор вищої кваліфікаційної категорії: вища освіта (бакалавр, магістр), галузь знань "Охорона здоров'я", спеціальність "Медсестринство". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо).

Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Сестра медична - координатор I кваліфікаційної категорії: вища освіта (бакалавр, магістр), галузь знань "Охорона здоров'я", спеціальність "Медсестринство". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Сестра медична - координатор II кваліфікаційної категорії: вища освіта (бакалавр, магістр), галузь знань "Охорона здоров'я", спеціальність "Медсестринство". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Сестра медична - координатор: вища освіта (бакалавр, магістр), галузь знань "Охорона здоров'я", спеціальність "Медсестринство". Без вимог до стажу роботи.

{Розділ доповнено новим пунктом 33 згідно з Наказом Міністерства охорони здоров'я України № 198 від 02.03.2017, у зв'язку з цим пункти 32 - 49 вважати пунктами 34 - 51}

34. СЕСТРА МЕДИЧНА ОПЕРАЦІЙНА

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність закладів охорони здоров'я.

Комплектує набори медичного інструментарію відповідно до виду операції. Готує та стерилізує шовний матеріал. Асистує під час складних інструментальних обстежень та лікувальних процедур. Проводить місцеву анестезію, внутрішньовенний наркоз, інфузійну терапію. Володіє різними медичними маніпуляціями (введення шлункового зонду, накладання штучного пневмотораксу тощо). Забезпечує догляд за дренажною системою, трахеостомаю. Застосовує сучасну наркозо-дихальну апаратуру. Здійснює догляд за хворими після операції у палаті реанімації та інтенсивної терапії. Володіє методикою забору матеріалу для лабораторних досліджень. Несе відповідальність за витрати ліків в операційній. Володіє прийомами реанімації, вміє надати допомогу при травматичному пошкодженні, кровотечі, колапсі, отруєнні, утопленні, механічній асфіксії, анафілактичному шоці, опіках, відмороженні, алергічних станах. Веде медичну документацію. Дотримується принципів медичної деонтології. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинна знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність закладів охорони здоров'я; права, обов'язки та відповідальність сестри медичної операційної; обсяг хірургічного втручання під час операції; послідовність дій хірурга при проведенні операції; техніку проведення різних видів наркозу; перелік і призначення медичного інструментарію, методику його передстерилізаційної очистки і стерилізацію; підготовку до стерилізації перев'язувальних засобів; правила безпеки під час

роботи з медичним інструментарієм і обладнанням; фармакологічну дію найбільш поширених медичних препаратів, їх сумісність, дозування, методику введення; основи асептики та антисептики; особливості догляду за хворими в післяопераційному періоді; клінічну та електрокардіологічну діагностику загрозливих станів під час наркозу та в післяопераційному періоді; діагностику раптових ускладнень і першу допомогу при них; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом.

Кваліфікаційні вимоги.

Сестра медична операційна вищої кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за фахом "Хірургія". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за з фахом - понад 10 років.

Сестра медична операційна I кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за фахом "Хірургія". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Сестра медична операційна II кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за фахом "Хірургія". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Сестра медична операційна: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за фахом "Хірургія". Без вимог до стажу роботи.

35. СЕСТРА МЕДИЧНА ПАТРОНАЖНА

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність закладів охорони здоров'я.

Здійснює медичне спостереження за вагітними, породіллями, новонародженими, дітьми до 1 року, за ослабленими дітьми. Спостерігає за станом здоров'я хворих, які знаходяться на обліку в онкологічних, туберкульозних, психоневрологічних, наркологічних, шкірно-венеричних та інших диспансерах і контролює додержання ними рекомендованого лікувально-охоронного режиму. Проводить оздоровчі та профілактичні заходи в домашніх умовах. Сприяє запобіганню рецидивів ускладнень та розповсюдженню інфекційних захворювань. Веде медичну документацію. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення щодо профілактики захворювань та їх ускладнень. Дотримується правил медичної деонтології. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинна знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність закладів охорони здоров'я; права, обов'язки та відповідальність сестри медичної патронажної; основи загальномедичних і клінічних дисциплін; профілактику захворювань, ускладнень вагітності, післяпологового періоду; догляд за новонародженими та дітьми до 1 року; принципи лікувально-охоронного та санітарно-протиепідемічного режиму в домашніх умовах; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом.

Кваліфікаційні вимоги.

Сестра медична патронажна вищої кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за профілем роботи. Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Сестра медична патронажна I кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за профілем роботи. Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Сестра медична патронажна II кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за профілем роботи. Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Сестра медична патронажна: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за профілем роботи. Без вимог до стажу роботи.

36. СЕСТРА МЕДИЧНА ПОЛІКЛІНІКИ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність закладів охорони здоров'я.

Бере участь у лікувально-діагностичному процесі. Виконує лікарські призначення. Проводить маніпуляції та процедури згідно з профілем роботи. Асистує лікарю під час проведення амбулаторних операцій. Виконує забір, зберігання, доставку матеріалу для лабораторних досліджень. Здійснює медичний догляд за хворими в амбулаторно-поліклінічному закладі і вдома. Володіє методами проведення протиепідемічних заходів в осередку інфекції. Проводить профілактичні щеплення. Веде облік диспансерних хворих. Володіє прийомами реанімації, вміє надати допомогу при травматичному пошкодженні, кровотечі, колапсі, отруєнні, утопленні, механічній асфіксії, анафілактичному шоці, опіках, відмороженні, алергічних станах. Володіє методами асептики та антисептики. Веде медичну документацію. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення щодо профілактики захворювань та їх ускладнень. Дотримується принципів медичної деонтології. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинна знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність закладів охорони здоров'я; права, обов'язки та відповідальність сестри медичної поліклініки; організацію роботи амбулаторно-поліклінічних закладів; основи загальномедичних і клінічних дисциплін; правила догляду за хворими; основи диспансеризації населення; фармакологічну дію найбільш поширених лікарських речовин, їх сумісність, дозування, методи введення; методики дезінфекції та стерилізації інструментарію та перев'язувальних засобів; організацію санітарно-протиепідемічного та лікувально-охоронного режимів; основні принципи лікувального харчування; правила асептики та антисептики; правила безпеки під час роботи з медичним інструментарієм та обладнанням; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом.

Кваліфікаційні вимоги.

Сестра медична поліклініки вищої кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за профілем роботи. Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Сестра медична поліклініки I кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за профілем роботи. Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Сестра медична поліклініки II кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за профілем роботи. Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність і посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Сестра медична поліклініки: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за профілем роботи. Без вимог до стажу роботи.

37. СЕСТРА МЕДИЧНА СТАНЦІЇ (ВІДДІЛЕННЯ) ШВИДКОЇ ТА НЕВІДКЛАДНОЇ МЕДИЧНОЇ ДОПОМОГИ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність закладів охорони здоров'я, організацію та надання швидкої та невідкладної медичної допомоги хворим та потерпілим.

Бере участь у лікувально-діагностичному процесі. Здійснює професійну діяльність під керівництвом лікаря. Проводить зовнішнє обстеження хворого або потерпілого, визначає показники пульсу, дихання, артеріального тиску. Надає першу медичну допомогу при внутрішній кровотечі, різного виду травмах, ушкодженнях та нещасних випадках, гострих захворюваннях із загрозою для життя. Проводить первинну хірургічну обробку рани. Накладає пов'язки при пошкодженнях та переломах, проводить транспортну іммобілізацію стандартними або підручними засобами. Володіє технікою зовнішнього масажу серця та штучного дихання. Здійснює підшкірні, внутрішньом'язові, внутрішньовенні ін'єкції. Забезпечує невідкладну допомогу у випадках непритомності, нападів стенокардії, бронхіальної астми, гіпертонічного кризу, асфіксії внаслідок блювання, отруєння, утоплення, механічної асфіксії, анафілактичного шоку, опіків, відмороження, алергічних станів тощо. Звільняє вуха, ніс, очі, дихальні шляхи від сторонніх предметів. Володіє методами асептики та антисептики. Веде медичну документацію. Дотримується принципів медичної деонтології. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинна знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність закладів охорони здоров'я; організацію швидкої та невідкладної медичної допомоги і реанімаційної служби; права, обов'язки та відповідальність сестри медичної станції (відділення) швидкої та невідкладної медичної допомоги; нормальну та патологічну анатомію і фізіологію організму людини; основні методи реанімації при гострій зупинці кровообігу, гострій дихальній недостатності, особливості реанімації та інтенсивної терапії у дітей і новонароджених; основи акушерства, терапії, хірургії педіатрії, травматології; основні фармакологічні групи, сумісність ліків; технології малих хірургічних операцій; основи десмургії, правила асептики та антисептики; методи іммобілізації, способи і види транспортування потерпілих залежно від локалізації та характеру ушкодження; правила безпечного користування медичною апаратурою, медичним інструментарієм і обладнанням; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом.

Кваліфікаційні вимоги.

Сестра медична станції (відділення) швидкої та невідкладної медичної допомоги вищої кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за фахом "Швидка та невідкладна допомога". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Сестра медична станції (відділення) швидкої та невідкладної медичної допомоги I кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за фахом "Швидка та невідкладна допомога". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Сестра медична станції (відділення) швидкої та невідкладної медичної допомоги II кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за фахом "Швидка та невідкладна допомога". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Сестра медична станції (відділення) швидкої та невідкладної медичної допомоги: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за фахом "Швидка та невідкладна допомога". Без вимог до стажу роботи.

38. СЕСТРА МЕДИЧНА СТАРША

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність закладів охорони здоров'я.

Керує роботою середнього та молодшого медичного персоналу відділення. Розробляє та затверджує графік роботи медсестер структурного підрозділу, здійснює належну розстановку та використання кадрів, організовує їх працю. Забезпечує кваліфікований догляд за хворими в закладі охорони здоров'я. Організовує долікарську медичну допомогу. Контролює роботу медичного персоналу щодо виконання призначень лікарів. Розробляє та впроваджує заходи щодо підвищення кваліфікації середнього і молодшого медичного персоналу. Несе відповідальність за витрати лікарських засобів у відділенні, їх облік, зберігання і використання. Забезпечує збереження медичного обладнання інструментарію та їх правильне використання. Здійснює контроль за виконанням правил внутрішнього розпорядку, безпеки та протипожежних правил. Забезпечує санітарно-гігієнічний стан відділення. Володіє прийомами реанімації, вміє надати допомогу при травматичному пошкодженні, кровотечі, колапсі, отруєнні, утопленні, механічній асфіксії, анафілактичному шоці, опіках, відмороженні, алергічних станах. Веде медичну документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинна знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність закладів охорони здоров'я; права, обов'язки та відповідальність сестри медичної старшої; нормальну та патологічну анатомію та фізіологію людини; сучасні методи лабораторного рентгенологічного, ендоскопічного та ультразвукового дослідження, обстеження, лікування хворих; особливості спостереження і догляду за хворими; фармакологічну дію найбільш поширених медичних препаратів, їх сумісність, дозування, методику введення; методи асептики та антисептики; організацію санітарно-протиепідемічного та лікувально-охоронного режимів; правила оформлення медичної документації; правила безпеки під час роботи з медичним інструментарієм і обладнанням; сучасну літературу за фахом.

Кваліфікаційні вимоги.

Сестра медична старша вищої кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за фахом "Організація охорони здоров'я". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Сестра медична старша I кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за фахом "Організація охорони здоров'я". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Сестра медична старша II кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за фахом "Організація охорони здоров'я". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Сестра медична старша: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за фахом "Організація охорони здоров'я". Стаж роботи за фахом не менше 3 років.

39. СЕСТРА МЕДИЧНА СТАЦІОНАРУ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність закладів охорони здоров'я.

Бере участь у лікувально-діагностичному процесі. Виконує лікарські призначення. Проводить маніпуляції та процедури згідно з профілем роботи. Готує хворих до інструментальних методів обстеження. Виконує забір, зберігання, доставку матеріалу для лабораторних досліджень. Забезпечує медичний догляд за хворими. Володіє прийомами реанімації, вміє надати допомогу при травматичному пошкодженні, кровотечі, колапсі, отруєнні, утопленні, механічній асфіксії, анафілактичному шоці, опіках, відмороженні, алергічних станах. Веде медичну документацію. Бере активну участь в поширенні медичних знань щодо профілактики захворювань та їх ускладнень. Дотримується принципів медичної деонтології. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинна знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність закладів охорони здоров'я; права, обов'язки та відповідальність сестри медичної стаціонару; організацію роботи стаціонару; основи загальномедичних і клінічних дисциплін; правила догляду за хворими; тактику при виявленні хворого, підозрілого на особливо небезпечні інфекції; правила виписування та зберігання лікарських речовин; фармакологічну дію найбільш поширених медичних препаратів, їх сумісність, дозування, методику введення; організацію санітарно-протиепідемічного та лікувально-охоронного режимів; правила асептики та антисептики; правила безпеки під час роботи з медичним інструментарієм і обладнанням; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом.

Кваліфікаційні вимоги.

Сестра медична стаціонару вищої кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за профілем роботи. Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Сестра медична стаціонару I кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за профілем роботи. Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Сестра медична стаціонару II кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за профілем роботи. Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Сестра медична стаціонару: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за профілем роботи. Без вимог до стажу роботи.

40. СЕСТРА МЕДИЧНА ЗІ СТОМАТОЛОГІЇ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність закладів охорони здоров'я, організацію стоматологічної допомоги дорослому та дитячому населенню.

Бере участь у лікувально-діагностичному процесі. Виконує призначення лікаря-стоматолога. Асистує лікарю під час проведення стоматологічних операцій. Надає невідкладну долікарську допомогу. Комплектує набори стоматологічного інструментарію. Готує зліпочний та пломбувальний матеріал. Проводить туалет порожнини рота та готує хворого до проведення наркозу. Володіє прийомами реанімації, вміє надати допомогу при травматичному пошкодженні, кровотечі, колапсі отруєнні, утопленні, механічній асфіксії, анафілактичному шоці, опіках, відмороженні, алергічних станах. Веде медичну документацію. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення щодо профілактики стоматологічних захворювань та їх ускладнень. Дотримується принципів медичної деонтології. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинна знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність закладів охорони здоров'я; організацію стоматологічної допомоги дорослому і дитячому населенню; права, обов'язки та відповідальність сестри медичної зі стоматології; симптоматику поширених стоматологічних захворювань, принципи їх лікування; послідовність дій лікаря-стоматолога; особливості догляду за стоматологічними хворими та пораненими з ушкодженнями щелепно-лицевої ділянки; призначення стоматологічного інструментарію та комплектування наборів за видами надання допомоги; основи фармакології, сумісність ліків засоби індивідуального захисту від гострих вірусних захворювань та особливо небезпечних інфекцій; санітарно-гігієнічні вимоги до умов праці в стоматологічному кабінеті-правила безпеки під час роботи зі стоматологічним обладнанням-правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом.

Кваліфікаційні вимоги.

Сестра медична зі стоматології вищої кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за фахом "Стоматологія". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Сестра медична зі стоматології I кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за фахом "Стоматологія". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Сестра медична зі стоматології II кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за фахом "Стоматологія". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Сестра медична зі стоматології: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за фахом "Стоматологія". Без вимог до стажу роботи.

41. СЕСТРА МЕДИЧНА З ФІЗИОТЕРАПІЇ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність закладів охорони здоров'я, організацію фізіотерапевтичної допомоги.

Бере участь у лікувальному процесі. Володіє практичними навиками в галузі фізіо- та бальнеотерапії. Виконує фізіотерапевтичні процедури за призначенням лікаря: гідро- та електропроцедури, теплогрязелікування тощо. Готує лікувальні ванни різного хімічного складу. Вміє усунути дрібні пошкодження фізіотерапевтичної апаратури. Володіє прийомами реанімації, вміє надати допомогу при травматичному пошкодженні, кровотечі, колапсі, отруєнні, утопленні, механічній асфіксії, анафілактичному шоці, опіках, відмороженні, алергічних станах. Веде медичну документацію. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення. Дотримується принципів медичної деонтології. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинна знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність закладів охорони здоров'я; організацію фізіотерапевтичної служби; права, обов'язки та відповідальність сестри медичної з фізіотерапії; основи фізіо- та бальнеотерапії; механізми лікувальної дії бальнеофакторів; показання та протипоказання до застосування фізичних факторів; механізм дії фізичних факторів, вплив їх на основні патологічні процеси і функції різних органів і систем організму; принципи сумісності і послідовності фізичних факторів і процедур; правила безпечної експлуатації обладнання у фізіотерапевтичних відділеннях (кабінетах); правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом.

Кваліфікаційні вимоги.

Сестра медична з фізіотерапії вищої кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за фахом "Фізіотерапія". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Сестра медична з фізіотерапії I кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за фахом "Фізіотерапія". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Сестра медична з фізіотерапії II кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за фахом "Фізіотерапія". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Сестра медична з фізіотерапії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за фахом "Фізіотерапія". Без вимог до стажу роботи.

42. СЕСТРА МЕДИЧНА З ФУНКЦІОНАЛЬНОЇ ДІАГНОСТИКИ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я, нормативними документами, які визначають діяльність органів і закладів охорони здоров'я. Здійснює професійну діяльність спільно з лікарем функціональної діагностики. Надає долікарську медичну допомогу. Здійснює підготовку пацієнта та допомагає лікарю в проведенні функціональних досліджень, самостійно виконує дослідження із застосуванням методів функціональної діагностики (електрокардіографія, спірографія, тощо), за необхідності здійснює попередні розрахунки для аналізу. Дотримується принципів медичної деонтології. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинна знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність закладів охорони здоров'я; права, обов'язки та відповідальність сестри медичної з функціональної діагностики; основи загальнотеоретичних дисциплін в обсязі, необхідному для вирішення професійних завдань; анатомо-фізіологічні особливості серцево-судинної, дихальної і нервової систем; методи невідкладної допомоги на догоспітальному етапі; класифікацію і метрологічні характеристики апаратури для

функціональних досліджень; принципи застосування комп'ютерних технологій у функціонально-діагностичних дослідженнях; основи медичної інформатики; правила оформлення медичної документації за розділами своєї роботи; основні показники якості надання медичної допомоги населенню.

Кваліфікаційні вимоги:

Сестра медична з функціональної діагностики вищої кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за фахом "Функціональна діагностика". Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Сестра медична з функціональної діагностики вищої кваліфікаційної категорії повинна володіти знаннями, вміннями і навичками, передбаченими вимогами до сестри медичної з функціональної діагностики I кваліфікаційної категорії, крім того, вміти:

1. Прийнята та здійснити первинний аналіз дистанційної ЕКГ.
2. Здійснили розрахунок показників спірометрії.

Сестра медична з функціональної діагностики I кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за фахом "Функціональна діагностика". Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Сестра медична з функціональної діагностики I кваліфікаційної категорії повинна володіти знаннями, вміннями і навичками, передбаченими вимогами до сестри медичної з функціональної діагностики II кваліфікаційної категорії, крім того, вміти реєструвати та передавати дистанційну ЕКГ.

Сестра медична з функціональної діагностики II кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за фахом "Функціональна діагностика". Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Сестра медична з функціональної діагностики II кваліфікаційної категорії повинна володіти знаннями, вміннями і навичками, передбаченими вимогами до сестри медичної з функціональної діагностики, крім того, вміти:

1. Виконувати функціональні проби при реєстрації ЕКГ.
2. Здійснювати розрахунки частоти серцевих скорочень, амплітуд зубців і тривалості інтервалів ЕКГ.
3. Виявляти зміни ЕКГ.
4. Реєструвати електроенцефалограму.

Сестра медична з функціональної діагностики: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Без вимог до стажу роботи.

Сестра медична з функціональної діагностики повинна вміти:

1. Реєструвати ЕКГ у 12 і додаткових відведеннях.
2. Виявляти та усувати артефакти.
3. Вести медичну документацію.
4. Виконувати спірометрію.
5. Вводити інформацію в персональний комп'ютер при виконанні функціональних методів дослідження (реєстрації ЕКГ, навантажувального тестування, функції зовнішнього дихання, електроенцефалографії).

{Пункт 42 розділу у редакції Наказу Міністерства охорони здоров'я України № 768 від 26.07.2016}

43. СТАТИСТИК МЕДИЧНИЙ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність закладів охорони здоров'я.

Забезпечує систематизацію та статистичну обробку облікової медичної документації та інформації. Здійснює контроль за якістю і достовірністю облікових даних і звітності. Володіє методикою розрахунку і аналізу статистичних показників діяльності установ, медичного обслуговування та стану здоров'я населення. Дотримується принципів медичної деонтології. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність закладів охорони здоров'я, організацію статистичного обліку; права, обов'язки та відповідальність статистика медичного; основи статистики, демографії; показники здоров'я та працездатності населення; методику розрахунку та аналізу статистичних показників діяльності установ охорони здоров'я; міжнародну класифікацію хвороб; основи інформатики, використання електронно-обчислювальних машин для обробки статистичної інформації; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом.

Кваліфікаційні вимоги.

Статистик медичний вищої кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за фахом "Медична статистика". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Статистик медичний I кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за фахом "Медична статистика". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Статистик медичний II кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за фахом "Медична статистика". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Статистик медичний: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за фахом "Медична статистика". Без вимог до стажу роботи.

44. ТЕХНІК ЗУБНИЙ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність закладів охорони здоров'я, організацію стоматологічної допомоги дорослому та дитячому населенню.

Володіє сучасними методами виготовлення знімних та незнімних зубних протезів. Самостійно виконує технологічні етапи виготовлення ортопедичних апаратів і протезів. Проводить термічну обробку сплавів та штампування коронок. Розробляє постановку штучних зубів. Вміє надати медичну допомогу при невідкладних станах. Веде медичну документацію. Дотримується принципів медичної деонтології. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність закладів охорони здоров'я; організацію стоматологічної допомоги дорослому і дитячому населенню; права, обов'язки та відповідальність техніків зубного; показники роботи лікувально-профілактичних установ; міжнародну класифікацію хвороб; етіологію та патогенез захворювань ротової порожнини і щелепно-лицевої ділянки; пріоритетні технології, що застосовуються в сучасній ортопедичній стоматологічній практиці, сучасні технології виготовлення зубних протезів (суцільнолиті та протезування із фарфору і кераміки, виготовлення протезів із благородних металів); принципи дії сучасних ортодонтичних апаратів; сучасні технології виготовлення протезів, що заміщують дефекти м'яких тканин обличчя; основи асептики та антисептики; засоби індивідуального захисту від гострих респіраторних вірусних та особливо небезпечних інфекцій; правила безпеки під час роботи в зуботехнічних лабораторіях; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом.

Кваліфікаційні вимоги.

Технік зубний вищої кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Стоматологія ортопедична". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Технік зубний I кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Стоматологія ортопедична". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Технік зубний II кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Стоматологія ортопедична". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Технік зубний: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Стоматологія ортопедична". Без вимог до стажу роботи.

45. ТЕХНІК-ОРТЕЗИСТ-ГІПСОВИЛИВАЛЬНИК

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність закладів охорони здоров'я.

Бере участь у лікувальному процесі. Застосовує сучасні методи гіпсових робіт при травмах, після операцій на кінцівках і хребті, а також при ортопедичних захворюваннях. Готує гіпс для накладання різних м'яких фіксуєчих та гіпсових пов'язок. Здійснює догляд і корекцію гіпсових пов'язок. Регулює та наглядає за ортопедичною апаратурою при хребтовому витягненні. Володіє прийомом реанімації, вміє надати допомогу при травматичних пошкодженнях, кровотечах, колапсі, отруєнні, утопленні, повішенні, анафілактичному шоці, опіках, відмороженні, алергічних станах. Веде медичну документацію. Дотримується принципів медичної деонтології. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність закладів охорони здоров'я; права, обов'язки та відповідальність техніка-ортезиста-гіпсовиливальника; анатомію та фізіологію хребта верхніх і нижніх кінцівок; особливості їх кровообігу в залежності від стану здоров'я та віку; біомеханіку суглобів, статико-динамічні особливості опорно-рухового апарату; організацію роботи та обладнання гіпсового кабінету; технологію виготовлення гіпсу; можливості сучасної ортопедичної техніки; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом.

Кваліфікаційні вимоги.

Технік-ортезист-гіпсовиливальник вищої кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за фахом "Травматологія та ортопедія". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Технік-ортезист-гіпсовиливальник I кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за фахом "Травматологія та ортопедія". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Технік-ортезист-гіпсовиливальник II кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за фахом "Травматологія та ортопедія". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Технік-ортезист-гіпсовиливальник: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за фахом "Травматологія та ортопедія". Без вимог до стажу роботи.

46. ФАРМАЦЕВТ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність закладів охорони здоров'я, організацію фармацевтичної служби.

Організовує роботу відділу безрецептурного продажу ліків. Приймає і реалізовує лікарські засоби, що підлягають відпуску без рецептів згідно з чинним законодавством, а також товари медичного призначення, мінеральну воду тощо. Виготовляє лікарські форми за індивідуальними рецептами. Заготовляє лікарську рослинну сировину. Проводить інформаційну і санітарно-освітню роботу. Здійснює первинний облік господарських операцій. Проводить інвентаризацію товарно-матеріальних цінностей. Дотримується принципів медичної деонтології. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність закладів охорони здоров'я; права, обов'язки та відповідальність фармацевта; організацію забезпечення населення та закладів охорони здоров'я фармацевтичними товарами, які згідно з нормативними документами дозволяється відпускати без рецептів, товарами медичного призначення тощо; технологію виготовлення ліків індивідуального і дрібносерійного виробництва, оцінку їх якості, правила зберігання та відпуску; показники роботи аптечних закладів та їх підрозділів; фармакотерапевтичні властивості лікарських засобів; порядок раціонального використання дикорослих лікарських рослин; первинний облік господарських операцій, складання звітності відповідно до нормативних вимог; визначення попиту і розрахунок потреби в лікарських препаратах, предметах санітарії та гігієни, інших товарах медичного призначення; методики ціноутворення на медикаменти та інші товари медичного призначення; організацію підприємницької діяльності; методи проведення фармацевтичної інформації та санітарно-освітньої роботи; сучасну літературу за фахом.

Кваліфікаційні вимоги.

Фармацевт вищої кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Фармація", спеціальністю "Фармація". Спеціалізація за профілем роботи. Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Фармацевт I кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Фармація", спеціальністю "Фармація", Спеціалізація за профілем роботи. Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Фармацевт II кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Фармація", спеціальністю "Фармація". Спеціалізація за профілем роботи. Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Фармацевт: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Фармація", спеціальністю "Фармація". Спеціалізація за профілем роботи. Без вимог до стажу роботи.

47. ФЕЛЬДШЕР

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність закладів охорони здоров'я, організацію долікарської допомоги дорослому та дитячому населенню.

Проводить загальне і клінічне обстеження хворих. Здійснює постановку попереднього діагнозу щодо гострих та хронічних захворювань органів та систем людини. Надає відповідну медичну допомогу. Асистує під час операцій та інструментальних обстежень. Володіє основами діагностики вагітності, визначає її строки, проводить обстеження вагітної, приймає нормальні пологи, обстежує новонародженого. Надає невідкладну медичну допомогу при травматичних пошкодженнях, кровотечах, колапсі, судомах, коматозних і термінальних станах, отруєнні, утопленні, механічній асфіксії, анафілактичному шоці, опіках, відмороженні, алергічних станах. Володіє прийомами реанімації та достатнім обсягом медичних маніпуляцій. Проводить забір, доставку та зберігання зібраного матеріалу для бактеріологічного дослідження. Здійснює протиепідемічні заходи в осередку інфекції. Проводить санітарно-освітню роботу серед населення щодо здорового способу життя, планування сім'ї та охорони навколишнього середовища. Веде медичну документацію. Дотримується принципів медичної деонтології. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність закладів охорони здоров'я; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність фельдшера; міжнародну класифікацію хвороб; основи терапії, педіатрії, хірургії, акушерства, інфекційних захворювань, травматології, урології тощо; етіологію та патогенез найбільш поширених захворювань, методи їх діагностики та принципи лікування; організацію акушерсько-гінекологічної допомоги, механізм нормальних та патологічних пологів; основи експертизи працездатності населення; профілактику промислового травматизму; принципи санітарно-протиепідемічного і лікувально-охоронного режиму; фармакологічну дію найбільш поширених лікарських речовин, їх сумісність, дозування, методи введення; методи забору, доставки, зберігання матеріалу для лабораторних досліджень; сучасну медичну апаратуру фізіотерапевтичного кабінету та кабінету функціональної діагностики; правила безпеки під час користування медичною апаратурою, медичним інструментарієм і обладнанням; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом.

Кваліфікаційні вимоги.

Фельдшер вищої кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за профілем роботи. Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Фельдшер I кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) за напрямом підготовки "Медицина" спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за профілем роботи. Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Фельдшер II кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) за напрямом підготовки "Медицина" спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за профілем роботи. Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Фельдшер: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за профілем роботи. Без вимог до стажу роботи.

48. ФЕЛЬДШЕР-ЛАБОРАНТ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність закладів охорони здоров'я, організацію лабораторної справи.

Працює самостійно або під керівництвом лікаря. Проводить лабораторні дослідження, аналіз та діагностику їх результатів. Готує необхідні матеріали, апаратуру та інструментарій для роботи. Забезпечує санітарно-протиепідемічний режим в лабораторії. Проводить дезінфекцію, стерилізацію, знезараження інфікованого матеріалу. Дотримується правил безпеки та особистої гігієни. Веде медичну документацію. Вміє надати медичну допомогу при невідкладних станах. Дотримується принципів медичної деонтології. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність закладів охорони здоров'я; організацію роботи клініко-діагностичних, бактеріологічних і санітарно-гігієнічних лабораторій; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність фельдшера-лаборанта; основні методики лабораторних досліджень і діагностики; правила приготування основних речовин, розчинів, реактивів, живильних середовищ; показники лабораторних досліджень в нормі та при патологічних процесах, їх аналіз; правила підготовки хворих до обстеження, збору досліджуваних матеріалів, їх упаковки, транспортування, дезінфекції відпрацьованого матеріалу; лабораторну техніку та інструментарій; основи загальномедичних і клінічних дисциплін; анатомо-фізіологічні, вікові і статеві особливості здорової та хворої людини; причини, механізми, симптоми виникнення і розвитку патологічних процесів в організмі; основні симптоми невідкладних станів при гострих захворюваннях; фармакотерапію, дозування та методи введення лікарських засобів; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом.

Кваліфікаційні вимоги.

Фельдшер-лаборант вищої кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лабораторна діагностика" або "Лікувальна справа". Спеціалізація за профілем

роботи. Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Фельдшер-лаборант I кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лабораторна діагностика" або "Лікувальна справа". Спеціалізація за профілем роботи. Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Фельдшер-лаборант II кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лабораторна діагностика" або "Лікувальна справа". Спеціалізація за профілем роботи. Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Фельдшер-лаборант: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лабораторна діагностика" або "Лікувальна справа". Спеціалізація за профілем роботи без вимог до стажу роботи.

49. ФЕЛЬДШЕР САНІТАРНИЙ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність закладів охорони здоров'я, санітарним законодавством, положеннями про державний санітарний нагляд.

Виконує обов'язки помічника лікаря-гігієніста. Здійснює поточний санітарний нагляд за установами для дітей і підлітків, комунальними, харчовими і промисловими об'єктами, водопостачанням і очисткою населених пунктів, а також за об'єктами, що будуються. Аналізує професійну захворюваність та діяльність санітарно-епідеміологічної служби. Відбирає проби і виконує основні види лабораторних і інструментальних досліджень. Організовує і проводить роботу з питань пропаганди здорового способу життя, гігієнічного навчання і виховання населення, в тому числі серед декретованих груп. Дотримується принципів медичної деонтології. Веде медичну документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність закладів охорони здоров'я; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність фельдшера санітарного; основні фактори ризику здоров'я людини; організацію і проведення гігієнічних і оздоровчих заходів щодо запобігання шкідливого впливу оточуючого середовища; організацію поточного та вибірково-запобіжного санітарного нагляду на підконтрольних об'єктах; характеристику найбільш поширених захворювань людини; методи специфічної і неспецифічної профілактики; правила відбору проб; методи лабораторних та інструментальних досліджень; правила охорони праці; методи аналізу статистичних даних; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом.

Кваліфікаційні вимоги.

Фельдшер санітарний вищої кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа" або "Лікувальна справа". Спеціалізація за профілем роботи. Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Фельдшер санітарний I кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа" або "Лікувальна справа". Спеціалізація за профілем роботи. Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Фельдшер санітарний II кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа" або "Лікувальна справа". Спеціалізація за профілем роботи. Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Фельдшер санітарний: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа" або "Лікувальна справа". Спеціалізація за профілем роботи. Без вимог до стажу роботи.

50. ФЕЛЬДШЕР ІЗ САНІТАРНОЇ ОСВІТИ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність закладів охорони здоров'я, санітарним законодавством, положенням про державний санітарний нагляд.

Збирає та аналізує інформацію про рівень санітарної культури населення. Організовує масові заходи з санітарної освіти, зокрема засобами масової інформації. Бере участь у моніторингу здоров'я населення. Організовує курсову гігієнічну підготовку окремих професійних груп населення, проводить контроль гігієнічних знань за допомогою комп'ютерної техніки. Узагальнює результати роботи, що проводиться в галузі пропаганди медичних і гігієнічних знань. Веде обліково-звітну документацію. Дотримується принципів медичної деонтології. Удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність закладів охорони здоров'я; санітарне законодавство; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність фельдшера із санітарної освіти; організацію первинної медико-санітарної допомоги дорослому і дитячому населенню; основи загальномедичних і клінічних дисциплін, соціальної гігієни, епідеміології, паразитології, ентомології тощо; пріоритетні напрями популяризації здорового способу життя; організацію

курсів гігієнічної підготовки різних професійних груп; правила користування технічними засобами пропаганди; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом.

Кваліфікаційні вимоги.

Фельдшер із санітарної освіти вищої кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа" або "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Санітарна освіта". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Фельдшер із санітарної освіти I кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа" або "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Санітарна освіта". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Фельдшер із санітарної освіти II кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа" або "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Санітарна освіта". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Фельдшер із санітарної освіти: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа" або "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Санітарна освіта". Без вимог до стажу роботи.

51. ПАРАМЕДИК

Завдання та обов'язки: керується Конституцією України, чинним законодавством України про охорону здоров'я, іншими нормативно-правовими актами, що регулюють питання охорони здоров'я, діяльність закладів охорони здоров'я, організацію першої медичної допомоги дорослому та дитячому населенню; здійснює професійну діяльність під керівництвом лікаря або самостійно; оцінює місце події на наявність загроз власному життю і життю інших людей, фактори, що впливають на стан та здоров'я пацієнтів; забезпечує власну безпеку; зберігає недоторканість місця події та речових доказів, взаємодіє з іншими екстремними службами; обстежує хворих на наявність невідкладних станів, виконує медичне сортування; приймає рішення про обсяг допомоги та госпіталізацію; за необхідності консультується з лікарем; надає екстрену медичну допомогу при травмах чи захворюваннях дихальної, серцево-судинної, ендокринної, імунної, нервової систем, системи травлення та сечостатевої системи, при психічних розладах, при пошкодженнях опорно-рухового апарату, при дії зовнішніх факторів та при пологах; розраховує дозу лікарських засобів, які вводяться пацієнту; здійснює медичні процедури і маніпуляції: інгаляції, ін'єкції; забезпечує внутрішньокістковий та периферичний внутрішньовенний доступи, спостерігає та надає допомогу при побічних реакціях на лікарські засоби; встановлює сечові катетери, шлункові зонди, забезпечує прохідність верхніх дихальних шляхів, декомпресійну пункцію плевральної порожнини, встановлює назо- та орофарингіальні повітропроводи, надгортанні повітропроводи, здійснює інтубацію трахеї, хірургічне відновлення прохідності дихальних шляхів; зупиняє кровотечі прямим тиском, тампонуванням та за допомогою механічних засобів для зупинки кровотечі, при травмах проводить стабілізацію хребта, стабілізацію та іммобілізацію опорно-рухового апарату, накладає пов'язки; здійснює серцево-легеневу реанімацію, у тому числі із застосуванням дефібрилятора та дихального обладнання; записує та інтерпретує результати електрокардіограми; виконує апаратні дослідження і невідкладні процедури та здійснює підготовку пацієнта до інших досліджень; аналізує робочий процес з метою підвищення якості роботи; веде медичну документацію; передає до відділення екстреної медичної допомоги інформацію про процес надання медичної допомоги пацієнту на місці події та протягом транспортування до відділення, при необхідності допомагає персоналу відділення екстреної медичної допомоги; керує спеціалізованим санітарним автомобілем екстреної медичної допомоги; проводить заміну витратних матеріалів, перевіряє справність та готовність обладнання, підтримує спеціалізований санітарний автомобіль екстреної медичної допомоги у стані готовності, працює з наявним спеціалізованим обладнанням; допомагає при транспортуванні пацієнтів, виконує перевезення пацієнтів до закладів охорони здоров'я; дотримується принципів медичної деонтології; забезпечує збереження лікарської таємниці; постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: Конституцію України, чинне законодавство України про охорону здоров'я та інші нормативні документи, що регламентують діяльність закладів охорони здоров'я; права, обов'язки і відповідальність парамедика; чинне законодавство України про інформацію та її захист; засади організації та функціонування системи екстреної медичної допомоги; загальні принципи організації роботи та чинні нормативно-правові акти, що регламентують роботу центру екстреної медичної допомоги та медицини катастроф, станції екстреної медичної допомоги, відділення екстреної медичної допомоги; чинні нормативно-правові акти, що регламентують роботу, права та обов'язки працівників системи екстреної медичної допомоги; фармакодинаміку лікарських засобів та їх взаємодію, показання та шляхи введення, дозування, ускладнення при їх застосуванні; міжнародну класифікацію хвороб; клінічні настанови (протоколи) з медицини невідкладних станів та надання екстреної медичної допомоги; анатомію, патологічну анатомію, фізіологію та патологічну фізіологію людини, внутрішню медицину, педіатрію, хірургію, акушерство та гінекологію, ортопедію і травматологію, урологію, оториноларингологію, офтальмологію, неврологію, інфектологію; імунологію, онкологію, етіологію та патогенез невідкладних станів, методи їх діагностики та принципи лікування; методи серцево-легеневої реанімації, особливості реанімації та інтенсивної терапії у дітей і новонароджених; принципи ведення фізіологічних пологів та розпізнавання патологічних; принципи роботи з наркозно-дихальною та іншою апаратурою, що застосовується в екстреній медичній допомозі; правила медичної етики і деонтології, комунікації між співробітниками та іншими службами; правила медичного сортування; правила безпеки під час роботи з медичним інструментарієм і обладнанням; вимоги щодо ведення первинної медичної

облікової документації; табелі оснащення закладів охорони здоров'я, що входять до складу системи екстреної медичної допомоги; порядок роботи при надзвичайних ситуаціях з великою кількістю постраждалих, а також при виявленні особливо небезпечних інфекцій; правила дорожнього руху; правила, порядок і умови перевезення пацієнтів.

Кваліфікаційні вимоги:

1) для осіб, які здобули вищу освіту до 2022 року за кваліфікацією «Фельдшер»:

Парамедик вищої категорії: вища освіта за ступенем молодшого бакалавра галузі знань «Охорона здоров'я», спеціальністю «Медсестринство», спеціалізацією «Екстрена медицина», за кваліфікацією «Парамедик»; підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо); наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії; стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Парамедик I кваліфікаційної категорії: вища освіта за ступенем молодшого бакалавра галузі знань «Охорона здоров'я», спеціальністю «Медсестринство», спеціалізацією «Екстрена медицина», за кваліфікацією «Парамедик»; підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо); наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії; стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Парамедик II кваліфікаційної категорії: вища освіта за ступенем молодшого бакалавра галузі знань «Охорона здоров'я», спеціальністю «Медсестринство», спеціалізацією «Екстрена медицина», за кваліфікацією «Парамедик»; підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо); наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії; стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Парамедик: вища освіта за ступенем молодшого бакалавра галузі знань «Охорона здоров'я», спеціальністю «Медсестринство», спеціалізацією «Екстрена медицина», за кваліфікацією «Парамедик»; без вимог до стажу роботи.»;

2) для осіб, які здобули вищу освіту за кваліфікацією «Парамедик»:

Парамедик вищої категорії: вища освіта за ступенем бакалавра галузі знань «Охорона здоров'я», спеціальністю «Медсестринство», спеціалізацією «Екстрена медицина», за кваліфікацією «Парамедик»; підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо); наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії; стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Парамедик I кваліфікаційної категорії: вища освіта за ступенем бакалавра галузі знань «Охорона здоров'я», спеціальністю «Медсестринство», спеціалізацією «Екстрена медицина», за кваліфікацією «Парамедик»; підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо); наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії; стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Парамедик II кваліфікаційної категорії: вища освіта за ступенем бакалавра галузі знань «Охорона здоров'я», спеціальністю «Медсестринство», спеціалізацією «Екстрена медицина», за кваліфікацією «Парамедик»; підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо); наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії; стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Парамедик: вища освіта за ступенем бакалавра галузі знань «Охорона здоров'я», спеціальністю «Медсестринство», спеціалізацією «Екстрена медицина», за кваліфікацією «Парамедик»; без вимог до стажу роботи.

{Підпункт пункту 51 розділу у редакції Наказу Міністерства охорони здоров'я № 1324 від 17.07.2018, із змінами, внесеними згідно з Наказом Міністерства охорони здоров'я № 1641 від 18.07.2019}

{Пункт 51 розділу у редакції Наказів Міністерства охорони здоров'я № 133 від 19.02.2013, № 918 від 09.08.2017}

52. ІНСТРУКТОР З НАДАННЯ ДОГОСПІТАЛЬНОЇ ДОПОМОГИ

{Назва пункту 52 у редакції Наказу Міністерства охорони здоров'я України № 490 від 15.03.2018}

Завдання та обов'язки. Керується Конституцією України, чинним законодавством України, іншими нормативно-правовими актами, що визначають діяльність закладів охорони здоров'я; здійснює методичне забезпечення і координацію роботи акредитованого навчально-тренувального структурного підрозділу установи, на базі якої проводиться навчання окремих категорій немедичних працівників та всіх, хто виявив бажання, надання догоспітальної допомоги; розробляє та готує навчальні матеріали відповідно до затверджених навчальних програм; організовує навчально-тренувальний процес, комплектує навчальні групи; аналізує результати навчально-тренувального процесу; сприяє комунікації між слухачами і координатором навчального центру; веде статистичний облік результатів роботи навчально-тренувального структурного підрозділу, етапів підготовки, узагальнює результати роботи; дотримується правил особистої та громадської безпеки і правил охорони праці; володіє прийомами реанімації, вміє надавати допомогу при травмах, кровотечах, серцево-судинних захворюваннях, колапсі, отруєнні, утепленні, механічній асфіксії, анафілактичному шоці, термічних та хімічних ураженнях, алергічних станах; дотримується принципів медичної деонтології; постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: Конституцію України, чинне законодавство України про охорону здоров'я та інші нормативні документи, що регламентують діяльність закладів охорони здоров'я; права, обов'язки і відповідальність інструктора з надання догоспітальної допомоги; міжнародну класифікацію хвороб; клінічні настанови (протоколи) з медицини невідкладних станів та надання екстреної медичної допомоги; основи анатомії, патологічної анатомії, фізіології та патологічної фізіології людини; основи внутрішньої медицини, педіатрії, хірургії, акушерства та гінекології, травматології, урології, інфектології; імунології, етіологію та патогенез найбільш поширених захворювань, методи їх діагностики та принципи лікування; основні методи

серцево-легеневої реанімації; особливості реанімації та інтенсивної терапії у дітей і новонароджених; принципи ведення фізіологічних пологів та розпізнавання патологічних; фармакологічну дію поширених лікарських речовин, показання та шляхи введення, їх сумісність, дозування; принципи роботи з наркозно-дихальною та іншою апаратурою, що застосовується бригадою екстреної медичної допомоги; принципи надання медичної допомоги потерпілим при надзвичайних ситуаціях з великою кількістю постраждалих, а також при виявленні особливо небезпечних інфекцій; правила оформлення медичної документації; правила медичної етики і деонтології, комунікації між співробітниками та іншими службами; правила безпеки під час роботи з медичним інструментарієм і обладнанням.

Кваліфікаційні вимоги.

Інструктор з надання догоспітальної допомоги вищої кваліфікаційної категорії: вища освіта за ступенем молодшого бакалавра з будь-яких спеціальностей галузі знань "Охорона здоров'я". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї кваліфікації. Стаж роботи за фахом - понад 10 років

Інструктор з надання догоспітальної допомоги I кваліфікаційної категорії: вища освіта за ступенем молодшого бакалавра з будь-яких спеціальностей галузі знань "Охорона здоров'я". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї кваліфікації. Стаж роботи за фахом - понад 7 років

Інструктор з надання догоспітальної допомоги II кваліфікаційної категорії: вища освіта за ступенем молодшого бакалавра з будь-яких спеціальностей галузі знань "Охорона здоров'я". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї кваліфікації. Стаж роботи за фахом - понад 5 років

Інструктор з надання догоспітальної допомоги: вища освіта за ступенем молодшого бакалавра з будь-яких спеціальностей галузі знань "Охорона здоров'я". Наявність досвіду практичної роботи у сферах охорони здоров'я, цивільної безпеки, соціального захисту - не менше 2 років. Наявність сертифіката закладу, акредитованого МОЗ України, про проходження навчання за програмою підготовки за кваліфікацією "Інструктор з надання догоспітальної допомоги".

{Розділ доповнено пунктом 52 згідно з Наказом Міністерства охорони здоров'я України № 918 від 09.08.2017}

53. ФЕЛЬДШЕР З МЕДИЦИНИ НЕВІДКЛАДНИХ СТАНІВ

Завдання та обов'язки: керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію екстреної медичної допомоги дорослому і дитячому населенню. Здійснює професійну діяльність під керівництвом лікаря або самостійно у центрах екстреної медичної допомоги та на станціях екстреної (швидкої) медичної допомоги. Надає екстрену медичну допомогу згідно із затвердженими діагностично-лікувальними стандартами дорослому і дитячому населенню на догоспітальному етапі та під час госпіталізації (транспортування) пацієнта до відповідного стаціонарного закладу охорони здоров'я. Веде первинну медичну документацію. Здійснює нагляд за побічними реакціями / діями лікарських засобів. Дотримується принципів медичної деонтології. Забезпечує збереження лікарської таємниці. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство України з охорони здоров'я та основні нормативно-правові акти, що регламентують діяльність органів управління і закладів охорони здоров'я. Чинне законодавство України про інформацію та її захист. Основні засади організації та функціонування системи екстреної медичної допомоги. Загальні принципи організації роботи та чинні нормативно-правові акти, що регламентують роботу центру екстреної медичної допомоги та медицини катастроф, станції екстреної (швидкої) медичної допомоги, відділення екстреної (невідкладної) медичної допомоги. Чинні нормативно-правові акти, що регламентують роботу, права та обов'язки працівників системи екстреної медичної допомоги. Фармакодинаміку медичних препаратів та їх взаємодію між собою, ускладнення, які можуть виникнути при їх застосуванні. Етіологію і патогенез, методи діагностики і надання екстреної медичної допомоги на догоспітальному етапі при невідкладних станах, при травмах, нещасних випадках, при позалікарняних пологах. Міжнародну класифікацію хвороб. Методи реанімації та інтенсивної терапії у дорослих, дітей і новонароджених. Будову та принципи роботи медичної апаратури, яка застосовується в практиці надання екстреної медичної допомоги. Правила та вимоги санітарно-гігієнічного та протиепідемічного режимів, асептики і антисептики, вимоги з охорони праці та протипожежної безпеки. Чинні нормативно-правові акти, що регламентують порядок здійснення екстреної госпіталізації пацієнтів. Медичну етику та деонтологію. Права та обов'язки пацієнтів. Вимоги щодо ведення первинної медичної облікової документації. Табелі оснащення закладів охорони здоров'я, що входять до складу системи екстреної медичної допомоги. Порядок роботи у надзвичайних ситуаціях з великою кількістю потерпілих, а також при виявленні особливо небезпечних інфекцій. Володіти та застосовувати в роботі методики: видалення рідин, предметів, різних мас з верхніх дихальних шляхів; проведення трахеостомії чи конікотомії; штучної вентиляції легень за допомогою медичної апаратури; володіти всіма видами ін'єкцій; зупинки зовнішньої кровотечі; інгаляції киснем; промивання шлунку; транспортної іммобілізації; передньої тампонади носа; проведення інфузійної терапії; катетеризації сечового міхура; введення роторозширювача та повітропровідника; зняття електрокардіограми методикою електродефібриляції; збирання анамнезу, загального огляду, пальпації, перкусії, аускультатії; вимірювання артеріального тиску та вирахування об'єму циркулюючої крові; діагностики невідкладних станів; надання необхідної медичної допомоги згідно із затвердженими клінічними протоколами, вміти оцінити дані лабораторних та інструментальних методів дослідження.

Кваліфікаційні вимоги.

Фельдшер з медицини невідкладних станів вищої кваліфікаційної категорії: вища освіта за ступенем молодшого бакалавра галузі знань "Охорона здоров'я", спеціальністю "Медсестринство", спеціалізацією "Лікувальна справа" за кваліфікацією "Фельдшер з медицини невідкладних станів". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Фельдшер з медицини невідкладних станів I кваліфікаційної категорії: вища освіта за ступенем молодшого бакалавра галузі знань "Охорона здоров'я", спеціальністю "Медсестринство", спеціалізацією "Лікувальна справа" за кваліфікацією "Фельдшер з медицини невідкладних станів". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Фельдшер з медицини невідкладних станів II кваліфікаційної категорії: вища освіта за ступенем молодшого бакалавра галузі знань "Охорона здоров'я", спеціальністю "Медсестринство", спеціалізацією "Лікувальна справа" за кваліфікацією "Фельдшер з медицини невідкладних станів". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Фельдшер з медицини невідкладних станів: вища освіта за ступенем молодшого бакалавра галузі знань "Охорона здоров'я", спеціальністю "Медсестринство", спеціалізацією "Лікувальна справа" за кваліфікацією "Фельдшер з медицини невідкладних станів", без вимог до стажу роботи.

{Розділ доповнено пунктом 53 згідно з Наказом Міністерства охорони здоров'я України № 490 від 15.03.2018}

54. АСИСТЕНТ ЕРГОТЕРАПЕВТА

Завдання та обов'язки. Виконує професійні обов'язки в закладах охорони здоров'я, освітніх, соціальних закладах, установах та організаціях державного, громадського і приватного секторів. За призначенням лікаря фізичної та реабілітаційної медицини та під керівництвом ерготерапевта здійснює реабілітаційні заходи з метою збільшення заняттєвої активності та участі пацієнта/клієнта, сприяє набуттю людьми з обмеженнями життєдіяльності максимального рівня функціональності та незалежності в усіх аспектах життя. Під керівництвом ерготерапевта виконує програми ерготерапії, застосовує сучасні методики ерготерапії, здійснює оперативний та поточний контроль, веде відповідну документацію. Працює з особами та групами осіб усіх вікових категорій з обмеженнями життєдіяльності та функціональної незалежності. Під контролем ерготерапевта застосовує терапевтичні вправи, терапевтичні заняття, преформовані фізичні чинники, спрямовані на поліпшення функцій організму, які впливають на обмеження життєдіяльності пацієнта/клієнта. Готує приміщення та робочі місця. Забезпечує процес ерготерапії допоміжним обладнанням, матеріалами та інструментами. Володіє прийомами першої та невідкладної допомоги. Співпрацює з лікарями фізичної та реабілітаційної медицини, фізичними терапевтами, ерготерапевтами, фахівцями освіти (спеціальної освіти), терапевтами мови та мовлення (логопедами), фахівцями психічного здоров'я, соціальними працівниками. Постійно удосконалює свій професійний рівень. Бере участь у навчальних програмах асистентів ерготерапії.

Повинен знати: основи нормальної та патологічної анатомії і фізіології; біомеханіку, кінезіологію, моторний контроль, ергономіку, основи психології, педагогіки, соціології, особливості застосування заходів ерготерапії при порушеннях діяльності опорно-рухового апарату, серцево-судинної, нервової та дихальної систем, при множинних порушеннях та протезуванні, у педіатрії, геронтології, психіатрії; методи контролю в ерготерапії; методику застосування терапевтичних вправ та терапевтичних занять; методику здійснення заняттєвого аналізу; терапевтичний вплив преформованих фізичних чинників; теорію і практику ерготерапевтичних, корекційно-реабілітаційних заходів та процесів, психологічної допомоги, соціально-побутової адаптації, професійної реабілітації, соціально-середовищної реабілітації осіб усіх вікових категорій з обмеженнями життєдіяльності; основи законодавства та нормативні документи України, міжнародні документи з питань охорони здоров'я, реабілітації, ерготерапії, освіти, соціального захисту, прав осіб з інвалідністю; основи права в реабілітаційній медицині; права, обов'язки та відповідальність асистента ерготерапевта; правила охорони праці при різних методах ерготерапії; правила надання першої та невідкладної медичної допомоги; правила оформлення реабілітаційної та медичної документації; принципи командної роботи; методологічні та практичні засади застосування Міжнародної класифікації функціонування, обмеження життєдіяльності та здоров'я (МКФ), Міжнародної класифікації функціонування, обмеження життєдіяльності та здоров'я дітей та підлітків (МКФ-ДП) та Міжнародної класифікації хвороб (МКХ); досконало володіти державною мовою.

Кваліфікаційні вимоги

Асистент ерготерапевта вищої кваліфікаційної категорії: освітньо-кваліфікаційний рівень молодший спеціаліст (молодший бакалавр) або бакалавр у галузі знань "Охорона здоров'я" зі спеціальностей "Фізична терапія, ерготерапія" або "Фізична реабілітація", або "Медсестринство"; або освітньо-кваліфікаційний рівень молодший спеціаліст (молодший бакалавр) або бакалавр галузі знань "Фізичне виховання, спорт і здоров'я людини" напряму підготовки "Здоров'я людини" професійного спрямування "Фізична реабілітація". Спеціалізація "Ерготерапія". Підвищення кваліфікації {Згідно чинного законодавства}. Наявність посвідчення про підтвердження/присвоєння вищої кваліфікаційної категорії з ерготерапії. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Асистент ерготерапевта I кваліфікаційної категорії: освітньо-кваліфікаційний рівень молодший спеціаліст (молодший бакалавр) або бакалавр у галузі знань "Охорона здоров'я" зі спеціальностей "Фізична терапія, ерготерапія" або "Фізична реабілітація" або "Медсестринство"; або освітньо-кваліфікаційний рівень молодший спеціаліст (молодший бакалавр) або бакалавр галузі знань "Фізичне виховання, спорт і здоров'я людини" напряму підготовки "Здоров'я людини" професійного спрямування "Фізична реабілітація". Спеціалізація

"Ерготерапія". Підвищення кваліфікації {Згідно чинного законодавства). Наявність посвідчення про підтвердження/присвоєння I кваліфікаційної категорії з ерготерапії. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Асистент ерготерапевта II кваліфікаційної категорії: освітньо-кваліфікаційний рівень молодший спеціаліст (молодший бакалавр) або бакалавр галузі знань "Охорона здоров'я" зі спеціальностей "Фізична терапія, ерготерапія" або "Фізична реабілітація", або "Медсестринство"; або освітньо-кваліфікаційний рівень молодший спеціаліст (молодший бакалавр), або бакалавр галузі знань "Фізичне виховання, спорт і здоров'я людини" напряму підготовки "Здоров'я людини" професійного спрямування "Фізична реабілітація". Спеціалізація "Ерготерапія". Підвищення кваліфікації {Згідно чинного законодавства). Наявність посвідчення про підтвердження/присвоєння II кваліфікаційної категорії з ерготерапії. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Асистент ерготерапевта: освітньо-кваліфікаційний рівень молодший спеціаліст (молодший бакалавр) або бакалавр галузі знань "Охорона здоров'я" зі спеціальностей "Фізична терапія, ерготерапія" або "Фізична реабілітація", або "Медсестринство"; або освітньо-кваліфікаційний рівень молодший спеціаліст (молодший бакалавр), або бакалавр галузі знань "Фізичне виховання, спорт і здоров'я людини" напряму підготовки "Здоров'я людини" професійного спрямування "Фізична реабілітація". Без вимог до стажу роботи.

{Розділ доповнено пунктом 54 згідно з Наказом Міністерства охорони здоров'я України № 2331 від 13.12.2018}

55. АСИСТЕНТ ФІЗИЧНОГО ТЕРАПЕВТА

Завдання та обов'язки. За призначенням лікаря фізичної та реабілітаційної медицини та/або фізичного терапевта здійснює реабілітаційні заходи з метою припинення або зменшення болю, відновлення функцій тканин, органів, систем та організму в цілому, досягнення нормального рівня здоров'я, фізичної самостійності та активності, оптимального фізичного стану та самопочуття осіб усіх вікових категорій з порушеннями діяльності опорно-рухового апарату, ортопедичними вадами, побутовими, спортивними та професійними травмами, неврологічними, серцево-судинними, респіраторними та іншими захворюваннями та їх наслідками, людей літнього віку з віковими ускладненнями. Під керівництвом фізичного терапевта виконує програми фізичної терапії або компоненти індивідуальної програми реабілітації, які стосуються фізичної терапії, спостерігає за ходом їх виконання, здійснює оперативний та поточний контроль, веде відповідну документацію. Застосовує фізичні вправи, масаж, мануально-м'язові та суглобові техніки, преформовані фізичні чинники, спрямовані на поліпшення діяльності опорно-рухового апарату, нервової, серцево-судинної, інших систем та організму в цілому, рівноваги, координації, збільшення сили, витривалості м'язів і вдосконалення вправності рухів, відновлення або компенсацію порушених чи відсутніх функцій. Вміє надавати першу допомогу. Навчає самоогляду, пересуванню, самостійності у підтримці фізичного стану та здоров'я. Співпрацює з лікарями фізичної та реабілітаційної медицини, фізичними терапевтами, ерготерапевтами, фахівцями освіти (спеціальної освіти), терапевтами мови та мовлення (логопедами), фахівцями психічного здоров'я, соціальними працівниками. Залучає родичів та опікунів до проведення програми фізичної терапії, надає їм необхідну консультативну допомогу. Постійно удосконалює свій професійний рівень. Бере участь у навчальних програмах асистентів фізичної терапії. Виконує професійні обов'язки в закладах охорони здоров'я, освітніх, соціальних закладах, установах та організаціях державного, громадського і приватного секторів.

Повинен знати: анатомію людини; нормальну фізіологію, патофізіологію та фізіологію рухової активності; біохімію; кінезіологію та клінічну кінезіологію; основи медичної патології; моторний контроль; теорію та методику фізичної культури; основи психології, педагогіки, соціології; методи обстеження, оцінювання та контролю у фізичній терапії; теорію та методику застосування терапевтичних вправ; терапевтичний вплив преформованих фізичних чинників; мануальні методи втручання у фізичній терапії; методи та засоби профілактики і корекції м'язово-скелетних, неврологічних, кардіореспіраторних та інших порушень осіб різного віку; організацію систем охорони здоров'я, фізичного виховання, освіти та соціального захисту, основи національного і міжнародного законодавства в цих галузях; основи медичного права; чинне законодавство України про охорону здоров'я та нормативно-правові акти, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я та соціального захисту, організацію реабілітаційної допомоги; норми і правила професійної етики, медичної деонтології, ведення фахової звітної та облікової документації; права, обов'язки та відповідальність асистента фізичного терапевта; організацію реабілітаційної допомоги; принципи командної роботи; методологічні та практичні засади застосування Міжнародної класифікації функціонування, обмеження життєдіяльності та здоров'я (МКФ), Міжнародної класифікації функціонування, обмеження життєдіяльності та здоров'я дітей та підлітків (МКФ-ДП) та Міжнародної класифікації хвороб (МКХ); досконало володіти державною мовою.

Кваліфікаційні вимоги

Асистент фізичного терапевта вищої кваліфікаційної категорії: освітньо-кваліфікаційний рівень молодший спеціаліст (молодший бакалавр) або бакалавр галузі знань "Охорона здоров'я" зі спеціальностей "Фізична терапія, ерготерапія" або "Фізична реабілітація", або "Медсестринство"; або освітньо-кваліфікаційний рівень молодший спеціаліст (молодший бакалавр), або бакалавр галузі знань "Фізичне виховання, спорт і здоров'я людини" напряму підготовки "Здоров'я людини" професійного спрямування "Фізична реабілітація". Спеціалізація "Фізична терапія". Підвищення кваліфікації {Згідно чинного законодавства). Наявність посвідчення про підтвердження/присвоєння вищої кваліфікаційної категорії з фізичної терапії. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Асистент фізичного терапевта I кваліфікаційної категорії: освітньо-кваліфікаційний рівень молодший спеціаліст (молодший бакалавр) або бакалавр галузі знань "Охорона здоров'я" зі спеціальностей "Фізична терапія, ерготерапія", або "Фізична реабілітація", або "Медсестринство"; або освітньо-кваліфікаційний рівень молодший спеціаліст (молодший бакалавр) або бакалавр галузі знань "Фізичне виховання, спорт і здоров'я людини" напряму

підготовки "Здоров'я людини" професійного спрямування "Фізична реабілітація". Спеціалізація "Фізична терапія". Підвищення кваліфікації згідно чинного законодавства). Наявність посвідчення про підтвердження/присвоєння I кваліфікаційної категорії з фізичної терапії. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Асистент фізичного терапевта II кваліфікаційної категорії: освітньо-кваліфікаційний рівень молодший спеціаліст (молодший бакалавр) або бакалавр галузі знань "Охорона здоров'я" зі спеціальностей "Фізична терапія, ерготерапія" або "Фізична реабілітація" або "Медсестринство"; або освітньо-кваліфікаційний рівень молодший спеціаліст (молодший бакалавр), або бакалавр галузі знань "Фізичне виховання, спорт і здоров'я людини" напряму підготовки "Здоров'я людини" професійного спрямування "Фізична реабілітація". Спеціалізація "Фізична терапія". Підвищення кваліфікації {Згідно чинного законодавства). Наявність посвідчення про підтвердження/присвоєння II кваліфікаційної категорії з фізичної терапії. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Асистент фізичного терапевта: освітньо-кваліфікаційний рівень молодший спеціаліст (молодший бакалавр) або бакалавр галузі знань "Охорона здоров'я" зі спеціальностей "Фізична терапія, ерготерапія", або "Фізична реабілітація", або "Медсестринство"; або освітньо-кваліфікаційний рівень молодший спеціаліст (молодший бакалавр), або бакалавр галузі знань "Фізичне виховання, спорт і здоров'я людини" напряму підготовки "Здоров'я людини" професійного спрямування "Фізична реабілітація". Без вимог до стажу роботи.

{Розділ доповнено пунктом 55 згідно з Наказом Міністерства охорони здоров'я України № 2331 від 13.12.2018}

56. ДИСПЕТЧЕР ОПЕРАТИВНО-ДИСПЕТЧЕРСЬКОЇ СЛУЖБИ (медицина)

Завдання та обов'язки: керується Конституцією України, чинним законодавством України про охорону здоров'я, іншими нормативно-правовими актами, що регулюють питання охорони здоров'я, діяльності закладів охорони здоров'я, організації домедичної допомоги дорослому та дитячому населенню, системи екстреної медичної допомоги; керується стандартами у сфері екстреної медичної допомоги; здійснює професійну діяльність під керівництвом старшого лікаря оперативно-диспетчерської служби, старшого диспетчера робочої зміни або самостійно; оперативно реагує на виклики екстреної медичної допомоги "прийом-відповідь-супровід", надає поради, консультації з надання домедичної допомоги абонентам; приймає від закладів охорони здоров'я звернення щодо необхідності надання екстреної виїзної консультативної медичної допомоги, організує термінове транспортування спеціаліста для виїзної консультативної медичної допомоги; приймає звернення від медичних працівників закладів охорони здоров'я щодо транспортування пацієнтів, які перебувають у стані, що потребує обов'язкового медичного супроводу для термінової госпіталізації до спеціалізованих закладів охорони здоров'я та передає інформацію (електронної картки) керівникові бригади; приймає звернення щодо надання консультації лікаря-психолога; визначає вільну від виконання виклику бригаду екстреної (швидкої) медичної допомоги найближчу від місця знаходження пацієнта та направляє її до місця виклику, передаючи їй необхідні відомості про виклик; проводить сортування викликів за терміновістю їх виконання, контролює оперативність роботи бригад екстреної (швидкої) медичної допомоги; отримує від бригади підтвердження щодо надходження інформації про виклик; здійснює інформаційний супровід на всіх етапах надання екстреної медичної допомоги за викликом; передає до закладів охорони здоров'я інформацію щодо транспортування пацієнта у важкому стані для госпіталізації; отримує інформацію про завершення бригадою виклику; отримує повідомлення про обсяг екстреної медичної допомоги, наданої за викликом; контролює оперативну обстановку про стан виконання викликів, про наявність ресурсів і засобів для їх виконання; інформує старшого лікаря оперативно-диспетчерської служби про неможливість своєчасного надання екстреної медичної допомоги персоналом бригад; приймає інформацію про виникаючі надзвичайні події та ситуації і передає її старшому лікарю оперативно-диспетчерської служби; взаємодіє з диспетчерськими підрозділами служб екстреної допомоги населенню (112, 101, 102, 104), аварійно-рятувальними підрозділами комунальних служб; організовує направлення для допомоги бригадам екстреної (швидкої) медичної допомоги працівників поліції, аварійно-рятувальних служб; визначає потребу та направляє необхідну кількість бригад для надання екстреної медичної допомоги у разі наявності великої кількості постраждалих на місці надзвичайної ситуації; перенаправляє неекстрені виклики для виконання в центри первинної медико-санітарної допомоги.

Повинен знати: Конституцію України, чинне законодавство України про охорону здоров'я та інші нормативні документи, що регулюють питання надання екстреної медичної допомоги дорослому та дитячому населенню; процес екстреної медичної диспетчеризації та об'єм надання домедичної допомоги особою, яка не має медичної освіти; принципи взаємодії з іншими диспетчерами оперативно-диспетчерської служб; процес взаємодії диспетчера і абонента в процесі телефонного діалогу, з урахуванням психологічних аспектів взаємодії з абонентами, культуру вирішення конфліктів; правила медичної етики і деонтології, комунікації між співробітниками центру екстреної медичної допомоги та медицини катастроф, а також співробітниками інших служб; міжнародну класифікацію хвороб; клінічні стандарти з медицини невідкладних станів та надання екстреної медичної допомоги; основи терапії, педіатрії, хірургії, акушерства та гінекології, ортопедії і травматології, урології, отоларингології, офтальмології, неврології, онкології, методи діагностики та принципи надання екстреної медичної допомоги; методи серцево-легеневої реанімації, особливості реанімації та інтенсивної терапії у дітей і новонароджених; принципи ведення фізіологічних пологів та діагностику патологічних пологів; принципи роботи з наркозно-дихальною та іншою апаратурою, що застосовується при наданні екстреної медичної допомоги; правила безпеки під час роботи з медичною апаратурою та обладнанням; вимоги щодо ведення первинної медичної облікової документації; таблиці оснащення бригади екстреної (швидкої) медичної допомоги; загальні відомості про технічне обладнання, що використовується в оперативно-диспетчерській службі; правила користування комп'ютерною технікою та оргтехнікою, засобами комунікацій та зв'язку; правила, порядок і умови транспортування пацієнтів; порядок дій під час виклику екстреної медичної допомоги абонентом з громадських місць або при надзвичайній ситуації з великою кількістю постраждалих; порядок роботи при надзвичайних ситуаціях з великою кількістю

постраждалих, а також при виявленні особливо небезпечних інфекцій; правила медичного сортування; права, обов'язки і відповідальність диспетчера оперативно-диспетчерської служби центру екстреної медичної допомоги та медицини катастроф; техніку безпеки, протипожежну безпеку, дотримуватись санітарно-гігієнічних норм на робочому місці.

Кваліфікаційні вимоги:

Диспетчер оперативно-диспетчерської служби (медицина) вищої кваліфікаційної категорії: вища освіта початкового рівня за ступенем молодшого бакалавра галузі знань "Охорона здоров'я", спеціальністю "Медсестринство", спеціалізація за профілем роботи "Медицина невідкладних станів". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо); наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії; стаж роботи за фахом - понад 10 років.

Диспетчер оперативно-диспетчерської служби (медицина) I кваліфікаційної категорії: вища освіта початкового рівня за ступенем молодшого бакалавра галузі знань "Охорона здоров'я", спеціальністю "Медсестринство", спеціалізація за профілем роботи "Медицина невідкладних станів". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо); наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії; стаж роботи за фахом - понад 7 років.

Диспетчер оперативно-диспетчерської служби (медицини) II кваліфікаційної категорії: вища освіта початкового рівня за ступенем молодшого бакалавра галузі знань "Охорона здоров'я", спеціальністю "Медсестринство", спеціалізація за профілем роботи "Медицина невідкладних станів". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо); наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії; стаж роботи за фахом - понад 5 років.

Диспетчер оперативно-диспетчерської служби (медицина): вища освіта початкового рівня за ступенем молодшого бакалавра галузі знань "Охорона здоров'я", спеціальністю "Медсестринство", спеціалізація за профілем роботи "Медицина невідкладних станів". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо); стаж роботи у складі бригади екстреної (швидкої) медичної допомоги - понад 1 рік.

{Розділ доповнено пунктом 56 згідно з Наказом Міністерства охорони здоров'я № 1642 від 18.07.2019}

ТЕХНІЧНІ СЛУЖБОВЦІ

1. РЕЄСТРАТОР МЕДИЧНИЙ

Завдання та обов'язки. Записує хворих на прийом до лікарів. Реєструє виклики лікарів додому. Надає відвідувачам закладу охорони здоров'я довідки щодо порядку роботи закладу про час і місце прийому лікарів. Забезпечує правильне ведення та зберігання медичних карток амбулаторних хворих. Своєчасно добирає та доставляє медичну документацію до кабінетів лікарів. Оформлює листки і довідки тимчасової непрацездатності, веде їх реєстрацію та облік. Проводить сортування та розкладку результатів лабораторних досліджень, електрографічних та інших обстежень.

Повинен знати: права, обов'язки та відповідальність реєстратора медичного; інформацію про режим роботи лікарів всіх спеціальностей на всі дні тижня із зазначенням часу прийому та номера кабінету; правила виклики лікаря додому та порядок попереднього запису на прийом до лікарів; час і місце прийому населення головним лікарем та його заступниками; інформацію про адреси аптек, поліклінік, стаціонарів, які надають екстрену допомогу населенню у вечірні та нічні часи, вихідні та святкові дні; інформацію про порядок роботи поліклініки; правила підготовки до обстежень (аналізу крові, рентгеноскопії, рентгенографії, шлункового соку тощо).

Кваліфікаційні вимоги.

Повна або базова загальна середня освіта та підготовка на робочому місці. Без вимог до стажу роботи.

2. СЕСТРА-ГОСПОДИНЯ

Завдання та обов'язки. Проводить заходи щодо забезпечення санітарно-гігієнічного режиму закладу (відділення). Забезпечує господарським, м'яким і твердим інвентарем, спецодягом, постільною і натільною білизною для хворих, предметами гігієни, миючими засобами, канцелярським приладдям. Проводить заміну спецодягу, рушників співробітникам. Забезпечує блоки харчування (буфет, їдальня) устаткуванням, посудом і спостерігає за їх маркіровкою і використанням. Складає заявки на ремонт приміщень, обладнання, реманенту і контролює його проведення. Керує роботою молодших медичних сестер (санітарок-прибиральниць і санітарок-буфетниць) з утримання в чистоті та порядку приміщень. Веде обліково-звітну документацію.

Повинна знати: права, обов'язки та відповідальність сестри-господарки; правила дотримання санітарно-гігієнічного режиму в закладах (відділеннях); термін придатності господарського, м'якого і твердого реманенту, спецодягу, білизни, що використовуються у закладі (відділенні); умови експлуатації і зберігання, строки і методи санітарної обробки реманенту; норми і порядок ведення обліково-звітної документації; правила охорони праці.

Кваліфікаційні вимоги.

Повна або базова загальна середня освіта та підготовка на робочому місці. Без вимог до стажу роботи.

РОБІТНИКИ

1. ДЕЗІНФЕКТОР

Завдання та обов'язки. Працює під наглядом інструктора-дезінфектора. Готує до використання дезінфекційні засоби та проводить дезінфекцію у вогнищах інфекційних хвороб та інших місцях. Проводить остаточну дезінфекцію. Дезінфікує вироби медичного призначення.

Сортує речі для камерної дезінфекції. Проводить стерилізацію певних речей та виробів. Визначає якість дезінфекції та стерилізації. Проводить огляд на наявність педикульозу. Готує дезінсекційні та дератизаційні засоби. Проводить дезінсекційні та дератизаційні заходи на об'єктах і визначає якість їх проведення. Додержує правила особистої і громадської безпеки та охорони праці при проведенні вищеназваних робіт. Постійно підвищує свій професійний рівень.

Повинен знати: нормативні документи, що регламентують організацію дезінфекційної справи; права, обов'язки та відповідальність дезінфектора; принципи, види і методи дезінфекції, дезінсекції, дератизації та стерилізації; дезінфекційні, дезінсекційні та дератизаційні засоби, правіша надання першої медичної допомоги при отруєннях ними; методи оцінки якості проведених дезінфекційних, дезінсекційних, дератизаційних та стерилізаційних заходів; правила охорони праці.

Кваліфікаційні вимоги. Повна або базова загальна середня освіта, підготовка на курсах або на робочому місці. Без вимог до стажу роботи.

2. МОЛОДША МЕДИЧНА СЕСТРА З ДОГЛЯДУ ЗА ХВОРИМИ

Завдання та обов'язки. Працює під керівництвом медичної сестри з догляду за хворими. Забезпечує чистоту та охайність хворих і приміщення. Проводить догляд за шкірою хворих, обробляє пролежні. Годує тяжкохворих. Стежить за використанням і зберіганням предметів догляду за хворими. Проводить заміну постільної і натільної білизни. Бере участь у транспортуванні тяжкохворих. Стежить за додержанням хворими і відвідувачами правил внутрішнього розпорядку лікувального закладу.

Повинна знати: права, обов'язки та відповідальність молодшої медичної сестри з догляду за хворими; правила санітарії і гігієни; нескладні медичні маніпуляції (постановка банок, гірчичників, компресів тощо); правила охорони праці.

Кваліфікаційні вимоги. Повна або базова загальна середня освіта, підготовка на курсах або робочому місці. Без вимог до стажу роботи.

3. МОЛОДША МЕДИЧНА СЕСТРА (САНІТАРКА-ПРИБИРАЛЬНИЦЯ, САНІТАРКА-БУФЕТНИЦЯ ТОЩО)

Завдання та обов'язки. Здійснює прибирання приміщень відповідно до санітарного режиму закладу (відділення). Супроводжує хворих в лікувально-діагностичні кабінети. Виконує функції кур'єра. Допомогає старшій медичній сестрі отримувати медикаменти, інструменти, обладнання і доставляти у відділення. Отримує у сестри-господарки і забезпечує зберігання і використання за призначенням білизну, мийні засоби і господарський реманент. В аптечних закладах проводить миття аптечного посуду. Повідомляє сестру-господарку про несправності в системі опалення, водопостачання, каналізації та в електроприладах.

Повинна знати: права, обов'язки та відповідальність молодшої медичної сестри; правила санітарії і гігієни; призначення мийних засобів і правила їх використання; правила охорони праці.

Кваліфікаційні вимоги. Повна або базова загальна середня освіта та підготовка на робочому місці. Без вимог до стажу роботи.

4. ФАСУВАЛЬНИК МЕДИЧНИХ ВИРОБІВ

Завдання та обов'язки. Виконує роботу з фасування і дозування лікарських засобів та інших медичних виробів. Бере участь у прийманні та розподілі товарів між відділами аптеки. Ефективно використовує та утримує в належному порядку і чистоті обладнання, ваговимірні прилади та фасувальні машини. Виконує правила внутрішнього трудового розпорядку закладу.

Повинен знати: права, обов'язки та відповідальність фасувальника медичних виробів; правила охорони праці; правила внутрішнього трудового розпорядку закладу.

Кваліфікаційні вимоги.

Повна або базова загальна середня освіта та підготовка на робочому місці. Без вимог до стажу роботи.

5. ЕКСТРЕНИЙ МЕДИЧНИЙ ТЕХНІК

{Назва пункту розділу в редакції Наказу Міністерства охорони здоров'я № 1642 від 18.07.2019}

Завдання та обов'язки: керується Конституцією України, чинним законодавством України про охорону здоров'я, іншими нормативно-правовими актами, що регулюють питання охорони здоров'я, діяльності закладів охорони здоров'я, організації першої допомоги дорослому та дитячому населенню; здійснює професійну діяльність під керівництвом лікаря або парамедика; оцінює місце події на наявність загроз власному життю і життю інших людей, фактори, що впливають на стан та здоров'я пацієнтів; забезпечує власну безпеку; зберігає недоторканність місця події та речових доказів, взаємодіє з іншими екстреними службами; оцінює стан пацієнта, обстежує пацієнтів на наявність невідкладних станів, бере участь у медичному сортуванні; надає медичну допомогу у складі бригади екстреної медичної допомоги; спостерігає та надає допомогу при побічних реакціях на лікарські засоби; виконує реанімаційні заходи; допомагає персоналу відділення екстреної медичної допомоги; допомагає у веденні медичної документації; надає медичний супровід під час масових заходів, спортивних подій та інших заходів; допомагає при транспортуванні пацієнтів і виконує перевезення пацієнтів до закладів охорони здоров'я; керує спеціалізованим санітарним автомобілем екстреної медичної допомоги; підтримує спеціалізований санітарний автомобіль екстреної медичної допомоги у стані готовності, працює з наявним спеціалізованим обладнанням; проводить заміну витратних матеріалів; перевіряє справність та готовність всього обладнання; дотримується принципів медичної деонтології; забезпечує збереження лікарської таємниці; постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: Конституцію України, чинне законодавство України про охорону здоров'я, інформацію та її захист, інші нормативні документи, що регламентують діяльність закладів охорони здоров'я; права, обов'язки і відповідальність екстреного медичного техніка; чинне законодавство про автомобільний транспорт і дорожній рух; правила дорожнього руху; правила, порядок і умови перевезення пацієнтів; призначення, розташування, будову, принцип дії систем, складників спеціальних колісних транспортних засобів, правила їх технічної експлуатації; основи безпечного керування транспортними засобами; можливі причини дорожньо-транспортних пригод та способи запобігання їм; причини виникнення несправностей, способи їх виявлення та усунення; характер впливу кліматичних умов на безпеку руху; порядок проведення технічного обслуговування та щозмінної перевірки придатності до експлуатації; основи анатомії, патологічної анатомії, фізіології та патологічної фізіології людини, основи внутрішньої медицини, педіатрії, хірургії, акушерства та гінекології, ортопедії і травматології, урології, оториноларингології, офтальмології, інфектології; етіологію та патогенез найбільш поширених невідкладних станів, методи їх діагностики та принципи лікування; основні методи серцево-легеневої реанімації; особливості реанімації у дітей і новонароджених; принципи ведення фізіологічних пологів та розпізнавання патологічних; показання та шляхи введення найбільш поширених лікарських речовин, їх сумісність, дозування; принципи роботи наркозно-дихальної та іншої апаратури, що застосовується під час роботи бригади екстреної медичної допомоги; принципи надання медичної допомоги при надзвичайних ситуаціях з великою кількістю постраждалих, а також при виявленні особливо небезпечних інфекцій; правила медичного сортування; правила оформлення відповідної документації; правила медичної етики і деонтології, комунікації між співробітниками та іншими службами; правила безпеки під час роботи з медичним інструментарієм і обладнанням.

Кваліфікаційні вимоги: повна загальна середня освіта та підготовка за професією "Екстрений медичний технік"; наявність сертифіката про проходження навчання за програмою підготовки за професією "Екстрений медичний технік"; без вимог до стажу роботи; посвідчення водія відповідної категорії для керування автомобілем.

{Розділ доповнено пунктом згідно з Наказом Міністерства охорони здоров'я України № 918 від 09.08.2017}

6. ІНСТРУКТОР З НАДАННЯ ПЕРШОЇ ДОПОМОГИ

{Назва пункту розділу в редакції Наказу Міністерства охорони здоров'я № 1642 від 18.07.2019}

Завдання та обов'язки. Керується Конституцією України, чинним законодавством України, іншими нормативно-правовими актами, що визначають діяльність закладів охорони здоров'я; здійснює методичне забезпечення і координацію роботи акредитованого навчально-тренувального структурного підрозділу закладу з проведення навчання окремих категорій працівників, для яких є обов'язковим знання методів надання першої допомоги, та інших категорій громадян, які виявили бажання навчитися надавати першу допомогу; розробляє та готує навчальні матеріали відповідно до затверджених навчальних програм; організовує навчально-тренувальний процес, комплектує навчальні групи; здійснює навчання різних категорій населення методам надання першої допомоги; аналізує результати навчально-тренувального процесу; сприяє комунікації між слухачами і координатором навчального центру; веде статистичний облік результатів роботи навчально-тренувального структурного підрозділу, етапів підготовки, узагальнює результати роботи; володіє прийомами реанімації та методами надавання допомоги при травмах, кровотечах, серцево-судинних захворюваннях, отруєнні, утопленні, механічній асфіксії, анафілактичному шоці, термічних та хімічних ураженнях; дотримується принципів деонтології; постійно удосконалює свій професійний рівень; дотримується правил особистої та громадської безпеки і правил охорони праці.

Повинен знати: Конституцію України, чинне законодавство України про охорону здоров'я та інші нормативні документи, що регламентують діяльність закладів охорони здоров'я; права, обов'язки і відповідальність інструктора з надання першої допомоги; основи анатомії; основи травматології, інфектології; імунології; основні методи серцево-легеневої реанімації; особливості реанімації у дітей і новонароджених; принципи ведення фізіологічних пологів та розпізнавання патологічних; принципи сортування та надання першої допомоги потерпілим при надзвичайних ситуаціях з великою кількістю постраждалих; правила етики і деонтології, комунікації з службами екстреної допомоги населенню; правила безпеки під час роботи з медичним обладнанням.

Кваліфікаційні вимоги: повна загальна середня освіта, наявність сертифіката закладу, акредитованого МОЗ України, про проходження навчання за програмою підготовки за кваліфікацією "Інструктор з надання першої допомоги".

{Розділ доповнено пунктом згідно з Наказом Міністерства охорони здоров'я України № 918 від 09.08.2017}

7. ОПЕРАТОР ОПЕРАТИВНО-ДИСПЕТЧЕРСЬКОЇ СЛУЖБИ (медицина)

Завдання та обов'язки: здійснює професійну діяльність під керівництвом старшого по зміні; оперативно реагує на виклики екстреної медичної допомоги "прийом-відповідь"; приймає інформацію про надзвичайні події та ситуації, що виникають, і передає її старшому лікарю оперативно-диспетчерської служби; взаємодіє з диспетчерськими підрозділами служб екстреної допомоги населенню (112, 101, 102, 104), аварійно-рятувальними підрозділами комунальних служб; організовує направлення для допомоги бригадам екстреної (швидкої) медичної допомоги працівників поліції, аварійно-рятувальних служб; переадресовує визначені неекстрені виклики для виконання в центри первинної медико-санітарної допомоги.

Повинен знати: процес екстреної медичної диспетчеризації та об'єм надання домедичної допомоги особою, яка не має медичної освіти; принципи взаємодії з іншими диспетчерами оперативно-диспетчерської служби; процес взаємодії диспетчера і абонента в процесі телефонного діалогу, з урахуванням психологічних аспектів взаємодії з абонентами, культуру вирішення конфліктів; правила етики і деонтології, комунікації між співробітниками центру

екстреної медичної допомоги та медицини катастроф, а також співробітниками інших служб; вимоги щодо ведення первинної медичної облікової документації; загальні відомості про технічне обладнання, що використовується в оперативно-диспетчерській службі, правила користування комп'ютерною технікою та оргтехнікою, засобами комунікацій та зв'язку; права, обов'язки і відповідальність оператора оперативно-диспетчерської служби центру екстреної медичної допомоги та медицини катастроф; техніку безпеки, протипожежну безпеку, дотримуватись санітарно-гігієнічних норм на робочому місці.

Кваліфікаційні вимоги:

Оператор оперативно-диспетчерської служби (медицина): повна загальна середня освіта та підготовка за професією "Оператор оперативно-диспетчерської служби (медицина)"; підготовка на курсах або на робочому місці; без вимог до стажу роботи.

{Розділ доповнено пунктом 7 згідно з Наказом Міністерства охорони здоров'я № 1642 від 18.07.2019}

АБЕТКОВИЙ ПОКАЖЧИК НАЗВ ПРОФЕСІЙ

№ пор.	Назви професій
1	2
КЕРІВНИКИ	
1.	Генеральний директор (директор, головний лікар) закладу охорони здоров'я
2.	Головний державний санітарний лікар
3.	Заступник генерального директора (директора) / начальника (завідувача) закладу охорони здоров'я
4.	Головна медична сестра
5.	Завідувач аптеки (аптечного закладу)
6.	Завідувач бази аптечної
7.	Завідувач відділу (аптеки, бази)
8.	Завідувач кухні (молочної)
9.	Завідувач лабораторії (контрольно-аналітичної)
10.	Медичний директор
11.	Заступник начальника Головного управління, управління (самостійного відділу, служби) охорони здоров'я місцевої державної адміністрації
12.	Начальник Головного управління, управління (самостійного відділу, служби) охорони здоров'я місцевої державної адміністрації
{Позицію 13 виключено на підставі Наказу Міністерства охорони здоров'я № 799 від 23.04.2021}	
13.	Начальник (завідувач, керівник) структурного підрозділу закладу охорони здоров'я
ПРОФЕСІОНАЛИ	
Професіонали в галузі лікувальної справи (крім стоматології)	
1.	Лікар
2.	Лікар з авіаційної медицини
3.	Лікар-акушер-гінеколог
4.	Лікар-алерголог

5.	Лікар-алерголог дитячий
6.	Лікар-анестезіолог
7.	Лікар-анестезіолог дитячий
8.	Лікар-гастроентеролог
9.	Лікар-гастроентеролог дитячий
10.	Лікар-гематолог
11.	Лікар-гематолог дитячий
12.	Лікар-гематолог-онколог дитячий
13.	Лікар-генетик
14.	Лікар-геріатр
15.	Лікар-гінеколог дитячого та підліткового віку
16.	Лікар-гінеколог-онколог
17.	Лікар-дерматовенеролог
18.	Лікар-дерматовенеролог дитячий
19.	Лікар-ендокринолог
20.	Лікар-ендокринолог дитячий
21.	Лікар загальної практики - сімейний лікар
22.	Лікар-імунолог
23.	Лікар-імунолог дитячий
24.	Лікар-імунолог клінічний
25.	Лікар-інфекціоніст
26.	Лікар-інфекціоніст дитячий
27.	Лікар-кардіолог
28.	Лікар-кардіолог-електрофізіолог
29.	Лікар-кардіолог інтервенційний
30.	Лікар-кардіолог дитячий
31.	Лікар-кардіоревматолог дитячий
32.	Лікар-комбустіолог
33.	Лікар-методист
34.	Лікар-нарколог
35.	Лікар-нарколог дільничний
36.	Лікар з народної та нетрадиційної медицини

37.	Лікар-невропатолог
38.	Лікар-невролог дитячий
39.	Лікар-нейрохірург
40.	Лікар-нейрохірург дитячий
41.	Лікар-нефролог
42.	Лікар-нефролог дитячий
43.	Лікар-онколог
44.	Лікар-онколог дитячий
45.	Лікар-ортопед-травматолог
46.	Лікар-ортопед-травматолог дитячий
47.	Лікар-отоларинголог
48.	Лікар-отоларинголог дитячий
49.	Лікар-отоларинголог-онколог
50.	Лікар-офтальмолог
51.	Лікар-офтальмолог дитячий
52.	Лікар-педіатр
53.	Лікар-педіатр дільничний
54.	Лікар-педіатр-неонатолог
55.	Лікар приймальної палати (відділення)
56.	Лікар з променевої терапії
57.	Лікар-психіатр
58.	Лікар-психіатр дитячий
59.	Лікар-психіатр дитячий дільничний
60.	Лікар-психіатр дільничний
61.	Лікар-психіатр підлітковий
62.	Лікар-психіатр підлітковий дільничний
63.	Лікар-психолог
64.	Лікар-психотерапевт
65.	Лікар-психофізіолог
66.	Лікар-пульмонолог
67.	Лікар-пульмонолог дитячий
68.	Лікар пункту охорони здоров'я

69.	Лікар-радіолог
70.	Лікар з радіонуклідної діагностики
71.	Лікар-ревматолог
72.	Лікар-ревматолог дитячий
73.	Лікар-рефлексотерапевт
74.	Лікар-сексопатолог
75.	Лікар з медицини невідкладних станів
76.	Лікар судновий
77.	Лікар-сурдолог
78.	Лікар-терапевт
79.	Лікар-терапевт дільничний
80.	Лікар-терапевт підлітковий
81.	Лікар-терапевт цехової лікарської дільниці
82.	Лікар-токсиколог
83.	Лікар-трансплантолог
84.	Лікар-трансфузіолог
85.	Лікар з ультразвукової діагностики
86.	Лікар-уролог
87.	Лікар-уролог дитячий
88.	Лікар-фтизіатр
89.	Лікар-фтизіатр дитячий
90.	Лікар-фтизіатр дільничний
91.	Лікар-хірург
92.	Лікар-хірург-дерматолог
93.	Лікар-хірург дитячий
94.	Лікар-хірург-онколог
95.	Лікар-хірург пластичний
96.	Лікар-хірург-проктолог
97.	Лікар-хірург серцево-судинний
98.	Лікар-хірург судинний
99.	Лікар-хірург торакальний
100.	Лікар фізичної та реабілітаційної медицини

Професіонали в галузі стоматології	
1.	Лікар-стоматолог
2.	Лікар-стоматолог дитячий
3.	Лікар-стоматолог-ортодонт
4.	Лікар-стоматолог-ортопед
5.	Лікар-стоматолог-терапевт
6.	Лікар-стоматолог-хірург
7.	Лікар-хірург щелепно-лицевий
Професіонали в галузі фармації	
1.	Провізор
2.	Провізор-аналітик
3.	Провізор клінічний
4.	Провізор-косметолог
Професіонали в галузі медико-профілактичної справи	
1.	Лікар-бактеріолог
2.	Лікар-вірусолог
3.	Лікар-мікробіолог-вірусолог
4.	Лікар з гігієни дітей та підлітків
5.	Лікар з гігієни праці
6.	Лікар з гігієни харчування
7.	Лікар-дезінфекціоніст
8.	Лікар-епідеміолог
9.	Лікар із загальної гігієни
10.	Лікар з комунальної гігієни
11.	Лікар-паразитолог
12.	Лікар-профпатолог
13.	Лікар з радіаційної гігієни
14.	Лікар-санолог
Інші професіонали в галузі медицини	
1.	Лікар-дієтолог
2.	Лікар-ендоскопіст
3.	Лікар-лаборант

4.	Лікар-лаборант-генетик
5.	Лікар-лаборант-гігієніст
6.	Лікар-лаборант-гігієніст з дослідження фізичних факторів навколишнього середовища
7.	Лікар-лаборант-гігієніст з дослідження хімічних факторів навколишнього середовища
8.	Лікар-лаборант-імунолог
9.	Лікар-лаборант з клінічної біохімії
10.	Лікар з лікувальної фізкультури
11.	Лікар з лікувальної фізкультури і спортивної медицини
12.	Лікар-патологоанатом
13.	Лікар-патологоанатом дитячий
14.	Лікар-рентгенолог
15.	Лікар зі спортивної медицини
16.	Лікар-статистик
17.	Лікар судово-медичний експерт-гістолог
18.	Лікар судово-медичний експерт
19.	Лікар судово-медичний експерт-імунолог
20.	Лікар судово-медичний експерт-криміналіст
21.	Лікар судово-медичний експерт-токсиколог
22.	Лікар судово-медичний експерт-цитолог
23.	Лікар-судово-психіатричний експерт
24.	Лікар-фізіотерапевт
25.	Лікар з функціональної діагностики
Професіонали з вищою немедичною освітою медико-лабораторної справи у сфері охорони здоров'я	
1.	Бактеріолог
2.	Біохімік
3.	Вірусолог
4.	Генетик
5.	Ентомолог
6.	Імунолог
7.	Лаборант клінічної діагностики
8.	Мікробіолог

9.	Паразитолог
Професіонали з вищою немедичною освітою медико-профілактичної справи у сфері охорони здоров'я	
1.	Фахівець з громадського здоров'я
2.	Фахівець з довкілля та здоров'я
Професіонали з вищою немедичною освітою, які працюють у бюро судово-медичної експертизи	
1.	Експерт-імунолог судовий
2.	Експерт-токсиколог судовий
3.	Експерт-цитолог судовий
Фахівці	
1.	Акушерка
2.	Акушерка жіночої консультації
3.	Акушерка стаціонару
4.	Диспетчер оперативно-диспетчерської служби (медицина)
5.	Інструктор-дезінфектор
6.	Інструктор із санітарної освіти
7.	Інструктор з трудової терапії
8.	Лаборант з бактеріології
9.	Лаборант з імунології
10.	Лаборант клініко-діагностичної лабораторії
11.	Лаборант (медицина)
12.	Лаборант з патологоанатомічних досліджень
13.	Лаборант санітарно-гігієнічної лабораторії
14.	Лаборант судово-медичної лабораторії
15.	Лаборант (фармація)
16.	Лікар зубний
17.	Лікар-інтерн
18.	Лікар-стажист
19.	Оптометрист
20.	Помічник лікаря-епідеміолога
21.	Помічник лікаря-стоматолога
22.	Провізор-інтерн

23.	Рентгенолаборант
24.	Сестра медична
25.	Сестра медична-анестезист
26.	Сестра медична дитячої поліклініки
27.	Сестра медична дитячого стаціонару
28.	Сестра медична з дієтичного харчування
29.	Сестра медична з косметичних процедур
30.	Сестра медична з лікувальної фізкультури
31.	Сестра медична з масажу
32.	Сестра медична операційна
33.	Сестра медична патронажна
34.	Сестра медична поліклініки
35.	Сестра медична станції (відділення) швидкої та невідкладної медичної допомоги
36.	Сестра медична старша
37.	Сестра медична стаціонару
38.	Сестра медична зі стоматології
39.	Сестра медична з фізіотерапії
40.	Сестра медична з функціональної діагностики
41.	Статистик медичний
42.	Технік зубний
43.	Технік-ортезист-гіпсовиливальник
44.	Фармацевт
45.	Фельдшер
46.	Фельдшер-лаборант
47.	Фельдшер санітарний
48.	Фельдшер із санітарної освіти
49.	Фельдшер з медицини невідкладних станів
Технічні службовці	
1.	Реєстратор медичний
2.	Сестра-господиня
Робітники	
1.	Дезінфектор

2.	Екстрений медичний технік
3.	Інструктор з надання першої допомоги
4.	Молодша медична сестра з догляду за хворими
5.	Молодша медична сестра (санітарка-прибиральниця, санітарка-буфетниця тощо)
6.	Оператор оперативно-диспетчерської служби (медицина)
7.	Фасувальник медичних виробів

{Абетковий покажчик із змінами, внесеними згідно з Наказами Міністерства охорони здоров'я № 133 від 19.02.2013, № 720 від 12.08.2013, № 1642 від 18.07.2019, № 366 від 26.02.2021, № 799 від 23.04.2021}

"Довідник кваліфікаційних характеристик професій працівників. Випуск 78 "Охорона здоров'я". Київ, 2002 р.

